

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

خەرمەن لۆڤە

مەندى اقرا القافى

www.iqra.ahlamontada.com

نوسینی
محمدی شەلماشی

چاپس دوووم

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا النقافی)

بۆدابهزاننشی جۆرهها کتیب:سهردهشی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

خوینهری بهریز! نه‌گهر پوژنیک خوم به غه‌ریب ده‌زانی، چونکه له سه‌ردهشتی را
هاتبووم بۆ سلیمانی و له‌وکاته‌یدا که پیشنوژ و دوان بیژی خانه‌قای حه‌زهرتی
(مه‌ولانا خالید) بووم و له سه‌ر حه‌وزه‌که‌ی به‌رده‌می حوچره‌که‌ی (مه‌سنه‌وی
مه‌ولانای پومی) م‌ته‌رجه‌مه ده‌کرد و هه‌روه‌ها له‌سه‌ر فه‌رمایشتی ره‌ئیس‌ی عوله‌مای
شه‌ریعت و ته‌ریقه‌ت شیخ (جونه‌یدی) به‌غدادی په‌زای خوای لئی بی که
فه‌رموویه‌تی:

(حکایات المشایخ جند من جنود الله)، واته فه‌رمایشت و قسه‌ی پیاوچاکان له
عیلم و زانیاری دا له‌شکرینکه له له‌شکره‌کانی خوای گه‌وره و روو بکه‌نه ولات و
مه‌نزل و مالی هه‌ر دلێکه‌وه نه‌فس و شه‌یتان و هه‌واو هه‌وه‌س له‌و شوژینه بار ده‌که‌ن.
ژیانی (په‌غه‌مه‌پان) و مه‌جلیسی نه‌ولیاپانم دهنوسی، چونکه باسی به‌سه‌ره‌ت
و فه‌رمایشتیان ده‌بیته هه‌ی مه‌جلیس خو‌شکردن و روو کردنه چاکه و دووری له
خه‌راپه و سه‌وابی زوری دواپوژ و فه‌ریوونی زور زانیاری و هه‌رچه‌ند له سایه‌ی
خواوه له سلیمانی له ناو زور زانا و پیاوچاکاندا بووم و ریزو حورمه‌تم نه‌قه‌ده‌ر
خوم زور زیاتر بوو. جینگا و ریگا و مالی خو‌ش و ئیمام و خه‌تیب بووم، به‌لام
دوباره هه‌ر پیموابوو له غه‌ریبیم و نه‌و فه‌رمایشته‌ی شیخی (سه‌عدی) م‌زور
ده‌خوژنده‌وه که فه‌رموویه‌تی: به‌رد له جینگای خو‌ی سه‌نگینه و به‌زه‌ییم به‌ حاجی
قادر و نالی دا ده‌هاته‌وه که له کوردستانه‌وه چوو بوونه نه‌سته‌نبول و که‌وتبونه ولاتی
غه‌ریبی و نه‌مه‌ده‌زانی که قه‌زاو قه‌ده‌ر له ناخوری ته‌مه‌نمدا نزیک قوتبی شیمالیان بۆ
دیاری کردووم و ئیستا که رفۆی بیستی دوازده‌ی هه‌زارو نو‌سه‌ت و نه‌ه‌ه‌ت و
هه‌شته له ولاتی فه‌ینله‌ندم و له شاری هیلسنکی و له قاتی هه‌شتی ئاپارتومانیکدا و
له‌بن په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌ی خوم دانیشتووم و ده‌روانمه نه‌و به‌حه‌ره پان و به‌رینه و
ده‌لیم: ئای خو‌زگه‌م به‌و به‌رده‌ی که له جینگای خو‌ی سه‌نگینه، به‌لام دوباره
دلخو‌شی خوم به‌وه ده‌ده‌مه‌وه که خوه‌موو کوره‌ی زه‌وی ملکی خوایه و دیاره

نیرادهی خواش له سهر هرچی بی، رهد نابیتتهوه و دهبنی بیتتهدی. جا نهو
 فهرمایشتهی چه زرهتی (علی) م هاتهوه یاد، که فهرموویه تی: (رِوَحُوا الْقُلُوبَ
 بِطَرَائِفِ الْحِكْمِ فَأَنْهَاتِمِ كَمَا تَمَلُّ الْأَبْدَانُ).

واته، نه گهر هات و وه رهز و بیتاقت بوون، دلی خوتان به قسه و باسی خوش،
 خوش بکن، چونکه دل هیلاک و ماندوو دهبنی هر وهکو جهسته، که ماندوو دهبنی،
 به لام به قسه و حیکاایات و نهزلهی خوش ئیسراحت دهکا و دیتتهوه سه رخو. جا
 خو نه گهر له و دور ولاتی به شتیکه وه خه ریک نه بی هر شیت دهبی.

گوینگرینه؛ هه رچه نده سه بارهت به مه زاح و گیزانه وهی قسهی خوش و نوکته بق
 پیکه نین زود شت گوتراوه، به لام له لایه کی تریشه وه مه وحی کراوه. ته نانهت
 چه زرهت دروودی خوی له سه ربی، چند جار مه زاحی کردوو. بق نمونه دهلین: به
 ئافره تیکی گوت: فریای میرده کهت بکه وه له چاوانیدا سپیایه تی هه یه. ئافره ته که
 به په له چوو مال و به میرده کهی گوت: نه وه چیت لی قه وماوه؟ (پتغه مبه ر)
 فهرمووی: چاوی پیاوه کهت سپیایه تی تیدایه. میرده کهی حالی بوو که چه زرهت چی
 فهرمووه: پیکه نی و گوتی: ئافره ت، چه زرهت راستی فهرمووه: نه وه شوخی له گهل
 کردوی؛ خو خرابی نه فهرمووه چاوی هه موو کهس سپینهی هه یه.

هه روه ها دهلین: جاریک پیریژنیک عه رزی دهکات و دهلی: به سه ده قهت بم، دو عام
 بق بکه تا خوی گه وره عه قوم بکات. چه زرهت له وه لامیدا ده فهرمووی: بق
 نه ترانیوه که پیریژن ناچنه به هه شتی؟ پیریژن هاوار دهکا و خه ریک دهبنی بگری؛
 چه زرهت پیده که نی و ده فهرمووی: ئایا نه و ئایه تهت نه خویندوته وه که خوی گه وره
 ده فهرمووی:

(إِنَّا أَنْشَأْنَا مِنْ أَنْشَاءٍ قَجَعْنَا هُنَّ أَبْكَارًا عُرْبًا أَثْرَابًا)، واته ئیمه ئافره تان
 ده که یه وه به کچی چواره سال و هه موویان له یه که ته مه ندا دهبن، پیریژن
 له خوشیان گهش بووه. دوباره دهلین: یوحه ننا و شه معون دوو حواری چه زرهتی
 (عیسا) بوون. یوحه ننا عاده تی وابوو له هر مه جلیسیکدا بواپه خه لکه کهی
 وه پیکه نین ده خست، به لام به پیچه وانهی نه و شه معون بجویایه ناو هر کومه لیکه وه،
 ده گریا و خه لکه کهی وه گریان ده خست. جاریک شه معون به یوحه ننا دهلی: بق
 نه وه نده پیده که نی؟ دهلی له هه موو شتی که بویتته وه. یوحه نناش له وه لامیدا دهلی:
 نهی تو بق نه وه نده ده گری دهلی له ره حمه تی خوا ناو مید بوی. دهلین: له وکاته دا
 خوی گه وره وهی کرد بق چه زرهتی عیسا و فهرمووی: یا عیسا پتیا ن بلتی من
 خووی یوحه ننام پی باشتره له گریانه کهی شه معون. جا له سه نه و پیوودانه هاتم

دەستەم کرد بە گەران بە سەر خەرماناندا و لە خەرمانی ھەر خاوەن جۆخینیک
ھیندیکم ھینا و تیکەلم کرد و ئەو کۆ خەرمان لۆغە ی لئ پەیدا بوو. بەلام ھەر وەک
دەزانن خەرمان لۆغە چاک و خەراپی تیکەلە و ئەگەر چاوتان بە خەراپەکانی کەوت
خەتای من مەگرن و لۆمە ی خاوەن خەرمانەکان بکەن، کە چاک و خەراپ بۆ
ھەژاران تیکەل دەکەن.

بەلام من بەرچاوتەنگ نیم و ئەوا خەرمان لۆغە کەم پیتشکیش بە ئیوہی بەرین
دەکەم تا بەشە باشەکانی بکەنە شەوچە لەی کۆرەکانتان تا لە لایەک دلتانی پیتخۆش
بکەن و لە لایەکی دیکە شەوہ پەندی لئ وەرگرن و لەسەر خەرمانی خۆتان بەشی
چاک بدەن بە برای ھاوولایتان و ئەگەر زۆر بەخیلیش نەبن، جار جار بە دوعای
خیر یادی ئەو برا غەریبە دوور ولاتەتان بکەن و ھە لە خەرمانی دوعا کانتان خەرمان
لۆغە ی بەش بدەن، خیرتان دەگاتی.

محەممەدی شلماشی

(ئەسكەندەر) كە دنيای داگير دهكرد؛ زۆرى ههولدا تا به فيل قه لاتىكى زۆر قايىمى گرت و فهرمانيدا ويرانى بكهن. گوتيان: قوربان! چه كيميكي زۆرزان و داناي موشكيل گوشا و به تواناي تيدايه؛ گوتى: بچن بۆم بانگ بكهن. كه هات ئەوهنده ناشيرين بوو نه دهچۆ دلانهوه و نه فرهتى لى دهكرد. ئەسكەندەر كه تماشاي كرد گوتى: ئەوه چ وينه يهكى بى وينه يه و چ شكلىكى ترسيته ههته؟ زاناکه به قسه ي ئەسكەندەر توره بوو؛ له توره بوونه كهيدا زۆر پىكهنى و گوتى:

تانه له من مه ده كه ناشيرينم

ئەي به تال له فهزيلهت و ئينساف

لاشه وهك كالانه و گيان شه مشير

ئەوهى دهكړئ به شيره نهك كالان

دوباره گوتى ئەي ئەسكەندەر! ئەوهى كه خولقى له گه له خهلكدا خوش نه بى، ئەوه پىستى به دهنى زيندانى ئەوه و له وجودى خويدا ئەوهنده له تهنگانه و نارچه تيدايه كه زيندان له چاو وى وهك سهيرانگايه. گوتى: ئينسانى رۆد و به خيل و چهسود هه ميشه له رهنج و نارچهتى دايه و له گه له پوره دگارى خويدا له شه ر دايه و هه رچى خوا بييدا به خهلك ئەو پنى ناخوشه و ئەوهى به نسيب ئەويش نه بى دلى پىوهيه. ئينسانى چهسود رهخه له كارهكانى خوا دهكړئ و كه شتىكى خهلكيشى چاوپىكهوت دهلى: بۆچى خوا داويهتى به و نهيداوه به من؟

ئەسكەندەر هه ر گوتى بۆ راگرتبوو. دوباره كابرا گوتى: ئينسانى عاقل و سهخى مالى دنيای بۆ پياوهتى دهوئ؛ به لام ئينسانى بى عهقل و به خيل بۆ وارىسانى كۆ دهكاتهوه. گوتى: ئەگه ر پياوى گهوره له گه له مندالان گالته بكات، ئەوه نابروى خوى دهبا و تۆزى بى نرخى به خويدا دهكا و ئەوهى له گه له ژيردهستانى خويدا چنگه په پۆ بكا، ئەوه به پىلاوى دهسه لاتداران دهخريته ژيرين. ئەسكەندەر كه گوتى و هوشى له و په نند و حيكمه تانه پر بوو، كابراى خهلات كرد و دهستى له ويرانكردنى شارمهكش هه لگرت. جا ئەوهيه كه دهلى: عهقل و زانيارى فريای خاوهن عهقل و

*****

رؤژنیک (ئه سمه عی) له سه ر سفره دی هارونه رهشید حازر بوو؛ باسی پالوده یان کرد. ئه سمه عی گوتی: زور عه رده بی دهشته کی هه ن که پالوده یان نه دیوه و نایناسن. هارونه رهشید گوتی: له سه ر ئه و قسه ی خوت به لگه یه کم بق بینه وه، دهنه وانیه. به ریکه وت رؤژنیک هارونه رهشید چوو بق راوی و ئه سمه عیشی له گه ل بوو. دیتیان عه ربه نیک له دووره وه دی، هارونه رهشید به ئه سمه عی گوت: بچق بیهینه بق لام، ئه سمه عی چوو بق لای کابرا و گوتی: کاکه! ئه میری موسولمانان داوات دهکا، وهره بچین بق لای، کابرا گوتی: بوجی ئه وه ئه میری موسولمانانه و موسولمان ده بی ئه میریان هه بی؟ ئه سمه عی گوتی: به لئ. کابرا گوتی: ئه من ئیمانم پی نیه، ئه سمه عی توره بوو جنیوی پندا و گوتی: (یا ولد الزنا). کابرا به بیستنی ئه و جنیوانه توره بوو و ئیخه ی ئه سمه عی گرت و ئامبازی بوو. ئه سمه عی دوباره دهستی کرده وه به جنیو پندان. هارونه رهشیدیش هه ر سهیری دهکردن و پنده که نی. له پاشان کابرا هات بق لای هارونه رهشید و گوتی: ئه ی ئه میری موسولمانان!

حه قم له و پیاوه ی خوت بستینه جنیوی پندام. هارونه رهشید گوتی: باشه تو دوو درمی بده بی. عه ربه که توره بوو گوتی: (سوبحانه الله) جنیویشی پنداوم و ده بی اوو دره میشی بده من؟ هارونه رهشید گوتی: به لئ حوکمی ئیمه ئاوايه. کابرا له سه ر خق رووی کرده ئه سمه عی و گوتی: (یا ابن الزانین)! واته ئه ی کوپی دوو زیناکه ران. گوتی: ده برق به حوکمی ئه میری موسولمانان چواردره م بق بینه. هارونه رهشید ئه وهنده پیکه نی به پشتدا که وت: له پاشان کابرایان له گه ل خویاندا هینایه وه بق قه سری هارونه رهشید؛ که چاوی به و عزه مه ت و شه وکه ته که وت و مه جلیسی هارونه رهشیدی دی، به لایه وه زور گه وره بوو؛ هاته پیشه وه و گوتی: (السلام علیک یا الله). هارونه رهشید گوتی: ئه وه ده لئی چی؟ پنده نگ به. کابرا گوتی: (السلام علیک یا نبی الله). گوتیان: پنده نگ به مال نه ویزان ئه وه ده لئی چی؟ ئه وه ئه میری موسولمانانه. ئنجا گوتی: (السلام علیک یا أمیر المؤمنین). هارونه ره شید گوتی: (وعلیک السلام). له پاشان دایاننا و سفره یان راخست و ئه نواع ته آمیان خوارد. له پاشان پالوده یان هینا. ئه سمه عی گوتی: ئومیده وارم که نه زانن پالوده چیه؛ هارونه رهشید گوتی: ئه گه ر نه یزانی کیسه یه کت دراو دده من. هه رک عه ربه که دهستی کرد به پالوده خواردن؛ وا دیار بوو که قه تی نه خوارد بوو

هارونه‌ره‌شید لئی پرسى: نه‌وه چیه ده‌خۆى؟ گوتى: سۆنيد به‌و خوايه‌ى كه تۆى كردوه به‌ خه‌ليفه، نازانم چيه، به‌لام خواى گه‌وره له قورن‌انددا ده‌لئى: (وَفايَكهَّ وَنَحْلِ وَرُمَان) ميوه و خورما له لاي ئيمه هه‌يه؛ لام وايه نه‌وه رومانه‌يه، واته هه‌ناره. نه‌سمه‌ى گوتى: نه‌ى نه‌ميرى موسولمانان! ئيستدا دوو كييمه‌ت له‌سه‌ر واجبه؛ چونكه نه‌وه هه‌روه‌ك نازانى پالوده چيه؛ نازان رومانيش چيه، هارونه‌ره‌شيد نه‌مرى كرد دوو كيسه‌يان دايه. نه‌سمه‌ى و كابراى عه‌ره‌بىشى خه‌لات كرد.

*****

كابرايه‌ك به‌ (بالولى) گوت: بالول! شينه‌كانى شارى (به‌سرا)م بق حيساب كه؛ بالول له وه‌لامدا گوتى: نه‌وه به‌كه‌س ناكړئ؛ چونكه نه‌وه‌نده زۆرن له حيساب نايهن. نه‌گه‌ر ده‌ته‌وى عاقله‌كانت بق حيساب كه‌م؛ چونكه نه‌وان له چهند كه‌س زياتر نين.

*****

پياويك خه‌ريك بوو نامه‌يه‌كى بق يه‌كئىك له دۆسته خۆشه‌ويسته‌كانى دهنوسى؛ يه‌كئىكى له تهنىشت دانىشتبو؛ به‌ دزىه‌وه تيله‌ى چاوى ده‌دايه و نامه‌كه‌ى ده‌خۆينده‌وه. خاوه‌ن نامه‌كه‌ زۆرى پى ناخۆش بوو؛ له نامه‌كه‌دا نوسى: نه‌گه‌ر دزىكم له تهنىشت دانه‌نىشتايه و نامه‌كه‌ى نه‌خۆيندايه‌وه هه‌موو نه‌هينئىكى خۆم بق دهنوسى. كابراى تهنىشتى گوتى، گه‌وره‌م به‌خوا نامه‌ى تۆم ته‌ماشاشا نه‌كردوه و نه‌م خۆيندۆته‌وه خاوه‌ن نامه‌كه‌ گوتى: نه‌ى بى عه‌قل! نه‌ى نه‌وه‌ى كه ده‌يلئى له كوئىت زانى؟

*****

سه‌رخۆشئىك له مال هاته‌ده‌ره‌وه. له رىنگادا كه‌وت و رشايه‌وه و دهمولئوى خۆى پيسكرد؛ سه‌گئىك هات دهمولئوى لسته‌وه؛ كابرا و ايزانى ئينسانه‌ پاكى ده‌كاته‌وه؛ ده‌ستى كرد به‌ دو‌عاكردن و گوتى: ياخو خواى گه‌وره كوڤ و كوڤه‌زاكانت بكاته خزمه‌تكار، له پاشان سه‌گه‌كه قاچى به‌رز كردوه و پتئى هه‌لميزت؛ كابرا گوتى: نه‌ى ئافه‌رين گه‌وره‌م بق پياوه‌تيت كه ناوى گه‌رمه‌ت هينا و دهم و چاوت پى شتم.

*****

(جۆلا)يه‌ك ئامانه‌تبه‌كى له لاي (مه‌لا)يه‌ك دانا و پاش ماوه‌يه‌ك جۆلا چوو وه‌ريگرته‌وه. له‌وكاته‌دا (مه‌لا) ده‌رسى به‌ فه‌قئىكان ده‌گوت؛ جۆلا سلأوى كرد و گوتى: قوربان! هاتووم بق ئامانه‌تبه‌كه؛ مه‌لا گوتى: سه‌بر بگه‌ر با له ده‌رسه‌كه وه‌بم؛ جۆلا دانىشت. ده‌رسه‌كه زۆر درىزه‌ى كيشا. مه‌لا كاتى ده‌رس گوتن عاده‌تى بوو، سه‌رى دمجولاند. جۆلا و ايزانى كه ده‌رس گوتنه‌وه هه‌ر سه‌ر جولانه‌وه‌يه؛

گوتی: ماموستا زور به به له م؛ هسته من بکه به وهکیل تا دهچی بق مال و
نامانه تییه که م بق دینی نه من له باتی جه نابت دهرسه کت ده لیمه وه و سر
را ده وهشینم. مه لا دهستی کرد به پیکه نین و چوو نامانه تییه که ی بق هیناوه.

*****

(کویر) یک له شه و یکی تاریکدا چرایه کی به دهسته وه بوو؛ گۆزه میه کی له سرشانی
نابوو به رینگادا ده رۆیی. کابرایه ک تووشی بوو گوتی: نه ی کویری بی عه قل! خو
شه و رۆژ به لای تووه وهک یه که؛ پروناکی و تاریکی له پیش چاوی تو فه رقیان نیه؛
نه و چرایه ت بق به دهسته وه گرتووه؟ کویره پیکه نی و گوتی: که ره؛ خو نه و چرایه م
له بهر نه وه هه لته گرتووه تا رینگای پی ببینم؛ به لکو له بهر خاتری بی عه قلنکی وهک
توم هه لگرتووه تا خو م لن نه ده ی و گۆزه که م لن نه شکینی.

*****

(عه مرو له یس) ته ماشای کرد له شکرچییه ک سواری نه سپنکی زور لاواز بووه؛
زوری پی ناخوش بوو گوتی؛ له عنه ت له له شکرچییه کانی من؛ چونکه هه ر پوول و
پارهییه کی دامن قوزی ژنه کانیان پی قه له و کرد و وه لاغه کانیان له برسان
تواندنه وه. کابرا گوی لن بوو و گوتی: به خوا نه ی نه میر! نه گه ر به دیقه ت ته ماشای
نی ژنه که ی من بکه ی له که فه لی نه سپه که م لاواز تره. (عه مرو له یس) به و قسه یه زور
پیکه نی و کابرای خه لات کرد و گوتی: برۆ هه ر دوو ماینه کانت قه له و بکه.

*****

زانا یه کی رهنگ و پروو ناشیرین ده لن: رۆژیک له گه ل دوستیک له سه ر رینگایه ک
راوه ستا بووین و قسه مان ده کرد؛ ژنیک به ویتدا هات و له رووبه رووی نیمه راوه ستا
و ته ماشای منی ده کرد؛ کاتن ته ماشا کردنه که ی له نه اندازه تییه ری به غولامه که م
گوت: بچو له و ژنه بیسه داخوا بق و له من ده پروانی و چ کاریکی هه یه. غولامه که
چوو بۆلای و هاته وه و گوتی. ده لن:

چاوم گوناحنکی گه وره ی کرد بوو؛ ده مو یست له تۆله ی نه و گوناحه یدا سزای بده م
؛ هیچ عه زاینکم له وه باشتر نه دی که به ته ماشا کردنی نه و پیاوه ناشیرینه تۆله ی
لن بکه مه وه.

*****

(جاحیز) ده لئی: قه ت نه وه منده خو م به خه جاله ت نه دیوه که رۆژیک نافره تیک هات و
پیلی منی گرت و برده می بۆلای په یکه رتاشنیک؛ زورم به لاوه سه یربوو؛ له وه ستاکه م
پرسی: نه ری نه و ژنه بۆچی منی هینا بۆلای تۆ؟ له وه لامدا گوتی: نه و ژنه به منی

گوتبوو که وینه‌یه‌کی له سەر شکلی شه‌یتان بۆ ساز بهم ؛ پیم گوت: من نازانم
وینه‌ی شه‌یتان چۆنه؛ ئەویش تۆی هینا و گوتی: وهک ئەو پیاوه‌یه.

*****

کابرایه‌کی ناشیرین چوو بۆلای دوکتۆر و گوتی: جه‌نابی دوکتۆر! زۆر
نارمه‌تم، دومه‌لێکم له ناشیرینترین جیگا هاتوه؛ دوکتۆر ته‌ماشای کابرای کرد
و گوتی: دپۆ ده‌که‌ی؛ ئەوه نیه ده‌موچاوت ده‌بینم که هیچ دومه‌لی پێوه نیه.

*****

کابرایه‌کی لووت زل چوو بووه خوازیینی ئافره‌تیک و زۆری ته‌عریفی خۆی کرد و
گوتی: من پیاویکی سووک و بێ عه‌قل نیم و له به‌رامبه‌ر ناخۆشی و نارمه‌تیاندا
زۆر خۆم راده‌گرم. ژنه‌که گوتی: راست ده‌که‌ی؛ ئەگەر ئەوه‌نده خۆراگر نه‌بویتایه
چل سال نه‌تده‌توانی ئەو لووته زله‌ت هه‌لگری.

*****

(مه‌عاویه) و (عه‌قیلی) کورپی (ئه‌بوتالیب) به‌ینیان زۆرخۆش بوو. پۆژیک پێکه‌وه
داده‌نیشن. مه‌عاویه ده‌لێ، ئەه‌ی خه‌لکینه! ئەو ئایه‌ته‌تان بیستوه‌که خوای گه‌وره له
قورئاندا ده‌فه‌رمووی: (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَ تَبَّتْ) ؟ گوتیان: به‌لێ، مه‌عاویه گوتی: ده
ئه‌بوله‌هب مامی ئەو (عه‌قیله) یه. ئنجاه عه‌قیل گوتی: ئەه‌ی ئەه‌لی شام! ئەه‌ی ئەو
ئایه‌ته‌تان بیستوه‌که خوای گه‌وره هه‌ر له‌و سه‌وره‌ته‌دا ده‌فه‌رمووی: (وَأْمُرْتَهُ حَمَالَةً
الْحَطَبِ)؟ گوتیان: به‌لێ بیستومانه. (عه‌قیل) گوتی: ده‌ئه‌و ژنه پوری (مه‌عاویه) یه.

*****

(سه‌ید) ێک له‌گه‌ل پیاویک به‌ شه‌ر هات و په‌لاماری یه‌کتریاندا؛ سه‌یده‌که به
کابرای گوت: تۆ چۆن جینو به‌من ده‌ده‌ی؟ تۆ له سه‌رث واجبه که له هه‌موو نوێژێکدا
سه‌لاه‌تم له سه‌ر لێ بده‌ی و بلێی (اللهم صلّ علی محمد و علی آل محمد). کابرا
گوتی: ناخر له‌گه‌لیدا ده‌لێیم: (من الطيبين الطاهرين) و تۆ له‌وان نی.

*****

یه‌کیک له خه‌لیفه‌کانی به‌غدا؛ که پۆژیک عه‌ره‌بێکی ده‌شته‌کی میوان بوو نانی
له‌گه‌ل ده‌خوارد؛ له وهختی پارو بردنی عه‌ره‌به‌که بۆ ده‌می؛ خه‌لیفه گوتی: کاکه!
ئه‌و مووه له پاروه‌که‌ت بکه‌وه؛ عه‌ره‌به‌که تو‌ره‌ بوو و گوتی: له سه‌ر سه‌فره‌ی که‌سیک
که ئەوه‌نده چاوی له پاروه‌کانه‌ت بێ و مووی پێوه ببینن، نابێ نان بخۆی؛ ده‌ستی له
خواردن هه‌لگرت و سویندی خوارد که جارێکی دیکه قه‌ت له سه‌ر سه‌فره‌ی خه‌لیفه
نان نه‌خوا و هه‌ستا و پۆی.

*****

کومه لیک دانیشتبوون قسه ی خوشیان دهرکردن؛ هاتنه سهر باسی پیاوه تی و ناپیاری. یه کینک له ناویاندا گوتی: کوربه نه وه ده لنین چی؟ به لای منه وه نه وه ی دوو چاوی کویر و نایینابی، نه وه نیوه پیاوه و نه وه ی سواری که شتی نه بوو بی و به دهریادا نه گه رابی نه وه نیوه پیاوه و نه وه ی ژنی جوانی له ماله وه نه بی نه وه نیوه پیاوه.

کویریک له ناویاندا بوو به سهر کابرایدا نه راند و گوتی: نه ری براده ری ناعه زیز! خو تو هیجت بومن تیندا نه هیشته وه؛ خو من له و سنی یانه هیچکامیانم نیه؛ مه عنای وایه که من به نیوه مه ردیش حیساب نیم.

*****

پوژیک (بالوول) چووه مه جلیسی هارونه ره شنید. یه کینک له وه زیره کان گوتی: نه ی بالوول! موژده بی له تو که نه میری موسولمانان تو ی کردووه به گوره و سرداری مه یمون و به رازان. بالوول له سهر مخو گوتی جا که وایه له ورو به دواوه هرچی گوتم به قسه م بکه و له فرمانی من دهرمه چو؛ چونکه تو یه کینک ده بی له ره عیبت و ژیرده سته کانم.

*****

گه دایه ک چوو له دهرگای مالیکی داو داوای شتیکی کرد؛ خاوهن ماله که نه هاته دهر و له ژوره و هرا گوتی: کاکه ببوره خانم له مال نیه. سوالکه ره که گوتی جاخو نه من پاروه نانیکم ده وی؛ خو نه هاتووم به زوری خانمی بگیم.

*****

ده لنین: له ماموستای قوتابخانه یه کیان پرسی: تو گه وره تری یان براهه ت؟ ماموستا له وه لامدا گوتی: من گه وره ترم؛ به لام نه گه ر سالیکی دی به سهر ته مه نیدا تیر پی به قه د منی لیدنی.

*****

نه خوشیک له گیانداندا بوو؛ کابرایه ک بونی ده می زور ناخوش بوو، چوبووه بن سهری و ده می دهرده بن گوینی نه خو شه که و شاده و نیمانی بی دینا و هه ناسه ی له دم و گوینیان دهرکرد؛ هرچه نده نه خوشه که رووی خو ی و هره ده گیرا نه و زیاتر ده چووه پیشه وه و ده می لی نزدیک دهر کرده وه. کابرای نه خوش که تینی بوه ات و زانی لینی دوور ناکه ویته وه، پتی گوت: نه ری کاکه! لیم ده گه رینی که به پاک و خاوینی بمرم؛ یان ده ته وی زور به پیسی بمرم؛ ده لیم دوور و هکه وه با به دهری

*****

به پشتكۆمىكيان گوت : نارەزوت ئەويهه كه خواوهندي گهوره وهك خهلكى دى پشتت راست وهكا؛ يان پشتى خهلكى ديش وهك پشتى تو كۆم وهكا؟ پشتكۆم له وهلامدا گوتى: نارەزوم ئەويهه، ههموان وهك من لى بكا؛ تا بهو چاوهى كه ئەوان بيبان له من دهروانى منيش بهو چاوه تهماشيان بكه مهوه.

*****

ژنيك له دەست مێردهكهى چووه لای قازى شكايهتى كرد و گوتى: جهنابى قازى! ئەو پياوه تاوئىك ئايم ناگهري ئاسوده بم؛ به دزى و ئاشكرا و لهكاتى نويز و وهختى ههوير شىلاندا ؛ له وهختى نان كردندا و ئەو كاتهش كه بهرپۆزوم؛ ههه داوام لى دهكا.

مێردهكهى گوتى: جهنابى قازى ! من ئەو ژنهم ههه بۆوهى هيناووه. ژنهكه گوتى: جهنابى قازى! تو له بهر رهزاي خوا شتيك ديارى بكه تا له شهو و رۆژيكددا چهند جارم بيته لا؛ تابزانم و خۆمى بق حازر بكه. قازى گوتى: (ده) جار باشه ؟ ژنهكه گوتى تاچهتى ئەوهندهم نيه. قازى گوتى (نۆ) جار باشه ؟ ژنه گوتى ئەوهندهش ناتوانم. ههروهها پيداهااتنه خواري تا هااتنه سهه (پينج) جار. ژنهكه گوتى تاچهتى ئەوهندهشم نيه. قازى گوتى ئەى مال نه ويران وادياره ناتوئى ئەو پياوه ههژاره به ههرهيهكى دەست كهوئى. ژنهكه گوتى، دهباشه جهنابى قازى له بهر خاترى جهنابت به (پينج) جار هكه رازيم. مێردهكهى گوتى: باشه، بهلام جهنابى قازى ! پينى بلئى با يهكيك بكا به كهفيلى خۆى. ژنهكه گوتى: زۆرباشه با قازى كهفيلم بئى، خو لهو باشتر دەست ناكهوى. قازى توپه بوو و گوتى: قاحبە دهتهوئى خۆت رزگار كهى و من توژش بكهى، ههسته لاجووه له بهر چاوام، لهعنهتى خوات لى بئى.

*****

كابرايهك به نارەزوى خۆى سههدهمى گهنجايهتى خۆى بردبووه سههه و تاچهت و تواناى لىبرابوو. كه نيزهكيكى كړى و شهوئى وهختى نوستن دهباوهشى خۆى گرت و دهستى كرد به ماچ كردن و خو پنهوانان و يارى له گهه ل كردنى. ههه چهند كردى ناله تهكهى يارمهتى نه دا. به كه نيزهكهكهى گوت: تكات لى دهكم پياوهتيم له گهه ل بكه و دهستى يارمهتيم بق دريژ بكه و به دل. دهستيكي پيدا بيته با ئەو نوستوووه وهه بهر بئى و ئەو مردوووه زيندو بيتهوه، چونكه ههوادى خاوتاهه دهست باى نه دهى و گرژى نهكهى به كوني سوژن و دهريژدا ناروا. كه نيزهكهكه ههه چهند دهستى

بیداهینا و نه مدیو نه و دیوی پیکرد فانیده ی نه بوو. گویان لئ بوو به دزی کابرا دهیگوت: ناله تی پیایو پیر ناگاته مه نزل، وهک لاشه ی ولاغیکي کز وایه، نه گهر به زوری دهستیش له جینگای خۆی راستی و مکه ی، که دهستت لئ به ردا دوباره به لادا دیته وه.

*****

کابرایه ک (ده) دره می له سه ر (جایز) بوو، چوو له لای قازی شکایه تی لیکرد و گوتی: جه نابی قازی (ده) دره مم له سه ریته تی و نامداته وه. قازی گوتی: شاهیدت هه یه؟ کابرا گوتی: شاهیدم نیه. قازی گوتی باشه سویندی دهم، کابرا گوتی: جه نابی قازی سویندی چی ده ده ی؛ رۆژی هه زار سویندان به درۆ ده خوا باوه ری بیناکه م (جایز) گوتی: جه نابی قازی، له مزگه وتی گه ره که که مان مه لایه کی زۆر له خوا ترس و راستگۆ و پیاوچاک هه یه، بانگی که با نه و له باتی من سویندی بۆ بخوا تا دلئ ناسوده بی.

*****

عه ره بیک وشتره که ی ون بوو، سویندی خوارد و گوتی: نه گهر وه ببینم به دره میکی ده فروشم، به لام که وشتره که ی دیته وه له سوینده که ی په شیمان بۆوه و مات (زهنگوله یه کی) به ملی وشتره که ی هه لاوه سی و جاریدا کئ نه و وشتره م لئ ده کری، به دره مینک و زهنگوله که ی به (سه ت) دره م، به لام به سه ری که وه نه بی نایانده م. کابرایه ک گوتی، نه و وشتره چه نده هه رزان بوو، نه گهر نه و زهنگوله ی له ملدا نه بویه.

*****

دوکتۆریکیان ددی که هه رکاتیک به لای گۆرستانی شاره که یاندا ده رۆی پارچه قوماشینکی به سه ر چاوی خۆی داده دا. رۆژیک لئیان پرسی: نه ری جه نابی دوکتۆر! نه وه بۆ هه تا به لای گۆرستاندا ده رۆی سه روچاوی خۆت داده بۆشی؟ له وه لامدا گوتی، ناخر شه رم له مردوه کانی نه و گۆرستانه ده که م و زۆر شه رمه زاریانم، چونکه به لای هه ر کامیکیاندا ده چم، ده بینم زه بری منی وئ کته ووه و به ده رمانی من مردووه.

*****

شینخی (جامی) ده لئ: رۆژیک له وه رزی به هاردا له گه ل کۆمه لیک له دۆستان به هه وای گه شت و ته ماشای سه حرا و دهشت له شار چوینه ده ری و له جیه کی زۆرخۆش و به سه فا دانیشترین و سفره مان راخست نان بخوین. سه گیک له

دوورهه چاوی لی بوو. خوی گه یانده لامان، په کینک له هاورپنکان بهر دینکی هه لگرت و وهک پاروه نان بق سه گه که ی هارویشته، سه گه که په لاماری دا و بونی پیوه کرد و به په له به پنگای خویدا گه رایه وه، هرچند بانگمان کرد ناو پرووی نه دایه وه، زورمان لا سهیر بوو. په کینک له دؤستان گوتی: کورینه! ده زانن نه و سه گه چی گوت؟ گوتمان نازانین، گوتی: دلئی: نه و بهر به ختانه له بهر به خیلی و سه قیلی و بژدی خویان له برسان بهردان ده خون. جاج چاوه پروانیکم له سفرهی نه وان بی.

*****

ده لئین: به کورپنکیان گوت: پینتخوشه باوکت بمرئی؟ له وه لامدا گوتی نا، به لام پینتخوشه بیکوژن، تا ههروهک میراته که ی ده گرم، خوینیشی بستینم.

*****

ده لئین: نافرته تیکی زور جوان به پنگایه کدا دهرؤ یشت. پیاویک چاوی پینکه وت و وه دواوی که وت، ژنه که زانی وه دواوی که وتووه، ناو پروی دایه وه و گوتی: کاکه! نه وهی میزده که م له گه لمدا دهیکات، نه وهت دهوئی؟ کابرا گوتی: به لئی! به قوربانیشته دهیم، ژنه که گوتی، ده لیتره دانیشه نیستا میزده که م دئی، نه وهی له گه ل منی دهکا له گه ل توؤشی دهکات، غه مت نه بی.

*****

شاعیریک شیعریک بؤ زانایه ک خوینده وه و له مه دحی شیعره که پیدا گوتی: قوربان! نه و شیعره م له سهر پینشاو داناوه، دهننا شیعری زور له وه جوانتر ده لئیم. زاناکه پینکه نی و گوتی: راست ده که ی، چونکه شیعره که ت نیستاش بونی سهر پینشاوی لی دئی.

*****

(واعیرنیک) له سهر مینبهر شیعریک زور بیتامی خوینده وه و له مه دحیدا گوتی: نه و شیعره م له نوئیژدا داناوه. شیخی (جامی) ده لئی: بیستم که په کینک له دانیشتونانی کورمه که دهیگوت: نه گهر شیعرنیک له نوئیژدا گوترابی و ناوا بیتام و بیمزه بی، ده بی نوئیژمه که چ تام و مهزه یه کی بووبی؟

خوینده ی بهرینز ! لیتره دا چمند حیکایات ده گپرمه وه که شیخی (جامی) له (په موزه ی) هه شته له به هارستانه که پیدا له زمانی بی زمانانه وه دهیان گپریته وه، که زانایان و نوکته زانان دایان ناوان تا لبهر نه وهی که سهرنج پاکیشن سویدیان لی و مرگرن.

ده لئ: (پړیوی) ټک له گمل (گورگ) ټک بوو به هاوړی و لافی دؤستایه تی لیده دا. پړیوی و گورگ به لای باغیځدا تیپه پړین، دمرگای باغه که زؤر قایم بوو. دیوار و په رزینه که شی زؤر درکاوای بوو. به هر (چوار) دهوریدا گه ران تا که لیتنیکیان دیته وه. پړیوی به تاقی کرده وه و زانی که خوی زؤر به ناسانی ده توانی پښیدا بجیته ژوور و بښته وه دهر، به لام بز گورگ زؤر تنگه به ره. مام پړیوی زؤر به ناسانی چوو ناو باغه که، به لام گورگ به زحممت تیوه چوو. کاتی چاویان به ترنی جؤراو جؤر و میوه ی رهنگا و رنگ که وت، پړیوی زؤر زیره کانه بیبری له چوونه دهر وه کرده وه و که می خوارد، به لام گورگ هه تا توانی خواردی. له ناکاو باغه وان پینی زانی و تیلایه کی به دسته وه گرت و بؤیان هات. پړیوی چونکه که می خوارد بوو، به ناسانی به که لینه که دا دهر چوو، به لام گورگی ورگ زل نه و منده ی خوارد بوو له که لینه که وه نه چوو و تیگیرا و باغه وان گه یشته سه ری و نه و منده ی لئ دا به نه مرنه ژی و برینداری بزگاری بوو.

*****

ده لئ: (دویشک) ټک ژاری کوشنده ی له کلک دا و تیری خه یانه تی له که وانی خوو ته بیعه تی دابوو، نیازی سه فهری کرد و پویشت تا گه یشته سه ر پوویار ټکی قول و پان و به رین. دویشک به دیتنی ناوکه داماو رهق راوستا. نه توانای هه بوو له ناوکه و مپه ری، نه ده گه رایه وه. (کیسه لټک) له دووره وه چاوی لئ بوو، زانی دویشک ناتوانی له پوویاره که بپه پښته وه. به زه می پتدا هات و لئی نزیک بووه وه و سواری پشتی خوی کرد و چوو ناو ناوکه و که و ته مه له کردن و ویستی له ناوکه بیپه پښتته وه. کاتی مه له کردن گوئی له چزه و دهنگیک بوو، زانی که دویشک شتیکی ده پشتنی رؤ ده کا. پوی کرده دویشکه که و گوئی: نه و دهنگه چیه؟ دویشک وه لامی دایه وه و گوئی: نه وه دهنکی پیوه دانی منه که به پشتی توه دده م و هر چند ده زانم کار له پشتی تو ناکا، به لام ناتوانم ده ست له خوورده و شتی خؤم هه لگرم. کیسه ل له بهر خویوه گوئی، هیچ له وه جاکتر نیه، که نه و به دخوه له کؤل نه و خوورده و شته ی بکه مه وه و چاکان له ده ست پیوه دانی نه و بی نه خلاقه بزگار بکه م. خوی بن ناو کرد و دویشک ناو بردی و که س نه یزانی چی لینه ات.

*****

ده لئ: (مشک) ټک ماوه ی چند سالنیک له دوکانی به قالنکدا بوو. تیرو پری له نوقل و دانه و نله و میوه ی ته پ و وشکی دوکانه که ی دمخوارد و به نار ه زوی خوی رای دهبوارد. کابرای به قالیش ده یزانی، به لام چاویوشی لئ ده کرد و گوئی نه دده دایه

تاروژنیک هرودک پیشینیان گوتویانه: سپله‌ی پینه‌زان که سگی تیر بوو ناترسی و له هه‌زار شهر و خه‌راپه ناسله‌مینه‌وه. مشکی سپله‌ش ته‌ماعی ده هه‌مبانه‌ی پارهی کابرای به‌قال کرد و چوو هه‌مبانه‌که‌ی کون کرد و هر پوول و پاره‌یه‌کی تینیدا بوو، بردی و چوو له کونه‌که‌ی خفیدا شار‌یه‌وه.

روژنیک کابرا پیویستی به پاره هه‌بوو، دهستی ده هه‌مبانه روکرد، پاره بینیته ده‌ری، به‌لام هیچی تیدا نه‌مابوو، ده‌تگوت کیسه‌ی موفلیسانه و سگی له برسان مردووان. که ته‌ماشای کرد کون کراوه، زانی نه‌وه کاری مشکه‌که‌یه، وهک پشیله خوی بو مه‌لوسدا و مشکه‌که‌ی گرت و هه‌ودا ده‌زوینکی ده‌لاقی خست و بوی شل کرد تاچوو ناو کونه‌که‌یه‌ود. کابرای به‌قال به نه‌اندازه‌ی دریزی په‌ته‌که زانی قوول و دریزی کونه‌که‌ی چهنده و مالی مشکه‌که‌ی له کوئی یه. به‌دوا په‌ته‌که‌دا هه‌لیکه‌ند و وه‌دوای که‌وت تاچوو سه‌ر ژور و هیلانه‌که‌ی. که ته‌ماشای کرد، ده‌تگوت دوکانی پاره‌گورپینه‌ودیه، زهرد و سور به‌سه‌ریه‌کدا رژاوه و دینار و درهم تیکه‌لاو کراوه. پاره‌که‌ی خوی هه‌لگرت‌وه و مشکی هینایه‌ ده‌روه و خستی یه به‌ر چنگی پشیله‌یه‌که‌وه، تا به‌سزای خوی بگه‌یه‌نی و تو‌له‌ی خراپه‌ی خوی ببینی.

*****

ده‌لی: (رژوی) نیک راودستا بوو، به‌چاوی سه‌رنجدانه‌وه ددیروانیه‌ی لای راست و چه‌پی خوی. ته‌ماشای کرد له دوورده تارماییه‌کی ره‌ش وده‌ر که‌وت. که نژیک ب‌وو. دبتی (گورگ) یکی درنده و (سه‌گ) یکی گه‌وره وهک دو د‌وست و هاو‌رتی راسته‌قینه‌ی گیان گیانی پیکه‌وه دین، نه گورگ بیر له‌وه ده‌کاته‌ود سه‌گ خیانه‌تی پی بکا و نه سه‌گ به‌خه‌یالیندا دین گورگ تووشی موسیبه‌تینکی بکا. رژوی به‌پیلیانه‌وه چوو، سلوی لیکردن و وه‌زیفه‌ی ئیحتیرامی به‌جی‌پینا و گوتی: هه‌مد بو خوا که رقر کونتان به‌خه‌شه‌ویستی تازه گورپه‌وته‌وه و دوژمنایه‌تی قه‌دیمتان وه‌لا ناوه و بوونه د‌وست. زورم پینخوشه‌ بزائم که سه‌بب و هوی نه‌و د‌وستایه‌تیه‌تان چیه و کنی بوو به‌هوی نه‌و نیه‌ته پاکه‌تان؟ سه‌گ گوتی، سه‌بب و هوی د‌وستایه‌تی ئیمه‌ شوانه؛

چونکه ئیستا شوان دوژمنی هر دوکمانه. گوتی: دوژمنایه‌تی گورگ و (شوان) پیویستی به‌ باسی ئیمه‌ نیه، چونکه هه‌موو که‌س ده‌زانی نه‌و دوانه له قه‌دیمه‌وه دوژمنی یه‌کترن. هوی دوژمنایه‌تی منیش نه‌وه بوو، دوینی نه‌و گورگه‌ی که نه‌مرق بووته ره‌فیک و هاو‌ریم، په‌لاماری مینگه‌له‌که‌ی ئیمه‌ی دا و مه‌رینکی فراند. منیش هه‌روهک عاده‌تی هه‌میشه‌یی خوم بووه، دوا‌ی که‌وتم تا مه‌ره‌که‌ی لی وه‌ستینم: به‌لام

نهیگه یشتمی، کاتی گه رامهوه، شوانه که داریکی لی به دستهوه گرم و له خورا
دستی کرد به لیدانم. منیش له داخان په یوه ندیم له گه ل بری و هاتم بیومه دوستی
کونه دوژمنی شوانه که.

*****

دولتی: به (پنوی) نیکیان گوت: دتوانی هه والیک بؤ (سه گه) کانی ناوایی بهری و له
پاداشتیدا (سه ت) دینار وهرگری؟ پنوی له وه لامدا گوتی: به خوا کریه کی زوره،
به لام خه تهری گیانی زوری تیدایه.

*****

دولتی: (وشتریک) له دهشتیک دله وه را و له درک و دالی نهو دهشته خوی تیر
ده کرد. پوژیک پوی تا گه یشته بن دار موغه یلانیک، له ق و پوی داره که و دک زولفی
لاوان لیک هالا بیون و دک پوی مه حبویان تازه و گهش بیون. وشتی گه ردنی
ته ماعی بهرز کردهوه تا له زمت له خواردنی گه لا و چرویه که بی بهری. ته ماشای کرد
نهوا (سار) لیک له ناو لقه کانیدا پاپوکه بی بهستوه و سه ری و دک لکی ناوه، وشتی که
گه پرایه وه و دستنی له ناروزوی خواردنی هه لگرت. دارموغه یلان که وهی زانی له بهر
تیزی سه ره درک کانی وی و بریندار بیونی ده می دستنی له خواردن هه لگرت.
وشتی که که زانی دارموغه یلان که وا حالی بیوه، گه پرایه وه و گوتی نهی
دارموغه یلان! ترسی من له بهر میوانه نه پنیه که بیه، نه که له بهر خاوه ن سفره که. له
زاری دانی ساره که ده ترسم، نه که له برینی په یکانی درک کانی تی. خو نه گه
له ترسی میوانه که نه بویه خاوه ن ماتم به لووقه یه که ده خوارد.

*****

دولتی: (سه گه) لیک له هه موو خواردنی که بینیش بیوه. زوری برسی بیوه. له دهر وازه ی
شار و دستابوو، ته ماشای کرد با نانیکی هه لگرتوه و هینای بؤ دهری شار و پوی
کرده دهشت و سه حرا. سه گه به په له و ددوای کهوت و بانگی کرد و گوتی: نهی
توانای به بدن و قووتی گیان و ناروزوی دل و نارامی گیان، نیازی کویت هه بیه و
پوو ده کویت ده که بی؟ له وه لامدا گوتی: له وه دهشت و بیابانه دا له گه ل کغمه لیک له
گه وره کانی (گورگ) و (پلینگ) ناشنایه تیم هه بیه و ئی حرامی زیاره تی نهوانم به
ستوه. سه گه که گوتی: نهی نان! بهوانم مه ترسینه، نه گه ر بچینه ناو ده می
نه هه نکه وه، یان بچییه قوورگی شیروه دهست لی هه لئا گرم هه ر به دواته وه م.
و ددوای کهوت تا گرتی و خواردی.

*****

دهلن: به (کوټر) ټکيان گوت: نهو به ټو له دوو به چکه زياتر پينناگه پيننی و وهک مريشکی مالنن جو جيله ی زور هه لناهينی؟ له وه لامدا گوتی: ناخر به چکه کوټر خواردن له دهمی باوک و دايکيان وهردهگرن، به لام جوچکهی مريشک له سه رگوټلک خواردن هه لده گريته وه و دهیخوا. قورگ و جيکه لدانه هر دهنوانی خواردن دوو به چکه بدا، به لام هه زار جوچکه دهنوانن له سه رگوټلکيک خویان تير بکن. گوتی: جا نهويه هوی جياوازيما.

*****

دهلن: (چوټلکه پاساريهک) هيلانه ميراتيه کهی له که لينی هيلانه ی (له کلکهک) ټکدا ناوهدان کرده وه. پينيان گوت: تو چ مونسه به يه کت هه يه بهو به دهنه بچوکه وه له گهل نهو گيانداره گه وره ببييه دراوسنی و خوت له گهل وی به هاومه نزل و هاوپايه بزانی؟ له وه لامدا گوتی: منيش نهو ده زمان، به لام ناتوانم به زانياری خوم عمهل بکه م، چونکه من دراوسیتی (مار) ټکم، هه موو سالتیک که جوچکه م هه لينان و به خویننی دل په روه رده م کردن له ناکاو دئ په لاماری ماله که م ددها و به چکه کانم ده کاته رزق و رۆزی خوی. نهو سال له دهست وی رامکردوه و په نام ټو داویننی نهو گه وره هيناوه و دهستم به داویننی گرتووه، نومیده وارم که دادی من له و بستيننی و ټوله ی چند ساله ی منی لن بکاته وه.

هه روهک هه موو سالتیک به چکه کانی منی ده خوارد، نه مسال نهو بکاته رزق و رۆزی خوی و بيخواو له کوټل شه ری نهوم بکاته وه، چونکه گوتويانه: نه گهر ريو ی له بيشه ی شيردا بن له دهست گورگان رزگاری ده بن و نه وهی له ژير ساپه ی گه وړاندا بی له زولمی ناکه سان نه مين ده بی.

*****

دهلن: له (سهگ) يان پرسى: هوی چيه ټو له هر مالتیکدا بی، سوالکه ر و گه دا به ده وهی نهو ماله دا نايه ن و له بهر ده رگای هر مالتیک بخوی، روي تينا که ن؟ سهگ له وه لامدا گوتی، له بهر نهو نيه که من سهگم و ليم دهنرسن، به لکو له بهر نهويه، که من له حيرس و ته ماع دوورم و به بی ته ماعی و قه ناعهت و خوراگری ناسراوم و له سفره يه کی رازاوهی پر له نه نواعی

خوارده مهنی، به له ته (نانیک) قه ناعهت ده که م و له لاشه ی مه ریکی بوريانی و برزاو به نيسقانه کړو زاوه کان دلخوش و رازيم، به لام گه دا و سوالکه ر پابه ندی حيرس و ته ماعن. ده لينن: برسيمانه، به لام نه گهر ته ماشای هه مبانه ی کوټيان بکه ی، نانی هه وتوټکی تيندايه، به زمان داوا ی نان و پيخوری شه یی ده که ن، که چی

خواردنی ده رۆژیان له پشته و عهسای گه داییان له مشتته. جا نهوهیه هۆی دووری نهوان له من، چونکه قهناعهت له تهماع دووره و قانای دووری و نهفرهت دهکا له تهماعار.

*****

دهلئ: بهچه (پنوی) یهك به دایکی گوت: دایه! فیلئیکم فیر بکه تا نهگه چومه دهری و تووشی (سهگ) بووم، خوم بزگار بکه. دایکی گوتی: رۆله! فیل زۆن، بهلام له هه موو فیلئیک باشتر نهوهیه که له مالی خۆت دانیشی، نه سهگ بت بینی و نه بیبینی.

*****

دهلئ: (ژهنگه سوره) یهك تینی بق میشه ههنگینه یهك هینا و ویستی بیگری. میشه ههنگینه که دهستی کرد به گریان و گوتی: ناخر له گهل نه ودا که من نهو هه مووه شهه و ههنگینه ههیه بۆ نه و ناخۆی؟ نه من چ قههه و نرخیکم ههیه تا دهست لهو هه لگری و رو بکه یته خواردنی من. (ژهنگه سوره) گوتی: ناخر نهگه نهو شهه و شیرینه، نه تو کان و کارخانه که ی نهوی و نهگه نهو ههنگینه، نه تو سهراوه که ی وی، بۆیه ده تخوم.

*****

دهلئ: (میرویک) بیان دی خۆی نازا کردبوو، (کوله) یهکی ده نه و نهدهی خۆی راده کیشا. به سه رسورمانه وه گوتیان: ته ماشا نهو میروه بکهن بهو جهسته بچوکه ی چۆن نهو باره گرانه ی هه لگرتوه. میروه که گویی لهو قسه بوو، پیکه نی و گوتی: خه لکینه! پیاوی مهرد و نازا به هیزی هیممهت و بازووی مهردایه تی باری گران دهخاته سه رشانی خۆی و هه لی دهگری، نهک به جهسته و به دهنی قه لهو و قالب ولاشه ی.

*****

دهلئین: (وشر) یک ناوساره که ی به دوا ی خۆیدا راده کیشا و له دهشت و سه حرادا ده له و هرا. (مشک) یک تووشی بوو، ته ماشای کرد خاوه نی له گهل نیه و بیتساحه به، ته ماعی تیکرد. ناوساره که ی گرت و به رهو مالی خۆی برد. وشر که خوا ی گه ره خوره و شتیکی وای داوه تی به قسه ی هه موو که س بکا، وه دوا ی کهوت تا گه یشتنه بهرده می کونه مشکه که. وشر ته ماشای کرد کونه که زۆر تهنگه و گوتی: نه ی مشک ی بی عهقل نهوه چیت کرد؟ مالی تو چوکه لهیه و من بهو زلییه، کوچا مهرحه با؟ خۆ ماله که ی تو لهوه زلتر نابنی و منیش لهوه چوکتتر نابمه وه. جا چۆن

دەبىنە ھاوېرى و پىكەو نىدارە دەكەين؟

*****

دەلى: (گا) يەك گەورەى گاگەلىك بوو. لە ناو گاياندا بەتاقەت و بە قوووت ناوبانگى كردبوو، ھەركاتى (گورگ) پەلامارى بدانايە ئەو بەھىزى خۆى لىنى دوور دەخستەنەو. لە ناکاو بەلاى ناگەھان تووشى كارە ساتىك بوو، تواناكەى زەرەدى پىگەيشت، لە پاش ئەو بەسەرھاتە كە چاوى بە گورگ دەكەوت خۆى لە پەناى گايەكاندا دەشاردەو.

رۇژىك لىيان پرسى: خۆ تۆ جارەن وا نەبووى، بۆ ئىستا كە چاوت بە (گورگ) دەكەوى خۆت دەشارىەو؟ لە وەلامدا گوتى: لەو رۇژەو كە لە ھىزى خۆم جيا بوومەو، نازايەتيم سارد بۆتەو. ھەرەك دەلىن لە رۇژى شەردا زەرىە لە ھەرىە و دەعو لە مەردە.

*****

دەلى: (وشتەر) يەك و (گوئىرئىژ) يەك پىكەو دەرۇيشتن، گەيشتنە سەر جۆگە ناوئىكى گەرە و لە پىشدا وشتەر چووە ناوى و كاتى گەيشتە ناوہ راستى، ناوہكە گەيشتە بەرسگى. بانگى كەرەكەى كرد و گوتى: وەرە وەپەرە، ناوہكە ھەر ھەتا بەرسىنگ دى، كەرەكە گوتى: راست دەكەى، بەلام سىنگ تا سىنگ ھەرقى ھەيە، ناوئىك كە لە زگى تۆ نزيك بى بەبى شك وەسەر پىشتى من دەكەوى.

*****

دەلى: (تاوس) يەك و (قەلەرەشكە) يەك لە ناو باغىكدا تووشى يەك بوون و عەيب و ھونەرى يەكتريان دى. تاوس بە قەلەكەى گوت: ئەو چەكە سورەى كە لە پىنى تۆ داىە، لايقى ئەو پەرە ئەتەسە زىر كفتە رەنگاويرەنگانەى منە و واديارە ئەوكاتەى لە تارىكە شەوى نەبووندا ھاتوینە رۇژى، رەوناكى وجود بونەو، لە لەبەر كردنى ئەو چەكمانەدا بەسەھو چوین و لىمان تىكچوہ، من چەكە رەشكەى تۆم لەپى كردووە و تۆ چەكە سورەكەى من. قەل گوتى: نەخەير وا نىە، بەپىچەوانەى ئەو وەيە، ئەگەر بەسەھو چووېن لە دەبەر كردنى بەرگ و لىباسەكەماندا لىمان گۇراوہ، چونكە تەواوى بەرگ و پۇشاكەكەى تۆ مونسىبى دوو چەكە سورەكەى منە. واديارە كاتى ھەستان لە خەوى عەدەم، تۆ بەرگى منت لەبەر كردووە و منىش سەرم لە بەرۇك و ئىخە كراسى تۆ داھىناوھتە دەر. لە نزيك تاوس و قەلەكە كىسەلىك سەرى بەردابووە و كەوتبووە بىر كردنەو و گوئى لەو گفتوگوئىانە بوو، سەرى بەرز كردووە و گوتى: ئەى ھاوېرىيانى عەزىز و دۇستانى خاوەن تەمىز! دەست لەو

گفتوگویی بنی معنایه هلگرن. خوی گوره هموو شتیکی نه داوه به یهک کهس و
جلهوی هموو ناواتیکی نه داوه ته دست کهس، به لام هیچ کهس نیه که خوا
خاسیه تیکی نه دابیتی، ده بی هر کهس به به شی خوی رازی و دلخوش بی و
حه سودوی به خه لکه وه نه با.

*****

ده لی: (رئیوی) یک به دست (که متیار) نیکه وه گرفتار بوو. ددانی ته ماعی لی تیز
کرد و قهستی خواردنی کرد. رئیوی هاواری لی به رز بؤوه و گوتی: نهی شنیری
بیشه ی نازایه تی و نهی بلنگی قه لاتی سه ربلندی، به زه بیت به بیده سه لاتی مندا
بیته وه و دستم لی به رده. خو من هر مرسته کولک و نیسقانیکم، تو له خواردنی
من چت پیده بری؟ هر چند له و بابته رستی فایده ی نه بوو. نینجا رئیوی گوتی:
ناخر من حه قینکم له سه رتویه، وه بییر خوتی بیته وه، له بیرته داوات لیکردم بتگیم و
به قسم کردی و چمند جارت سوار بووم. که متیار، که نه و قسه ی له رئیوی بیست،
توره بوو، غیره تی جول و له پر ده می کرده وه و گوتی: نه و قسه بی معنایانه چین
ده یانکه ی؟ که ی و له کوئی شتی وا پرووی داوه، که متیار به هوی گوتنی نه و قسانه وه
ده می له رئیوی کرده وه بو قسه کان. رئیوی هلی بو ره خسا و رایکرد و به و فیله
خوی رزگار کرد.

*****

ده لی: یه کیک له زانایان ده لی: (جل) ده فترم له حکمه تدا نویسی، سودم
لیوره نه گرت. هاتم چل که لیمه م لی هه لیزارد و له وانیشم به هر هیهک دست نه که وت.
له ناو نه وانیشدا چوارم لی هه لیزاردن. نه وه ی دهمویست له و چوار که لیمه دا بوو.
یه که میان نه وه یه، که ده لی: وهک پیاوان پشت به ژنان مه به سته، چونکه ژن با له
ریزی باوه ر پیکرا وانیشدا بی، وهک وان نابن و جینگای باوه ر پیکردن نیه. دووه
نه وه یه، قهت به مالی دنیا له خوت بایی مه به، با زوریشته ه بی، چونکه عاقیبهت
به هوی پروداوی رورگاره وه له ناو ده چی. سنییم نه وه یه نه سوار و نهینی خوت لا
لای هیچ دوستیک باس مه که، چونکه زور جارن روو ددا دوستایه تی ده بیته
دوژمنایه تی و نهینی ه کانت ناشکرا ده کا. چواره م ده لی: خه ریکی فیزیوونی عیلم
زانایاریهک به، که پنیوست و زمروری بی و بو دین و دنیات به که لک بی.

*****

(نیبنو موقه فعه) ده لی: کتیبخانه ی حوکه مای هیندستان باری (سه د) و شتر بو
مه لیک ی هیند داوی کرد کورتیان بکه نه وه، کردیانن به باری (دو) و شتر و له کوتایه

دا له چوار کهلیمه‌دا خولاسه‌یان کردنه‌وه. کهلیمه‌ی یه‌که‌م له دادگری و عدالته‌تی پاشایاندا. چونکه نه‌گه‌ر پاشا دادگر و عادل بوو، ولات پر ده‌بی له نه‌من و ناسایش. کهلیمه‌ی دووم له ناموزگاری خه‌لکدا به‌کرده‌وه‌ی چاک و دووری له خه‌راپه و لانه‌دان له یاسادا بوو، چونکه گوتراوه‌تووی زولم کردنی نه‌میری وهخت له به‌رینوه نه‌بردنی یاسایه له لایه ن خه‌لکه‌وه و دیاره که تو (جو) بچینی گه‌نم نادریته‌وه. کهلیمه‌ی سنیهم بریتی بوو له ناگاداری سیحه‌تی له‌ش و ده‌لی: تا برسیتان نه‌بی ده‌ست بق خواردن مه‌بن، که خواردیشتان له‌پیش نه‌وه‌دا تیر بن ده‌ست له خواردن هه‌لگرن. کهلیمه‌ی چوارم باسی حه‌یا و حورمه‌تی ژنان ده‌کات و ده‌لی، ده‌بی تا ده‌توانن خو‌یان له پیای خه‌راپ و نامه‌حره‌م بپاریزن. تا ئیره چنده‌ی حیکایه‌تی شیخی جامی بوون.

*****

شیخ نه‌بو سه‌عیدی (مه‌یه‌نه) له‌گه‌ل پیایکی پیر ده‌جی بق حه‌مام. حه‌مامه‌که زور گه‌رم و خوش ده‌بی. کابرا ده‌لی: یا شیخ، ده‌زانی حه‌مامیکی زور خوشه. شیخ له وه‌لامدا ده‌فه‌رمووی: به‌لئ خۆشه، به‌لام ده‌زانی بۆچی خوشه؟ کابرا ده‌لی: له‌به‌ر نه‌وه خوشه که جه‌نابت له حه‌مامی. شیخ ده‌لی، مادام باسی منت کرد، با پنت بلیم: که له‌به‌ر بوونی من نیه که خوشه، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه خوشه که (سه‌تل) یک (خالوی) یه‌ک نه‌بی هیچمان پنییه و نه‌وانیش هی خۆمان نین. وه‌ک نه‌وه ده‌جی تازه له دایک بووبین و رو‌تیا ن کردبینه‌وه بق سه‌ر تاته‌شور.

*****

ده‌لین: چوار کهلیمه، چوار پاشا گوتویانن: که وه‌ک تیریک ده‌چن له چوار که‌وانه‌وه هاویژابن. (کیسرا) گوتویه‌تی: قه‌ت له‌وه‌ی که نه‌مگوتوه په‌شیمان نه‌بوومه‌وه، به‌لام زورجار به‌هزی گوفته‌ی خۆمه‌وه له خاک و خۆیندا نه‌بستوم له داخان.

(قه‌یسەر) گوتویه‌تی: توانا و ده‌سه‌لاتم به سه‌ر نه‌و قسانه‌دا زورتره که نه‌مگوتوون له‌و قسانه‌ی که تا ئیستا گوتومن. نه‌وه‌ی نه‌مگوتوه ده‌توانم بیانلیم، به‌لام نه‌وه‌ی گوتومه، ناتوانم وه‌ی شارم.

(خاقانی چین) له‌و بابته‌وه گوتویه‌تی: زورجار روو ده‌دات، که نارمه‌تی گوتن ناخۆشته له په‌شیمانی نه‌گوتن.

(مه‌لیکی) هیندیش ده‌لی: هه‌ر وشه‌یه‌کی له زمان هاته‌ده‌ر ده‌سه‌لاتم به سه‌ریدا نه‌ما، به‌لام نه‌وه‌ی نه‌مگوتوه خۆم خاوه‌نیم و ناره‌زوم لی بی ده‌یلیم و ناره‌زوم لی

*****

له مه‌جلیسی (کیسرا) دا سنی زانا کۆبونوه. (فه‌یله‌سوفی) رۆم، (حه‌کیمی) هیند و (بوزورجومیه‌ری) ئیران. له قساندا هاتنه‌ سهر ئه‌و باسه‌ که سه‌خت‌ترین و ناخۆش‌ترین شت چیه‌؟

(فه‌یله‌سوفی) رۆمی گوتی: پیری و سستی ده‌گه‌ل بێده‌سه‌لاتی و نه‌داری، (حه‌کیمی) هیندی گوتی: له‌شی نه‌خۆش و ناساغ له‌گه‌ل غه‌م و خه‌فه‌تی زۆر، (بوزورجومیه‌ری) ئیرانی گوتی: نزیک بوونه‌وه‌ی ئه‌جه‌ل له‌گه‌ل دوری له‌ حوسنی عه‌مل. له‌ کۆتایدا هه‌موویان هاتنه‌ سهر قسه‌که‌ی (بوزورجومیه‌ر). *****

له‌ (حه‌کیم) یکیان پرسی: ئینسان که‌ی ده‌ست بکا به‌خۆاردن باشه‌؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: ده‌وله‌م‌ند هه‌رکاتی برسی بوو، فه‌قیریش هه‌رکاتی خواردنی ده‌ست که‌وت.

*****

ده‌لین: (پینج) شت له‌ دنیا‌دان، ئه‌وه‌ی ئه‌و پینجانه‌ ده‌زانی، جله‌وی ژیا‌نی خۆشی دراوه‌تی. یه‌که‌م له‌ش ساغی، دووه‌م ئه‌من و ئاسایش. سێیه‌م بژیوی زۆر. چاره‌م هاوڕینی میه‌ره‌بان و دلسۆز. پینجه‌م فه‌راغه‌ت و ئاسوده‌یی. ئه‌وه‌ی له‌وانه‌ بێبه‌ش بوو ده‌رگای ژیا‌نی خۆشی له‌ سهر پێوه‌ ده‌دری.

*****

به‌ (حه‌جاجی سه‌قه‌ف) یان گوت: له‌ خوا بترسه‌ و زولم له‌ موسولمانان مه‌که‌. له‌ وه‌لامدا هه‌ستا چۆه‌ سهر مینبه‌ر و گوتی: خاوه‌ندی گه‌وره‌ منی به‌سه‌ر ئیوه‌دا زال کردوه‌، ئه‌گه‌ر منیش بمرم ئیوه‌ به‌هۆی کرده‌وه‌ی خۆتانه‌وه‌ له‌ ده‌ست زولم‌ پرزگار نابن. دوا‌ی مردنم، خوا‌ی گه‌وره‌ به‌نده‌ی له‌ منی خه‌رابتر هه‌یه‌ بیکاته‌ گه‌وره‌ به‌ سه‌رتانه‌وه‌.

*****

ده‌لین: (مه‌ئمون) غولامیکی بوو، کار و بېشه‌ی حازر کردنی ئاوی ده‌ستنوژی مه‌ئمون بوو. له‌نیوان هه‌ر دوو سنی رۆژیکدا ئافتاوه‌یه‌ک ون ده‌بوو. مه‌ئمون پێی زانی. رۆژیک غولامه‌که‌ی ئافتاوه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، ئاوی به‌ده‌ستی مه‌ئمون داده‌کرد، مه‌ئمون گوتی: خۆزگه‌ ئه‌و ئافتاوانه‌ی لیتمان ده‌دری به‌خۆمانی بفرۆشیه‌وه‌. غولامه‌که‌ گوتی: قوربان! ئه‌وجار واده‌که‌م و ئینستاش ئه‌و ئافتاوه‌م لێ بکړه‌. مه‌ئمون گوتی: به‌چه‌نده‌ی ده‌فرۆشی؟ گوتی به‌ دوو دینار. ئه‌مری کرد دوو دیناریان دایه‌، ئینجا گوتی خۆ ئیتر ئه‌وه‌ له‌ده‌ست تۆدا له‌ ئه‌مان دایه‌ و چیتر

*****

(حه‌جاج) کاتی راو له له‌شکرچی‌ه‌کانی هه‌لبرآ و تووشی عه‌په‌بیک بوو، که خوی ده‌دوژی و وشتر له ده‌وره‌ی ده‌له‌وه‌پان. وشتره‌کان که چاویان به‌حه‌جاج که‌وت سلنه‌مینوهه، عه‌په‌به‌که سه‌ری به‌رز کرده‌وه و به‌توره‌یی‌هه‌ه گوتی: نه‌وه کئی یه له‌و چۆل و بیابانه‌دا به‌و به‌رگ و لیباسه‌ جوانه ده‌خولیتته‌وه، له‌عنه‌تی خوی لئی بی، هه‌جاج ده‌نگی نه‌کرد، هاته‌ پینشه‌وه و سلای لی‌کرد و گوتی: (سه‌لامو عه‌له‌یکه) یا نه‌عراپی! کابرای عه‌په‌ب گوتی، لا عه‌له‌یکه سه‌لام و لاره‌مه‌تو لئه‌هی ولا‌به‌په‌کاته. هه‌جاج داوای ناوی لی‌کرد. کابرا گوتی، دابه‌زه ناو وه‌خۆه، به‌خوا من نوکهری که‌س نیم. هه‌جاج دابه‌زی و ناوی خوارده‌وه و له‌پاشان گوتی: نه‌ی کاکئی عه‌په‌ب! باشتترین ئینسان کئی یه؟ گوتی: په‌سولی خوی به‌ کویزایی چاوی تو. دوپاره هه‌جاج گوتی: سه‌بارت به‌(عه‌لی) کورپی (نه‌بو‌تالیب) ده‌لئی چی؟ گوتی، نه‌وه‌نده گه‌وره‌یه به‌ ده‌مدا نایه. هه‌جاج گوتی، نه‌ی سه‌بارت به‌ (عه‌بدوله‌لیکی) کورپی (مه‌پوان) ده‌لئی چی؟ ده‌نگی نه‌کرد. هه‌جاج گوتی، وه‌لام بده‌وه نه‌ی نه‌عراپی! گوتی، پی‌اوئیکی زۆرخه‌راپه. هه‌جاج پرسی بۆ خه‌راپه؟ گوتی، چونکه خه‌تایه‌کی گه‌وره‌ی کرده‌وه که نه‌و فاسقه‌ بی نه‌خلاقه‌ی که ناوی هه‌ججه له‌ سه‌ر موسولمانانی کرده‌وه به‌ گه‌وره، خه‌تایه‌که له‌ رۆژه‌لاته‌وه تا رۆژناوای پر کرده‌وه. هه‌جاج ده‌نگی نه‌کرد. له‌ نکاو بالنده‌یه‌ک هه‌لفری و ده‌نگیکی لینه‌هات. کابرا رووی کرده‌ هه‌جاج و گوتی، تو کئی؟ هه‌جاج گوتی، بۆ ده‌پرسی؟ گوتی، نه‌و بالنده ناگاداری کرده‌وه که ئیستا له‌شکرئیک ده‌گاته ئیره و گه‌وره‌که‌یان توئی.

له‌و قسانه‌دا بوون له‌شکرچی‌ه‌کان گه‌یشتنه‌ وئ و سلایان له‌حه‌جاج کرد. عه‌په‌ب که نه‌وه‌ی دی ره‌نگی په‌پی. هه‌جاج نه‌مری کرد له‌گه‌ل خۆیاندا هینایان بۆ به‌غدا. رۆژی دوایی کاتی نان خواردن که سفره‌ راخرا، عه‌په‌به‌که‌یان بانگ کرد. که هات گوتی، (سه‌لامون عه‌له‌یکه نه‌ی نه‌میر و رحمة‌الله و برکاته).

حه‌جاج گوتی: من وه‌ک تو که به‌منت گوت نالیم، وعلیک السلام. له‌ پاشان هه‌جاج گوتی، نان ده‌خۆی؟ گوتی، نانی تویه، نه‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ی ده‌خۆم. گوتی، ئیجازه‌م دای. کابرا هاته‌ پینشه‌وه و ده‌ستی درێژ کرد و گوتی: (بسم‌الله، ئینشالله) نه‌وه‌ی له‌ دوا خوارده‌نه‌که دئی خیر ده‌بی. هه‌جاج پینکه‌نی و گوتی، ده‌زانی دوینئی نه‌من چیم به‌سه‌ر هات؟ عه‌په‌به‌که‌ گوتی: خوا نه‌میر راوه‌ستاو بکات، نه‌ینیی دوینئی له‌ نیوان من و تودا بوو، نه‌مرو هه‌ول مه‌ده‌ ناشکرای بکه‌ی.

له پاشان چه جاج گوتی، نهی نه عربایی! ددینی یه کنی له و دوو شسته و له و دوو کاره نیختیار بکهی، یان له لای من وه مینتی تا بنگه مه پیاوی خوم، یان دتهبمه لای (عبدوله لیک) و نه وهی دوتنی پنت گوت، بوی دهگتیرمه وه تا نه وهی نارذوی بوو له گت دا بکا. عه ره بکه گوتی: شتیکی دیکهش دهکرتی، چه جاج گوتی، چیدی؟ گوتی، نه وهی که لیم گه پینی به سه لامه تی بجمه وه جینگای خوم و له مه به دواوه نه تو من ببینی نه من چاوم به تو بکه وینه وه. چه جاج پینکه نی و نه مری کرد هه زار دره میان دایه و به پریان کرده وه.

*****

(یه زدیجورد) جارنک (به هرامی گوری) کوری له کاتی ناموناسییدا له چه ره مسه رادا دی، بانگی کرد و گوتی: برق دهره وه و (سی) دار له دهرکه وانه که بده و دهریکه و فلان که س بکه به دهرکه وان. بارام به قسه ی باوکی کرد، به لام له بهر نه وهی که نه وکاته ته منی له سیزده سال زیاتر نه بوو نه یزانی بوچی باوکی له دهرکه وانه که توره بووه و دهری کرد. له پاشان به هرام روظنیک هات بق به رده رگای چه ره مسه رای پاشا و ویستی بچینه ژوره وه، دهرکه وانی دووم دهستی به سینگیه وه نا و نه یه هشت بچینه ژوره وه و گوتی: نه گه جارنکی دی لیره ت ببینم (سی) دارت لی ددهم، له بهر نه وهی خه یانه ت به دهرکه وانی پینشو کرد و (سی) دیکه شت لی ددهم له بهر نه وهی دده وئ خه یانه ت به منیش بکه ی. نه و خه به ردیان دا به (یه زدیجورد). دهرکه وانی دووم ی بانگ کرد، نافه رینی کرد و خه لاتیشی کرد.

*****

وه زیری (هورمزی) کوری (شاپور)، نامه یه کی بق شاپور نویسی، که بازرگانه کانی دهریا جه و اهتیریکی زوریان هیناوه و به (سه د) هه زار دینار بق پاشام کریوه، به لام بیستومه که پاشا نایه وئ، نه گه نه و خه به ره راسته، فلان بازرگان حازره به (سه د) هه زار دینار قازاج بیکرتنه وه. هورمز پاشا له وه لامی وه زیدا نویسی که هه زار دینار و سه دهه زار له لای ئیمه نه وهنده یان قه در و بایه خ نیه و نه گه ئیمه بازرگانی بکه ین کن پاشایه تی بکا و بازرگانه کان چ بکه ن؟

*****

نه میری موسولمانان چه زره تی (عومر) ره زای خوای لی بی، له کاتی خه لافه تیدا له (مه دینه) خه ریکی سواغ کردنی دیوارنک بوو. جوله که یه ک هاته خزمه تی و گوتی: حاکمی (به سرا) کالایه کی به سه دهه زار دینار لیکریوم و له پاره دانه که دا به هانان دینیته وه و نامداتی، چه زره تی عومر (له تکه سواله) تینکی هه لگرت و له سه ری

لهوکاته دا که نۆبهی خهلافهت له (به نینومه ییه وه) هاته دهست (به نی عه باسی) یه کان،
ئه وان به دوا به نینومه ییه کاندای ده گه ران بیانگرن و بیانکوژن، ئه وهی بیان دیایی
دهیانگرت و دهیانگوشهت.

دهلئ: من له دهره وهی شاری (کوفه) له سه ربانئیکی بلند له سه حرا دانیشتبووم
ته ماشام کرد چه ند بهیداغی رهش له شاری کوفه دهرکه وتن، وام هاته دله وه که
ئه وه به دوا ی مندا ده گه رین، به بیدهنگی له بانه که هاتمه خواری و به دزیه وه چوومه
ناو شاره وه. که سم نه دهناسی، بچم له ماله که یدا خۆم و هشارم، گه یشتمه بهر
دهرگای خانوو بهر مه کی گه وره. ته ماشام کرد پیاویکی رهنگو پرو جوان به سواری
راوهستا وه کۆ مه لئیک، غولام و دهست و پیوه مند دهره یان گرتووه. سلووم کرد،
گوئی: تو کئی و کارت چیه؟ گوتم، پیاویکم له دوژمنانی خۆم دهرترسم و په نام بق
مالی تو هیناوه. کابرا بردمیه ماله وه و له هۆدهیه کی نزیک حه ره مسه رای دانام.
چه ندرۆژ له وئ بووم، زۆر خۆشم راده بوارد و هه رچی خۆشبوو له خواردن و
خواردنه وه و جل و بهرگ له لام بوو. کابرا هیچ پرسیااری لئ نه ده کردم. رۆژی
جاریک سواری ئه سپ ده بوو، ماوه یه ک دهر پۆی و ده هاته وه. رۆژیک لئمپرسی و
گوتم، هه موو رۆژی ده بینم سواری ئه سپ ده بی و ماوه یه ک دهر پۆی و دتیه وه، ئه وه بق
کوئ ده چی؟ له وه لامدا گوئی، برایمی کوپی سلیمان باوکی کوشتووم و بیستومه
خوی شار دووه ته وه، هه موو رۆژی ده چم به دوا یدا ده گه ریم، به لکو وه بینم و تو له ی
باوکی لئ بکه مه وه. دهلئ، که ئه و قسه م لئ بیست سه رم له به دبه ختی خۆم سووما
که قه زاو قه دهر چۆن منی هیناوه ته مالی که سینک که به دوا ی کوشتنی مندا
ده گه رئ.

له ژیا نی خۆم بینار بووم و گوتم، ناوت چیه و باوکت ناوی چی بوو؟ که ناوی
بردن، زانیم راست ده کا گوتم، ئه ی پیاوی باش! تو چاکهت زۆر به سه ر منه وهیه، له
سه رم واجبه دوژمنه کهت پئ بلنیم و ئه و هاتو چۆیه ت له کۆل که مه وه. ئیبراهیمی
کوپی سلیمان منم و تو له ی باوکت لئ بکه وه. باوه ری نه ده کرد گوئی: وادیاره له
ژیان وه ره ز بووی و ده ته وئ له کۆل ناخۆشی وه بی. گوتم، ناواللا من کوشتوومه و
چه ند نیشانه م بق باسکرد، زانی که راست ده کم، رهنگی گۆراو چاوی سوو
هه لگه ران و ماوه یه ک سه ری به ردا یه وه و پاشان گوئی، به وزووانه ده گه یه باوکم و
خوینی خۆت لئ داوا ده کا، به لام من نه وه په نایه ی داومه به تو لئ پی په شیمان
نا به مه وه، هه سته زوو برو، چونکه له خۆم ئه مین نیم که نه گۆریم. نه کا زه ره دیکد
پنیه گه بینم. دهلئ، هه زار دیناریشی دامئ، به لام لیم وه رنه گرت و هاتمه دهره وه.

(پشيله) يهك كۆتري كابرايه كي گرت و خواردي. كابراكه پيني زاني زور توربه بوو، به رديكي هه لگرت و په لاماري پشيله كه پيدا و زور به رقهوه پيني دادا و گوتي: ئه ي حايواني بن نرخی خاين. له وه لاميدا پشيله كه گوتي، ئه ي ئينسان! ئايا تو پينت رهوايه بهو سيفه ته ناشيرنانه وه ناوم به ري و باسم بكي؟ له كاتيكدا خوت هه موو ئه و سيفه تانه ت تيدابن؟ كه سيك داويني خوي پاك نه بن، نابن به خه لك وابلن: باشه ئه ي پيم نالتي شه ر ه ف و ئه مانه تداري و ئه ميني تو له چ دايه و له كوئي يه؟ تو چيت كردوو ه تا پينت بلين به شه ر ه ف ي و خاين ني. كابرا گوتي، به راستي پشيله من سه رم سو پرماوه له بن ئه ده بي تو سه باره ت به ئاده ميزاد. ته ماشا ناكه ي ئاميزاد دنيايان چون پر كردوو ه له عيلم و زانياري و چؤنيان ئاوه دان و پروناك كردوو ده ته وه؟ هه موو گيانله به رتيكيان هيتاوته ژيرده ست و كه مه ندي خويانه وه.

پشيله گوتي، ئه ي ئينسان! خو تو باسي شه ر ه ف ي خوت نه كرد و نه تگوت: شه ر ه ف چيه، ته نانه ت هه ر خوت هه لئا يه وه و باسي زوري حيرس و ته ماعي خوتانت كرد، خو ئه من پرسيا ري خو وره وشتي جوان و شه ر ه فم لي نه كرد ي، ئينسان وه لام ي دايه وه: ئه ي پشيله ته ماشا ئينسانان بكه بزانه چون به زانياري كارگه ي پيشه سازي سه رسو ره ينه ريان دامه زراندوو ه، خو پشيله هه ر ناتواني چوكترين ئه شي اي ئه و كارخانانه دروست بكا. ئايا ئه وه به لگه نيه كه ئينسان له هه موو گيانله به رتيك زاناره و له هه موان گوره تره؟

پشيله وه لام ي دايه وه گوتي، ئه ي ئينسان! ئه وه بزانه كه ئه ندازياري ئه و كه ونه گوره يه و رينكخه ري كائنا ت پشيله و حايوانا تي دروست كردوون و هيچ پئويستيان به ئاده ميزاد نيه، پيستي واي ده به ر كردوون، له سه ر ما و گه ر ما دا ده يان پار يزي، دان و چنگ و نينوكي داو ني تا خويان له شه ري دوژمنان رزگار بكن، به لام تو ئه ي ئينسان! خوا وه ندي گوره له هه موو لايه كه وه به هه زارو ده سكو رت و مو حتا جي خه لق كردوي. بو ژيانكي وه ك بچوكترين گيانله به ران پئويستيت به يارمه تي عيلم و سه نه عت و زانياري هيه، له گه ل ئه وه شدا تا ئيستا وه ك ده ته وي به مه به ستي خوت نه گه يشتوي.

ئينسان وه لام ده دا ته وه و ده لي، ئه ي پشيله! به روانه ئاده ميزاد چ ياسا و نيزام يكي دانا وه و چون كار و كار به ده ستي دياري كردوون تا به سه ر حه ق و مافي خه لكدا رابگن و كاروباريان بو جيبه جي بكن تا به و هؤيه وه ته واوي خه لك له ئاسايش دا بن و ماف و مال و ژيانيان له ئه ماندا بن، ئايا له ناو كو مه لي حايوانا ت

دا هرگیز شتی وا ده‌بندری؟ یان نیزامی وا هه‌یه؟

پشیله گوتی: نه‌ی ئینسان! له‌و لیدوانه‌ی تو‌دا بۆم ده‌رکه‌وت که ئیوه زۆر زۆر خه‌راپن وادیاره هه‌ر له‌ خه‌لقه‌تدا به‌ زالم و خاین و بۆ خه‌راپه و غه‌در و دوژمنایه‌تی هاتوونه دنیاره و زۆر شه‌رانی. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌شه، که موحتاج به‌ دانانی یاسا و نیزام بوون تا هیندیکتان له‌ شه‌ری نه‌وانی تر بپاریزین و بۆ نه‌وه‌ی که نه‌من و ئاسایش و ئاشیتان له‌ ناودا په‌یدا بی. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا کوا سولج و ئاشتی، پیم نالئی؟ ده‌ وه‌لامم بده‌وه؟

ئینسان گوتی: نه‌ی پشیله ته‌ماشای فه‌لسه‌فه و حیکمه‌ت و زانیاری ئاده‌میزاد بکه و بزانه که چۆن په‌یوه‌ندیان له‌نیوان خۆیان دامه‌زراندوه، چه‌ندین گه‌وره و سه‌رۆک و وه‌زیر و کاربه‌ده‌ستیان داناون تا هه‌ریه‌که‌ی وه‌ک ده‌نکی ته‌سبیح و ملوانکه‌ و ابن بۆ پیکه‌وه گریدانی خه‌لک به‌یه‌کتره‌وه. تا به‌هۆی یارمه‌تی دانی په‌کتره‌وه به‌ ئامانج و خۆشبه‌ختی بگن و هه‌موویان وه‌ک نه‌ندامی یه‌ک لاشه‌ و جه‌سته‌ بن. به‌لام ئیوه‌ی حه‌یوانات و باقی گیانه‌له‌به‌رانی تر و انین و په‌یوه‌ندی واتان له‌ننودا نیه‌.

پشیله: نه‌ی ئینسانی فیل‌بان، نه‌وه‌ی تو‌گوت، مه‌عنا‌ی نه‌وه‌یه که ئیوه زۆر بی نرخن. ئاره‌زوتان له‌ بنده‌یی و کۆیله‌تیه. چونکه ئینسانی ئازاد قه‌ت نایه‌وئ سهر بۆ که‌س دانه‌وینئ، به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌وه ئیوه هه‌ولتان داوه ببنه بنده‌ی گه‌وره‌کانتان و زال بن به‌ سه‌رتاندا و بۆ مه‌به‌ست و مه‌رامی خۆیان کاتی شه‌ر و ئازاوه به‌هیلاکتان بدن. ئیوه نه‌وه‌نده ئازار و نه‌زیه‌ت ده‌کیشن که به‌ پینوس نانوسری. زۆری وا هه‌ن که له‌ ژیر باری زولم و سه‌تمدا ده‌مرن له‌ پیناوی ئاره‌زوی گه‌وره‌کانتاندا. هه‌روه‌ها نه‌وه‌، ال و سه‌روه‌ته‌ی که به‌ هه‌زار کویروه‌وری په‌یدای ده‌کن، نه‌وان ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گرن، خو نه‌گه‌ر نه‌یانده‌نی به‌ زۆر لیتان ده‌ستین. نه‌گه‌ر به‌ ئاره‌زوی خۆیان شه‌تیکتان بۆ وه‌هیلن، نه‌وه بۆ نه‌وه‌یه تا پینی بژین و کارتان پینکه‌ن. جا توخوا هه‌ر فه‌خر به‌وه‌وه ده‌کن؟

ئینسان گوتی: نه‌ی پشیله تو‌نه‌تییستوه، دانه‌ری کائینات به‌ره‌ی ئاده‌میزادی به‌هۆی پیغه‌مبه‌رانه‌وه چۆن گه‌وره کردوه. تازه تو‌چۆن ئینکاری شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی ئینسانان ده‌که‌ی؟ چۆن له‌ هه‌موو گیانه‌له‌به‌ریک خاوه‌ن که‌رامه‌ت تر نیه‌؟ پشیله: ئیمان و باوه‌رم به‌ گه‌وره‌یی و شه‌رافه‌تی ئینسان هه‌یه، به‌لام نه‌ی له‌پئ لاده‌ران! کوا ئیستا ئیمان و به‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ ماوه؟ کوا ئیوه په‌یره‌وی له‌وان ده‌کن؟ کوا ئیوه له‌ سه‌ر خووره‌وشت و نه‌خالقی نه‌وانن؟ خو ئیوه له‌ دوا‌ی نه‌وان هه‌ر

فیسقوفجور و زولم و دوژمنایه تیتان زیاد کردوه. ئو حوق و راستییی که ئوان هینایان، ئیوه پشت گۆیتان خست، ئیوه سوپاسی ئو پیغهمبه رانه و شوکرانهی ناز و نیعمهتی خوا ناکهن. له گهل ئومشدا ئهی ئینسان! تو نازانی که ئوهی ساغ بی، پیویستی به دوکتور نیه؟ خو پیویستی ئیوه به پیغهمبه ران به لگهیه له سهر ئوه که دلتان نهخوشه و وهک هر به نهخوشی له دایک بووبن دهچی، به لام خوتان هستی پیناکهن. تو به لگهیهک ناهینیتهوه که نه بیته هوی ریسوا بوونتان، ئوه جیت لی قهوماوه؟

ئینسان گوتی، ئهی پشیلهی بی نرخ و بی قییمهت، تو بهو چنه بازییهت له مه بهست دوورت خستمهوه، تو بۆچی کۆتره که مت خوارد و خیانهتت به مالی من کرد و شهرمت نه کرد؟

پشيله وهلامی دایهوه و گوتی: ئهی ئینسانی خو بهزل زانی نه فام، یه کهم تو و ئهوانهی وهک تون رتیان ناکهوی به من بلتین خاین، چونکه خالقی بوونههر رینگای داوم له قهدهر پیویستی ژیانم هرچی وههر دهستم کهوی و بههر جوریک بی بیخوم، به لام ئیوه هر کامتان ههلتان بۆ پرهمسی مالی یه کتر دهخون و ئهوهی دهستی برۆا له ئیوه مالی هه ژاران دهبا و له کوشک و تهلار و لیباسی جوان و خواردنی خو شدا خهرجی دهکا، زورتان به ژنه کانی خوتان ناوهستن و خیانهت له گهل ژنی دوست و دراوسێکانتان دهکهن. درۆ دهکهن و دوو پروون بۆ گه یشتن به ئاوات و ئاره زوه کانتان. ته نانهت باوک به ئهولاد و ئهولاد به باوکی خیانهت دهکا و برا له گهل برا راست نیه. به پروهالت خو شه ویستی و وهفا و سهفا و دوستایهتی و نه مینی و ئه مانهت نیشان ددهن، به لام له باتیندا زالم و خاینن. سویندی درۆ دهخون، به لینییه کانتان نابهنه سهر، کهستان له کس نه مین نیه. هه میسه له خهراپهی یه کتر دهرسن، تو به من دهلتی خاین و خهسیس و دهنی، به لام ئوه بزانه که من و هاونهوانی من خاوهنی عیزهتی نهفس و هیمهتی بهرزین، هیچمان حازر نابین ببینه عهبد و بهندهی کهسی تر و پشت بۆ کهس دانه وینین. چوکترینمان ئهگه به شیر و تیرهوه په لاماری بدن و دهوری بگرن و رینگای مردن نه بی، هیچ چاره ی نه مینی، هه مو توانای خوی به کار دینی و وهکو شیر و پلنگ په لامار دداو به بچوکی خویهوه شالوو دهباته سهریان وهکو شیر چنگورک له میان ددا و ئهوی تریان دهگهزی، تا به سه ره رزیهوه دهمری. مردنی به شه رهی پی باشتره له مانی به کویلهتی، به لام ئهی ئینسان، تو و ئهوانهی وهک تون خسووتان به زه لیلی و کویلهتی گرتوه. ده بینم، زالمیکتان زولم له پیاوچاک و زانا و نهزان و دهوله مند و

فہقیر و شہریف و دہنی و ہونہرمہند و قہلہم بہدہستان دہکات و بہ چاوی سووک
 تہ ماشایان دہکات. ہتکی شہرف و ناموسیان پیندہکات، مالیان بہ فیرو دہبا،
 بیگارییان پیندہکا، بہ لام نیوہ دمنگ ناکہن. خوئنگہر نینسان کار بہ کەر یان
 گایہک بکا ناچارہ نالک و تفاق و ئاری بداتی، بہ لام نیوہ لہ لایئو زالمانہ لہ
 حہیوان کہ مترن. بہ چاوی رہزامہندییوہ تہ ماشاتان ناکا. پاداشتیئو ہہموو
 خرمہتہتان ناداتوہ. تہنانت قسہی خوشیشتان لہ گہل ناکا و پووی خوشتان
 ناداتی. لہ گہلئو ہمشدا نیوہ زیاتر کورنوشی بو دہبہن و باشتری بہ قسہ دہکہن.
 نیوہئو ہمندہ نازانن، کہ تہ ماشایئو ہہموو زیندانانہ بکہن کہ لہ سہرتاسہری
 دنیا بویان دروست کردوون. زانیاری زاناکان چ سویدیکی ہہیہ بوتان؟ ئہی
 فائیدہیئو دہبیئو دیب و شاعیرہ کانتان چیہ؟ ئہی زانیاری حہکیمہ کانتان بہ کہ لکی
 چیدی؟ ئہی نازیای و رہشیدی نازاکانتان؟ خو بہ زوریئو ہوانہی نازا و نہ بہ زن بو
 سووی زالمہکان خویان بہ کوشت دہدن یان خہلکیان بو دہکوژن. کہ واتہ مردنتان
 باشترہ ئہی نینسانی دہنی و رہزلیل لہو ژیانہتان. ژیانتان ماندوو بوونہ نازادیتان
 بہندہگی یہ، عہزیزتان زہلیلہ. بہرز بوونہومتان نزم بوونہویہ، نازایہ تیتان
 ترسہنؤکی یہ. کہئوہم لہ پشیلہ بیست پینوسہ کہم فریندا و گوتم: پشیلہ راست
 دہکات، مادام نینسان ئاوا بی، لہ ہہموو حہیوانتیکہ بی نرخ ترہ.
 جہ مال الدینیئو ہفغانی

*****

دہلین: نیمام (حہنہفی) رہزای خوی لئ بی کابرایہکی پینہچی لہ شاری
 (کوفہ) دراوسینی بوو. کابرا بہ رۆژ کاری دہکرد و ئیواران گوشت و ماسی دہکری
 و دہہاتوہ گوشتہکہی دہکولاند و ماسیہکہی دہبرژاند و دہستی دہکرد بہ
 رابواردن. تا کاتی سہرخۆش دہبوو. کہ سہرخۆش دہبوو، دوو شیعیری
 دہخویندوہ، کہ مہنایانئوہ بوو، ئو دراوسنی یانہ ناگایان لہ من نیہ. نازانن چ
 کورنیکیان لہ دہست داوہ بو رۆژی تہنگانہ و بہرگری لہ دوژمنان. نیمامی حہنہفی
 تا بہیانی نویژی دہکرد و گوتی لہو شیعیرانہی کابرا بوو، بہ لام و مسہر خوی نہدینا.
 لہپاش سنی شوو کابرا دہنگی نہہات. نیمامی حہنہفی پرسیاری لیکرد گوتیان،
 پؤلیس گرتویہتی نیمامی حہنہفی نویژی بہیانی کرد و سواری ولاغہکہی بوو و
 چوو بو لایئو میری کوفہ. خہہریاندا بہ نہمیر. ناوبراو گوتی، نیمام دانہبہزی ہہر
 بہسواری بینتہ ژوورہوہ، بہ لام نیمام داہبہزی و چووہ لایئو میر. کہ چوو نہمیر
 زوری ریز لیکرت و گوتی چ دہفہرمووی؟ نیمام گوتی ئہمیر! دراوسیکہمان گیراوہ،

سنی پوژده دیارنیه، هاتووم بۆ بهردانی. ئەمیر ئەمری کرد لەبەر خاتری ئیمام
 هەرچی لەو پوژهدا گیرابوون بهریاندا، ئیمام خواحافیزی کرد و سوار بوو
 گه‌رایه‌وه و کورپه‌که وه‌دوای که‌وت. ئیمام فه‌رمووی، ئیستاش لات وایه ئیمه ناگامان
 له دراوسی نیه؟ کورپه‌که گوئی: نه‌خیر قوربان خوا چه‌زای به‌خیرت بداته‌وه. قه‌رار
 بئی له سه‌ردهستی جه‌نابت له‌و رۆ به‌ دواوه ئاره‌ق نه‌خۆمه‌وه و تۆبه‌ بکه‌م، تۆبه‌ی
 کرد و رۆوی کرده‌ خواپه‌رستی.

*****

جاریک په‌کیک له‌و زانایانه‌ی که‌ سه‌دیس ریوایه‌ت ده‌که‌ن له‌گه‌ل کابرایه‌کی
 مه‌سیحی له‌ کشتی دا ده‌بنه‌ هاوڕێ، کابرای مه‌سیحی مه‌شکاله‌یه‌کی پئی ده‌بن،
 زارکی مه‌شکاله‌که‌ ده‌کاته‌وه و پیاله‌یه‌کی لئ پڕ ده‌کات و ده‌یخواته‌وه و دوباره‌ پری
 ده‌کاته‌وه و بۆ زاناکه‌ی پاده‌دێری، زاناکه‌ش به‌بئی ئەوه‌ی بی‌ری لئ بکاته‌وه
 ده‌یخواته‌وه. کابرای مه‌سیحی ده‌لئ، خۆ ئەوه‌ شه‌رآب بوو. زاناکه‌ ده‌لئ، به‌چ
 ده‌زانی شه‌رآب بوو؟ کابرا ده‌لئ، غولامه‌که‌م له‌ جوله‌که‌یه‌کی کریوه و سویندی
 خواردووه که‌ شه‌رآبی کۆنه. زاناکه‌ ده‌لئ، ئیمه‌ راستگوترین، ئیمه‌ ریوایه‌ت له
 ئەسحاب و تابیعینان ده‌که‌ین، ئینجا ئەو شته‌ به‌راست ده‌زانین، جا چۆن به‌قسه‌ی
 مه‌سیحی که‌ ئەو له‌ غولامه‌که‌ی بیستبئی و ئەویش له‌ زمان جوله‌که‌وه وه‌یگێری.
 (والله‌ی) بۆیه‌ خواردمه‌وه، چونکه‌ ئیستاده‌که‌ی به‌لای منه‌وه لاواز بوو.

*****

کابرایه‌ک ته‌ماشای ده‌کا کۆمه‌لیک خۆیان سازکردووه‌ بۆ جینگایه‌ک. کابرا له
 دئی خۆیدا گوئی: ره‌نگه‌ بانگه‌یشتن کرابن بۆ سه‌رشایی، بئی پرس و را‌ دوایان
 که‌وت، تا گه‌یشتنه‌ کۆشکی پاشا. ته‌ماشای کرد هه‌موویان شاعیرن و هه‌ر یه‌که‌ له
 مه‌دحی پاشادا سه‌ر و قه‌سیده‌یان خۆنده‌وه و خه‌لاتی خۆیان وه‌رگرت.
 هه‌رئه‌ومایه‌وه و ده‌نگی نه‌کرد. رۆویان تیکرد و گوئیان، تۆش قه‌سیده‌که‌ت
 بخوینه‌وه، گوئی، ئەمن شاعیر نیم، گوئیان: ئەی تۆ چی؟ گوئی، ئەمن له‌ (غاویانم)
 که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا باسیان ده‌کا و ده‌فه‌رمووی: (وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ
 الْغَاوُونَ) پاشا زۆر پیکه‌نی و ئەمری کرد وه‌ک شاعیره‌کان خه‌لاتی بکه‌ن.

*****

(ئهبو دولامه‌ی) شاعیره‌ ده‌چی بۆلای (مه‌هدی) خه‌لیفه‌ و قه‌سیده‌یه‌کی بۆ
 ده‌خوینیته‌وه. خه‌لیفه‌ ده‌لئ، چت ده‌می؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لئ، (سه‌گ) یکم بده‌یه. مه‌هدی
 تۆره‌ ده‌بن و ده‌لئ: من ده‌لیم چت ده‌وی، تۆ ده‌لئیی سه‌گ، گوئی، قوربان هه‌ر سه‌گم

دهوی. (مه‌هدی) گوتی، سه‌گیتی بدهنی. (ئهبو دولامه) گوتی، باشه قوربان ده‌کری به پی پچم بو راوی؟ خه‌لیفه گوتی، ئه‌سپیکیشی بدهنی. گوتی، قوربان! ئه‌دی کی خزمه‌تی بکا؟ خه‌لیفه گوتی، غولامیکی بدهنی. گوتی باشه ئه‌گه‌ر نیچیرم کوشت و هینامه‌وه کنی بوم لینی؟ خه‌لیفه گوتی، جاریه‌کی بدهنی.

ئهبو دولامه گوتی: به‌خوای خه‌لیفه بارت گران کردم جا چونیان به‌خنیو که‌م؟ خه‌لیفه گوتی، ئه‌وه فلان باغه خورماشم دایتی. له‌ دوا‌یی خه‌لیفه گوتی، چی‌ تر ت ماوه؟ گوتی به‌لنی: ئه‌گه‌ر نیجازه‌م بده‌ی ده‌سبت ماچ که‌م و له‌ خزمه‌تت مه‌ر‌م‌خ‌س بم.

*****

(هه‌یسه‌می) کوری عه‌دی (عه‌ده‌ی) ده‌لنی: چاریک له‌ خزمه‌ت ئیمامی (حه‌نه‌فی) دا چه‌ند که‌سینک چوین بو‌لای نه‌خوشینک. کابرای نه‌خوش به‌ به‌خیل ناسرابوو. له‌ رینگادا بریارماندا که‌چوین و دانیشترین و ئه‌حوالپرسی ته‌واو بوو، یه‌کینک داوای خواردن بکا. کاتی چوین و ئه‌حوالپرسیمان کرد و ماوه‌یه‌ک دانیشترین، یه‌کینکمان ئه‌و نایه‌ته‌ی سوهری (الکھف) ی خوینده‌وه‌که ده‌فرموئی:

(أَتِنَاغَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا)، نه‌خوشه‌که له‌ وه‌لامدا ئه‌و نایه‌ته‌ی سوهری توبه‌ی خوینده‌وه‌که ده‌فرموئی: (لَيْسَ عَلَي الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَي الْمَرْضَى وَلَا عَلَي الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجًا). ئیمامی حه‌نه‌فی فه‌رمووی: وادیاره‌ نه‌ی ویزانن.

*****

زانای به‌ناو بانگ (ئهبو نه‌سری فارابی) ده‌چی بو‌شاری (دیمشق) و ده‌چینه‌ لای سه‌یف الدهوله‌ نکوری حه‌مدان. فارابی هه‌میشه‌ لیباسی تووکی له‌به‌ردا بووه و سه‌یف الدهوله‌ نه‌یناسی، سلوو ده‌کا و راده‌وستی. سه‌یف الدهوله‌ ده‌لنی، دانیشه، ئهبو نه‌سر ده‌لنی، به‌ ئاره‌زووی تو‌یان به‌ ئاره‌زووی خوم؟

سه‌یف الدهوله‌ ده‌لنی: به‌ ئاره‌زووی خوت، ئهبو نه‌سر ده‌چی له‌ ته‌نیشست سه‌یف الدهوله‌ داده‌نیشی. سه‌یف الدهوله‌ به‌ زمانیکی تایبه‌تی روده‌کاته‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ مه‌جلیسه‌که‌یدا بوون و ده‌لنی، ته‌ماشاشا ئه‌و کابرا پیره‌ چه‌ند بینه‌ده‌به. چه‌ند پرسیاریکی لنی ده‌که‌م ئه‌گه‌ر نه‌یزانین ده‌ری که‌نه‌ ده‌روه‌ه.

فارابی حالی بوو گوتی، چه‌ناب ناخری کار حیسابه. سه‌یف الدهوله‌ زوری به‌لاوه سه‌یربوو که‌ لینی حالی بووه. له‌ پاشان له‌گه‌ل زاناکان ده‌که‌ونه‌ باسی عیلمی و له‌ هه‌موو زانیاریه‌ک پرسیاری لنی ده‌که‌ن په‌سه‌ریاندا زالده‌ بی، تا هه‌موویان بیده‌نگ

دهبن و هر نهو قسه‌یان بۆ دهکا و نهوان قسه‌کانی دهنوسنه‌ود.

سه‌یف الدهوله زوری به‌لاوه سه‌یر دهبنی و له پاشان ده‌لی: نان و چایی ناخوی؟
فارابی ده‌لی نه‌خیر. سه‌یف الدهوله ده‌لی، نه‌ی گوتی له تار و تاواز راناگری؟ ده‌لی،
به‌لی. سه‌یف الدهوله گۆینده و هونه‌رمه‌ندان بانگ ده‌کا و دست پینده‌که‌ن. سه‌یف
الدهوله ده‌لی، هیچ له و به‌زمه ده‌زانی؟ ده‌لی، به‌لی. که‌مینکی لی ده‌زانم. له پاشان
توره‌که‌یه‌کی پی ده‌بن، ده‌یکاته‌وه و دوو سی داری لی دهر دینی و له‌سه‌ریه‌کیان
داده‌نی و یارییه‌کیان پینده‌کا. ته‌واوی خه‌لکه‌که بی ئیختیار دست ده‌که‌ن به
پینکه‌نبن. له‌پاشان داره‌کان لیک جیاده کاته‌وه و به‌جورینکی دی لینکیان ده‌دا،
هموویان دست ده‌که‌ن به‌گریان، ئینجا به‌جورینکی دیکه رینکیان ده‌خا هتا هموو
خه‌ویان لی ده‌که‌وی. ته‌نانه‌ت دهرکه‌وانه‌کانیش دهنوون و (فارابی) بینه‌نگ دیته
ده‌ری. له‌پاشان سه‌یف الدهوله به‌دوایدا دهنیری و زوری رینز پده‌گری و ده‌لی، با
مه‌عاشت له به‌یتوالمال بۆ وه‌برم، له وه‌لامدا ده‌لی، چوار دره‌م به‌سه. (فارابی) له
شاری (دیمشق) ده‌مینیتته و خه‌ریکی دانانی کتیبان ده‌بن تا له سالی (۹۲۲)ی
کۆچیدا هر له‌وی وه‌فات ده‌کات.

*****

رۆژیک (مه‌نسور) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له سه‌ر هه‌یوانی خانعوی شاری (مه‌دینه)
داده‌نیشی، ته‌ماشای ده‌کا کابرایه‌ک زۆر به‌ شیتواوی به‌ناو شاردا ده‌روا. مه‌نسور
ناردی هینایان بۆلای و گوتی: نه‌وه چت لی قه‌وماوه؟ گوتی، قوریان! له‌و رۆژانه‌دا
توجاره‌تم کرد و زۆرم قازانچ کرد. چووم پاره‌که‌م دا به‌ ژنه‌که‌م هه‌لی گری، که‌چی
ئه‌مرف چوومه‌وه داوای پاره‌که‌م کرد گوتی، دزراوه، ته‌ماشای ده‌که‌م خانوه‌که‌شمان
نه‌براو و نیشانه‌ی دزی پتوه دیار نیه. مه‌نسور گوتی، که‌ی ژنت هیناوه؟ گوتی،
نه‌وه سالیکه. گه‌تی، کاتێ هینات کچ بوو یان بیوه ژن؟ گوتی، بیوه ژن. مه‌نسور
گوتی، گه‌نجه یان پیر؟ گوتی، گه‌نجه. مه‌نسور شوشه‌ عه‌ترینکی دا به‌ کابرا و
گوتی، غه‌مت نه‌بن، هه‌رکاتێ نه‌وه عه‌تره به‌ بۆنه‌وه‌که‌ی هیچ غه‌مت نامینێ. کابرا
چۆوه مالتی و عه‌تره‌که‌ی دا به‌ ژنه‌که‌ی و گوتی، نه‌وه عه‌ترینکی زۆر بۆن خۆشه، هی
ئه‌میری موسولمانانه، که‌س عه‌تری و بۆن خۆشی ده‌ست ناکه‌وی. ژنه‌ تووزینکی له
خۆیدا، بۆنی زۆرخۆش بوو. هه‌لی گرت و له‌پاشان دای به‌و کورپه‌ی که‌ هه‌زی لی
ده‌کرد.

مه‌نسور چهند پیاوینکی له سه‌ر رینگاکان دانا و گوتی: هر که‌سینک به‌لاتاندا هات
و بۆنی نه‌وه عه‌تره‌ی لینه‌ات بیگرن و بیه‌یتن بۆلام. کورپه‌که‌ش عه‌تره‌که‌ی له

دوسته که می و هر گرت و هیندیکی له خویدا و هاته بازار. به لای چند پیای خلیفه دا
 رفی و بونه که بیان ناسیبه وه، گرتیان و بردیان و دایان به پویس و پنیان گوت:
 نه گهر نه و منده پاره نه دهی هزار دارت لی ددهمین. کابرا که زانی دارکاری دهکن
 گوتی، باشه له گه لی چوون له ماله وه پاره که می هینا، به قه د پاره دزراوه که می کابرا
 بوو. خاوهن پاره که بیان بانگ کرد و مه نسور گوتی، نه گهر دهم که می به حه که م نه وه
 پاره دزراوه که ت ددهمه وه. کابرا گوتی، قوربان! وه کیل و حه که م به. مه نسور
 پاره که می دایه وه به کابرا و ژنه که می پی ته لاق دا.

باسی زه کاوه تی نیم می حه نه فی

جاریک دوو سنی دز ده چنه سهر مالی کابرایه ک و کابرا ده گرن و ماله که می تالان
 دهکن و سنی به سنی ته لاقی پیده خۆن و به قورپان سویندی ددهن که ناویان نه با و
 به خهراپه باسیان نه کا، نه گینا دهیکوژن. کابرا به یانی دهچینه بازار و ته ماشا
 دهکات نه وه خهریکن ماله که بیان هه راج کردووه و دهیفرۆشن. له ترسان ناویزی دهنگ
 بکا و دهچینه خزمهت نیم می (حه نه فی) و کاره ساته که می بۆ دهگیرته وه.
 نیمام دهفه رمووی، که سوکار و دراوستیکانت بانگ بکه با دوانیورۆ بین بۆ
 مزگهوت. کابرا چوو به هه موانی راگه یاند و هاتن. نیم می حه نه فی پوو کرده
 خه لکه که و فه رمووی: حه ز دهکن نه و پیاره ماله که می دهست که ویته وه؟ گوتیان: زۆر
 حه ز ده که یین.

فه رمووی: یه ک له دوا یه ک هه ستن بچنه ده ری و هه رچی چوو هدر نیوه بلین
 نه وه بوو، نه گهر نه و نه بوو بابلنی نا نه وه نیه و نه گهر نه ویش بوو با دهنگ نه کا، که
 دهنگی نه کرد دیاره نه وه دزه که یه. به و جۆره دز ده بیننه وه و ماله که می لی
 دهستیننه وه.

*****

هه ره له باسی زیره کیدا ده لین: (عه قه به ی نوزدی) ناویانگی کردبوو به وهی که
 دوعای شینت بوون و نه جندان ده زانی. رۆژنیک ئافرته تک ده بن بۆ لای و ده لین،
 شینت بووه و نوشته یه کی بۆ بنوسه. له و ومخته دا ئافرته که خۆ به عه رزدا ددا.
 عه قه به به وانه ی له گه ل ئافرته که ده بن ده لی، نیوه بچنه ده ره وه. نه وان ده چنه
 ده ره وه و عه قه به و ئافرته که ده میتیننه وه. پوو ده کاته ئافرته که و ده لی: ده زانم
 شینت نی، راستیم پی بلنی، چیت لی قه و ماوه، رزگارت ده که م. ئافرته که ده لی، چیت

نیوه‌شارم، راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، من حه‌زم له‌ کوریک ده‌کرد و نه‌یاندامی و دایانم به‌و
 پیاوه‌ی که‌ ئه‌مرۆ بۆیان گواسته‌وه‌ و که‌چ نیم. جا له‌ترسی ئه‌وه‌ی ئابروم نه‌چی خۆم
 شینت کردووه‌. ئه‌گه‌ر بتوانی به‌ فینلیک رزگارمکه‌ی زۆرت سوپاس ده‌که‌م. عه‌قه‌به
 گوتی: زۆر باشه‌، هاته‌ دهره‌وه‌ بۆلای که‌سوکارمکه‌ی و گوتی، ئه‌جنده‌که‌م رازی
 کردووه‌ و ده‌لتی، به‌قسه‌ت ده‌که‌م و له‌ سه‌ری لاده‌جم، به‌لام ده‌بنی ئیوه‌ بریار بده‌ن،
 داخوا به‌چ ئه‌ندامینکیدا بینه‌ده‌ری؟

چونکه‌ به‌هه‌ر ئه‌ندامینکیدا بینه‌ده‌ر، ئه‌و ئه‌ندامه‌ له‌به‌ین ده‌چی، گوتی ئه‌گه‌ر
 به‌چاویدا بینه‌ده‌ری کوێز ده‌بنی و ئه‌گه‌ر به‌ گوێیانیدا برۆا که‌ر ده‌بنی و ئه‌گه‌ر
 به‌ده‌میدا بینه‌ده‌ر لال ده‌بنی و ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ستانیدا بی شه‌هل لیتیان دهدا و ئه‌گه‌ر به
 قاجانی دا بی گۆج و ئیفللیج ده‌بنی و ئه‌گه‌ر به‌ هه‌رامه‌که‌شیدا بی کچینیه‌تی
 نامیتنی. جا خۆتان سه‌رپشک بن، چۆنتان پی باشه‌ تا ئاوا بکه‌م. گوێیان، وه‌للا به
 هه‌رامه‌که‌یدا له‌هه‌موان ئاسانتره‌ و هه‌مومان شاهیدی بۆ ده‌ده‌ین با کچینیه‌تی
 نه‌میتنی. عه‌قه‌به‌ به‌ زیره‌کی خۆی وای پیتسه‌لماندن که‌ به‌ویدا ئه‌جینه‌که‌ی ده‌رکردووه
 و که‌چه‌ به‌ روسوری چۆوه‌ لای میرده‌که‌ی و ده‌ردی لی نه‌ما.

*****

رۆژیک (ه‌ارونه‌ره‌شید) به‌ (فه‌زلی) کورپی (رهبیع) ده‌لتی: وه‌ره‌ با بچینه‌ ده‌ر
 توژیک بای بالی خۆمان بده‌ین. سواری ئه‌سپ ده‌بن و ده‌چنه‌ دهره‌وه‌ی شار.
 تووشی پیاویکی پیری زۆر کز و لاواز ده‌بن به‌ سواری که‌ریک ده‌روا بۆ دهره‌وه‌ی
 شار و ئاوی به‌چاواندا دینه‌خوار. ه‌ارونه‌ره‌شید ئاماژه‌ به‌ فه‌زل ده‌کا، که‌ کابرا
 پیره‌ بدوینی. فه‌زل ده‌چینه‌ پیتسه‌وه‌ و سلاو ده‌کا و ده‌لتی: خاله‌ پیره‌ بۆ کوئی ده‌چی؟
 له‌ وه‌لامدا ده‌لتی، ده‌جم بۆ ناو باغه‌که‌م. فه‌زل ده‌لتی، ئوادیاره‌ چاوت ئاو ده‌که‌ن، ده‌لتی،
 به‌لتی، فه‌زل ده‌لتی. ده‌رمانیکت پی بلینم، چاوت جاک بکاته‌وه‌؟ ده‌لتی، ده‌به‌ریشت
 ده‌مرم.

فه‌زل ده‌لتی، هیندیک توژی هه‌وا و یه‌ک دوو بلقی سه‌ر ئاو و چه‌ند په‌لکه‌ گه‌لای
 کارگ واته‌ قارچک بیته‌ و تیکه‌لیان که‌ و بیکه‌ ناو توینکی گۆنزو ده‌چاوانی کیشه‌،
 چاک ده‌بنه‌وه‌. کابرا پیره‌ له‌ سه‌ر پشتی که‌ره‌که‌ پالده‌داته‌وه‌ و ترینکی دورودریژ
 به‌رده‌داو ده‌لتی، ئه‌وه‌ حه‌قی پینگوتنی ده‌رمانه‌که‌ته‌، ئه‌گه‌ر خوا کردی و چاوه‌کانم
 چاک بوونه‌وه‌ زیاتریشت ده‌ده‌می. ده‌لتی، ه‌ارونه‌ره‌شید ئه‌وه‌نده‌ پیکه‌نی خه‌ریک بوو
 له‌ سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ بکه‌وینه‌ خوار.

*****

(نبین و جهوزی) له کتیبی (ئەزکیا) دا دەلێ: رێبوارێک بەلای گۆرستانیکدا
 رۆیشت، تەماشای کرد قەبرێک گۆمبەزێکی لە سەر کراوه و لە پێنشی نوسراوه ئەوه
 گۆرێ (سەگ) نیکه و ئەوهی دەیهوێ بەسەرھاتی ئەو سەگە بزانی بابچیتە فلان گوند
 و پرسیار بکا. کابرا زۆری بەلاوه سەیربوو، چوو بۆ ئاواپیەکە و پرسى، گوتیان:
 فلان پیاو تەمەنی لە سەد سال زیاترە و ئەو دەزانی بچۆ ئەو بۆت باس دەکا. کە
 چوو پرسیاری کرد کابرا گوتی، بەلێ بەسەرھاتی ئەو سەگە ئاوا بوو. پاشایەکی
 گەورەى خاوەن دەسەلاتی باش لێرە بوو، زۆری حەز لە راوی بوو، بۆ ئەمەش
 ھەمیشە سەگێکی لە لابوو.

رۆژێک پاشا چوو بۆ گەران و بە پیاوھکانی گوت، بە چێشت لێنەرەکە بلێن، تا
 دەگەریمەوه تینگوشیوی شیرم بۆ حازر بکات. چوون بە چێشت لێنەرەکە بیان گوت.
 شیریان ھینا، بەلام لە بیریان چوو سەری داپۆشن. چێشت لێنەرەکە خەریکی نان
 حازر کردن بوو، ئاگای لێ نەبوو ماریک لە کونی دیوار دیتە دەر و دەم دەخاتە
 جامی شیرەکە. ئافرەتێکی لال و سەگەکە چاویان لێ دەبێ. پاشا لای ئێواری
 ھاتەوه و داوای تینگوشیوی شیرى کرد. کاتی بۆیان ھینا ئافرەتە لالەکە زۆری
 ئیشارە بۆ کردن حالی نەبوون.

سەگەکە دەستی کرد بە ودرپین و لورانن، زۆریان بەلاوه سەیر بوو، کە بۆ وا
 دەکا، بەلام گۆیان نەدایە و پاشا گوتی دووری خەنەوه خۆ قەتی وانە کردووه. پاشا
 پاروێکی بۆ سەگەکە ھاویشت و دەستی برد بۆ تینگوشیوھکە. سەگەکە زانی پاشا
 خەریکە پارو بۆ دەمی دەبا، پەلاماری جامەکەى داو دەمی تینا و ھیندیکى لێخوارد.
 سەگ لەبەر دەمی پاشا بەلادا ھات و تەواوی گۆشتەکەى ھەلوھری.

پاشا و خەلکەکە واقیان ورمائو زۆریان بەلاوه سەیر بوو. ئافرەتە لالەکە ئەوھندەى
 ئیشارە بۆ کردن حالی نەبوون چ کارساتیک رووی داوه. پاشا سوپاسی خوای
 کردو رووی کردە خەلکەکە و گوتی: خەلکینە! ئەو سەگە ئەوھندە بە وەفابو رووی
 خۆی فیدای گیانی من کردووه و لە سەرم واجبە پاداشی بدەمەوه تا لێرە بەداوھ
 ببیتە دەرس و پەند و عیببەت. کفن و دفنی کرد و ئەو گۆمبەزەى لە سەر کرد و
 ئەوهی لە سەر نوسی کە دەى بینی.

*****

دەلێ: کابرایەکی عەرەب، چوو بۆ (مزگەوت) نوێژی جەماعەت بکات و لە پیزی
 پێشەوھ نوێژی دا بەست. کابرا ناوی (موجریم) بوو. مەلای مزگەوت داوی سوپەری
 فاتحنا دەستی کرد بە خوێندنى سوپەرتى (والمُرسلات عُرُفا) تا گەپشتە ئایەتى (الْم

نَهَلِكِ الْاَوْلَيْنِ) واته نایا نئیمه نهوانه‌ی له پینشه‌وه‌ن به هیلاکیان ناده‌ین؟ کابرای
 عه‌رهب که گوتی لهو نایه‌ته بوو زۆر ترسا، خیرا هاته سه‌فی ناخره‌وه. مه‌لاکه
 گه‌یشته نایه‌تی (سُمُّ نُبُعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ) واته له‌پاشان نهوانه‌ی دواوه‌ش وهک نهوانی
 پینشه‌وه به هیلاک دده‌ین. کابرا نه‌وه‌نده‌ی دی ترسا و چووه سه‌فی ناوه‌راست.
 مه‌لاکه گه‌یشته سه‌ر نایه‌تی (كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْجُرْمِيْنَ) واته هر به‌وجۆره‌ش له‌گه‌ل
 موجریمان ره‌فتار ده‌که‌ین. کابرای عه‌رهب که گوتی لهو نایه‌ته بوو گوتی: به‌خوا
 وادیاره هر له‌من ده‌گه‌رین. نوێژمه‌کی بریو رایکرده دهره‌وه.

*****

ده‌لین: (ناخوندیکی) شیعه دینه شاری (سنه). رۆژنیک ده‌چی بۆ لای (نایه‌توللا)
 مه‌رئوخ و له قساندا ده‌لتی: نه‌ورۆ سه‌گنیم دی به‌قه‌بری سونیه‌کی دا هه‌لده‌میزت.
 نایه‌توللا له سه‌رمخو وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لتی: هیچ نیه، له کۆنه‌وه شیعه و سوننی
 نه‌و کینشه‌یان هه‌بووه.

*****

له‌ فینله‌ده ده‌لین: ئاغایه‌ک نه‌سپنکی پنده‌بنی، تا ده‌چی ده‌ست به‌ ئاو بگه‌یننی
 نه‌سپه‌که‌ی دده‌زن. ئاغاکه ته‌ماشدا ده‌کا نه‌سپه‌که‌ی نه‌ماوه و دزراوه ده‌لتی، خه‌لکینه
 نه‌سپه‌که‌م بۆ بیننه‌وه نه‌گینا وهک باییرم ده‌که‌م. کابرای دز له ترسان نه‌سپه‌که‌ی بۆ
 دینیته‌وه، ده‌لین، بۆ باپیرت چی کردووه؟ له وه‌لامدا ده‌لتی، جارنیک نه‌سپه‌که‌ی لێ
 دده‌زن. ناچار به‌ پێیان ده‌رواته‌وه بۆ مال.

*****

له‌و سالانه‌ی پینشویدا میسری زۆر ده‌هاتنه‌ عیراقی. کورنکی گه‌نجی میسری
 هاتبۆ سلیمانی. له‌به‌ر ده‌رکی مزگه‌وتی گه‌وره عه‌زه‌بانه‌ی راگرتبوو (سه‌موونی)
 ده‌فرۆشتن. له‌لای خۆی فیری کوردی ببوو، له‌باتی نه‌وه‌ی بلی: گه‌رمه سه‌موون،
 هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت، کیرمه سه‌موون، کیرمه سه‌موون.

*****

حاجی مه‌لاعلی وه‌رماوایی له سلیمانی گوتی: دوکانی به‌قالیم هه‌بوو. میوژ،
 گوێز، کشمیش، قه‌یسی، بادام، پسته، قه‌زوان و نه‌وجۆره شتانم دانابوو. رۆژنیک
 بیاوینکی شاره‌زوری هات له‌به‌ر ده‌می دوکانه‌که‌م راوه‌ستا و هر ته‌ماشای ده‌کردم.
 له‌پاشان دوو قامکی به‌جووت بۆ چاوانم هینا. گوتم، نه‌وه بۆ واده‌که‌ی؟ گوتی، بزاتم
 کوێز نی؟ گوتم نا، گوتی، نه‌ی که کوێز نی، نه‌و هه‌موو شته‌ جوانه‌ت له‌به‌ر دهمه بۆ
 نایانخۆی؟

*****

دوباره دهلین: عه‌په‌بیک چوو‌پوهه جه‌ماعه‌تی نویژی به‌یانی. نیمامه‌که له دوی سور‌هی فاتیحا سور‌هی (به‌قه‌ره‌ی) خونند. کابرای عه‌په‌بیش زور به‌په‌له بوو، به‌لام هر‌چونیک بوو خوی راگرت تا جه‌ماعه‌ته‌که ته‌واو بوو. رۆژی دوی نیمام له جه‌ماعه‌تی به‌یانی دوی سور‌هی فاتیحا دهستی کرد به‌خونندی سور‌هی (الفیل). کابرای عه‌په‌ب گورج نویژه‌که‌ی بپی و رایکرد و گوتی: دینئ سور‌هی (به‌قه‌ره‌ی) خونند تا نیوه‌رۆیه‌ی پیوه بوو، به‌خوا ئه‌م‌رۆ سور‌هی (فیله) تا ئیوار‌ه‌ش ده‌گرئ، جه‌نابی مه‌لا.

*****

دهلین: کابرایه‌ک نویژی زور ده‌کردن له نویژدا بوو، کۆمه‌لنکی له‌لا بوون گوتیان: به‌خوا پیای چاکه و نویژان زور ده‌کا. کابرا له نویژه‌که‌یدا گوتی، ده‌نا به‌رۆژوشم.

*****

(هیشامی) کوری (عه‌بدوله‌لیک‌ی) کوری (مه‌روان) خه‌لیفه‌ی به‌غدا، ده‌جیته‌ه‌ج و پاش‌ه‌ج، رۆژنیک له‌ (مه‌که) ده‌لئ. ئه‌سحابه‌یه‌کی پیغه‌مبه‌رم بۆ بانگ بکه‌ن چهن پرس‌یاری لئ ده‌که‌م. ده‌لئ، قوربان هیچ‌کام له‌ ئه‌سحابه‌کانی پیغه‌مبه‌ر نه‌ماون، ئه‌گه‌ر ده‌فه‌رمووی له‌ تایی‌عینانت بۆ بانگ بکه‌ین. ده‌لئ باشه. ده‌چن عه‌رز‌ی (تاووسی یه‌مانی) ده‌که‌ن، ده‌لئ خه‌لیفه‌ داوات ده‌کا. تاووس دئ بۆ‌لای. کاتئ ده‌گاته‌ وئ، بی پرس و را نه‌عه‌له‌کانی ده‌ردیتئ و له‌ سه‌ر گۆشه‌یه‌کی فه‌رشیان داده‌نئ و سلاو له‌ خه‌لیفه‌ ده‌کا و به‌بئ ئه‌وه‌ی ناوی به‌ کونیه‌ به‌ری و بی ئیزن ده‌چی له‌ ته‌نیشتی داده‌نیشی و ده‌لئ، هیشام چۆنی؟ خه‌لیفه‌ له‌و کاره‌ی ئه‌وه‌نده نارمه‌ت ده‌بئ، که ده‌یه‌وئ ئه‌م‌ری کوشتنی ده‌رکا. عه‌رز‌ی ده‌که‌ن و ده‌لئ چۆن قوربان! له‌ حه‌ره‌می خوادا پیاو ده‌کوژی؟ هیشام روو ده‌کاته‌ تاووس و ده‌لئ، ئه‌وه بۆچی وات کرد؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لئ، چیم کردوه؟ هیشام ده‌لئ، نه‌عه‌له‌کانت له‌ سه‌ر فه‌رشه‌که‌ دانا و له‌ ومختی سلاو‌کردندا به‌ کونیه‌ ناوت نه‌بردم و نه‌تگوت ئه‌ی ئه‌میری موسولمانان و هاتی بی ئیجازه له‌ لام دانیشتی و گوتت هیشام چۆنی؟ تاووس له‌ وه‌لامدا گوتی، یا هیشام! رۆژی پینج جار له‌ حوزور خوادا نه‌عل داده‌ینم، نه‌ تووره‌ ده‌بی و نه‌ لۆمه‌م ده‌کا. که ده‌سلئی، نه‌تگوت (یا‌امیرالمومنین) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو موسولمان ئه‌تۆ به‌ خه‌لیفه‌ و ئه‌میر نازانن. گوتم باشتر ئه‌وه‌یه به‌ درۆزن ده‌رنه‌چم، بۆیه به‌ناوی خوت بانگم کردی و به‌ کونیه‌ ناوم نه‌بردی، چونکه‌ خوی گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌ر‌مه‌کانی به‌ناوی خویان ناو ده‌با و ده‌فه‌رمووی: یا (دود)، یا (یحیا).

یا(عیسا)، به لام دوزمنه کانی هر به کونیه ناو دها و دهفهرمووی: (تبت یدا ابی لهب)، له بهر نه وهش نه وهستام و دانیشتم، چونکه له حه زهتی (علی)م بیستووه دهیفرموو: نه گهر دهته وی ته ماشای ناو چاوانی دوزه خیان بکه ی، ته ماشا نه و کسه بکه که دانیشتووه و خه لک له دهوره ی به پیوه راده گری، ننجا هیشام گوتی: ناموزگاریم بکه، گوتی له حه زهتی عه لیم بیست فهرمووی، دوزه خ چند مار و دویشکی تیدان به و گوره و نامیرانه وه ددهن که زولم له خه لک ده که ن. نه وهی گوت و ههستا رویی.

*****

کابریه ک ژنیکی زورجوانی هه بوو. ژنه که ی زورخوش دهویست، به لام به پیچه وانه ی، ژنه کابرای میزدی خوش نه دهویست و رقی لیبوو. ناخری گه یشته نه و رادهیه ی قسه ی ناخوش به میزده که ی بلئی. رورژیک کابرا نه وهنده نارحه ت بوو، که به ژنه که ی گوت: سنی به سنی ته لاقه ت بکه وی نه گهر قسنیکت پی گوتم، پینت نه لیمه وه. ژنه نه وه له ی قوسته وه و زوو گوتی، نه تو سنی به سنی ته لاقه ت بکه وی. کابرا داما، چونکه نه گهر وه لامی بدایه وه نه وه ته لاقی ده که وت. ههستا هات بۆلای زانای به ناوبانگ (نه بو جه عفه ری ته به ری) و به سه رهاتی خوی بۆ گنیراپه وه. نه بو جه عفه ر گوتی: بچوووه پینی بلئی، نه تو سنی به سنی ته لاقه ت بکه وی نه گهر ته لاقم دای. چونکه نه گهر نه وه ی لئی زیاد بکه ی نه وه وه لامی شت داوه ته وه و وه فات به سوینده که شت کردوو و ته لاقیشتن ناکه وی. نه بو جه عفه ر به و قیله شه رعه کابرای رزگار کرد.

*****

نافره تی زیره ک وه ک نه و نافره ته ده بی که (مه دانینی) باسی ده کات و ده لئی: جارنیک (نیبنو زیاد) له گه ل چند بیاویک به رینگه یه کدا ده رۆن، تووشی کابرایه ک ده بن جاریه کی زور جوانی له گه ل ده بی، ته معای تیده که ن و به کابرا ده لئین: نه و جاریه به جی بیله. کابرا نایکاته نامه ردی تیروکه وانی پیده بی، گورج وه ده ست دئ و تیرنیک له یه کیان دها، زوری لئی ده ترسن. به هه موان په لاماری ددهن و ده یگرن و جاریه که ی لئی ده ستیننن. خه ریکی جاریه که ده بن، ناگیان له کابرا نامینی و کابرا راده کا. ته ماشا ده که ن جاریه که گه وه ریکی زور به نرخی له گواره ی گوتی دایه. خه ریک ده بن له گوتی ده ربینن. جاریه که ده لئی، نه گهر ده تانزانی ژیرکلای پیاره که م چند گه وه ری به نرخی تیدان، پیتان عیبه ده بوو نه وه له من بستینن. به قسه ی ژنه که به په له وه داو کابرا ده که ون و پینی ده لئین نه وه ی له ژیر کلاره که ت

دایه داینن. کابرا تیریکي له قهراغ کلاوه که ی چهقاند بوو، له ترسان له بیری چووبووه، به قسه ی نوان هاتوه یادی و دهستی بو برد و گورج خستییه ژنی که وان و په لاماری دان، له ترسانی رایانکرد و جاریه که ش به فیتله خوی و کابرای رزگارکرد.

*****

گنله پیاوونیک (ده) که ری وپیش خوی دابوون. لیتی دهخوپین له پاشان سواری په کیان بوو. که به سواری حیسابی دهکردن (نو) کهر بوون، زوری به لاره سهیر بوو. دابهزی حیسابی کردنوه (ده) ی تهواو بوون. گوتی نه گره به پی برؤم و که ریک قازانچ بکه م باشتر نیه، له وهی سوار بم و که ریک زهره بکه م؟ به پیمان روی تا بردنیه وه ناو ناوایی.

*****

گنله پیاوونیک دی له (مهلا) یه کی بیست حدیسی دهخویندوه که که سینک له روژی عهرفه ی مانگی قوربان دا به روژو بی وهک نه وه یه سالتیک به روژو بووین. روژی عهرفه هات و کابرا به روژو بوو. نیوه رو، روژوه که ی شکاند و گوتی، شه ش مانگم روژو له سهرن، با نه وه وه بر شه ش مانگه که بکه ون و هیچی دیکه م ناوین.

*****

(نهمه عی) ده لئ: کومه لیک له (به نی غه فاریان) سواری کشتی دهن. له وکاته دا بایه کی زور توند دی و زور له کشتی وهر گه ران دترسن. یه کیکیان گوتی: فلان به ندهم له رینگای خوادا نازاد بی. نه وی دی گوتی، فلانه جاریه م نازاد بی، نه گره له و به لایه به سه لامه تی نه جاتیمان بی. کابرایه کیان مایه وه گوتی، نه ی خوی گوره! خوت ده زانی که من هیچ عه بد و جاریه م نین نازادیان بکه م و نه وه له بهر رهزا و له رینگای تودا ته لاقی ژنه که م بکه وی و رزگارمان بکه. خوی خوت ده زانی له وه زیاترم له دست نایت.

*****

ده لئین، کابرایه که له شاری به غدا، ناوی (نهبوالقاسم) بوو. دوو سال بوو جوتیک سولی پینه کراوی له پیدا بوو. روژیک چووه بازاری شوشه فروشان. له وی ده لالیک پی گوت، نهبوالقاسم تاجرک له شاری حه له به وه هاتوه قوتوه شوشه یه کی پی یه هر چواره وهره ی زیرکفته، نیستا بازاری که ساده، تولینی بکه ره، من به یینکی دی به دووقات بوت دهرؤشمه وه. نهبوالقاسم به قسه ی کرد و لیتی کری به شینست دینار و هات بو بازار بیفروشن. ده لالیک دی گوتی، نهبوالقاسم! بازار گانیک

خه‌لکی شاری (نەسیبەین) هاتووێ عەترنکی زۆر بەنرخێ پنی یە بۆی نافروشری، تو
 لینی بکرە، من یەک دوو پۆزی دیکە بە دوو قیسمەت بۆت دەفرۆشمەو. گوتی زۆر
 باشە. ئەویشی بە شتیست دینار کړی و لە شوشە بەنرخەکەیی کرد و بریدییه‌و مال
 و لە سەر پەفتیکی دانا. بەیانی چوو بۆ حەمام. لەوێ چاوی بە برادەرێکی کەوت.
 حەمامیان کرد و هاتنەوێ ژوری لیباس لەبەزکردنەو، برادەرەکەیی گوتی،
 ئەبوالقاسم! بەراستی سۆلەکانت زۆر کۆن بوون، ئەومندەت پینە لێ داو، دیار نیە
 چۆنیان پیتوێ دەپۆی؟ کورپە خۆتۆ دەولەمەندی. گوتی، باشە بەقسەت دەکەم
 دەیانگۆرم، کە خۆی گۆری و خەریک بوو بێتەدەری، تەماشای کرد لەلای سۆلەکانی
 جووتیکی تازە دانراون، بێدەنگ دەپیتی کردن و هاتەدەر. تومەز ئەوکاتە قازی بەغدا
 لە حەمام دەبێ و سۆلەکان هی ئەو دەبن. کاتێ قازی ویستی بێتە دەر تەماشای
 دەکات سۆلەکانی نەماون، گوتی کورپینە! سۆلەکەیان بردووم و هیچیان بۆ بەجێ
 نەهێشتووم. کاتێ تەماشایان کرد سۆلە کۆنەکانی ئەبوالقاسم لەوێ بوون،
 ئەوئەندەیی پینە لێ دابوون هەموو کەس دەیناسینەو، گوتیان: ئەو سۆلی
 ئەبوالقاسم. چوون گرتیان و سۆلەکانی قازیان لێ ستاندنەو و زۆریان لێدا و
 زیندانیان کرد.

پارەیه‌کی زۆریدا تا پزگاری بوو. کە هاتوێ بۆ ماله‌وێ لە داخان هەلی گرتن و
 بردنی دە پووباری (دیجلە)ی هاویشتن و گەرایه‌وێ بۆ بازار. لەولاشه‌وێ کاپرایه‌کی
 ماسیگر تۆری هاویشته‌وێ ناو دیجلە و پایکیشایه‌وێ، کابراکە سەرئنجیدا ئەو
 سۆلەکانی ئەبوالقاسمە لە چیاتی ماسی بە تۆرەکەوێ بوون. گوتی ئەو
 ئەبوالقاسمی داماو و دیارە لینی کەوتووتە ناو ئاوه‌کەوێ، با بۆی بەرمەرود.

کابرا هات زۆری لە دەرگای مالتی ئەبوالقاسم دا، بەلام لە مالت نەبوو، لە
 پەنجەرەوێ هەلیدانە ژورەوێ و بەسەر پەفەکەدا کەوتن و شوشەکەیان بەردایه‌وێ و
 شوشە شکا و عەتر پڑا. کە ئەبوالقاسم هاتەوێ و ئەو حاله‌ی دی، لە داخان تۆرە
 بوو گوتی، ئەو سۆلەنە منیان مالوێزان کرد. شه‌وێ هەستا پاجیکی بەدەسته‌وێ
 گرت و دەستی کرد بەجال هەلکەندن، بۆ ئەوێ وه‌یان شاری و لەکۆل خۆیان
 بکاتەوێ، دراوسێکان کە گوتیان لەو پمبەریمبە بوو وه‌یان زانی دیواربەر، خەبەر
 لێ دا و گرتیان. ئەوچاره‌ش بە پارەیه‌کی زۆر پزگاری بوو. لەداخان هەلیگرتن و
 بردنی خستنییه‌وێ ناو زیرابی ئاوده‌سته‌وێ زۆری پینەچوو بەری زیرابه‌کە گیراو ئاو
 پەندی خواردەوێ، کە هەلیاندایه‌وێ چاکی بکەن، تەماشای دەکەن سۆلەکانی
 ئەبوالقاسم بەری ئاوه‌کەیان گرتووه‌و. گرتیان و بردیان بۆلای والی. والی گوتی،

پاره‌ی چاککردنه‌وه‌ی زیرابه‌که‌ی لینه‌گرگرن و به‌ری بدهن. پاره‌که‌ی دا و له‌داخان گوتی، تازه فرییان نادمه‌ی ده‌بی هه‌ر له‌لام بن.

بردنی له سه‌ربانی دانان تا وشک وه‌بن، سه‌گنیک وه‌یزانی چه‌رم و گوشت و ئیسقانه و رفاندنی و بازیدا بۆ سه‌ربانیک‌ی دی و له دهمی که‌وتنه خورای و به‌سه‌ر نافرته‌تیک‌ی حامیله‌دا که‌وتن و نافرته‌ته‌که‌ کورنیک‌ی له‌به‌ر چوو. که ته‌ماشایان کرد، نه‌وه سۆله‌کانی نه‌بوالقاسمه، گرتیان و بردیان بۆلای حاکم. حاکم گوتی، ده‌بی خوینی بدا، نه‌وه‌ی بووی له‌خوینی مندا له‌که‌ی دا و هه‌ستا هات بۆلای قازی و به‌سه‌رهاتی خوی و سۆله‌کانی به‌ته‌واوی بۆ گیتیرایه‌وه و گوتی: جه‌نابی قازی! هاتومه خزمه‌تت که دوو که‌لیمه‌یه‌ک له‌به‌ینی من و نه‌و جوته سۆله‌دا بنوسی، که له‌مرو به‌دواوه من و نه‌و سۆلانه هیچ په‌یوه‌ندیه‌کمان به‌یه‌کتره‌وه نه‌ماوه. له‌مرو هه‌رچی کردیان هۆبال به‌ئه‌ستوی خویان و که‌س حه‌قی نیه تاوانی نه‌وان بخاته سه‌ر نه‌ستوی من. قازی زۆر پینکه‌نی و خه‌لاتی کرد و گوتی، زۆر باشه. نه‌وه‌یه که بۆته زه‌ربوله‌سه‌ل و ده‌لین له سۆله‌کانی نه‌بوالقاسم گرانتره.

*****

(موسلیم و بوخاری) دوو کتیبی حه‌دیس‌ی زۆر باوه‌رپیتکارون و چه‌ند زانیه‌ک هاتوون کورتیان کردونه‌ته‌وه و پێ یان ده‌لین: موخته‌سه‌ری موسلیم و بوخاری، رۆژنیک کابریه‌ک ده‌چی بۆلای کتیبفرۆشیک و ده‌لی: قوربانیک‌ی موخته‌سه‌رم بده‌یه، کابرا وه‌ده‌زانی هه‌روه‌ک موسلیم و بوخاری کورت کراونه‌ته‌وه، قوربانیش کورت ده‌کرینه‌ته‌وه. کابرای کتیبفرۆش زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بی. له‌وکاته‌دا یه‌کینک دی و ده‌لی: مامۆستا موسلیمینکی موخته‌سه‌رت هه‌یه؟ کابرای کتیبفرۆش ئاماژه به‌و کابرایه ده‌کات، که گوتبووی قوربانکی موخته‌سه‌رت هه‌یه و ده‌لی، به‌لی: نه‌وه‌تا موسلیمی موخته‌سه‌ر. جا نه‌وه‌یه که کورد ده‌لی: قیاسی که‌شک له مه‌شک ناکرێ.

*****

(سه‌ید ره‌شید) یه‌کینک له مورید و سۆفیه ناسراوه‌کانی شیخی بوپه‌هان، زۆر نوکته‌باز و له‌تیغه گۆ و قسه‌خۆش بووه. له‌وکاته‌دا که له (سابلاغ) فه‌قی ده‌بی و له مزگه‌وتی (رۆسته‌م به‌گ) ده‌خوینی، له‌لای زانی به‌ناویانگ مه‌لا حوسینی سه‌قزی، میرزا حاجی قادر ناوینک ده‌چی بۆ (موسکو)، سه‌ید ره‌شید ده‌لی: میرزا! سه‌عاتیکم بۆ بینه. ده‌لی باشه. مه‌لا عه‌زیزی سه‌قزیش رفیقه فه‌قینی سه‌ید ره‌شید ده‌بی، نه‌ویش به‌ میرزا حاجی ده‌لی، میرزا سه‌عاتیکم بۆ منیش بینه. پاره‌ی سه‌عاته‌کان ده‌دن و حاجی ده‌چی و دینه‌وه. دوو

سه‌عاتیان بۆ دینی. یه‌کی قاپ سپی و یه‌کی قاپ ره‌ش. سه‌ید ده‌یوی ئه‌وه‌ی قاپ سپی بۆ ئه‌و بی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر دوو سه‌عاته‌که ده‌خه‌نه ناو گۆزیکه‌وه و به‌ قورعه رایانده‌کیشن، به‌ ریکه‌وت ئه‌وه‌ی قاپ ره‌ش وه‌به‌ر سه‌ید ده‌که‌وی. ئه‌ویش ئه‌و چوار خشته‌کیه‌ دادهنی و ده‌لتی:

بابه‌ حاجی که سه‌رم بی به‌ فیدای چاوی گه‌شی
دوو عه‌ده‌د سه‌اعه‌تی هینابوو به‌بی غه‌لل و غه‌شی
ئهم‌ن و کاکی سه‌قزی هه‌ریه‌که ده‌ستیکمان برد
که‌چی نیوی به‌ سپی هاته‌ده‌ر ئیمن به‌ره‌شی

*****

(مه‌لا ماره‌ شه‌له) نان و پینخۆری به‌سه‌ر سو‌فی و میوانی خانه‌قای بو‌ره‌انی دا
دابه‌ش ده‌کرد و به‌ سه‌ری راده‌گه‌یشت. پیاویکی دیکه‌ش یارمه‌تی مه‌لا ماره‌فی ده‌دا.
رۆژیک جیره‌ی سه‌ید ره‌شید دوا ده‌که‌وی و ئه‌ویش ئه‌و دوو شیعه‌ره بۆ مه‌لا ماره‌ف
ده‌نیری.

ئه‌تۆ سستی ره‌فیه‌ت ئه‌سپی خو‌ش‌ره‌و
ئه‌تۆ بیداری ئه‌و که‌رویشکی خو‌ش‌خه‌و
وه‌زیفهم جیره‌ ئاتیکه‌ به‌گه‌رمی
ئه‌گه‌ر زوو پیم نه‌یه‌ی تو، ده‌چمه‌ زگ ئه‌و
مه‌لا ماره‌فه شه‌له‌ تو‌ره‌ ده‌بی ده‌لتی: جاریکه‌ دی ئه‌من جیره‌ ناده‌م به‌ سه‌ید
ره‌شید. ئه‌وجار سه‌ید ئه‌و دوو شیعه‌ره‌ی بۆ ده‌نیری:

ئه‌ری مه‌عروفی ئه‌عره‌ج پیری مه‌کرو
وه‌زیفهم جیره‌ نانیکه‌ به‌بی دۆ
له‌وه‌ی تو‌ره‌ی گوتمه‌ ده‌چمه‌ زگ ئه‌و؟
په‌شیعانه‌م له‌وه‌ی دوا دیمه‌ زگ تو

*****

پیاویک نازناوی (ئیفتخارالسادات) ده‌بی، رۆژیک ده‌چی بۆ دیتنی سه‌ید ره‌شید
و ده‌لتی: قوربان! دوعای به‌خیرم بۆ بکه‌. سه‌ید ره‌شید له‌ وه‌لامدا ده‌فه‌رمووی:
دوعات بۆ ده‌که‌م به‌بی زه‌رافه‌ت. یاخوا ئیفتیخار دووربی له‌ (نافه‌ت)
شیخ محمه‌دی کو‌ری شیخی ده‌فه‌رمووی: له‌ خانه‌قادا خه‌ریکی ده‌رس گوته‌وه
بووم، ئیفتیخار هات بۆلام و زۆر به‌خۆشیه‌وه‌ ئه‌و دوو شیعه‌ره‌ی سه‌یدی دوویات
ده‌کرده‌وه. منیش گوتم: ئه‌و شیعه‌ره‌ هی کێ یه‌؟ له‌ وه‌لامدا گوتی، هه‌ر ئیستا به‌

خزمت سەید پەشید گەیشتم و داوای دوعام لیکرد و لە وەلامدا ئەو دوو شیعرەدی
 فەرموو. شیخ محەمەد دەلێ: زانیم تێی نەگەیشتووە. گوتم، زۆر موبارەکە! بەلام
 ئیفتیخار دواى حالى بوونی زۆر توورە دەبێ و گلەیی لە سەید پەشید دەکات و
 دەلێ: من داوای دوعای بەخیرم لیکردووە، کەچی ئەو جنتیوی پێداوم. ئەو ناپەرحەتی
 و توورە بوونە ئیفتیخار بۆ سەید پەشید دەگێرنەووە. سەید پەشید دەلێ: لە
 ومختی دوعا کردنەکە دا لام وانەبوو کە دوعاکەم قبول دەبێ، بەلام ئیستا دلنیام کە
 دوعاکەم گیرابوو.

*****

جاریک کۆمەلێک لە عەشایری مەنگور دەچن بۆ خانەقا. لەوکاتەدا میوان زۆر
 دەبن و جینگای نوستن بەش ناکا. ناچار لە حەساری خانەقا جینگایان بۆ چاک
 دەکەن. سەید پەشید لە دواى نوژی خەوتنان دەچی بۆلایان و دەلێ: کاکە چۆن؟
 هیچو کەم نیە؟ لە وەلامدا دەلێن: قوربان باشین. سەید دەلێ: نینگەران مەبن، ئەگەر
 خۆم پێدا دابن نایەلم بێ لێفە بن.

*****

جاریک چەند نەفسەر دەچنە زیارەتی و دەست دەکەن بە قەسەن. لە گەرمەى
 قەسەنداسەید پەشید بەیەکى لە گەنجەکانیان دەلێ، دابابەلێ مەستە فوویەک لەو
 سەماوەرە بکە بەقەرەز. کۆرەکە دەلێ، جا قوربان، فوو چۆن بەقەرەز دەبێ؟ سەید
 لەسەردخۆ دەلێ: چۆن نابێ؟ دوايە فووت دەدەمەووە.

*****

رۆژیک سەید پەشید دەستتوێژ دەگری و لە ژوری حەوزی خانەقا دیتە دەری و
 تووشی شیخ عەبدوللای کۆرە گۆرەى شیخ دەبێ. شیخ عەبدوللای سەعاتەکەى خۆی
 بە دەستەو دەبێ و بە سەید دەلێ، سەید! هی تو چەندە؟ سەید دەلێ: قوربان! هی
 من بێسێکە. شیخ عەبدوللای تۆرە دەبێ و بە تۆرەییەو دەلێ: لەگەل هی من چەندی
 فەرەقە؟ سەید دەلێ قوربان! وەک دەلێن، هی تو قولانجێک درێژترە. ئەوجارە شیخ
 عەبدوللای پتر توورە دەبێ و دەلێ: کۆرە ئەتو بۆ هێندە سەیری، دە دەریهێنە و چاوی
 لێ کە. سەید زۆر بە لێبراوی دەلێ، قوربان! باوەرم پێبکە ئیستا لە حەوزی خانەقا
 دەرمهینا و چاوم لیکرد. شیخ عەبدوللای بە تۆرەییەو سەعاتەکەى دەباخەلێ
 دەنیتاوە و دەروا.

*****

شیخ محەمەدی کۆری شیخ کە زۆر زانا و عالم بوو دەفەرمووی: بەیانییەکی زوو

چوومه حه‌وزخانه، ته‌ماشام کرد سه‌ید له‌وی خه‌ریکی ده‌ست‌نویژ هه‌لگرتنه. منیش دمویست غوسلی له‌ش پیسی بکه‌م. گوتم: کاکه ره‌ش! ئه‌ری بق ئه‌و بینگارهم له‌باتی ناکه‌ی؟ واته له‌جیاتی من غوسل بکه. سه‌ید له وه‌لامدا فه‌وری گوتی: ئه‌دی به‌قوربان‌ت بم بق بینگارکه‌ی دیکه‌م پی ناکه‌ی.

*****

ده‌لین: له مه‌جلیسینکدا باسی پیاوینکیان ده‌کرد و ده‌یانگوت: به‌راستی ئه‌و پیاوه موسولمانی چاکه، شه‌و و رژژ خه‌ریکی نویژو رژژووه. کابرایه‌ک راست بۆوه و گوتی: چۆن به پیاوی وا ده‌لین پیاوچاکه؟ دیاره ئومیدی به که‌ره‌می خوا نیه بۆیه ئاوا خۆی عه‌زاب ده‌دا.

باسی موناجاتی شیخ ئه‌بولحه‌سه‌نی خه‌رقانی :

رۆژیک شیخ ئه‌بولحه‌سه‌نی خه‌رقانی دواي نویژ ده‌ستی کرد به موناجات و فه‌رمووی: ئه‌ی خواي گه‌وره! به‌یانی رۆژی قیامت، له‌وکاته‌دا که نامه‌ی عه‌مه‌لی هه‌رکه‌س ده‌دریته ده‌ستی و کرده‌وه‌ی خۆیان نیشان ده‌ده‌ن. خۆم ده‌زانم چ وه‌لامیکی عاقلانه بده‌مه‌وه. به ئه‌مری خوا فه‌وری له غه‌یبه‌وه بانگیان کرد. ئه‌ی ئه‌بولحه‌سه‌ن! ئه‌وه‌ی له رۆژی مه‌حشه‌ردا ده‌ییلی: ئیستا بیلی. شیخ ئه‌بولحه‌سه‌ن گوتی: ئه‌ی خواوه‌ندا! کاتی تو منت خسته ره‌حه‌می دایکه‌مه‌وه و دروستت کردم، له تاریکی بیده‌سه‌لاتیدا نرتخستم، ئینجا کاتی هیناته‌م بازاری وجوده‌وه، مه‌عیده‌یه‌کی برسیت دامی، که له دایک بووم ده‌ستم کرد به‌گریان. وه‌ختی خستمیانه لانکه‌وه وه‌مزانی ئاسوده ده‌بم، که چی ده‌ست و لاقیان به‌ستم و نارحه‌تیان کردم. کاتی عه‌قلم په‌یدا کرد و ده‌ستم کرد به‌قسان گوتم: له‌م‌رۆوه ئاسوده ده‌بم، که چی ناردیانم بق قوتابخانه و به داری ده‌ده‌ب ده‌ماریان ده‌ره‌ینام و زۆر له مامۆستا ده‌ترسام. دواي ئه‌وه شه‌هوه‌تت به‌سه‌ردا زال کردم و به‌هوی شه‌هوه‌ته‌وه وه‌سه‌ر شتی دی نه‌پرژام، وه‌ختی له ترسی زینا و سزای کاری خه‌راپ ژنم هینا، ئه‌ولادت دامی و جۆشه‌ویستی ئه‌وانت خسته دل‌مه‌وه، له غه‌می نان و پیخۆر و به‌رگ و لیباسیاندا ته‌مه‌نت به‌فیرۆ دام.

وه‌ختی له‌وه‌ش تیبه‌په‌یم پیری و بیده‌سه‌لاتیت به‌سه‌ردا باراندم و ده‌رد و ژانی ئه‌ندامه‌کانی له‌شم بوونه سه‌ر‌بار. گوتم که مردم ده‌حه‌سیمه‌وه، به‌لام دوپاره به‌ده‌ستی ئیزراییل گرفتارت کرده‌وه تا به‌تیغی بنی‌حه‌یف و مه‌یلی گیانی کیشام. دواي ئه‌وه‌ی خستمه‌مه‌ ناو گۆری ته‌نگ و تاریکه‌وه، له‌و گۆره‌ ناریکه و له‌و بیده‌سه‌لاتیه‌دا دوو زه‌لامت نارده سه‌رم و پرسیان: خوات کنی یه و له‌سه‌ر چ دینیکی

و پیغهمبهرت کنی یه؟ له دوا وهلامدانهوه، دویاره راستت کړدمهوه و وهبر خوت دام
 بومهیدانی مهحشر و نامت دایه دهستم و گوتت (اقرکتنا بک) جا نهی خوای
 گهوره! وهلام و نامهی من نهویه که گوتتم. نهوانه هه موویان بوونه بهرگر و مانبع
 لهسه رینگای خواپهرستیم و لهبر نهو هه موو دهرد و پهنج و کویره وهریانه شهرتی
 خزمهتی خواجهتی توتم بهجی نهیتنا، بهلام بق توچ دهیتنه رینگر که له گوناحم
 خوش بی و عفووم بکهی؟ دهلین: له غه پیه وه بانگیان کرد که نهی نه بولحه سه نی
 خه رقانی! نهوا به که رهم و گه ورهیی خوم به خشمی.

*****

(شیخ جهماله الدینی) کوپی (نهباته) له کتیبی (سهرج العیون) دا له شهرحی
 پرسیالهی (نیبنو زهید) دا دهلینی: دانهری نالهتی (عود) نه بو نه سری فارابی بووه.
 کاتنی له دروست کردنی بووه، ناوی نا (بریت) واته دهرگای نهجات، یانی له جیره ی
 دهرگای به هشت وهرگیراوه. نهو دانهره چوار تاری بق عوده که داناوه که هر
 یه که ی له بهرامبهر یه کیک له چوار ته بیعه تی نینساندایه. یانی (زیر) له بهرامبهر
 (سهو دایی) دا و (بهم) له بهرامبهر (سهفرا) و (مهسانه) واته دوو تاکی له بهرامبهر
 (خوین) دا و (سئ چوکلنه) له بهرامبهر (به لغه م) دا. ههرکاتنی نهو چوار تاره
 رینخران له گهل ته بیعه تی نینسان دینه وه و مرؤف دلخوش دهکن و نه نفسی
 نینسان دهچیته وه سهر یه که حالت.

*****

له گیله پیاوینکیان پرسى: نه ری به لای تووه (موعاویه) گه وره تره یان (عیسا) ی
 کوپی (مریهم)؟ کابرا رووی کرده پرسیار که ره که و گوتی: تا نیستا که سم له تو بی
 عه قنتر نه دیوه، چون پیغهمبهری گاوران وهک کاتبی وهی پیغهمبهری خومان
 ده بی؟ (موعاویه) زور گه وره تره، جاریکی دی قسه ی وا مه که.

*****

رؤژیک کومه لیک موسولمان له چیگایه ک کوبوونه وه و یه کیان بوو به پینشنوژیان
 و جهماعه تی بق کردن. کاتی (فاتحنا) خویندن زور راده وستا. له ناخری نویره که پیدا
 دوو سوچه دی سه هوی برد. گوتیان: نهوه بق سوچه ت برد خق سه هوت نه کرد له
 نویره که تدا؟ له وهلامدا گوتی: ناخر له نویره که دا که وتوه یادم که دستنویرم
 نه بوو، بقیه سوچه دی سه هوم برد.

*****

رؤژیک (جوجا) فهردهیه که ناردی کری و دای به جهمالیک بویان به ریته وه. کابرا

کۆله ناردی هه لگرت و به رهو مالتی جوحا وه رینکهوت، له ناو بازردا کهوته ناو قهله بالفی زۆر و نارمهت بوو، کۆله ناردی به عه ززی دادا و رایکرد. جوحا به دوا یهوه بوو دهنگی نه کرد و نارد هکهی هه رچۆنی بوو بردهوه. دوا ی چه ند رۆژ چاوی به حه ماله که کهوت و خۆی لێ شاردهوه. گو تیان، بق خۆت دهشاریهوه؟ گو تی نهکا چاوی به من بکهوی و داوا ی کرینی نهو رۆژه م لێ بکا.

*****

دهلین: کابرایه ک مالتیکی زۆر و دایکیکی پیری هه بوو. رۆژنیک دراوسینکه ی پینی گو ت: تو مالتیکی زۆرت هه یه، بق خیر و خیراتی لێ ناکه ی؟ خو که مردی هه مووی ده بیته میرات و دایکت به ملا و نهولای داده دا. له وه لامدا گو تی: له وه ناترسم، چونکه دایکم میراتم لێ ناگری. کابرا گو تی چون دایکت میراتت لێ ناگری؟ گو تی، ناخر باو کم پینش مردنی دایکمی ته لاق داوه.

*****

(مهیدانی) نازناوی نه بو (فهزل) نه حمه دی کو پی محه مه دی کو پی نه حمه دی کو پی ئیبراهیمی مهیدانیه و زۆر زانا و نه دیب بووه و به ره مه نیکی زۆری لێ به جی ماوه، وهک (مجمع الامسال). نهو زانایه، رۆژی شه مه بیست و پینجی په مه زانی سالی ۵۱۸ هـ کزچی له شاری (نهیشاپور) وهفاتی کردووه و له گه ره که که ی خویان که ناوی (مهیدان) بوو، نیژاوه. شیخی (سیوطی) له کتیبی (تَبَقَاتُ النَّجَاتِ) دا ده لێ: شیخی (زده خشهری) که چاوی به کتیبی (مجمع الامسال) که وتووه، حه سو دی به مهیدانی بردووه و له سه ر وشه ی (مهیدانی) که نهوکاته به زمانی فارسی به (مهیدانی) ده نوسرا، نو نیکی زیاد کردووه و بووته (مهیدانی) نه مهیدانی واته (نازانی). مهیدانی ش که به وه ده زانی ده چی میمی وشه ی (زمخشری) که نهوکا ته به فارسی ناوا نوسر وه دهکا به نوون و ده بیته (زنخشری) زهنه خشهری واته ژنفروش.

پهغه مبه ر فه رمووی هتی عه سا هه لگرتن سوننه ته ۱

(شه ره فی) کو پی (قهطام) ی که زۆر زانا و دانا بووه و هه میسه له گه ل (مه نمون) بووه، ده لێ: جاریک له شاری موسله وه ده چوومه شاری (نورفا). کابرایه کم به وه لاغه وه له گه ل بوو، له رینگادا کو پیکی خه لکی شاری (جه زیر) مان له گه ل کهوت. پینچنیک نان و دۆدانیکی ناو پی بوو، سواری که ریک بوو و گۆچانیکی به دهسته وه بوو. گو تی، تو ده زانی زۆریه ی مو عجیزه کانی حه زره تی (مووسا) به هوی

گۆچانه که یه وه بووه؟ به راستی نه وه به لاهمه زور سهیره. کابرای هاوریم کاری ناوینی هه بوو و، دوا کهوت. وه لاغه کاتمان ماندوو ببوون و نه ده رۆین، کورکه که به گۆچانه که ی وه لاغه که ی خوی لیخوری و من وه دوا که وتم: چونکه هیچم بی نه بوو پینی لیخورم. کاتی گه یشتینه مه نزل گوتم: نه وه یه که له خاسیه ته کانی گۆچان. رۆژی دوا یی به پینی رۆیشتین، نه وه که ماندوو ده بوو خوی داویشته سه ر گۆچانه که و دهحه سایه وه، گوتم: نه وه دوو. رۆژی سیتیهم تووشی ماریک بووین په لاماری داین، من رامکرد و نه وه به گۆچانه که ی کوشتی، گوتم: نه وه سی. رۆژی چواره م زورمان ناره زو له گۆشت بوو، تووشی که رویشکینک بووین، گۆچانه که ی رینه لاند، وه بهری کهوت و خستی، گرتمان و سه رمان بری، گوتم، خۆزگه ناگر ببوا یه، نیستا ده مان برژاند. کورکه که گورج هیندیک دار و پوشی کۆکرده وه و له باخه لی داریکی ده رهینا و له گۆچانه که ی خشان و ناگری پی کردوه و برژاندی و خواردمان. گوتم، نه وه چوار. پاشان چووینه کاروان سه رایه ک زور پیس بوو، کورکه که گورج ئاسنیک ی دۆزیه وه و هینای به سه ری گۆچانه که یه وه کرد و زوره که ی پی پاک کرده وه گوتم: نه وه پینج. پاشان ئاسنه که ی لیکرده وه له دیواره که ی چه قاند و جله کانی پیندا کردن گوتم، نه وه شه ش. کاتی گه یشتینه دوور یانیک، که له وی لیک جیا وه بینه وه، گوتی نه م شه و وه ره لای من بمینه وه. قه بوولم کرد و چووینه ماله که یان. ماله که یان دراوسینی که نیسه یه ک بوو. کورپه هه تا بهری به یانی قسه ی بۆ کردم، به یانی داریکی هینا و له گۆچانه که یدا، وه ک ناقووسی که نیسه دهنگی لیهات. گوتم، مال نه ویران نه وه تو موسولمان نی؟ گوتی، به لی، موسولمانم، گوتم نه ی بۆ زهنگی که نیسه ت لی دا؟ گوتی، ناخر له بهر باوکم، چونکه نه وه خاچ په رسته و پیر بووه، دلی ناشکینم. پاشان گوتی، نه گه ر چاکه ی گۆچانت بۆ باس بکه م وا زوو ته واو نابن.

*****

شیخی (جامی) زور قسه خۆش و نه ترس و حازر وه لام بووه. له سه فه ری حه ج دا چووته به غدا و له وکاته دا شیخ جه مالی عیراقی له به غدا زور به ناویانگ ده بی، که ده زانی شیخی جامی هاتوو له گه ل موریده کانی ده چی بۆ دیده نی. پاش چاوینکه وتنی و گفتوگو، شیخ جه مال ده لی: (جَمَالِ الْاِلهِی) دیده م، واته جه مالی خوام دی، یه عنی شیخی جامی وه ک نوور و جه مالی خواجه. له وکاته دا شیخ جه مال به خۆی و موریده کانیه وه لیباسی تووکی و شتریان له به ردا ده بی، فه وری شیخی جامیش ده لی: منیش (جیمالی الْاِلهِی) م دی، واته و شتری خوام دی، جه مال به

مانای جوانیه، به لام جیمال به مانای وشتره.

*****

شیخی جامی جارنیک له مهجلیسی میرزا بابر دهبنی له شاری (هه‌رات). له وکاته‌دا مه‌لایه‌ک به‌نای مه‌ولانا مه‌زید دینه مه‌جلیسه‌که. پاش ماوه‌یه‌ک میرزا بابر لینی ده‌پرسی و ده‌لئ: مه‌ولانا مه‌زید! دروسته له‌عنه‌ت له یه‌زید بکه‌ی؟ مه‌ولانا ده‌لئ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌هلی قبیله‌یه دروست نیه. ئینجا میرزا بابر روده‌کاته شیخی جامی و ده‌لئ، قوربان! تو ده‌فرمووی چی؟ له وه‌لامدا ده‌لئ، من ده‌لئیم، له‌عنه‌ت له یه‌زید و سه‌تی دیکه‌ش له مه‌زید.

*****

کابرایه‌ک زور به به‌خیل و سه‌قیل و پرژد و نان نه‌خۆر ناوبانگی ده‌رکردبوو. ده‌چینه مه‌جلیسی شیخی جامی و ده‌یه‌وی قسه‌ی نه‌سته‌ق بکا. له‌به‌ینی قساندا ده‌لئ: سنی زێرم هه‌یه ده‌مه‌وی شتینکیان پی بکرم لینی تیربخۆم و پاشان بیانفرۆشمه‌وه پاره‌که‌ی خۆی بکاته‌وه. شیخ ده‌فرمووی: زور باشه بچوه قه‌سابخانه، ورگنیک بکړه و ناوه‌که‌ی بخۆه و چه‌رمه‌که‌ی بفرۆشه، پاره‌که‌ت بۆ ده‌کاته‌وه.

*****

شیخی جامی له کتیبی (سامان و نه‌بسال) دا نه‌و چه‌ند چیرۆکه کورتانه‌مان بۆ ده‌گیرینه‌وه.

ده‌لئ: کوردیکی لادینی له‌به‌ر نارمه‌تی رۆژگار روو ده‌کاته شار، ته‌ماشای ده‌کات شار زور قه‌له‌بالغه و وه‌ک (میش) ده‌چی که پوره‌ی دابینه‌وه. یه‌ک دئ و یه‌ک ده‌روا، یه‌ک ده‌چینه‌ده‌ر و یه‌ک دینه ژورئ. کوڤه، که ناوای دئ، چوو له گوشه‌یه‌ک دانیشته و له‌به‌ر خه‌یه‌وه گوتی: نه‌گه‌ر بچه‌ ناو نه‌و خه‌لکه‌وه له‌وانه‌یه خۆم ون که‌م. نه‌گه‌ر خۆم نیشانه نه‌که‌م چون ده‌توانم خۆم بناسمه‌وه؟ به‌رئیکه‌وت کوله‌که ناویه‌کی پێبوو هات له قاچی خۆی به‌ست تا به‌و نیشانه‌یه نه‌گه‌ر خۆی لئ ون بوو خۆی وه‌ناسی. کاتئ ماوه‌یه‌ک گه‌راو چوو له په‌سیوئکدا نووست. کابرایه‌کی زور زان به‌وه‌ی زانی و به‌ سپایی چوو کوله‌که‌که‌ی له قاچی کرده‌وه و ده‌قاچی خۆی خست و له ته‌نیشته نه‌و خۆی له‌خۆ خست. کاتئ کوڤه وه‌خه‌به‌ر هات و هاته‌وه سه‌رخۆ، ته‌ماشای کرد کوله‌که له قاچی کابرایه‌کی دی دایه، زۆری به‌لاوه سه‌هیر بوو، به‌سه‌ر کابرایدا نه‌پاند و گوتی: هه‌سته نه‌ی بی نه‌خلاق، سه‌رم له کاری خۆم و تو سورماوه، نه‌گه‌ر نه‌وه توئ نه‌ی من کیم؟ رووی کرده ناسمان و گوتی، نه‌ی خوای گه‌وره! داماو و

بیدسه لاتم لهو به لایه رزگارم که.

*****

دهلی: کابرایه کی عه رهب سؤاری و شتر بوو، خه و تینی بؤ هینا و له سه ر و شتره که به لادا هات و به ر بؤوه و به خؤی نه زانی و و شتر رؤیی. به یانی که ومخه به ر هات و روانی و شتر دیار نیه به خؤی دادا و گوتی: نهی هاوار به مالم و شتره که م ون بووه، بریا خؤشم له گهل و شتره که ون بوومایه، بهس نیه تووشی نه و خه فته نه ده بووم و بؤ هه رکؤی ده چوو له گه لی ده بووم و ناوا لیک دور نه ده که و تینه وه و هه رکه سینک نهوی بدیبایه منیشی ده دیته وه و پیکه وه ده گه راپینه وه.

*****

دهلی: بانگده رنک چارنک به (که له شیرنک) دهلی: به راستی هیچ بانگده رنک وه ک تو کاتی نوؤژ نازانی و به نه اندازهی تو له فه وتانی ومختی بانگ ناترسی، له گهل نه و همووه ناگاداریت ده بوو جیگات له گهل که له شیرنی عه رش بوایه، که چی ده بینم هه ر له سه رگوئلکان به دوا ی مریشکانه وهی، له وه لامدا گوتی: له پیشدا پله و پایه م زؤر به رزبوی، به لام ناره زوی نه فس، ناوا پهستی کردم. نه گه ر وه دوا ناره زوی نه فس نه که و تمایه بؤ جیگام سه رگوئلک ده بوو؟

*****

(مه لا) یه ک جبه یه کی زؤرکؤنی له به ردا بوو، پاره ی نه بوو بیگؤری. رؤژنک کابرایه ک گوتی: مامؤستا! له وده تی ده تبینم هه ر نه و جبه ت له به ر دایه، نه وه بؤ نایگؤری؟ مامؤستا له وه لامدا گوتی: له به ر نه وه نایگؤرم، چونکه دوو سیفه تی خوای تندا مه وجودن. یه کیان قه دیبی یه و نه ویتریان بی وینه ییه. جبه که ی نه وندنه کفن و قه دیم بوو.

*****

رؤژنک کابرایه کی ده شته کی ده چی بؤ ولاتی میسر، که به سواری که ری ده گاته ناو بازار، نه وندنه قه له بالغ ده بی، که هه رچند ده کا رنکای رؤیشتنی نابن. ده ست ده کا به لیدانی که ره که ی. یه کیک ده لی: نه ری کاکه! نه وه بؤ وا له و که ره بیتزمانه ده که ی؟ بؤ به زهیت پندا نایه؟ کابرا به سواری که ره که وه ختسه یه کی لی ده کا و ده لی: نه گه ر بمزانیایه خزمی وه ک تو ی لیره زؤرن لیم نه ددا.

*****

کابرایه کیان له سه ر دزی گرت و بردیان بؤ لای قازی. له دوا ی نه وه که دزیبه که ی له سه ر نیسپات بوو قازی گوتی: که ست له گهل شه ریک نه بوو له و دزیبه دا؟ کابرای

دز زور به پرؤشه وه گوتی: جه نابی قازی به ناشکوری نه بی له و زهمانه دا کهسی وا
نه مین دست ده کهوی که پیاو بیگاته شه ریک؟

*****

کابرایک له لای قازی شکایه تی له دراوسینکه ی کرد و گوتی: که ره که ی هیچ گهنم
و زه پراعه ته که ی نه هینشتووم. قازی خاوه ن که ری بانگ کرد و داوای له کابرای
خاوه ن مه زرا کرد شاهید بیتی. کابرا چوو شاهیدتیکی هینا و شاهیدی دا. خاوه ن
که ر گوتی، جه نابی قازی! نه و شاهیدم قبول نیه، چونکه عه داوه تمان له به مین دایه.
قازی دوو پیاوی خوی بانگ کرد و گوتی، بچن که ری نه و پیاوه له ماله که بیان
به ستر او ته وه به ره له دای بکن و بزائن، نه گهر چووه ناو زهوی نه و پیاوه، نه وه
دیاره راست دهکا. کابرای خاوه ن که ر گورج وه جواب هات و گوتی: جه نابی قازی!
تکات لی ده که م مه یاننیره، چون حوکم ده که ی و چ ده فرمووی قه بووله، باخه لک
نه لی شاهیدی که ره که ی پی له شاهیدی پیاویک باشتره.

*****

کابرایه ک که ریکی هه بوو ناوی نابوو (نه میر). یه کیک لای قازی شکایه تی لی کرد
و گوتی: جه نابی قازی، فلان که س گالته به نه میر ددکا و ناوی که ره که ی ناوه
نه میر. قازی زور به تورده پیه وه ناردی خاوه ن که بیان هینا و قازی گوتی، چون
بیئنه ده بی واده که ی؟ کابرا زورزان بوو بهر له وه ی بی بۆلای قازی کاری خوی
کرد بوو. گوتی، جه نابی قازی، نه وه چند ساله نه و که ره م له فلان که س کریوه و
قه باله ی خوی له ملدایه، که نه میری کوری نه میره. نه گهر باوه ر ناکه ی جه نابت بچق
ته ماشای که. قازی چوو ته ماشای کرد نوشتویه کی له مل دابوو، که کردیه وه پربوو
له پاره، هه لیگرت و هاته وه گوتی: به لی وایه، راست ده که ی، نه گهر دواوه شی وه ک
ملی بوايه زور له نه میریش گهره ترده بوو.

*****

ژن و میردیک ناخوشی که وته به مینایه وه. پیاوه که گوتی: هه سته با بچین بۆلای
قازی. له وکاته دا ژنه که هه ویری ده شینا. هیندیک نارد مابوو بیکا به هه ویر،
ده پره یه کی به ست و وه بهر پشتیندی دا و چوون بۆ لای قازی. قازی که چاوی به
به رپشتیندی ژنه که که هوت و هیزانی پاره به بۆ قازی هینا وه. هه ر ده لیل و به لگه یه کی
پیاوه که ده ی هینایه وه قازی ره تی ده کرده وه، به لام به لگه ی ژنه که ی زوو قه بوول
ده کرد و قسه ی ژنه که سه رکه هوت. کاتی رۆیشتن، ژنه هه چی نه دا به قازی. قازی
ژنه که ی بانگ کرده وه و ئیشاره ی بۆ کرد که نه و ی له بهر پشتیندی دایه بیداتی،

ژنه که کیسه‌که‌ی هینایه ددر و گوتی قوربان! نارد،ه، بۆتی بکه‌م به نان یان هر به ناردی ده‌بخوی؟ قازی توربه بوو گوتی، به‌ریشی نهو قازیه‌ی داکه که له‌پیش نه‌وه‌دا که شته‌که وهرگری قه‌زاوته‌که‌ی ده‌کا.

*****

کابرایه‌ک زور هزار و دستکورت ده‌بن. رۆژتیک عه‌رز و حالنیک ده‌نوسی و ده‌یبا بۆلای قازی. قازی که ده‌بخوینینه‌وه ته‌ماشای ده‌کا کابرا شکایه‌تی له‌ خوا کردووه و داوای حق و عه‌دالته و دادگه‌ری له‌ قازی ده‌کا. کابرا نویسیبوی جه‌نابی قازی تو ده‌زانی خواوه‌ندی گه‌وره منیشی وه‌ک نهو هه‌موو گیانله‌به‌رانه خه‌لق کردووه و مال و مندالنکی زوری به‌ سه‌ردا داوم، بۆچی رزقم ناداتی؟ بۆ وه‌ک نهو خه‌لکه‌م ته‌ماشای نا‌کا، چیم له‌وان که‌متره؟ جا ئیستا په‌نام بۆ تو هیناوه‌ دادم به‌پرسه، چونکه مه‌حکه‌مه جینگای عه‌دل و داده. قازی به‌زه‌یی پینداها ته‌وه و حاکم و کاربه‌ده‌سته‌کانی کۆکرده‌وه و به‌ هه‌موانیان پاره‌یه‌کی باشیاندا به‌ کابرا. قازی گوتی، نه‌ی باشه بۆ له‌لای قازی پینشوو شکایه‌ت نه‌کرد؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: نا‌خر قوربان جه‌نابی قازی! نهو له‌ خوا ده‌ترسا، نه‌ده‌ویرا وه‌لامم بداته‌وه.

*****

جاریک کابرایه‌کی سه‌رخۆش ده‌گرن و ده‌یبه‌ن بۆلای قازی و ده‌لین: قوربان نهو پیاوه‌ نارقه‌ی خواردووه‌ته‌وه و زور قسه‌ی بی‌شه‌رعی ده‌کا و ئیستاش نارقه‌ی به‌ری نه‌داوه، قازی بۆ تا‌قیکردنه‌وه پرسیارای لێ ده‌کا و ده‌لن: (مَنْ رَبِّک) واته‌ خوات کینی؟ کابرای سه‌رخۆش له‌ وه‌لامدا پینده‌که‌نی و ده‌لن، جه‌نابی قازی جا که‌ی نه‌وه پرسیارای مه‌حکه‌مه‌یه. نه‌وه پرسیارای (نه‌کیر) و (مونکیر) له‌ گۆردا. خۆ جه‌نابت نه‌کیر و مونکیر نی پرسیارای وا ده‌که‌ی. قازی زور پینده‌که‌نی و ده‌لن: هه‌سته برۆ ده‌روه، به‌لام جاریکی دی نارقه‌ی مه‌خۆوه.

*****

جاریک (مه‌ئمون) له‌ پیاونکی خه‌لکی شاری (حمس) ده‌پرسی: قازیه‌که‌تان چۆنه؟ کابرا له‌ وه‌لامدا ده‌لن: قوربان زور نه‌زان و نه‌فامه. مه‌ئمون ده‌لن، له‌به‌رچی؟ بۆ نه‌زان و نه‌فامه؟ کابرا ده‌لن، قوربان! پیاویک قه‌رزدارنیک ده‌باته‌ لای و ده‌لن جه‌نابی قازی! بیست و چوار دره‌م به‌ قه‌رز داوه به‌و پیاوه و نامداته‌وه. قازی روو ده‌کاته کابرای قه‌رزدار و ده‌لن: نهو پیاوه راست ده‌کا قه‌رزدار؟ کابرا ده‌لن، به‌لن جه‌نابی قازی راست ده‌کا. قازی ده‌لن، نه‌ی باشه بۆچی نایده‌یه‌وه؟ کابرا ده‌لن، نا‌خر جه‌نابی قازی نه‌من که‌رینکم هه‌یه رۆژی چوار دره‌می پنی په‌یدا

دهکەم. یەکیان بۆ مالهۆه خەرچ دهکەم و یەکیان بۆ کەرەکه ددهم به کا و جۆ و دوو دره‌میش هه‌لده‌گرم و کۆی دهکەمه‌وه بۆ ئه‌و خاوه‌ن قه‌رزه، به‌لام کاتێ ده‌بێته بیست و چوار دره‌م خۆم لێ وێ ده‌کا و نای بینمه‌وه، ناچار ده‌بم که خه‌رجیان که‌م. جه‌نابی قازی نه‌گه‌ر ده‌فرمووی قه‌رزه‌که‌ی بده‌مه‌وه، ئه‌مر بکه‌ دوازده‌ رۆژی بخه‌نه‌ به‌ندیخانه‌وه تا پاره‌که‌ی بۆ کۆ ده‌که‌مه‌وه و ده‌یده‌مێ. قازی ده‌لێ، بیبه‌ن بۆ به‌ندیخانه. جا قوربان هه‌رله‌ جه‌نابت ده‌پرسم: ئه‌وه‌ نه‌فامی نیه‌؟ مه‌ئمون زۆر پێده‌که‌نی و قازی عه‌زل ده‌کا.

*****

پیاویک زۆر هه‌ژار و فه‌قیر ده‌بین. رۆژێک به‌ کورپه‌که‌ی ده‌لێ: رۆله‌ هه‌سته‌ ئه‌و شه‌ره‌ و برانه‌ له‌ کەرەکه‌ نێ، با له‌و ولاته‌ بڕۆین. کورپه‌که‌ به‌قه‌سه‌ی بابی هه‌رچی ده‌یان بێ له‌ کەرەکه‌ی ده‌نی و به‌ره‌و ولاتیکی دی وه‌رێ ده‌که‌ون. له‌ کینۆک تووشی باریکه‌ رینگایه‌کی زۆر ناخۆش و به‌رده‌لان ده‌بن. هه‌موو قاچیان ب‌لوق ده‌کا. رینگاکه‌ نه‌وه‌نده‌ ته‌سک ده‌بن، که‌ زۆر به‌ دژواری که‌ر و باری تیوه‌ ده‌چێ. ئه‌وه‌ی که‌ بترازایه‌ ده‌چۆ ناو چۆماویکه‌وه. له‌ نا‌کاو کەرەکه‌یان سه‌رسمی دا و له‌ شاخێک دا و ترازایه‌ کورپه‌که‌ هاوار ده‌کا و ده‌لێ، یاالله. باوکه‌که‌ی له‌ وه‌لامدا ده‌لێ، ترحینو، به‌خوا له‌ ده‌ست ئه‌ویشدا نه‌ما، تازه‌ که‌ری چی، ئه‌ویشمان چوو.

*****

کابرایه‌ک زۆر پیسه‌که‌ و سه‌قیل ده‌بین رۆژێک له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی له‌سه‌ر خه‌رج و مه‌سره‌فی مال لێیان ده‌بن به‌هه‌را. ژنه‌که‌ی توپه‌ ده‌بن و ده‌لێ: (والله‌هی) نه‌وه‌نده‌ پیسه‌که‌ی نه‌گه‌ر له‌ به‌ر خۆشه‌ویستی (وه‌ته‌ن) نه‌بوايه‌ مشک له‌و ماله‌دا نه‌ده‌ما، به‌لام چونکه‌ ئه‌و ماله‌ وه‌ته‌ن و شوینی له‌دایک بوونیه‌تی، ئه‌چی له‌ مالی دراوسێکان تیر ده‌خوا و ده‌گه‌ریته‌وه.

*****

(ج‌احیز) ده‌لێ: رۆژێک تووشی ئافره‌تیکی زۆر جوان بووم گوتم: ناوت چیه‌؟ له‌ وه‌لامدا گوتی ناوم (مه‌که‌که‌)یه. ده‌لێ، خۆم ئازا کرد و گوتم ئیجازه‌م دده‌ی (حه‌جه‌ره‌و لئه‌سه‌وه‌ده‌که‌ت) ماچ که‌م؟ گوتی: بۆ ئه‌و نایه‌ته‌ی قورنانی پیرۆزت نه‌بیستوه‌ که‌ ده‌فرمووی: (لَمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ) واته‌ نایه‌گه‌نی زۆر به‌زحمه‌ت نه‌بن. ده‌لێ، به‌راستی جیا له‌ شه‌رمه‌زاری چم پینه‌ما.

*****

رۆژێک پیاویکی وه‌ناوکه‌وتو به‌ سواری تووشی ئافره‌تیکی عه‌با به‌سه‌ری ئه‌ندام

جوان دهبی و به نافرته که دهلن: نهری شوت کردوه و میردت ههیه؟ له وه لامدا دهلن: میردم نیه. کابرا دهلن، نهی باشه، بۆ شو به من ناکهیی؟ نافرته که دهلن: ناخر عه بیئکم ههیه، لام وایه بهو عه بیه وه پښم رازی نابیی. کابرا دهلن، نهو عه بیه چیه؟ دهلن، سهرم سببی بووه. کابرا جلهوی نه سپه کهیی ودرده گئیری و ددروا. نافرته که بانگی دهکا و دهلن، تکات لئ دهکام تۆزئیک راودهسته. کابرا به قسهیی دهکا و رادودهستی. ژنه ددجی بۆلای و سهری نیشان ددها، و دک (عه بهنوس) ردهش دهبی و ئینجا دهلن، (والله هیی) ته منم نه گه بیه وته بیست و دوو سال، به لام بۆیه وامگوت، تا بزانی که نهوهی ئیوهی پیاو پینی رازی نه بن، ئیمهش پیتی رازی نابین. کابرا دهلن، چونکه سهرم سببی بوو، له شه رمه زاریان نارهم رشت و رۆیشتم.

*****

دهلین: نه میری نهو شارهی که (جوحا) ی لئ بوو زۆر ژن خو شه ویست بوو، هه می شه له گه ل نافرتهی (جاریه) رای ده بوارد. جوحا زۆری به سهردا ده هات و لومه ی ددکرد، تا وازی پئی لهو هه وهس بازییه هینا. رۆزئیک جاریه که لئی ده پرسئ: ماوهیه که زۆر بئ مهیلی. له وه لامدا نه میر دهلن: جوحا نه وندهم به سهردا هات تا وازی پئی هینام. جاریه که گوتی: جه نابیی نه میر تو به جوحام بیه خشه و بزانه چۆنی تۆ له لئ دهکه مه وه. نه میر نهو جاریهیی به خه لات دا به جوحا. رۆزئیک جاریه که به جوحای گوت، خۆت ته سلیم ناکه م، تا زین له خۆت نه کهیی و له غاو وه سه ر خۆت نه خهیی و سواری پشتت نه بم. جوحا زۆری هه ز له جاریه که بوو به قسهیی کرد جاریه که به دزییه وه نارده بووی به دوا نه میردا. که نه میر هات نهو حاله ته ی دی گوتی، جوحا نهوه چیه؟ له وه لامدا گوتی، قوربان ناخر له ترسی نهوه بوو. نامۆزگاریی جه بابتم ده کرد و دهمگوت، نه کات تووشی نهو حاله ته بیی.

*****

پیاویک چاوی به نافرته تیکی جوان ده که وی رۆری ته ماشا دهکا. نافرته که تینه دک و دهلن: چیت دهوی؟ بۆ نه وندهم ته ماشا ده که ی؟ کابرا دهلن: زۆرم خو ش دهوی نافرته که دهلن، ناخر نه من ناگر به رستم، کابرا دهلن، نه گه ر وه لام و ده دی دیم سه ر دینی تو. نافرته که تفتیکی لئ دهکا و دهلن، دیاره زۆر بئ نرخی، دینی خۆر ده فرۆشی بۆ نار ه زووی نه فس. لاجۆ له بهر چاوانم.

*****

جاریک له (مه لتونی) شاعیریان پرسئ: نهوه بۆ له هیندئیک ولاتی دنیادا دروسنا پیاو له ته منی چوارده سالیدا بیی به مه لیک، که چی دهلین، تا شازده سالی ناب

ژن بیننی. له ولامدا گوتی، چونکه ئیداره و حوکمی ولاتیک له ئیداره کردن له گهل ژن ئاسان تره.

*****

دهلین برادری بیوهفا و ژنی بیوهفا له دنیا دا زۆرن. بۆ نمونه دهلین: دوستایهتی دوو پیاو زۆر خوشبوو، سویندیان به سهری به کتر دهخوارد و بئ یه کتر نه دهژیان. یه کیان ژنه که ی زۆر له گهلی چاک بوو و زوری خوش دهویدست. ژنه که ش وای نیشان هدا که رۆژیک ببی سیرده که ی ناژی. کابرای میزدی گوتی: دهبی خوشه ویستی ئه و برادرد و ژنه که م به تاقی وه که م و بزائم راست ده که ن، ئه وهنده بیان من خوش دهوی؟ به م مه به سته له نا کاو خوی به عه رز دادا و خوی مراند. له و کاته دا برادره ده که ی هات و هه رکه چاوی پتکه وت، دهستی کرد به له خزدان و کاکه پۆ و گوتی: کاکه گیان به وهسیه ته که ی ئه و رۆژه ت زانیم که تووشی به لایه ک ده بی، بۆیه فه رموو ت وهسیه ت بئ ئه گه ر مردم مه هیله ژنه که م شوو به که س بکاته ره، بۆخۆ ت ماره ی که وه. ژنه که شی دهستی کرد به له خۆدان و گوتی: وه ی به قوربان ت بم به خوا به خۆ شمی گوت. کابرا راست بۆوه و گوتی وه ی به بابه وه وه ده خمی نیم، ئه گه ر راست بکه ن، ئه وه بوو خوشه ویستی هه که تان؟

*****

(موغه پیره ی) کورپی (شه مبه) داوای ئافره تیک ده کا له خینلی (به نیحارس). کورپیک ده لئ جه نابی ئه میر! ئه و ئافره ته بۆ جه نابت نابن، چونکه به چاوی خرم دیومه پیاوئیک ماچی کرد و ئه ویش دهنگی نه کرد. (موغه پیره) به قسه ی کورده که وازی لئ هینا. دوایی هه رئه و کوره ئافره ته که ی خواست. کاتئ (موغه پیره) خه به ری زانی، ناردی به داوای کورده که دا و گوتی تو نه تگوت: به که لک نایه، چاوم لئ بوو پیاوئیک ماچی کرد؟ له ولامدا گوتی به لئ قوربان، به لام پیاوه که باوکی بوو.

*****

دهلین: جاریک له شاری (ئیسفه هان) سواله کریک ده چیته بهر ددرگای مالی پیاوئیکی دهوله مه مند و داوای شتیک ده کا. سواله که ره که گوتی لئ ده بی، خاوه ن ماله که به پیاوه که ی ده لئ: (مویاره ک)! بچۆ به (قه مبه ر) بلئ، بچئ به (جه وه ر) بلئ، بچئ به (یاقووت) بلئ، بچئ به سواله که ره که بلئ، خوا بت داتئ. سواله که ره که ده ست به رز ده کاته وه و ده لئ: ئه ی خوا ی گه وره! به (جو پره نیل) بلئ: بچئ به (ئیسرافیل) بلئ: بچئ به (میکایل) بلئ: بچئ به (ئیزرائیل) بلئ: زوو رۆحی ئه و دهوله مه نده به خپله بکئشی.

*****

(مه‌لايه‌ك) ده‌چي بۆ (مزگه‌وت) دوو پ‌ك‌ات نو‌يز ده‌كا. له‌ ته‌نيشتي گويي له‌ ك‌ابرايه‌ك ده‌بي، له‌ با‌تي ب‌لي: (س‌ب‌ح‌انَ اللّٰه) ده‌لئ: (لا‌س‌ب‌ح‌انَ اللّٰه). مه‌لا زوري به‌لاوه سه‌ير ده‌بي، به‌ ك‌ابرا ده‌لئ، ئه‌وه ده‌لئ چي، چۆن واده‌بي؟ ك‌ابرا ده‌لئ ماموستا! ئاخ‌ر له‌ سه‌رخۆم نه‌ز‌ر ك‌ردبوو سيوسئ جار (س‌ب‌ح‌انَ اللّٰه) ب‌لئيم، به‌لام به‌ سه‌هو چووم. چ‌ل جارم گوت. ئيستا ده‌موي زياديه‌كه‌ي وه‌رگرمه‌وه.

*****

له‌ ك‌ابرايه‌كي مه‌سيحي ده‌پرسن: چه‌زهرتي (عيسا) گه‌وره‌تره، يان چه‌زهرتي (مووسا)؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لئ: چه‌زهرتي عيسا مردووي زيندو ده‌ك‌رده‌وه، به‌لام چه‌زهرتي مووسا به‌ شه‌فه‌زله‌يه‌ك پياوئكي كوشت. چه‌زهرتي (عيسا) له‌ سه‌رپشتي (لانك) قسه‌ي ده‌ك‌رد، به‌لام چه‌زهرتي مووسا دواي هه‌شتا سا‌ل له‌به‌ر خوا ده‌پارئته‌وه و ده‌لئ: (وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي)، واته ئه‌ي خواي گه‌وره زمانم وه‌گه‌ر خه‌ تا له‌ قسه‌كانم بگن. گوتي، جا توخوا هه‌ر له‌ ئيوه ده‌پرسم، كامه‌يان له‌ كامه‌يان گه‌وره‌ترن؟

*****

(شه‌عبي) ده‌لئ: رۆژنيك چوومه لاي جه‌نابي قازي (شوره‌يج). له‌ و‌ك‌اته‌دا ئافره‌تيك هات، شكايه‌تي له‌ مي‌رده‌كه‌ي ك‌رد و ده‌ستي ك‌رد به‌گريان. منيش زۆرم به‌زه‌يي پئدا هات و گوتم جه‌نابي قازي! وادياره زوري زولم لئك‌راوه، بۆيه ئاوا به‌كول ده‌گري. قازي پئكه‌ني و گوتي، وا مه‌زانه. خۆ براكاني چه‌زهرتي (يوسف)يش كه‌ گه‌رانه‌وه بۆلای باوكيان له‌وه خه‌رابتر ده‌گريان.

*****

(براييمي) كوري (سه‌بابه) پياوئكي زور چاوچنۆك و به‌خيل ده‌بي. رۆژنيك به‌ (به‌شار)، كه‌ به‌ به‌شاره كوير ده‌ناسرا، ده‌لئ: خوا هه‌ر كه‌سنيك كوير بكا له‌ پاداشتي كويريه‌كه‌يدا يان بير و زه‌كاوه‌تيكي زوري ده‌داتن يان ده‌نگي خۆش، ب‌لئ بزانم خوا له‌ جياتي كويريه‌كه‌ت چي داوه به‌تۆ؟ (به‌شار) ده‌لئ: خواي گه‌وره ئه‌و نيعمه‌ته‌ي داوه به‌من كه‌ نه‌روانمه به‌خيل و رۆژنيكي وه‌ك تو.

*****

گينه پياوئيك به‌لاي (گۆرستان) ئي‌كدا ده‌روا، ته‌ماشا ده‌كا ئه‌وا ئافره‌تيك له‌سه‌ر گۆرنيك دانيشتووه و ده‌گري، ك‌ابرا زوري به‌زه‌يي پئدا دئ و ده‌چي بۆلای و ده‌لئ: خوشم ئه‌و مردووه كئ يه‌ بۆي ده‌گري؟ ده‌لئ، مي‌رده‌كه‌مه. ك‌ابرا ده‌لئ، چ‌كاره بوو؟

ئافره ته كه دهلى، گۆرپه لگەن بوو. كابرا دهلى، دهك خوا غەزەبى لىگرى بۇ
نەيدەزانى، ھەركەستىك چال بۇ خەلك ھەلگەنى بۇخۆى تىدەكەوى دەبا بىخوا، ئەو
دەردى بى.

*****

كابرىه كى عەپەبى دەشتەكى لە بەغدا دەچىتە بارەگای (خەلیفە). كاتى سفرە
رادەخەن و نان دادەنن، بەرخى بورىانى لەسەر دەبى، كابرا زۆر بە ئارەزوو بە
ھەوەس خىراخىرا پارووى لى دەگرى. خەلیفە دەلى: كاكە زۆر بەخىرا دەخۆى،
دەلى لەكاتى خۆیدا داىكى ئەو بەرخە تىى ھەلدەوى؟ كابراى عەپەبى لەسەر خۆ
دەلى: جەنابى خەلیفە منىش تەماشای تۆ دەكەم زۆر بەپارىزەو دەخۆى، دەلى
لەكاتى خۆیدا داىكى ئەو بەرخە شىرى داوى.

*****

بە كابراىه كى عەپەبىان گوت: ئەگەر دوعاى باش دەزانى دوعاىه كى بەخىرمان بۇ
بكە، گوتى زۆر باشە. دەستى بەرز كۆردنەو بەرەو ئاسمان و گوتى، ئەى خواى
گەورە خۆت دەزانى بى ئەو دەى كەس داوات لى بكا، تۆ بۇخۆت ئىسلامەتیت بۇ
ھىناین و قەبوولمان كرد. داوات لى دەكەین كە لە بەھەشت بىبەشمان نەكەى و
تۆش وەك ئىمە قەبوولى بكە.

*****

كابراىه كى تووشى كۆرپىكى مندالكار دەبى و زۆرى و دەبەر دل دەكەوى و زۆرى
پىنجوان دەبى. بە كۆرپە دەلى: خۆزگە كۆرپىكى وەك تۆم ھەبواىه؟ كۆرپەكە وەلام
دەداتەو و دەلى: جا ئەو زۆر ئاسانە، بە دەست خۆتە. كابرا دەلى چۆن؟ كۆرە
دەلى، باوكم سواری ژنەكەت بكە كۆرپىكى وەك منى، دەبى.

*****

چارپىك يەكىك لە سەرلەشكرە گەورەكانى (روسىا) لە لای (ناپىليون) دەلى: زۆر
سەپەرە، سەربازانى روسىا بۇ وەدەست ھىنانى شەپەف و ناموس شەر دەكەن،
بەلام بە پىچەوانە سەربازى (فەرەنسى) بۇ وەدەست ھىنانى مالى دنيا شەر
دەكەن. ناپليون گوتى: بەلى واىه، چونكە ھەمووكەس بۇ ئەو شتە ھەول دەدات كە
نیهتى.

*****

(حەججى سەقەفى) بە يەكىك لەو ئافرهتە خارجىانە كە گرتپوونى، دەلى: دا
سۆرپەتكم قورئان بۇ بخۆیتە. ئافرهتەكە دەست دەكا بە (ئەعوذبالله و بسم الله) و

له پاشان دهلی: (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَخْرُجُونَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ أَفْوَاجًا). چه جاج توره دهبنی و دهلی وانیه، (يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ) یه. نافرته که دهلی: راسته و ابوو داخل بوون، به لام به داخوه جه نابت هاتی و گیرانته وه.

*****

(ئه بوعه باسی توسی) زوری بق له نیمامی (جه نه فی) دهبنی. روزیک نیمام ده چینه مه جلیسی (ئه بوجه عفری مه نسور). له وکاته دا مه جلیسه که پر دهبنی له خه لک. توسی بو شکاندنی نیمام دهلی: (یا ئه بو جه نیفه)! جاری وایه خلیفه یه کینک له نیمه بانگ دهکا و دهلی: دهبنی فلان که س بکوژی، حوکمی چونه؟ نیمام دهلی: نایا ئه میری موسولمانان ئه مر دهکا به حه ق، یان به ناحه ق؟ ئه بوعه باس ناچار دهبنی بلئی به حه ق. نیمام دهلی: جا که وایه حه ق له کوئی بوو، به جینی بگه یه نن. له پاشان نیمام پروو دهکاته ئه وکه سهی که له لای دانیشتوووه و دهلی: توسی ویستی من وه به سستی، به لام به ستمه وه.

*****

(ئه سمه عی) دهلی: یوسفی کوپی عومهر، ئه میری عیراق بوو. جاریک ده بیننی عه ره بینکی کار به ده سستی خیانه تی کردووه. یوسف له سه ر کاری لا ده بات. کاتئ عه ره به که دینه لای، یوسف زوری لئی توره دهبنی و دهلی: دوژمنی خوا، مالی خوات به ناحه ق خوار دووه. کابرا له سه ره مخق وه لام ده داته وه و دهلی قوربان، جا مالی خوا نه خژم مالی کئی بخژم؟ من زورم دهوره ی شه ی تاندا (فلسی) نه دامی. یوسف زور بینگه نی و عه قووی کرد.

*****

له زه مانی یه کینک له خلیفه کانی (عه باسی) دا کابرایه ک داوای پیغه مبه رایه تر دهکا. بانگی ده که ن و ده لئین: تق پیغه مبه ری؟ دهلی به لئی. ده لئین باشه هه ره پیغه مبه رینک که تا نیستا هاتوووه موعجیزه یه کی نواندوووه، تق چ موعجیزه یه کنده یه تا نیمانت پی بینین؟ کابرا پروو دهکاته خلیفه و دهلی: جه نابی خلیفه، ئه مر ده توانم سه روک وه زیر بمرئتم و زیندووی بکه مه وه. وه زیره که گورج دهلی، قوریار ئه وه من نیمانم پی هینای، یه کئی له و که سانه بمرئنه، که باوه ریان نیه و نیمانت پر ناهینن.

*****

کابرایه ک له مه جلیسی کیدا گوئی: کوپینه نازانم له به رچی من زیاد له وه مه مو خه لکه ریشم له پیش سه رمدا سپی بووه؟ یه کینکی زورزان گوئی: له به ره ئه وه ی ک

چهنهت زور لنداوه و عهقلت كهه بهكار هيناوه، بويه ريشت له پيش سه رتدا سپي
كردووه.

*****

كابرايهك دهچي بق ولاتي ميسر. له ولاتي خوياندا بيستبووي خهلكي ميسر زور
حازرجوابن. كورنكي ميرمندالي به لادا دي. كابرا دهلي: با نهوكوره به تاقی
بكه مهوه بزائم راسته حازرجوابن؟ بانگي كوره كه دهكات و دهلي، كوري باش
به راستي نهو شاره سهگي زوره. فهوري كوره وهلام ده داتهوه و دهلي، بهلي راست
دهكه، بهلام هه موويان غه ريبه ن.

*****

دهلين: كورنكي سهوت سهاله، زور زيرهك و زانا و عاقل بوو. رورنك له ناو
كومه ليكدا بوو. پياوونكي پيريان له ناودا بوو، زوريان باسي كوره كه كرد. كابرا پيره
گوتي: زورتان به لاره سهير نه بين. به زوري نهو كه سانه ي به مندالي زيرهكن، كه پير
بوون نهو زهكاوه تهيان ناميني. فهوري كوره كه گوتي: مامه وا بزائم توش به مندالي
زور زيرهك بووي.

*****

جاريك (سوقرات) چهند كه سينك بانگه تيشتن دهكا بق نان خواردن. يه كينك له
پياوه كاني ته ماشا دهكا خوارنه كه كه م و ساده يه. به سوقرات دهلي: قوريان باشتر
وايوو موبالات به خوارنه كه بكاريه و خوت بق ميواداري ميوانه كان ناماده
بكرديه. سوقرات له وهلامدا دهلي: كورم نه گهر ميوانه كان ناقل بن سفره كه به شي
نهواني له سه ره. نه گهر ناقلش نه بن زور له وان زياتره.

*****

رورنك كورنكي گه نچ تووشي پياوونكي قه له وي بن دين دهبن و دهلي: مامه
(مزگهوت) له كونييه؟ كابرا دهلي: مزگهوت بق چيه؟ كوره دهلي: دهچم نويز دهكه م.
كابرا دهلي: بق وهختي خوت به فيرزه دهه ي؟ ته ماشاي من بكه، تا نيسنا نه چوومه
مزگهوت و نويزم نه كردووه و ناواش ساغ و قه له وم. كوره كه دهلي: به لامه وه سهير
نيه، چونكه نيمه برخيكمان هه يه تا نيسنا مزگهوتي نه ديوه و له جه ناپيش ساغتر
وقه له وتره.

*****

كابرايهك دهچي بولاي دوكتور و دهلي: جه نابي دوكتور! (سگم) زور ديشي.
دوكتور دهلي: چيت خواردووه؟ كابرا دهلي: قوريان كولليره يه كي سوتاوم خواردووه.

دوکتور (کل) دینی چاوی کابرا بریژی. کابرا دهلی: دوکتور، دهلیم سگم دیشی نهک چاوم. دوکتور دهلی، دوزانم، بهلام چاوانت ده ریزم تا له مرپو به دوا شتی و نه خوی.

*****

(شیخ نه بو فرهنگ جی جه وزی) نامزگاری خه لکی ده کرد. یه کیکه عه رزی کرد و لیتی پرسی: لهو چوار خه لیفانهی (پیغه مبه) کامیان گه ریه؟ فرهنگ مووی: (مَن کَانَ یَنْتَهُ فِی بَیْتِهِ) واته نه و دی کچه که ی له مالی نه و دایه، که هه موانیان دگریته وه وه. چونکه دوو کچی پیغه مبه له مالی دووانیان دا بووه و، کچی دووانیسیان حه رهمی پیغه مبه بوون.

*****

دهلین: کابرایهک تووشی عه ره بینکی ده شته کی بوو ده گریا. گوتی: کاکی عه ره ب! نه وه بؤ ده گری؟ له وه لامدا گوتی دهلین: (جالوت) یان به ناحق کوشتووه بؤیه ده گریم.

*****

که ری کابرایه کی عه ره ب ده دزری. یه کیکه پیتی دهلی: نه ری راسته دهلین که ره که ت دزراوه؟ دهلی به لیتی سوپاس بؤ خوا، کابرا دهلی، نه و سوپاسه ی خوی بؤچییه؟ عه ره به که دهلی، نه و سوپاسه بؤ نه ویه که به س تیه له وکاته دا سواری نه بووم که دزرا.

*****

یه کیکه له پیاهه گه ره کانی عه جه م له نیوه شه و نکدا بانگی به رده سته که ی خوی دهکا. کابرا به خه والتویی راسته ده بیته وه و به په شوکاو ی ده چی بؤلای ناغاکه ی و له پله کانا ن به رده بیته وه و زوری نه زیهت پیده گا، به لام زوو هه لده ستیته وه و ده چیته لای ناغاکه ی و دهلی: ج ده فرهنگ مووی؟ ناغا دهلی: نه و زرمه ج بوو؟ دهلی: قوربان نه وه بالتوکه م بوو که و ته خواری. ناغا دهلی، کوپه نه وه دنگی بالتو نه بوو. دهلی، ناخر قوربان، بؤ خوشم له ناوی دا بوم، بؤیه وای زرمه هات.

*****

دهلین: عه ره بینک ده چی بؤ مزگه وت نوژی بکا، تا له نوژیته که ده بیته وه پیلاوه کانی ده دزن. بانگی مجیوری مزگه و ته که دهکات و ده ست دهکا به لیدانی. گوتیان بؤ له و فقیره ده دهی؟ له وه لامدا گوتی. هه مووی خه تای نه وه، بانگی خه لکی کرد تا بئین پیلاوه کانیم بدزن.

*****

عهره بیک (ته له) ی دانابوو. رتیوهک پیوه بوو. کابرا چوو لینی بکاته وه، ریوی گازی لنگرت و برینداری کرد. عهره ب په نای بولای ماموستا برد و گوتی: قوربان سهگ په لاماری داوم و گرتوومی. دوعایه کم بق به سردا بخوینه. پینی عهیب بوو بلنی ریوی گازی لنگرتووه. مه لا دست دهکات به دوعا به سردا خویندن و کابرا، ده لنی ماموستا دوعای ریویشی به سردا بخوینه.

*****

کومه لیک دانیشتبوون باسی هه ستانه وهی شهویان ده کرد بق شه ونویژ. عهره بیک له لایان دانیشتبوو، گوتیان: تو به شه وه لده سته وه؟ گوتی: (ای واللّه)، واته به لنی به خوا. گوتیان، چ ده که ی؟ گوتی (أَبُولُ وَ أَرْجِعُ أَنَا)، واته میز ده که م و دهنوومه وه.

*****

کابرایه ک ته ماشای مناره ی مزگه و تیکی کرد زور بهرز بوو، گوتی: ده بی کئی نه ونده بهرز بوو بی نه و مناره ی دروست کرد بی؟ هاورپکه ی گوتی: چهند نه زان و نه قامی، له دنیا دا پیوای و بهرز کوا هه یه، له سر عرز دروستیان کردووه و نینجا بهرزیان کردووه ته وه.

*****

کابرایه ک سواری که ریک ببوو، هه رچند ده یکرد نه ده رقیی. دهستی کرد به لیدانی. یه کیک گوتی: کابرا بق و له و بیزمانه ده که ی؟ له وه لامدا گوتی: نه ی نه گهر ناتوانی بروا بق خوی کردووه به که ر؟

*****

خه تیبی شاری (نیسفه هان) ناوی (وه کیعی) کوپی (سیوار) بوو. پوژیک له خو تبه ی (جومعه) ا، گوتی: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَشْهُرٍ)، واته خوا ونندی گه وره عرز و ناسمانی له ماوه ی شهش مانگدا دروست کردووه. یه کیک دوا ی جومعه گوتی: جه نابی خه تیب، له شهش مانگدا نه بوو، له شهش پوژدا بوو. گوتی: (وه لله ی) شهش پوژم زور پیکه م بوو، بویه کردم به شهش مانگ.

*****

چهند که سیک دانیشتبوون. (مونه جیمیک) له یه کیانی پرسی: کاکه نه ستیره که ت ناوی چیه؟ گوتی: (التیس) واته ناوی به رانه. خه لکه که زور پیکه نین و گوتیان، جا خق نه ستیره نیه ناوی به ران بی. کابرا گوتی، به لنی هه یه، چونکه کاتی منالیم، ده یانگوت نه ستیره که ت ناوی (الجدی) یه، واته به رخ. دیاره هه تا نیستا بووه ته

*****

کابرایه‌کی عه‌رهب دوعای ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه و ده‌یگوت: نه‌ی خوای گه‌وره!
به‌ته‌نیا له‌خۆم خۆشبه. گوتیان: نه‌وه بۆ دوعا هه‌ر بۆخۆت ده‌کهی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی:
ئاخر نامه‌وی داوای زۆر و ته‌کلیدی زۆر له‌خوا بکه‌م.

*****

یه‌کێک له‌حه‌رده‌می (مه‌ککه‌) دوعای هه‌ر بۆ دایکی ده‌کرد. گوتیان: باشه‌ نه‌ی بۆ
دوعا بۆ بابت ناکه‌ی؟ گوتی: نه‌و پیاوه‌ و بۆخۆی فی‌لێک ده‌بینیته‌وه.

*****

کابرایه‌ک له‌ مالتی دنیا‌دا که‌رنکی هه‌بوو. که‌ره‌که‌ی نه‌خۆش که‌وت. کابرا زۆری
په‌رۆش بوو، له‌ سه‌رشانی خۆی نه‌رز کرد و گوتی: خوايه‌ نه‌گه‌ر نه‌و جاره‌ که‌ره‌که‌،
چاک وه‌بێ، نه‌زر بێ له‌سه‌ر شانم ده‌ پۆژوت بۆ به‌پۆژو بم. که‌ره‌که‌ی چاک بووه‌ و
کابرا وه‌فای به‌ نه‌زه‌که‌ی کرد و ده‌ پۆژان به‌پۆژو بوو، که‌ ده‌ پۆژه‌ی ته‌واو کرد
که‌ره‌که‌ی تۆپی. کابرا زۆر له‌ خودا توپه‌ بوو و گوتی: خوايه‌ نه‌وه‌شت پێکه‌ردم
گالته‌ت به‌من کرد، به‌لام نه‌وا په‌مه‌زان له‌پێشه‌. (والله‌هی) تۆله‌ی نه‌و ده‌ پۆژه‌ت له‌
ده‌که‌مه‌وه‌ و ده‌ پۆژ له‌ په‌مه‌زاندا به‌پۆژو نابم له‌باتی نه‌و ده‌ پۆژه‌.

*****

ده‌لێن: کابرایه‌ک بو‌ناوی (نه‌بوسالمی) حیکایه‌ت خوان بوو. پۆژێک ده‌چینه‌وه‌
مالتی ته‌ماشای ده‌کا ده‌رگا‌که‌یان دزراوه‌. گورج دێ ده‌ست ده‌کات به‌ ده‌ره‌ینان
ده‌رگای مزگه‌وت. خه‌لک پێده‌زانن و دین ده‌لێن، نه‌وه‌ چ ده‌کهی؟ ده‌لێ، نه‌و ده‌رگا‌
هه‌له‌ده‌که‌نم، چونکه‌ ده‌رگای ماله‌وه‌مان دزراوه‌ و خاوه‌نی نه‌و مزگه‌وته‌ سوور ده‌زان
کێ ده‌رگا‌که‌ی منی دزیوه‌ که‌چی، ده‌نگ ناکا.

*****

کابرایه‌ک دوعای ده‌کردن، ده‌یگوت: نه‌ی خوای گه‌وره‌! له‌وه‌ی ده‌یزانی لێم خۆ
به‌ و له‌ دایکم و ژنه‌که‌شم خۆش به‌، گوتیان: نه‌ی بۆ ناوی باوکیشت ناهێنی؟ گوتی
ئاخر من مندال بووم که‌ باوکم مردوه‌، باوکی خۆم نه‌دیوه‌.

*****

پیاویک نه‌خۆش ده‌که‌وی و به‌ کورمه‌که‌ی ده‌لێ: کوپم هه‌سته‌ بچو هه‌رچی تا
دمبه‌گ و عودو که‌مانچه‌ و زورپا هه‌یه‌، کۆیان وه‌که‌ و بیان هینه‌ بۆ ئێره‌. گوتی
ئاخر نه‌و شتانه‌ حه‌رامن و تۆ نه‌خۆشی ده‌بێ خۆت زۆر له‌ حه‌رام بیاریزی، گو

دهزانم که نهوانه حهرامن، بهلام بیستوومه (مهلائیکه) ناچنه مالئیکهوه که نهوانه‌ی تیدابن. جا نه‌گه‌ر (ئیزرائیل) مه‌لائیکه بی نه‌وه روو له مالی ئیمه ناکا و به و فیله له‌کۆل خۆمی ده‌که‌مه‌وه.

*****

ده‌لئین: گئیل ترین پیاو که به‌بن عه‌قل و دل ره‌ق و نه‌زان ناوبانگی ده‌ر‌کردبوو، (به‌هانه‌دین قه‌ره‌قووش)، یه‌کئیک له‌ قانیده‌ گه‌وره‌کانی (سولتان سه‌لاحه‌الدینی نه‌ییوی) و حاکمی ولاتی (میسر) بووه. جا نه‌ویه که بۆته (زه‌ربوله‌سه‌ل) و ده‌لئین: حوکمی قه‌ره‌قووشیه. نه‌و پیاوه زۆرکاری سه‌یری کردووه. بۆ نموونه، ده‌لئین، ئاسنگه‌ر و نالبه‌ندی ولاغ و نه‌سپه‌کانی له‌شکرچیه‌کانی (سولتان سه‌لاحه‌الدین) پیاویکی له‌ ده‌ست کوژرا. قه‌ره‌قووش نه‌مری کرد نالبه‌نده‌که بکوژنه‌وه. یه‌کئیک له‌ دۆسته‌کانی چوو بۆ لای قه‌ره‌قووش تا شه‌فاعه‌تی بۆ بکا، گوتی: قوربان، نه‌و پیاوه ئاسنگه‌ر و نالبه‌ندی خۆتانه، نه‌گه‌ر بیکوژن کئ هه‌یه نه‌وکاره‌تان بۆ بکا؟ ده‌لئین: قه‌ره‌قووش ته‌ماشای لای ددرگای کرد، کابرایه‌که له‌وئ سه‌وه‌ته‌ی دروست ده‌کردن، گوتی: راست ده‌که‌ی کارمان به‌و کابرایه‌ نیه، نه‌وه به‌رن له‌ جیاتی ئاسنگه‌ره‌که بیکوژن، کابرایان برد کوشتیان.

*****

جاریکی دیکه‌ جه‌ماعه‌تیک ده‌ست و لاقی کابرایه‌که ده‌به‌ستن و له‌ تابووتی ده‌نئین و ده‌یانه‌وئ زینده‌به‌چالی بکه‌ن. کابرا له‌نیو تابووته‌که‌وه هاوار ده‌کا و چاوی به‌ قه‌ره‌قووش ده‌که‌وی و ده‌لئین: بۆخاتری خوا فریام که‌وه، تاوانبار نیم به‌ ناحق ده‌مکوژن. قه‌ره‌قووش ده‌لئین: قسه‌ی قۆر، باوه‌رت پی بکه‌م و نه‌و سه‌ت که‌سه‌ی که به‌دواته‌وه‌ن وه‌ درۆیان بکه‌مه‌وه؟

*****

دوباره‌ ده‌لئین: جاریک سه‌ربازیک له‌ سواری وه‌ لاغ ده‌په‌رئ و به‌سه‌ر ئافره‌تیک لادینی دا ده‌که‌وی، ژنه‌که‌ مندالی حه‌وت مانگه‌ی له‌ به‌ر ده‌چئ. ده‌چن بۆلای شکایه‌ت له‌ سه‌ربازه‌که‌ ده‌که‌ن قه‌ره‌قووش به‌ سه‌ربازه‌که‌ ده‌لئین: نه‌و ئافره‌ته‌ له‌گه‌ل خۆت به‌روه‌ه و زۆرباشی خزمه‌ت بکه‌ تا حه‌ملی نه‌بیته‌وه به‌ حه‌وت مانگ مه‌ینیره‌وه لای میزده‌که‌ی. به‌ حالیک تا ژنه‌که‌ له‌ سه‌ربازه‌که‌ وه‌رده‌گرنه‌وه.

*****

هه‌روه‌ها سالیک چوتیاره‌کانی (میسر) ده‌چن بۆلای و ده‌لئین: قوربان! نه‌و سال (به‌مۆ) مان چاند بوو، به‌لام سه‌رمای ناومخت هات و هه‌موو (سه‌رما) بردی و له‌ناو

چوو. داوات لی دهکین نه م سال مالیاتمان لی نه ستینی. له وه لامدا دهلی: شتی وا نیه، ده بی بیده، چونکه خه تای خوتان بووه، نه گهر خوریتان له گهل چاندایه سه رمای نه ده بوو.

*****

(مه دایینی) دهلی: پیشنوئز که ریک سورپی (فاتیحا) ی دهخوئند. کاتی گه یشته ناخری و گوتی: (وَلَا الظَّالِمِينَ) به حه رپی ظاد له باتی (وَلَا الضَّالِّينَ) به حه رپی ضاد. یه کی که له نوئز که ره کان له باشه وهره پرا تیی کوتا، نیمام هاواری کرد و گوتی: (أَمْضَهْرِي)، واته وای پشتم. یه کی دیکه له نوئز که ره کان وده ننگ هات و گوتی: ده مال نه ویزان، ضادی (صَهْرِي) به ره بق جینگای ظای (وَلَا الظَّالِمِينَ) و ظیکه ی بینه سه ر (ظَهْرْتِ)، واته پشتت چاک ده بیته وه.

*****

(جاحیز) دهلی: کابرایه کی ریش دریزی زور نه حمه ق مزگه وتی گه ره که که مانی (تعمیر) کرده وه و خوی بووه به بانگدهر و نیمامی، به لام به زوری عاده تی و ابو سوهره ته دریزه کان بخوئیته وه. خه لکه که زوریان پی ناخوش بوو، گوتیان: تو زور دریزه به نوئز دده ی و نازانی نوئز که ره کان نیوه یان بیس و په ککه و ته ن؟ گوتی، زورباشه له سرق به دواوه سوهره تی کورت دهخوئیم رژی دواپی بانگیدا و نوئزی دابه ست و سوهری (فاتیحا) ی خوئند و پراوستا. دواپی گوتی، ده لین چی سوهری (عه به سه) بخوئیم؟ که س دهنگی نه کرد، پیاویکی ریشدریزی که م عه قیل گوتی: بیخوئینه و پرگارمان بکه.

*****

(مه لایه ک) ده رسی قورنانی به کچیک دهگوت: گه یشته سه ر نه و نایه ته ی دهلی: (إِنَّهُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ). کچه که حه رپی (ضا) دی بق نه ده هات (ضا) دی به (دال) دهخوئنده وه و له باتی (ضلال) دهیگوت (دلال)، مه لا چه ندجار دوویاتی ده کرده وه و دهیگوت: (فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ). کچه که دهیگوت، (دلالِ مُبِينٍ). کابرایه ک به ویدا تیپه ری گوتی له و دووانه بوو و گوتی: ماموستا بق نه و نه ده خوت نه زیت دده ی، لیتی گه ری با نه و هر له سه ر ده لا لی خویدا بی و توش له سه ر (ضه لالی) خوت وده مینه.

*****

دهلین: چه ندکه سینک چاویان له بانگدهری مزگه وتی قازی بوو. بانگی له پارچه کاغه زیک نوسی بقوه و له رپوی نه و دهیخوئنده وه. گوتیان: نه وه بانگت له به رنیه؟

له وه لامدا گوتی: بچن له قازی بپرسن. هاتن بۆلای قازی و گوتیان: جه نابی قازی، (السلام علیک) قازی دهفته رتکی له باخهلی هینایه دهر و چند لاپه ریه کی هه لدا نه وه و ته ماشای لاپه رتکی کرد و گوتی: (وعلیکم السلام). گوتیان: تازه گله یی له بانگده ره که ناکهین: که قازی نه وه حالی بی.

*****

کورپی (نه بو له یلا) دهلی: به دوا ی پیاوینکی گه وه ری شامه وه بووم، تووشی کاسینیک بوو، سه به تیکی هه نار له سه ر سه ری بوو، پیاوکه هه نارینکی لی دزی و ددباخه لی نا، له پاشان تووشی فه قیریک بوو هه ناره که ی دا به فه قیره که. لینی ده پرسی: نه وه بو نه وه نارته دزی و دات به وه فه قیره؟ گوتی: زورت به لاوه سه یره؟ وادیاره عیلمی حیساب نازانی، به دزیه که گوناحیکم له سه ر نوسراوه، به لام به خیره که (ده) م بو دهنوسری، وه که له قورنانی پیروزدا ده فه رمووی: (مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئِ لَاجْزِيْ الْاِمْتِلَآءِ وَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرًا مِّثْلَآءِ). دهلی گوتم: نه ی نه وه نازانی که راسته به دزیه که گوناحیکت له سه ر نوسراوه، به لام خوقه ت خیره که ت لی قبول ناکری؟

*****

به (جالینوس) یان گوت: نه وه بوچی ئینسانی خوین تال و روو گرژ و به خیل نه وهنده له بهر دلان گرانه؟ له وه لامدا گوتی: چونکه هه ر باریکی گران به هه موو نه دنامه کانی له ش هه لده گیرئ، به لام گرانی ئینسانی خوین تال و سه قیل ته نیا ده بیته بار به سه ر دله وه و دل هه لی ده گری.

*****

دهلین: عه ره بیک له سه ر سفره ی چه جاج حازر بوو، نان خورا و له پاشان شیرینی یان هینا. کابرای عه ره ب لوقمینی هه لگرت خواردی، زوری پیخوش بوو. چه جاج دهیزانی کابرای عه ره ب نه وه جو ره شیرینیانه ی نه خواردوه. گوتی: هه رکه سینک له پینش مندا له شیرینیانه بخوا ده یکوژم. خه لکه که دهستیان راگرت. کابرای عه ره ب هه ر چاوه روانی نه وه بوو چه جاج دهست بو شیرینیه که به ری، دهستی بو نه برد. جاریک له چه جاجی ده روانی و جاریک خه سه یه کی له شیرینیه که ده کرد. له پاشان گوتی: جه نابی نه میر، تکات لی ده که م ناگات له منداله کانم بی و دهستی کرد به خواردن. چه جاج نه وهنده پینکه نی، به ره و پشت کهوت و له پاشان کابرای خه لات کرد.

*****

دهلین: یه کیک له شاعیران قه سیدیکی جوانی له مه دحی (مودیری) پؤلیس دانا و بؤی خوینده وه، جه نابی مودیر زوری پی خوشبوو، به لام له باتی نه وهی خه لاتی بکا گوتی: مامؤستا، خوت ده زانی ناکری له مالی خوم شتیکت بده می، چونکه ئیمه تا ئیستا هر وهرمانگرتوو و نه مانداو، به لام نه گهر هات و تاوانیکت کرد و هینایانی بؤ به ندیخانه مایهت بؤ داده نئم.

*****

کابرایه ک بیوه ژنیکی هینا، له پینش ویدا چوار میردی دیکه ی کردبوو. له پاش ماومیه ک کابرا نه خوش کهوت و زور هیلاک بوو، ژنه که چوو له بن سه ری دانیش و دهستی کرد به گریان و گوتی: پیاوه که، خوی نه کرده نه کات بمری، وه سیه تم بؤ بکه له پاش تو چ بکه م؟ میرده که ی گوتی: پیاویکی خه راپ پهیدا بکه و شوی پی بکه و له کول خه لکی بکه وه.

*****

به پیاویکیان گوت: پینخوشه له چ کاتیکدا بمری؟ له وه لامدا گوتی: بؤ ده بی هر بمرم؟ گوتیان به ئی: هه موو گیان له به ریک ده مرئ. گوتی، مادام وایه، پیمخوشه له یه که م شوی مانگی ره مه زاندا بمرم.

*****

به کابرایه کیان گوت: ئه ری پینخوشه ژنه که ت بمری؟ له وه لامدا گوتی: (ناوالله) گوتیان: بؤ نه وه ندهت خوش دهوی؟ گوتی: له بهر خوشه ویستیانی نیه؟ گوتیان: ئه ی له بهر چییه؟ گوتی: ده ترسم له خوشیان بمرم.

*****

(عوریانی)، کوری (هه یسه م) نه میری شاری (کوفه) بوو. رۆژیک کابرایه کی (موخه ننه س) واته بیا یکی شه پتان سیفه تی سه ر ژنانیان گرت و بردیان بؤ لای، نه میر تو ره بوو گوتی: ئه ی نا پیاو، ده لئین به و ته مه نه وه خوت ده گوری و ده چیه ناو ئافره تانه وه؟ له وه لامدا گوتی: قوربان، نه و خه لکه درؤ ده که ن، هر وه ک درؤش به ده م جه نابیشته وه هه لده به ستن، نه میر گوتی: چ درؤیه که ده رحه ق به من ده که ن؟ گوتی: ئه ی قوربان، نه وه نیه پیت ده لئین: عوریان، واته روت، که چی چل عه بات هه یه. عوریان زور پینکه نی و گوتی: برؤ جاریکی دیکه کاری وانه که ی.

*****

ده لئین: جاریک خه لکی شاری (کوفه) چوو نه لای (مه ئمون) ی خه لیغه ی عه باسی له شاری به غدا، شکایه تیان له نه میری (کوفه) کرد. مه ئمون گوتی: پیاو نیه له و

نهمیره عادلتر بن، پیاویکی (کوفی) هه‌لیدایه و گوتی: قوربان، نه‌وه له سهرت واجب بوو، که بینیری بۆ شاریکی دی، تا نه‌وانیش له عه‌داله‌تی نه‌وه پیاوه چاکه‌ت بیتیه‌ش نه‌بن و قوش هه‌موو ره‌عه‌یه‌ته‌کانته‌وهک یه‌ک ته‌ماشایه‌که‌ی، مه‌نمون زۆر پتیکه‌نی و نه‌میری نه‌قلای کرد.

*****

رۆژیک شیخ (شه‌قیقی به‌لخی) کاله‌کینکی بۆ ژنه‌که‌ی کپری و برییه‌وه، کاتیه‌ ژنه‌که‌ی له‌تی کرد تال بوو، نه‌بخوارد و توپه‌ بوو، شیخ گوتی: ئافره‌ته، له‌ کێ توپه‌ ده‌بی؟ له‌ فرۆشیار توپه‌ی؟ نه‌وه‌ته‌ پتیه‌ خۆش نیه‌ شته‌که‌ی خه‌راپه‌ بن، نه‌گه‌ر له‌ مه‌شسته‌ری و کپریار توپه‌ی، نه‌ویش نه‌گه‌ر بزانی خه‌راپه‌ نایکپری، خۆ خاوردن بیتستانیش پتیه‌ خۆشه‌ شه‌ته‌که‌ی باش بن، که‌ واته‌ هه‌ر خوا مایه‌وه‌ که‌ خالقیه‌تی، لایه‌ وایه‌ له‌ویش توپه‌ بوون هیچ سوودی نیه‌.

*****

ده‌لین: جاریک له‌ شه‌ویکی زۆر ناخۆش و سه‌رما و تاریک و تۆفاندا، پاننده‌ کێ بوونه‌وه‌ و چوون بۆلای (که‌له‌شیر) و گوتیان: تو بانگه‌ری و ده‌زانی که‌ی رۆژ ده‌بیتیه‌ی، زۆری ماوه‌ دنیا رووناک وه‌بن؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: کاری من هه‌ر نه‌وه‌یه‌، که‌ بانگ بده‌م، رۆژ بوونه‌وه‌ به‌ده‌ست خواجه‌.

*****

ژنیکی حامیه‌ رۆژیک له‌گه‌ل میترده‌که‌ی باسی منداڵ بوونه‌که‌یان ده‌کرد. ژنه‌که‌ به‌ میترده‌که‌ی گوت: نه‌گه‌ر منداڵه‌که‌م وه‌ک تو بچن خوا ده‌زانی چیت پتیه‌که‌م، میترده‌که‌ی زۆرناشیرین بوو. میترده‌که‌شی گوتی: منیش نه‌گه‌ر وه‌ک، شۆم نه‌چیت خوا ده‌زانی چیت لێ ده‌که‌م، دیاره‌ مانای قسه‌ی پیاوه‌که‌ زۆر قووله‌.

*****

(عومه‌ری) کپری (عه‌بید) به‌لای کومه‌لێک خه‌لکدا رۆی، ته‌ماشایه‌ ختیکیان ده‌کرد، سلاوی لیکردن و گوتی: نه‌وه‌ ته‌ماشای چ ده‌که‌ن؟ له‌ وه‌لامدا گوتیان: سوئتان ده‌ستی کابراهه‌کی دز ده‌بری. گوتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دزی ناشکرا ده‌ستی دزی به‌ دزی ده‌بری.

*****

یه‌کینکه‌ تازو دوکانی سه‌رتاشخانه‌ی دانابوو، سه‌روپیشی خه‌لکی ده‌تاشی، پیاویکی چووه‌ ریشی بۆ بتاشن، سه‌رتاشه‌که‌ هه‌ر جارهی که‌ گویزانی لێ دهنه‌ ده‌بیری و پارچه‌یه‌کی (لۆکه‌) پتوه‌ دهنه‌ تا خونینی پارگرن، تا لایه‌کی ریشی کابراهی تاشی،

نیوهی بری. خاوهن ریش دهستی گرت و گوتی: کاکه بهسه حقی ئەولایه چهنده بد
 دهمنی؟ سهرتاشه که گوتی: بۆراناوهستی هه مووت بۆ بتاشم؟ کابرا گوتی: ت
 لایهکت به (لۆکه) چاند، منیش لایهکهی دیکه‌ی به کهتان داده‌چینم. ههستاو خ
 بزگار کرد.

*****

ئافره‌تیک له شاری به‌غدا ته‌ماشای کرد. خه‌لکیکی زۆر له‌سه‌ر شه‌قامنیک
 شه‌قامه‌کانی به‌غدا کۆبوونه‌وه و چاوه‌روانی شتیک ده‌کن. چوو له‌ پیاویکی پرس
 ئەوه بۆچی کۆبوونه‌وه؟ کابرا گوتی: ئیستا زانای به‌ناوبانگ عه‌لامه. (جاپولله
 زومه‌خشه‌ری) ته‌شریف دینی و هاتوین بۆ پیشوازی کردنی. ئافره‌ته‌که ده‌لتی:
 ئەو پیاوه چکاره‌یه که شایانی ئەو ریز و حورمه‌ته‌بی؟ کابرا گوتی: بۆ ناوبانگ
 ئەو زانیه‌ت نه‌بیسستوه؟ ئەو که‌سه‌یه که ته‌نیا له‌سه‌ر بوونی خوا (هه‌زار) به‌لگه
 هیناوه‌ته‌وه. ئافره‌ته‌که گوتی: ئەه‌ی سه‌لا له‌ عه‌قلتان، ئەگه‌ر عه‌قلتان بوايه‌ ده‌بو
 بیکوژن، چونکه نه‌گه‌ر هه‌زار شکی له‌ بوونی خوادا نه‌بوايه هه‌زار به‌لگه‌ی له‌سا
 وجود و بوونی خوادا نه‌ده‌هینایه‌وه.

*****

جاریک (ئەبو جه‌غه‌ری مه‌نسور) نامه‌یه‌ک ده‌نیزی بۆ (زیادی) کوری (عه‌بدوللا
 حارسی) و تیییدا ده‌نوسی، (قَسِمٌ مَّا لَیْبِنَ الْقَوَاعِدِ وَالْعُمَيَّانِ وَالْأَيْتَامِ) و
 هیندیک پاره به‌سه‌ر بیوه‌ژنان و نابینایان و هه‌تیواندا دابه‌ش بکه. (ئەبو زیاد
 ته‌میمی) که زۆر به‌عه‌قل سووک ده‌ناسرا، ئەو خه‌به‌ره ده‌بیسسی و دئی بۆلای ئەم
 زیاد و ده‌لتی قوربان، هاتووم که له (قواعید) انم حساب بکه‌ی. ئەمیر زیاد ده‌لت
 مال نه‌ویران خه‌لیفه مه‌به‌ستی له قواعیدان بیوه ژنن. ده‌لتی ده‌ له‌گه‌ل کوزرا
 حساب بکه، ئەمیر زیاد به‌ کاتبه‌که‌ی ده‌لتی: له‌ لسته‌ی نابینایاندا بینوسه. چون
 خوای گه‌وره له‌ قوربانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی: (فَأَنْهَاهَا لَتَعْتَبِي الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْتَبِ
 الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ) واته زۆر که‌س چاویان کوزیر نیه، به‌لام ئەو ده‌لتی له‌ ن
 سینگیاندا به‌ کوزره. ئینجا ده‌لتی: قوربان، ده‌بی کوره‌که‌شم له‌گه‌ل هه‌تیوان
 بنوسی. ئەمیر زیاد به‌ کاتبه‌که‌ی ده‌لتی: بینوسه، چونکه کوریک باوکی وای هه
 هه‌ر هه‌تیوه.

*****

له شه‌ری دووه‌می جیهانیدا مامۆستایه‌ک له شارویرانی زۆری خه‌لک هانده
 بۆ غه‌زای دژ به‌ روسان و خۆشی سواری ئەسپیک ببوو له‌ پیشیانوه ده‌رۆی

کاتی شه و تهقه دهستی پیکرد و ویزه‌ویزی گوللان په‌یدابوو، ماموستا جله‌وی
 ئه‌سپه‌که‌ی ودرگن‌پرایه‌وه و پنی پیوه‌نا و دهستی کرد به‌دوعا و پارانه و دهیگوت:
 خواجه، ئه‌وچاره‌ش شه‌میدم نه‌که‌ی.

*****

ئه‌وه مه‌سه‌لیکی زۆرمه‌شه‌وره ده‌لین: له (ئیبنو هبه‌ننه‌ق) ئه‌حمه‌قتره. چونکه
 ده‌لی: جارنک کابرایه‌کی نه‌زان هیندیکی پاره هه‌بوو، له‌ترسی دزان بردی به‌ردیکی
 له دیوار ده‌ره‌ینا و ناو دیواره‌که‌ی کۆلی و پاره‌که‌ی تیناو به‌رده‌که‌ی له‌سه‌ر قایم
 کرده‌وه و له‌سه‌ری نویسی: ئه‌و دیواره‌پاره‌ی تیندانه‌یه. ئیبنو هبه‌ننه‌ق چاوی به
 نویسنه‌که‌که‌وت خۆیندییه‌وه و به‌رده‌که‌ی لابرد و پاره‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌رده‌که‌ی له
 شوینی خۆی قایم کرده‌وه و له‌سه‌ری نویسی ئیبنو هبه‌ننه‌ق ئه‌و پاره‌ی
 ده‌رنه‌هیناوه. به‌ی کاره‌ی ده‌ریخست که ئه‌و پاره‌که‌ی ده‌ره‌یناوه.

*****

(ئه‌سمه‌عی) ده‌لی: له‌کی‌وی (عه‌ره‌فات) گویم له‌پیاویکی عه‌ره‌ب بوو، دوعای
 ده‌کرد و له‌یه‌ر خوا ده‌پارایه‌وه و ده‌یگوت:

أَمَّا تَسْتَحْيِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ أُنَاجِيكَ وَأَنْتَ كَرِيمٌ
 أَتَرْزُقُ أَوْلَادَ اللَّيْثِ كَمَا تَرَىٰ وَتَتْرِكُ شَيْخًا مِنْ سَرَاةِ تَمِيمٍ

واته ئه‌ی خالقی هه‌موو مه‌خلوقات! ئه‌وه هیچ حه‌ياناکی ئه‌من له‌به‌رت
 ده‌پارایه‌وه؟ خۆ ئه‌تۆ سه‌خاوت و که‌ره‌مت هه‌یه. ئه‌و هه‌موو بزق و رۆزیه‌ ده‌ده‌ی به
 ئه‌ولادی که‌سانی به‌خیل و پزۆ و پیریکی وه‌ک منیش وه‌پشت گوئی ده‌خه‌ی و لینی
 ناپرسیه‌وه. ئه‌سمه‌عی ده‌لی پیمگوت: ئه‌وه چ پارانه‌وه‌یه‌که‌؟ گوئی، لیم گه‌رئ، ئه‌من
 ده‌زانم له‌به‌ر کئ ده‌پارایه‌وه، گوئی، پیاوی سه‌خی کاتی هه‌ستی ده‌بزی و وه‌خه‌به‌ر
 دئ که‌تۆ جۆلانده‌ت.

*****

سالان خه‌لکی ئالان و باسکی کۆله‌سه و سوئس‌نیان باره‌ میوه‌یان ده‌بردن بۆ نیو
 گه‌ورک و مه‌نگور و موکوریان و به‌گه‌م ده‌یانگۆریه‌وه. جارنک کابرایه‌ک سنی باره
 ترئ ده‌با بۆ ناو مه‌نگوران، که ده‌گاته ناو دینییه‌ک، ده‌بینی ئاغای ئه‌و دینییه‌ له‌گه‌ل
 کۆمه‌لێک خه‌لک له‌سه‌ر بانیک راوه‌ستاوان، کابرا سلوویان لئ ده‌کا و وه‌لامی
 ده‌ده‌نه‌وه. ئاغایه‌کیان ده‌لی: کاکی ئالانی، ئه‌وه چیه‌ پینته‌؟ کابرا ده‌لی: قوربان ترئ
 یه. ئاغای ده‌لی: ده‌لیم وه‌ره ئه‌و ئاغایه‌م بۆ بگئی، بارنیکت به‌گه‌نم بۆ ده‌گۆرمه‌وه.
 ئاغایه‌که‌ی دی ده‌لی: ناوه‌للا کاکی ئالانی، تۆ وه‌ره ئه‌وه‌م بۆ بگئی ئه‌من دوو بارت بۆ

دهگرمه وه، کابرا تزئیک راددوستی و نینجا دهلن: نیش له وه باشتر نابن. به لام
بنی دلی هیچکامتان ناکم. هر دووکتان دهگیم و سنی بارهکم بق ودهگرن.

*****

دهلین: پیاویک چوه لای مه لایهک و گوتی: ماموستا سنی پرسیارم هیه وه لام
بده وه، ماموستا گوتی: فرموو بلن. کابرا گوتی: پرسیار یه کهم نه و دیه دهلین
خوا له هه سوو چیگایهک حازره، نهی بق نایبینم؟ پرسیار ی دووهه م، نه گهر نینسان
کارنکی خه رایبی کرد بق سزای ددهن؟ خق نینسان بنی نیراددی خوا ناتوانی
هیچکارنیک بکا. که واته نه وهی دهگرنی هر خوا دهیکا، پرسیار ی سنیهم خوا چنن
دهتوانی شهیتان به ناگری دوزه خ بسوتینی؟ چونکه شهیتان له ناگر دروست کراوه
و ناگر چنن ناگر دهسوتینی؟ مه لا نه یکرده نامهدی و (که رسهک) ه گلنکی دهست
دایه و له سه ری کابرای راکیشا، کابرا زوری نه زیهت پنگه یشت و چوو له دادگا
شکایه تی له مه لا کرد. قازی مه لای بانگ کرد و گوتی: بق له باتی نه و دی وه لای
پرسیاره کانی بدیه وه، لیت داوه؟ مه لا گوتی: جهنابی قازی، ناخر نهی که رسهک له
سه ردا نه وه لای پرسیاره کانی بوو، وه لای پرسیار ی یه که می نه و دیه، دهلن: سه رم
نازاری هیه، نازاره کم نیشان بدا تا منیش خوی نیشان بدهم. وه لای پرسیار ی
دووهه می بق هاتوه بق لای جهنابت شکایهت له من دهکا؟ خق نه من بنی نیراددی خوا
پنمدانه داوه و نه من تا واتم تیه. وه لای پرسیار ی سنیهم، نه و دیه، خق نه و دی من
پنمدادا خاک بوو، خق نه ویش له خاک دروست کراوه، چنن خاک نه زیهت به خاک
دهگه نینی؟ فرقی نهی و شهیتان چیه که له ناگر دروست کراوه؟ قازی وه لامه کانی
زور پی جوان بوون و گوتی: بابیه هیچتان له هیج و برون به لای کاری خوتانه وه.

*****

دهلین: شهویک (مه نمون) خهوی نه دههات، بانگی وهزیرد زاناکه ی کرد و گوتی:
خهوم نایه قسه یه کی خوشم بق بکه. وهزیره که ی گوتی: نهی نامیری موسوعانان،
دهلین جارنیک (کوندیکی) (موسلی) دهچن بق خوازیننی کچی (کوندیکی
(به سرا) بی بق کوره که ی. کاتی خوازیننی لئ دهکا، باوکی کچه که دهلن: نه وه دامی،
به لام ده بی حقه مارهیی سهت پاغه کون و که لاوه ی روخاو بن. کونده موسلی یه که
له وه لامدا دهلن: به خوی نینسا توانای نهو حقه مارهییه مان نیه، به لام سه برمان
لئ بگره، نه گهر خوا تا سالنکی دی ته منی گهره ی ولاته که مان دریتز بکا، نه وه
نامادهین سهت و پنچاش بدهین. مه نمون بهو چیروکه زور وریا بووه و وهزیری
خهلات کرد و پرووی کرده داپه روهری.

*****

پیاویک ده‌لئ: جارنیک له سه‌فه‌ریک رینگام که‌وته مالنیک. که چووم سلووم کرد، ئافرهمتیک هات به‌خیرهاتنی کردم و نانی بۆ دانام و دهستم کرد به نان خواردن. له‌وکاته‌دا میرده‌که‌ی هاته‌وه و گوتی: ئه‌وه کنی یه؟ ژنه‌که‌ی گوتی: میوانه، کابرا توپه‌ بوو و گوتی: یاخوا به‌خیره‌یه من میوانان پاناگرم. کابرا ده‌لئ، هه‌ستم پویشتم. پوژی دوا‌یی له گوندیکی دی چوومه مالنیک سلووم کرد، ئافرهمتیک هات گوتی: چ کاره‌ی، گوتم میوانم، گوتی، برۆ میوانان پاناگرین. کابرا ده‌لئ: زورم برسی بوو. له‌وکاته‌دا میرده‌که‌ی هاته‌وه که چاوی پیکه‌وتم. زوری به‌خیرهاتن کردم. که بیرم له‌و دوو ماله کرده‌وه، پیکه‌نینم هاتن. کابرا گوتی: به‌چی پینده‌کنی؟ باسی ژن و میرده‌که‌ی پوژی پیشوو و ئه‌مروم بۆ گنیرایه‌وه. گوتی، ئاخ‌ر ژنی کابرای دوینی خوشکی من بوو، میرده‌که‌شی برای ژنه‌که‌ی منه.

*****

ده‌لئین: شه‌ویک قازیه‌یک کتیبی ده‌خوینده‌وه، گه‌یشته جینگایه‌یک نوسرابوو، هه‌رکه‌سینک سه‌ه‌ری چووک بئ و پیشی دریز، ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌ویه که زور ئه‌حمه‌قه. به‌پیکه‌وت قازی بۆخوی، سه‌ری بچووک و پیشی دریز بوو. له‌به‌رخویه‌وه گوتی: دیاره ناتوانم سه‌رم چوک وه‌که‌م، به‌لام خق ده‌توانم ریشم کورت وه‌که‌م و وه‌به‌ر ئه‌و تاقمه نه‌که‌وم. زوری هه‌ولدا مه‌قاستی ده‌ست نه‌که‌وت، ناچار نیسه‌ی پیشی ده‌ده‌ستی گرت و نیسه‌که‌ی تری وه‌به‌ر گری چرا دا، که بی پروژینی. که پیشی ئاگری گرت، تینی بۆ ده‌ستی هینا و پیشی له ترسان به‌ردا و هه‌مووی سووتا. قازی زور نارهمه‌ت و خه‌جائه‌ت بۆوه، چونکه ئه‌وه‌ی که له کتیبه‌که‌دا نوسرابوو له‌سه‌رخوی ئیسپات بوو.

*****

ده‌لئین: کابرایه‌یک پاره‌یه‌کی لئ ده‌دزئ و شکی له چند که‌سینک ده‌بی و ده‌یان با بۆلای حاکم. حاکمه‌که زور وریا ده‌بی. کاتی بانگیان ده‌کا هه‌موویان حاشا ده‌که‌ن. حاکم به‌پیاویکی به‌رده‌ستی ده‌لئ: بچو چند داری راستی یه‌ک میتیریم بۆ بینه. که داره‌کانی بۆ دینی. هه‌ر داره‌ی ده‌دا به‌یه‌کێک له‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌ن پاره‌که شکی لئ بوون و شکایه‌تی لای حاکمی لیکرد بوون. حاکمه‌که گوتی: ئه‌و دارانه به‌رنه‌وه مالی خۆتان و به‌و نیشانه‌وه که نیشانه‌م کردوون به‌یانی بۆم بیننه‌وه، ئه‌وه‌ی پاره‌که‌ی دزی بئ داره‌که‌ی بستنیک دریز ده‌بی. ئه‌وه‌ی دزییه‌که‌ی کردبوو له‌ترسان بستیکی لئ بریه‌وه. به‌یانی زوو هینایانه‌وه، له‌وه‌را ئاشکرا‌بوو که ئه‌و

*****

پیاوړیک هه موو روژنیک شه ش نانی ده کړی. په کیڼک لینی پرسی: نه وه بؤ روژنی شه ش نان ده کړی، چیان لئ ده کړی؟ له وه لامدا گوئی: په کیان جیا ده که مه وه و په کیان فریده دم و دووانیان بؤ پاشه روژ دیلمه وه و دووه کانی دیکه ش به قهرز ددهم. کابرا گوئی: حالی نه بووم بوم روون که وه. گوئی، نه وه ی جیای ده که مه وه بوخوم دهیخوم. نه وه ی ده لیم فرتی ددهم نه وه یه که دهیده م به خزمان. نه و دووانه ی که ده لیم بؤ دواړوژیان دیلمه وه، دهیانددم به دایک و بابم. نه و دووانه ی که ده لیم به قهرزیان ددهم دهیانددم به دوو کوره کانم.

*****

شاعیرنک شیعیرنکی زورجوانی بؤ پیاوړکی دهوله مهندي به خیل و پژد دانا و بردی بؤی خوینده وه تا شتیکی بداتی. کابرا شیعیره که ی زور پینخوش بوو، به لام هه رچند کردی دلی نه هات هیچی بداتی. گوئی: نیستا هیچ پارهم به دهسته وه نیه، به یانی وهره گهنمی چاکم هه یه، باراشیکت بؤ تینده که م. کاکي شاعیر به یانی چوو سلووی کرد و کابرا گوئی: بوچی هاتووی؟ شاعیره که گوئی، له سره وه عده که ی دوینی هاتووم. کابرا گوئی، ماموستا دیاره زور بیعه قلی. تو دوینی به و دوو شیعیره دلی منت خوشکرد و منیش له پاداشتیدا دلی نوم خوشکرده وه، دهنه گهنم له کوئی بوو؟

*****

زانایه که ده لئ: به لامه وه شتیکی زور غه ربه که فه قیری نه وه نده ناخوشه. که چی هیندیک له زانایان مه دحی فه قیریان کردوه و له دهوله مهنديان به باستر داناوه. ده لئ: لام وایه هر له بهر دلی دامساوان نه وه نده یان پی هه لگو توه، یان وه ک رنوییه که یان به سر هاتوو که ده می نه ده که یشته ترئ و ده یگوت ترشه. نه وانیش نه یان توانیوه خویان دهوله مهنه بکن، ناچار مه دحی فه قیریان کردوه. بؤ نمونه، (نه بویه کړی خواړه زمی) له مه دحی فه قیریدا ده لئ: فه قیری خه سله تی چاکی زورن. په که م فه قیر له دنیا و قیامه تدا باری سووکه، دووم جیران و دراوسی به خیلی پڼوه نابهن و تهماعی تیناکه ن. سنییه م له ناخری مانگی په مه زاندا که س چاوی له زهکات و سه رفتره ی نیه.

چوارهم له چه ژنی قورباندا، قوربانی له سره نیه. پینجه م له به هاراندا که س چاوی له فرو و ماست و دوی نه و نیه. شه ش م له کاتی سره خرمانان که س ناچینه

سەر جوخینی و به نابه‌دلی بگه‌ریتته‌وه. چه‌وتم پایزان چاوه‌روانی مینوژ و گوینزی
لئ ناکه‌ن. ده‌لئی، فه‌قیر وه‌ک مزگه‌موت وایه ده‌بئی هه‌ر بۆی به‌ری و هیجت ناداتی.
جا ئه‌و زانایه ده‌لئی: ئه‌من نازانم بۆچی ده‌لئیی فه‌قیری له‌گه‌ل زوربه‌ی زانایان و
شاعیران له‌ دایک ده‌بئی. له‌ سه‌تی (نه‌ومت و نو)یان فه‌قیرن و قه‌ت پاره‌یان نیه‌.

*****

دوو پیاو له‌سه‌ر تایه‌ک خورما لینیان بوو به‌ شه‌ر و چوون بۆلای قازی شکایه‌تیان
کرد. قازی داوای شاهیدی لیکردن. یه‌کیان چوو شاهیدی هینان و شاهیدیاندا.
قازی رووی کرده شاهیدیکیان و گوئی: ده‌زانی ئه‌و تایه خورمایه چه‌ندی خورما
تیندا؟ کابرای شاهید زۆر وریا بوو گوئی: بۆ جه‌نابی قازی، ئه‌وه‌ سی‌ساله‌ جه‌نابت
له‌و مزگه‌وته‌دا قه‌زاوته‌ ده‌که‌ی، ده‌زانی چه‌ند داری تیندان؟ قازی هه‌رچه‌ند
خه‌جالت بۆوه، به‌لام زۆر پینکه‌نی و شاهیدیکه‌ی قه‌بوول کرد.

*****

یه‌کینک پاره‌ی به‌ ئه‌مانه‌تی له‌لای پیاوینک دانا. کاتن چوو داوای کرده‌وه، کابرا
حاشای لیکرد و گوئی پاره‌ی چی؟ چوو بۆلای (هه‌یاسی) کوپی (موعاویه) که زۆر
زیره‌ک بوو، شکایه‌تی لیکرد. هه‌یاس بانگی کردن و کابرا حاشای لیکرد. هه‌یاس
گوئی: له‌ج جینگایه‌ک پاره‌که‌ت دایه؟ گوئی له‌ فلان جینگا. گوئی له‌و جینگایه‌ هیچی
لئ بوو؟ کابرا گوئی به‌لئ داریکی لیبوو. هه‌یاس گوئی: هه‌سته‌ بچۆوه بۆلای
داره‌که، به‌لکو له‌بیرت چوینته‌وه، له‌وئت شارده‌ بینه‌وه. کابرای خاوه‌ن پاره‌هه‌ستا
چوو بۆلای داره‌که. هه‌یاس رووی کرده کابرا و گوئی: به‌عه‌قلی تو گه‌یوه‌ته‌ لای
داره‌که؟ گوئی، نه‌خه‌یر. هه‌یاس گوئی: ناپیاوی خاین، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لئ له‌ لای داره‌که
نه‌بووی، چون ده‌زانی. خاوه‌ن پاره‌که‌هاته‌وه، هه‌یاس گوئی: وه‌ره‌ ئیق‌راری به
باره‌که‌ت کرد. پاره‌که‌ی بۆ کابرا هه‌ستانده‌وه.

*****

هه‌یاس رۆژنکی له‌ناو خه‌لکینکی زۆر دانیشته‌بوو. پیاوینک به‌لایاندا تیه‌په‌ری،
هه‌یاس گوئی کوپینه‌! ئه‌و پیاوه‌ غه‌ریبه‌ و خه‌لکی شاری (واسیته) و غولامیکی
ره‌شی لئ ون بووه، به‌دوای داده‌گه‌رئ. کاتن کابرایان بانگ کرد و لینیان پرسى:
وابوو. به‌(هه‌یاس) یان گوت : ئه‌وه‌ چۆنت زانی؟ له‌ وه‌لامدا گوئی: به‌وه‌ی که به‌ملاو
ئه‌ولایدا ده‌روانی زانیم غه‌ریبه‌یه‌. ته‌ماشام کرد توژی شاری (واسیتی) پینوه‌بوو،
زانیم خه‌لکی وئیه‌. که ده‌گه‌یشه‌ته‌ لای ره‌ش پیسته‌کان، زۆری ته‌مasha ده‌کردن.
به‌وه‌ش را زانیم که غولامی ره‌شی ون بووه.

*****

پیاویک هه موو رۆژنیک شهش نانی دهکری. یه کیک لینی پرسی: ئه وه بۆ رۆژی شهش نان دهکری، چیان لئ دهکری؟ له وه لامدا گوتی: یه کیان جیا دهکه مه وه و یه کیان فریده دهه و دووانیان بۆ پاشه رۆژ دیلمه وه و دووه کانی دیکهش به قهرز دهدهم. کابرا گوتی: جالی نه بووم بۆم روون که وه. گوتی، ئه وه ی جیا ی دهکه مه وه بۆخۆم دهیخۆم. ئه وه ی دهلیم فریتی دهدهم ئه وه یه که دهیده م به خزمان. ئه و دووانه ی که دهلیم بۆ دوا رۆژیان دیلمه وه، دهیاندهم به دایک و بابم. ئه و دووانه ی که دهلیم به قهرزبان دهدهم دهیاندهم به دوو کوره کانم.

*****

شاعیرنیک شیعیرنکی زۆر جوانی بۆ پیاویکی دهوله مهندی به خیل و پۆد دانا و بردی بۆی خوینده وه تا شتیکی بداتی. کابرا شیعیرمه که ی زۆر پینخۆش بوو، به لام هه رچهند کردی دلی نه هات هیچی بداتی. گوتی: ئیستا هیچ پارهم به دهسته وه نیه، به یانی وه ره گه نمی چاکم هه یه، باراشنکت بۆ تینده که م. کاکای شاعیر به یانی چوو سلاری کرد و کابرا گوتی: بۆچی هاتووی؟ شاعیره که گوتی، له سه ره وه عده که ی دوتینی هاتووم. کابرا گوتی، ماموستا دیاره زۆر بیعه قلی. تۆ دوتینی به و دوو شیعیره دلی منت خۆشکرد و منیش له پاداشتییدا دلی تۆم خۆشکرده وه، ده نا گه نم له کوئی بوو؟

*****

زانایه ک دهلئ: به لامه وه شتیکی زۆر غه ریبه که فه قیری ئه وه نده ناخۆشه. که چی هیندیک له زانایان مه دحی فه قیریان کردووه و له دهوله مهندیان به باشتهر داناوه. دهلئ: لام وایه هه ره له بهر دلی دامساوان ئه وه نده یان پئ هه لگوتووه، یان وه ک رتوییه که یان به سه ره هاتوو که ده می نه ده که یشته ترئ و ده یگوت ترشه. ئه وانیش نه یان توتوانیوه خۆیان دهوله مهنده بکن، ناچار مه دحی فه قیریان کردووه. بۆ نمونه، (ئهبویه کری خواره زمی) له مه دحی فه قیریدا دهلئ: فه قیری خه سله تی چاکای زۆن، یه که م فه قیر له دنیا و قیامه تا باری سووکه، دووم جیران و دراوسی به خیلی پتوه نابهن و ته ماعی تیناکه ن. سینیهم له ناخری مانگی ره مه زاندا که س چاوی له زه کات و سه رفتره ی نیه.

چواره م له چه ژنی قورباندا، قوربانی له سه ره نیه. پینجه م له به هاراندا که س چاوی له فرو و ماست و دوی ئه و نیه. شه شه م له کاتی سه ره خه رمانان که س ناچیته

سەر جوخینی و به نابه‌دلی بگه‌ریتته‌وه. حه‌وتهم پایزان چاوه‌روانی میوز و گوژی لئ ناکه‌ن. ده‌لئ، فه‌قیر وه‌ک مزگه‌وه‌ت وایه ده‌بئ هه‌ر بژی به‌ری و هیچت ناداتی. جا ئه‌و زانایه ده‌لئ: ئه‌من نازانم بۆچی ده‌لئ فه‌قیری له‌گه‌ل زوربه‌ی زانایان و شاعیران له‌ دایک ده‌بئ. له‌ سه‌تی (نه‌وه‌ت و نو‌قیان فه‌قیرن و قه‌ت پاره‌یان نیه‌.

*****

دوو پیاو له‌سه‌ر تایه‌ک خورما لێیان بوو به‌ شه‌ر و چوون بۆلای قازی شکایه‌تیان کرد. قازی داوای شاهیدی لێکردن. یه‌کیان چوو شاهیدی هینان و شاهیدیاندا. قازی رووی کرده شاهیدیکیان و گوتی: ده‌زانی ئه‌و تایه‌ خورمایه‌ چه‌ندی خورما تیندا؟ کابرای شاهید زۆر وریا بوو گوتی: بۆ جه‌نابی قازی، ئه‌وه‌ سی‌ساله‌ جه‌نابت له‌و مزگه‌وته‌دا قه‌زاوه‌ت ده‌که‌ی، ده‌زانی چه‌ند داری تیندان؟ قازی هه‌رچه‌ند خه‌جالت بۆوه، به‌لام زۆر پێکه‌نی و شاهیدیکه‌ی قه‌بوول کرد.

*****

یه‌کیک پاره‌ی به‌ ئه‌مانه‌تی له‌لای پیاویک دانا. کاتئ چوو داوای کرده‌وه، کابرا حاشای لێکرد و گوتی پاره‌ی چی؟ چوو بۆلای (هه‌یاسی) کورئ (موعاویه‌) که‌ زۆر زیره‌ک بوو، شکایه‌تی لێکرد. هه‌یاس بانگی کردن و کابرا حاشای لێکرد. هه‌یاس گوتی: له‌ج جینگایه‌ک پاره‌که‌ت دایه‌؟ گوتی له‌ فلان جینگا. گوتی له‌و جینگایه‌ هیچی لئ بوو؟ کابرا گوتی به‌لئ داریکی لێبوو. هه‌یاس گوتی: هه‌سته‌ بچۆوه بۆلای داره‌که‌، به‌لکو له‌بیرت چوینته‌وه، له‌وینت شارد بینه‌وه. کابرای خاوه‌ن پاره‌ هه‌ستا چوو بۆلای داره‌که‌. هه‌یاس رووی کرده کابرا و گوتی: به‌عه‌قلئ تو گه‌یوه‌ته‌ لای داره‌که‌؟ گوتی، نه‌خه‌یر. هه‌یاس گوتی: ناپیاوی خاین، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لئ له‌ لای داره‌که‌ نه‌بووی، چون ده‌زانی. خاوه‌ن پاره‌که‌ هاته‌وه، هه‌یاس گوتی: وه‌ره‌ ئیقراری به‌ باره‌که‌ت کرد. پاره‌که‌ی بۆ کابرا هه‌ستانده‌وه.

*****

هه‌یاس رۆژئکی له‌ناو خه‌لکئکی زۆر دانیشته‌بوو. پیاویک به‌لایاندا تیه‌په‌ی، هه‌یاس گوتی کورینه‌! ئه‌و پیاوه‌ غه‌ریبه‌ و خه‌لکی شاری (واسیته‌) و غولامئکی ره‌شی لئ ون بووه، به‌داوای داده‌گه‌پئ. کاتئ کابرایان بانگ کرد و لێیان پرسئ: وایوو. به‌(هه‌یاس) یان گوت : ئه‌وه‌ چۆنت زانی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: به‌وه‌ی که‌ به‌ملاو ئه‌ولایدا ده‌روانی زانیم غه‌ریبه‌یه‌. ته‌ماشام کرد توژی شاری (واسیته‌) پێوه‌بوو، زانیم خه‌لکی وئیه‌. که‌ ده‌گه‌یشته‌ لای ره‌ش پێسته‌کان، زۆری ته‌مasha ده‌کردن. به‌وه‌ش را زانیم که‌ غولامی ره‌شی ون بووه.

*****

پیاوی عاقل شت ناشکرا دهکا. جارنک پیاوئک پاروی لئ دزرا. شکلی له چهنه کسینک بیو. چووه لای (والی) شکایه تی لیکردن. ئهوان حاشایان کرد. والی گوتی: زورباشه حاشا بکن، به لام دهبنی به ریز به دواوی یه کتردا بچن دوی ژورده تاریکه وده. گوریستی تیندایه دستی پیندایتن و وهرنه وده دهرده. گوتی: ئه گهر دز دستی لئ بدا به دستیه وده دنوسی و بهری نادا. چوون هه موانیان دهستیان پینداهینا، یه کیان نه بی. که هاتنه دهرده، ئه و نه بی دستی هه موان سوور بیوو، به لام ئه له ترسان دستی لئ نه دا بیوو، به وهره زاندره، که ئه دزیوه تی.

*****

جارنک له سه حرای عه ردهستان ئیمامی (هه نه فی) زوری تینو ده بی. له وکاته دا تووشی عه رده بیک ده بی و ده بیینی دودانه یه کی ئای پینیه، داواوی ئاوی لئ ده کا، کابرای عه رده دلئ: به پینچ درهم، ئیمامی هه نه فی ئاوه که ی لئ ده کپی و تیری لئ ده خواته وده. دواوی ماودیه که به کابرا ده لئ: حه زت له (قاوتوی) نیه؟ کابرا ده لئ: به لئ زورم حه ز لئ یه. ئیمام زوری پیند ده بی، تا کابرا تیر ده خوا ده دیداتی. له پاشان کابرا له تینوان تینی بۆ دئ و داواوی ئای ده کا. ئیمام ئاوه که ی پئ ده فرۆشینه وده به پینچ درهمه که ی خوی.

*****

دوباره ده لئین: کورنک حه زی له کچنک ده کرد، هه ستا چوو بۆ لای ئیمامی هه نه فی و عه رزی کرد، ده چمه داخواری کچی فلان کس، به تهم له بهر ئه وده پاردم که مه ده زانم نامده نئ چاره م چیه؟ ئیمام له سه رده خ ده لئ: کورم، ئاله ته که ت به دوازه هه زار ده فرۆشی؟ کورده که زور شه ره نه ده بی و ده لئ: نه خیر قه ربان، نایفه شم ئیمام ده لئ: ده بچ بۆ داخواری و شه گهر گوتبان کئ دناسی؟ بلئ، ئیمام. کوره ناردی بۆ خواری بینی و گوتیان، ئه تو کئ دناسی؟ داخوا ده له مه ندی، فه قیری؟ گوتی، ئیمامی هه نه فی ده مناسی؟ چوون پرسیاریان کرد، ئیمام فه رموی: به لئ شتیکی هه بوو به دوازه هه زاری نهیدا. و دیان زانی زور ده وله هه نده و کچه که یان دایی.

*****

ژنیکی جوان به میرده ناشیرینه که ی گوت: مژده بی لئت، هه ر دوو کمان ده چنن به هه شتی. میرده که ی گوتی: چۆن ده زانی؟ گوتی: به وهره که خوای گه ورده جوانیکه و ده منی به نسیب تو کردوه شوکرانه ی خوای له سه ر ده که ی و ناشیرینیکی و ده

تَوْشَى تَوْشَى مَن كَرْدُووه پِيت پَازِيم و خَوَم پَاگرتووه.

*****

جووله که یهک ته ماشای کرد له پوژی مانگی ره مه زاندا موسولمانیک نه وه گۆشت دهرژیننی. چووه بۆلای و داوای یهک دوو کوتی لیکرد. کابرای به ناو موسولمان گوتی: ناخر گۆشتی سه برپاوی ئیمه بۆ ئیوه چه لال نیه. کابرای جووله که گوتی: ناخر منیش له ناو جووله کاندا وهک تق له ناو موسولماناندام و قهیدی نیه بینه بدهیی.

*****

دهلین: شاعیریک زۆر فهقیر دهبن و هیچی له ماله که بیدا نه بووه، که چی هه رکه دهچووه دهرهوه دهرگای ماله که ی دادهخست. گوتیان: نه وه بۆ که دهچیه دهرهوه دهرگا که ت دادهخه؟ له وه لامدا گوتی: ناخر تا خه لک نه زانی که فهقیرم.

*****

له (عه باسی) مامی (پتغه مبه ر) بیان پرسی: تق گه وردتتری یان پتغه مبه ر؟ له وه لامدا گوتی: نه وه له من گه وره تره، به لام نه من له پتیش نه ودا له دایک بیوم، چه ند به نه دهبی وه لام داودته وه؟

*****

(ئه بولعهینا) کوریک زۆر زانا و شاعیر و حازر وه لام بووه و زۆری شت لی ریوایهت دهکن، بۆ نمونه دهلین: جاریک گوتی له پیاویک بوو دهیگرت: (مَذْهَبِي الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ). واته هه زه بی من نه وديه، دوو ویز پیکه وه کۆ دهکه مه وه. (ئه بو لهینا) فهوری گوتی: (سَدَقَتْ تَجْمَعُ بَيْنَهُمَا بِنْرِكِيَا) واته راست دهکه ی، پیکه وه یان ته رک دهکه ی. جاریک کابرایک گوتی: (يا ئه بو لهینا) حاتقو ل فی فلا ن و فلا ن؟ واته نه ی نه بولعهینا، سه بارهت به فلا ن کهس و فیسار کهس دهلینی چی؟ له وه لامدا گوتی: (هُمَا كَالْخَمْرِ وَالنَّيْسِ إِشْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْحِهِمَا) واته نه وان وهک شه راب و قوومارن، گوناحیان له قازانجیان پتره.

*****

جاریک (ابن الجهم) پتی دهلن: (يا فاجر) واته نه ی فاسق. له وه لامدا دهلن: (وَضْرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ) واته وینه ی به من هینایه وه و خوی له بیر چوو.

*****

جاریکی دی خه لیفه ی به غدا (المتوکل) دهلن: (ئه بولعهینا)! ده زانی که سه عدی کوری (عه بوله لیک) زۆر به تق پیده که نی. له وه لامدا دهلن: قوربان! خوی گه وره له

قورانی پیروز دا باسی کردوه. نه وه نیه ددهرمووی: (إِنَّ الَّذِينَ أُجِرُوا مِنَّا مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ)، واته موجریمه کان به نیمانداره کان پتیدهکنن.

*****

(هه جاجی سهقهفی) میرد و کوپ و برای ژنیکی گرتیبون. ژنه که چوو بۆلای
داوای لیکرد، لییان ببووری. هه جاج گوتی: له بهر خاتری تو یه کیان عه فوو ده کهم،
خوت سه ریشک به کامیان ده لئی تا بۆت نازاد بکه م. ئا فرده ته که گوتی: قوربان،
مادام وایه، براهه م نازاد که، چونکه میرد و کوپ ده بنه وه، به لام برا نابینته وه.
هه جاج قسه که ی زور پی جوان بوو، گوتی له بهر نه و قسه جوانه ت، نه وه هه رسنیکم
عه فوو کردن.

*****

دهسه لاتداریک به سواری و به فیزه وه، رۆژنیک چوو نه ناو مه زایه که ته ماشای کرد
جوتیارنیک کاسه سه ریکی به ددسته وه یه ته ماشای ده کا. به گالته ده لئی: نه ی
بینه قه ل، نه وه بۆ هینده له و کاسه سه ره دهروانی و فکری لئ ده که یه وه؟ پیم بلئی چ
نیازتیک هه یه. کابرا زور له سه ره مخۆ ده لئی: تیده فکرم تا بزانه م داخوا نه وه کاسه ی
سه ری نه میریکی و دک تویه یان هی جوتیارنیک وه ک من، به لام تا نیستا بۆم روون
نه بۆته وه. نه میره که به وه لامی کابرا زور هه جاله ت ده بینته وه. ئاوساری نه سپه که ی
دهگری و گورج دهروا.

*****

کۆمه لیک دانیشته بوون باسی گه پانی زهویان ده کرد به دهره ی رۆژدا، کابرایه که
گوتی: نازانه له وه تی من له دایک بووم، قهت نه مدیوه زهوی بگه ری، یه کینک گوتی:
ته مه نت چه نده؟ گوتی شتست سال. کابرا گوتی: کوره ی زهوی له پیش له دایکبوونی
تۆدا ده گه را، به لام له بهر گرانی و ناوچاوانی تالی تو، له وه تی تو له دایکبووی جووله
ناکاو رده ق راوه ستاره.

*****

(ئه بو نیسحاق) ده لئی: نه گه ر گوتیان: ده وله مه ند فه قیر بوو، باوه ر بکه. نه گه ر
گوتیان: زیندووینک مردوه، باوه ر بکه، به لام نه گه ر گوتیان نه حمه قینک عاقل بووه،
باوه ر مه که، چونکه نه حمه قی خووی به ده وقت ته رک نا کری.

*****

پیرژنیک ده چی بۆلای قه سابینک و ده لئی: وه ستا گیان بایی دره مه نیکم گوشتی
باش و ناسک بۆ بکیشه و ناوی خوشتم پی بلئی، بۆ نه وه ی که چوو مه وه مالی،

دوعای به‌خیرت بق بگم. کابرای قه‌ساب گۆشته‌که‌ی بق ده‌کیشی و ده‌داتی و ده‌لی، دایه گیان ناوم (رایکیشه)یه. پیریژن ده‌چینه‌وه گۆشته‌که‌ی لی ده‌نی. کاتی دایه‌گری و ده‌ست ده‌کا به‌خوارنی، ته‌ماشا ده‌کات زور چیره. له‌به‌ر چیری و پیری و له‌جه‌ری گۆشته‌که، هر به‌ ددانان راده‌کیشی و ده‌لی: له‌عنه‌ت له‌ راکیشی. نه‌یده‌زانی وه‌به‌ر خوی ده‌که‌وینه‌وه.

*****

(مه‌ئمون) جاریک له‌ناو شاری، پیاوکی نه‌زانی نه‌حمه‌قی له‌گه‌ل ده‌بن. چاری به‌ جاریه‌کی جوان ده‌که‌وی ده‌یفرۆشن. جاریه‌که‌ی کپی و به‌ کابرای گوت: ناویکی خۆش هه‌لبژیره تا نه‌و جاریه به‌و ناوه‌وه بانگ بگم. کابرا گوتی: قوربان ناوی بنی (جامیعی دیمشق) و ناوی له‌وه خۆشتر نیه.

*****

جاریک کابرایه‌ک دایکی ده‌میری و ده‌چن بۆلای دوکانداریک و ده‌لی کاکه‌ ده‌ میترم خامی سپی بۆ لی‌وه‌که، بق کفنی دایکم. دوکانداره‌که خه‌ریک ده‌بنی بۆی لی وه‌کا، کابرا ده‌لی: کاکه‌ خامه‌که کۆنیش بی قه‌یدی ناکا، چونکه‌ دایکم به‌ په‌حمه‌ت بی تا مابوو هر کۆنه‌ی له‌به‌ر ده‌کرد.

*****

ده‌لین: پیاوکی له‌ کانی زێردا کاری ده‌کرد. ماوه‌یه‌ک بوو هیچی نه‌ده‌دیته‌وه. رۆژیک ده‌ستی کرد به‌ دوعا و پارانه‌وه و گوتی: خوايه زه‌رده‌کم بق بنی‌ری تا نارحه‌تی و ماندوو‌بوونه‌که‌م لاجی. له‌پاشان ده‌ستی کرده‌وه به‌ کارکردن و له‌ناکا و دووشکیکی زه‌رد پتوه‌یدا. نه‌و شه‌وه تا به‌یانی خه‌وی لی نه‌که‌وت. فه‌قیره هه‌رهاواری ده‌کرد و ده‌یگوت: قه‌یدی ناکا با وام به‌سه‌ر بی، خه‌تای خۆم بوو، ناوی زه‌رده‌که‌م نه‌هینا.

*****

جاریک مامۆستا مه‌لا سه‌ید قادری نه‌مه‌شیری به‌په‌حمه‌ت بی، له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی هه‌میشه دار سیفاره‌که‌ی به‌ ده‌مه‌وه بوو، که‌چی لینی ده‌گه‌را و ده‌یگوت: نه‌وه کوا دارسیفاره‌که‌م؟

*****

ده‌لین: کابرایه‌ک ده‌چینه‌ مالنیک و پتی ده‌لین خۆ تو ده‌عه‌وت نه‌کراوی. حه‌قت نیه له‌و خوارنه‌ بخوی. کابرا ده‌لی: سوپحان الله، نه‌و قسه‌ی ئیوه موخالیفی ئایه‌تی قورئانه که‌ ده‌فه‌رمووی، (أَوْبُوتِي إِخْوَانِكُمْ) واته‌ یان مالی براکانتان. گوتی نه‌ی

خو نالی: (إِنَّمَا الْمَوْنُونَ إِخْوَةٌ)؟ گوتیان، دمه رموو. له پاشان پرسیاریان لیکرد و گوتیان تو کام سوپه تهی قورنانت به لاوه عه چایبه؟ گوتی سوپه ی (مائیده). گوتیان له دوا ی نهو چ نایه تیک؟ گوتی نایه تی (ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا) گوتیان نهی له دوا ی نهو. گوتی نایه تی (أَتِنَاغْدَاهُنَا) گوتیان: نهی دوا نهو؟ گوتی نایه تی (أَخْلَوْهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ) گوتیان، دوا ی نهو؟ گوتی (مَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ).

*****

سوفیه کی ریش دریز زور واسواس و حمبه لی ده بی. ده چی بولای شیخه کی و ده لی: قوریان نازانم چون به ته وای له دستنویژدا ریشم ته ر ده بی؟ شیخه فرمووی: که ناوت به دم و چاواندا کرد دست له ریشته بخه. سوفی ده لی ناخر قوریان له وانه به ته وای ته ر نه بی. شیخ ده لی: که وایه هر له نیواروه بیخه ناو ته شتیک ناوهه تا ده خوشی.

*****

سالیک عه رهبیک ده چی بق حه ج و له پیش خه لکدا خوی ده گه بیئیه مالی (کابه) و توند په رده ی (کاعبه) ده گری و ده لی: نهی خوی گوره تا خه لک نه هاتون دهوره ت بگرن و سه رقالت که ن عه فوم بکه.

*****

کابرایه ک له ناو عه رهباندا زور به (شومی) به ناویانگ بوو. رژیک پتیا ن گوت: نهوه هوی چیه و اشوم و به د قودومی؟ له وه لامدا گوتی: چونکه له رژی وه فاتی پیغه مبه ردا له دایک بووم و له رژی وه فاتی حه زره تی نه بویه کردا له مه مک کراومه وه و له رژی وه فاتی حه زره تی عومه ردا خه تنه کراوم و له رژی وه فاتی حه زره تی عوسماندا راست و چه پی خوم ناسیوه و له رژی وه فاتی حه زره تی علی دا ژنم هیناوه و له رژی شه هید بوونی حه زره تی حوسین دا کورم بووه. نه وانه بوونه ته هوی شوومی من.

*****

ژن و پیاییک زورجار شه ریان ده کرد و ناشت ده بوونه وه. جاریک زور له به کتر عاجز بوون و یه ک دوو رژی به کتریان نه ده دواند. ناخری شه ویک پیاوه که داوای کاری شه رع ی له ژنه که کرد. ژنه که له وه لامدا گوتی: به له عننه تی بی، نه وه منده زورزانی، هه تا نه من و تو لیتمان بوو به شهر و هه را، داوای کاریکی وام لی ده که ی بق ناشت بوونه وه، که نه توانم له قسه ت ده رچم.

*****

چه زرهتی عومەر زۆر دادگەر بووه. شهویک به ناو شاری مه دینه دا دهگه پڕی. ته ماشا دهکا ره شمالتیک هه لدراره که پوژی پینشو لهوئ نه بوو. دهچیته نزیکی و گوینی له نالهی نافرمتیک دهبن. که زیاتر دهچیته پیتشه وه پیاویک له بهر زارکی ره شماله که دانیشتنووه. دهچی بۆلای و دهلی: ئەتۆ چکاره ی؟ کابرا دهلی: (به دویم) واته عه ره بی دهشته کیم هاتووم بچمه لای خه لیفه ی ئیسلام شتیکم داتی، چه زرهتی عومەر دهفه رمووئ ئە ی ئەو نالینه چیه؟ کابرا دهلی ئەوه ژنه که مه به مندال بوونه وه یه. چه زرهتی عومەر دهلی: که سی له لایه؟ کابرا دهلی: که سی لایه. چه زرهتی عومەر به بیده نگی دهگه پیته وه مال و به خیزانه که ی که ناوی (اُم کُلسُوم) و کچی چه زرهتی عه لی بوو، دهلی: خوا خیرینکی بۆ ناردووی، دهیکه ی؟ خیزانه که ی دهلی: چ خیریکه؟ چه زرهتی عومەر دهلی: نافرمتیک به مندال بوونه وه یه و که سی لایه. خیزانه که ی دهلی: ئەگەر پیت باشه با بچین. چه زرهتی عومەر دهلی: چی پنیوستی ژنه زاوانه هه لیکره و مه نجه ل و پۆن و ساواریش بینه با من هه لیکرم. به جووته دهچن بۆ لای ژن و پیاوه که. چه زرهتی عومەر به خیزانه که ی دهلی: تو بچو ژوره وه بۆلای ژنه که و به کابراش دهلی: ناگریک بکه وه. کابرا ناگر دهکاته وه و چه زرهتی عومەر مه نجه ل وه سه ر دهنی و دست دهکا به فوو لیکردنی ناگره که و هه موو ره یسی دووکه لاوی دهبن. تاجیشیت پیدهگا، ژنه مندالی دهبن.

خیزانی چه زرهتی عومەر دیته دهره وه و دهلی: ئە ی ئەمیری موسولمانان مژده بده بهو پیاوه کورپان بوو. کابرا که دهزانی ئەوه چه زرهتی عومەر زۆر خه جالهت دهبن. چه زرهتی عومەر دهلی: ئە ی برای عه ره ب، ئەگەر که سینک بوو به کار به دهستی خه لک، دهبن ناگای له وه زعیان بن، چونکه له دوا پوژدا ئەو به ره پرسیاره. له پاشان چه زرهتی عومەر هه لدهستی مه نجه له که هه لدهگری و دهیباته به رده می زارکی ره شماله که و بهیدا به خیزانی، ئەویش دهیبا ژنی کابرای لی تیر دهکا و دیته دهره وه. چه زرهتی عومەر به کابرا دهلی: بچوو ژوره وه نان بخو و به یانی وه ره بۆ لام. به یانی دهچی، ئەوه ی پتیویست بن دهیداتی و به ریتی دهکاته وه. جا ئەوه یه عه داله تی عومەر.

*****

دوپاره شهویکی دیکه به شاردا دهگه پڕی. ته ماشا دهکا له مالتیکدا چرا دایسی. کاتی دهچی له که لینی دهرگا که یانه وه دهروانی، عه ره بیکری رهش له ناو کومه لیکدا نارهق دهخوانته وه. به دهرگادا رهنگای نابنی بۆی بچی، له سه ربانه وه دهچیته خواری. که چاویان پیده که وی زۆر دهرسن و قوله ره شه دهلی: ئە ی ئەمیری موسولمانان

تاوانم کردوه و توبه دهکم، توبه م لئ قبول که. حه زردتی تومهر دهلئ: له سهر نهو نارهب خوار دندهوت دارکاریت دهکه م. قوله رهش دهلئ: نهی نه میری موسلمانان بؤ دارکاریم دهکه ی؟ خق من هر گوناحیکم کردوه، نارهبم خوار دوقته وه و توبه ی له سهر دهکه م، به لام جه نابت هر رئیسنا سن گوناحت کرد. دهلئ: خوی گهورد له قورنای پیروزدا فهرموویه تی: (وَلَا تَجَسَّسُوا) واته جاسوسی مه که ن توئم شهو کردت. فهرموویه تی: (وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا) واته له دهرگاوه وهرنه ژوره وه، تو به سهر بانیدا هاتی، فهرموویه تی: (وَلَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا) واته مه چنه مالی خه لک تا نه تانناسن و سلویان لئ نه که ن. جه نابت بی نه وه ی بتناسین و نیجارتد بدهین و سلو بکه ی، هاتیه ژوره وه. له تو دهرسم نه وه گوناح نیه؟ دهی نه و تاقه گوناحه ی من به و گوناحانه ت ببه خشه و توبه ش دهکه م، که جارنکی دی نارهب نه خومه وه. حه زردتی عومهر دهستی کرد به گریان و هاته دهر وه.

*****

کابرایه ک به ناوی (نه بورافیع) دهرمزی و پاش ماومیه ک دیته خهوی ژنه که یه وه، دهلئ: فلان سه پراف دهناسی؟ ژنه که ی دهلئ به لئ. کابرای میردی دهلئ دوو سه د دره می منی لایه، به یانی بچق وهریگره وه. ژنه به یانی زوو دهچی و دهلئ: نه م شهو له خه ومدا میرده که م گوتی دوو سه د دره می لای توبه و گوتی بیمه لات و لیت وهرگره وه. کابرا گوتی، دایکم نه من قهت موعامه لم له گه ل نه کردوه و هیچم له لا نیه. نافرته که چوو بق مزگهوت. له وکاته دا هه موو خزمه کانی نه بو رافیع له وی بوون و زور له لای خه لک به پیز بوون. نافرته که روودا وه که ی بؤ گیرانه وه. گوتیان: نه بو رافیع قهت دروی نه کردوه به زیندووی، به مردووییش درق ناکا. بچوه له دادگا شکایه تی لئ بکه، نیمه شاهیدیت بق ددهین. کابرای سه پراف نه و قسه ی بیسته وه، زانی که هه مووی لئ دهستیننه وه. هه ستا چوه لایان و گوتی: بابه سولحمان له به یندا بکه ن. گوتیان زور باشه سه دی بده وه و له سه ده که ی دی گهر دنت نازاد دهکا. سه پراف گوتی باشه، به لام ده بی قه باله که مان له به یندا بنوسن. گوتیا ن: چ بنوسین؟ گوتی: بنوسن ژنی نه بو رافیع له سهر سه د دره م سولحی له گه ل فلان که س کرد، که جارنکی دی خهونی وا نه بیننی و بیته وه سه رم و شاهیدی بؤ بدهن. خزمه کانی حالی بوون و گوتیان خوا خه جاله تت کا بق نهو شرت و به لگه یه ی هیناته وه.

*****

(ئەبو ئەسود) سەكۆيەكى بچوکی دروست كردهو، ھەرجینگای دانیشتنی خۆی دەبوو. سفرەھەکی لەسەر راخست و وەختی نان خواردنی ھەرچی بەوێدا دەھات فەرمووی دەکرد، بەلام لەبەر ئەوەی تەنیا جینگای خۆی دەبوو، كەس لەگەڵی دانەدەنیشت. پۆژنك كۆپنکی مندالكارەي ئەنساری بەوێدا دەچنی و ئەبو ئەسود دەلنی فەرموو. كۆرە تەماشای دەكا سەكۆيەكە ھەر جینگای خۆی دەبیتەو، بە ئاسپای سفرەكە ھەلدەگری و لەسەر ئەرزى دادەننی و بە ئەبو ئەسود دەلنی: ئەگەر جەنابیشت دەخوی فەرموو و دەست دەكا بەخواردن. ئەبو ئەسود ھەر تەماشای دەكا، كۆرەكە ھەرچی لەسەر سفرەكە دەبێ دەیخوا و ئاخەر پارووی لە دەست دەكەوێتە خوارى. كۆرە ھەلی دەگریتەو، فووی لێ دەكا و دەلنی: (وَدَلَّيْ) ھى بۆ شەیتانت بەجنى ناھیلتم ئەبو ئەسود دەلنی: (وَاللَّهِ) ھى بۆ (مەلانیكە) ی موقەررەبیشی بەجنى ناھیلنی ئەك بۆ شەیتان. دەك مردووت مرئى بۆ زیرەكیت.

*****

كابرایەك داواى پینغەمبەرى دەكا. دیگرن و دەیبەن بۆلای حاكم. حاكم دەلنی: بیکۆژن. كابرا دەلنی بۆ دەمكۆژن؟ خۆ ئەمگوتوو ئەمن پینغەمبەرم. گوتومە (ئەبو بەكرم) دوپارە حاكم دەلنی: مەیدان ھەسیری بكن، خەریك دەبن پاریكێشن دەلنی، بۆ وام لێدەكەن؟ دەلین، گوتوتە ھەزرتی ئەبو بەكری، دەلنی، نا گوتومە (تابیعینم)، دوپارە حاكم دەلنی، داركارى بكن، كابرا دەلنی، بۆ لێم دەدەن؟ دەلین، ئاخەر تۆ شتێك دەلینی كە ھەونی. كابرا دەلنی، ئەى خانەخەراپینە، كە ھاتم بۆلاتان پینغەمبەر بووم. دەتانەوئى بە سەعاتێك لە پینغەمبەریەو بەمكەن بە عوام؟ سەبەرم لێ بگرن تا بەیانى ئەوكاتە چ دەلین، دەبمە ئەو.

*****

(موعاویبەى) براى (عەبدولەلیكى) كۆرى (مەروان) زۆر بیعەقل بوو. پۆژنك لەبەر دەروازەى شارى (دیمشق) راوستا بوو، چاوەروانى عەبدولەلیكى دەكرد. ناشینكى لە تەنیشت بوو بە ھەلسورانی (كەرىك) دەگەرا. كە تەماشای كرد كەرىك ھەر بە دەورى خۆیدا ھەلدەسوړئ و زەنگولنكى لە ملدایە ترینگە ترینكى یەتى. چوو بە ئاشەوانەكەى گوت: ئەو زەنگولەت بۆ لە مل كردهو؟ كابرا گوتی، لەبەر ئەوەى جارى وایە خەو دەمباتەو، ئەگەر گوێم لە دەنگى زەنگولەكە نەبوو، دەزانم كەرەكە راوستاوە و ئاشەكە ناگەرى. ھەچەى لێ دەكەم و دەست دەكاتەو بە ھەلسوران. موعاویبە گوتی: بۆ ئەگەر كەرەكە راوستنى و سەرپاوەشینى تۆ نازنى كە راوستاوە؟ كابرای ئاشەوان گوتی، جا كەرەكەى من ئەو عاقلەى جەنابتى لە كوئى

*****

دهلین: جارنک (ئیبنو هه به ننهقی) وشترنکی لئ و ن بیوو. هاواری دهکرد و دهیگوت: رهمهتی خواتان لئ بئ وشترهکهک و ن بیوو، هه رکه سینگ و دهیبینی گهردنی نازاد بئ وشترهکه بۆ نهو. گوتیان جا باشه نه تو له دۆزینه و دیدا چیت پینده برئ؟ له وهلامدا گوتی: وا دیاره ئیوه نازانن که شت دۆزینه وه چهند خۆشه.

*****

(عه مری) کورپی (هه دداب) پیاوئیکی ناوداری به سالداچوو بوو. له ئاخیری ته مه نیدا چاوی کوئیر ده بئ. خه لک بۆ نه حوالپرسین و داندانه وهی دهچوونه لای و دلخۆشییان ده دایه وه. پیایک به ناوی (نه بو عه تاب) زۆر بئعه قلی و نه خه ق بوو، چوو بۆ لای و ده ستیکرد به دلخۆشی دانه وهی و گوتی: قوربان بهی کوئیر بوونه ت نارمحه ت مه به. نه گه ر ده تزانئ له رۆژی قیامه تدا چه ندیان سه واب و پادا شت هه یه، دوعا ت ده کرد ده ست و قاچیش ت بشکنئ.

*****

کورئیکی قوماریاز له هه مامئ تووشی پیاوئیکی وردگ زل ده بئ. دهچئ بۆ لای و ده لئ: مامه زۆرم هه وهس له وهی، نه وه دنا وکت راکه م. کابرا پیره زۆر به نارامئ و له سه رهخۆ ده لئ: جا که سی مامئ ده زانئ قونت دهچئته سه ر کوئئ؟ نه گه ر ده یکه ی فه رموو حازرم بۆ نه و سه و دایه. کورپه که ده لئ مامه ئاخیر به ر ده یشت داده نیشم. کابرا پیره تووره ده بئ و ده لئ: هه سته برۆ نه ی زۆلی هه رامزاده.

*****

دهلین: سه ره بیک له سه ر دزئ ده گیرئ و دهیبه ن بۆ لای هه جاچی سه قه فی. هه جا ج نه مر دهکا و ده لئ هه وت سه د داری لئ ده ن. کابرای دز له گه ل هه ر دارنکا که لئئ ده دن جارنک ده لئ خوا به زۆر شوکر. کورپه مامئکی له وئئ ده بئ و ده لئ (والله) مر نه وه بۆیه نه وه نده ت لئ ده دن چونکه شوکرانه ی خوا ده که ی، له به ر نه وه ی خوا ی گه وره له قورئاندا فه رموو به تی: (لَئِنَّ شَکْرَتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ). کابرای دز گوتئ، بۆ نه وه له قورئاندا هه یه؟ کورپه مامه که ی گوتئ به لئ نایه تی قورئانه. کابرای دز گوتئ: (يَا رَبِّ لَأُشْكِرَ فَلَا تَزِدْنِي، أَسْرَفْتُ فِي شُكْرِكَ فَاعْفُ عَنِّي يَا عَبْدَ شَوَابِ الشَّاكِرِي عَنِّي).

واته نه ی خوا ی گه وره چیدی شوکر ناکه م بۆم زیاد مه که، ئیسرافم له شوکرئ تۆدا کرد، عه فووم بکه و له نه چر و پادا شی شوکرانه بژیران به دوورم که. هه جا:

بهو قسه زور پينگه‌نی و دزه‌ی نازاد کرد.

*****

ناغايه‌ک دوو شيتان بانگ ده‌کا قسه‌ی خوشی بؤ بکه‌ن و پينيان پي بکه‌نی. شيته‌کان نه‌ونده‌يان قسه‌ی قور و بيتام کرد، ناغا خوی بؤ رانه‌گيرا و توره بوو گوتی، دا نه‌و دماچه‌م بؤ بينن با بيانکوژم. يه‌کيک له شيته‌کان له قاقای پينگه‌نينی دا و به‌نه‌وی دیکه‌ی گوت: غم مه‌خؤ تا نئستا دوو بووين، نه‌وه به ناغاوه بووين به سئ. ناغا ده‌ستی ساربووه و ده‌نگی نه‌کرد.

*****

کابرايه‌ک ناوی (داودی موساب) بوو. به‌يانیه‌ک له‌خه‌وه‌ستا و گوتی: کورينه‌نم شه‌و خه‌ونیکم دی، نيوه‌ی راست بوو و نيوه‌ی درؤ. له‌خه‌ومدا کيسه دراوينکم له‌سه‌ر شانان بوو نه‌ونده‌گران بوو، له‌به‌ر قورسیی له‌خؤم ری، که وه‌خه‌به‌ر هاتم پيساييه‌که‌م دی به‌لام کيسه دراو نه‌بوو.

*****

ده‌لین: عه‌ره‌پينکی ده‌شته‌کی کورنکی بچووکي ده‌مري، ده‌چن بؤلای دلخوشی وه‌دن، ده‌لین بؤ خؤت سه‌لامه‌ت بی، نومیده‌وارين له‌رؤزی قيامه‌تدا شيفاعه‌تت بؤ بکا. له‌وه‌لامدا گوتی ياخووا خوا قه‌ت موحتاجی شه‌فاعه‌تی نه‌وم نه‌کا، فه‌قيره‌هر ده‌توانی به‌ده‌ردی خوی رابگا.

*****

له‌سه‌رده‌شتی پياوينکی پيری قسه‌خؤش، دوکانی شیرگه‌ری هه‌بوو ساچمه‌زه‌ن و خه‌نجه‌ر و چه‌قو و ده‌سکه چه‌قوی دروست ده‌کرد و ناوی مام سه‌لیم بوو. سه‌ودا و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد، هه‌رچی دروستی بگردايه، ده‌يگوت بابله‌ی دوو قيرانان بده، نه‌گه‌ر بايي چهند تمه‌نیش بوایه هه‌ر ده‌يگوت ده‌کاته دوو قيران. زؤری ده‌جوومه لای و گویم له‌قسه‌خؤشه‌کانی ده‌گرت. له‌ناو توزو خؤلی شاخه بزنه‌کاندا له‌لای دادمه‌نیشتم. رؤژنیک گوتی: مامؤستا کاریکم پیتی زور پينخؤش‌حال ده‌بم که به‌قسه‌م بکه‌ی. گوتم فه‌رموو مام سه‌لیم. گوتی، بچؤ به‌مه‌لای مزگه‌وته‌که‌مان بلتی، مام سه‌لیم ده‌لینی، نه‌گه‌ر سورمه‌تی (إِنَّا أَعْطَيْنَا) ی پي کورته با سورمه‌تیکي دیکه بخویني، ده‌نا هيچ مانای نيه نه‌ونده‌ی دريژ ده‌کاته‌وه و ده‌لن: (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوسْرَ) به‌دريژی. گوتی، دووم نه‌وه دوو مانگه موراقه‌به‌ی ده‌که‌م سيواکيکی له‌و تاقه چکؤله‌ی ميحرابی مزگه‌وت داناوه، له‌پيشنوژ دابه‌ستن دا جارنیک به‌ملاونه‌ولای ده‌ميدا دیني و له‌تاقه‌که‌ی داوینته‌وه، ده‌با جارنیک بيشوا نه‌و مال

خه رایه.

جاریک گوتی: له گال رهسولی مامه خالهی چووین بز مازو کرین، چووینه مالیک له دتیهک خاوهن ماله که پیریزنیک بزو، مازویان زور بوون، لیتمان کرین و دهستان کرد به کیشانیان، هه موو جاری پیریزن چنگیکی له تهرارزه که دهردینانه وه و دهیگوت روله نیوه شارستانین نازانن چهندیان پینوه مساندوو بووین. له ناخردا جاریک چنگیکی هه لگرت و بایه کی لی بزوه، خوا ووت حهستی، نهوچار هه موو جاریک چنگیکی تینه کرده وه و و دیگوت: نیوهش کاسین، با زهره نه که ن. رهسولی مامه خالهی زور قسه خوق ش بوو، هه دهیگوت: سه لیم خوا بتکا به قوربانی تری پیریزن دهنا پینیه وه دههات.

*****

له نالان و دوربهری سه ردهشتی سالان داب بوو نه گهر پیایک به لای کومه لیک نافرهت دا بریشتایه و سلای بگردایه، دهبوو نافرهت کان له بهری ههستن. جاریک ماماغای دولکان دهچی بز بیژوی و به بهردهمی مالیکدا دهروا، چهند نافرهتیک له بهر دهرگا داده نیشن، سلایان لی دهکا، وه لامی دهنه وه. به لام کهس له بهری هه لناستی. ماماغا ناوړ دداته وه و دهلی: خوشکم نه گهر جاریکی دی پیایک سلای لیکردن، نه وهنده هه لستن که کیرو ده برقوقونیه بچی.

*****

دهلین: ناغایه که له ناخری ته مه نیدا زوری نویتز ده کردن و زور له بهر خوا ده پارایه وه و دهیگوت: خویه، لهو چوار گوناخانم خوش به. رۆژنیک دۆستینی گوتی: ناغا نهو چوار گوناچه گه زره چن که نه وهنده یان بز له بهر خوا ده پارنیه وه؟ ناغا گوتی چوار تورکم به ناحهق کوشتن زورم بی گوناخ بوون. کابرا گوتی: جابؤ کهسی دیکهت نه کوشتووه؟ ناغا گوتی به لی زورم کوشتوون، به لام حیساب بز کوشتنی ره عیه تان ناکه م.

*****

(نه نهسی کوپی مالیک) دهلی: رۆژنیک پیایکی میسری هاته خزمهت حه زه ته (عومه ر) و گوتی: نهی نه میری موسولمانان په نام بوتو هیناوه، دادم پیرسه، حه زه ته عومه ر فرمووی. بلن بز انم. کابرا گوتی قوربان له گال کوپی عه مری کوپی عاس که باوکی له لایه ن توره کراوه به والی میسر گروهی نه سپ سواریهان کرد و وه پیشی که وتم و لیم برده وه، که چی به تو لهی زوری لیدام و باو کیشی له ترسی نه وهی که مه بادا بیم له لای جه نابیت شکایه تی لی بکه م زیندانی کردم.

نیستاش خۆم دزیوه تهوه و هاتووم بۆ لای جهنابت. چه زره تی عومەر فهرمووی لێره و همینه تا دین بۆ ئێره. چه زره تی عومەر نامه ی نارد بۆ عه مری کورپی عاس و نوسی هه رکه ئه و نامه ت گه یشته ده ست، له گه ل کورپه که ت وهره بۆ چه ج. عه مری کورپی عاس فه وری له گه ل کورپه که ی به وێ شاری مه دینه وهری که وێن. له پاش چه ج کردن، رۆژیک، چه زره تی عومەر خه لکنکی زۆری له دهوره بوو، دار چه یزه رانه که ی ده سته دا به کابرای میسری و گوتی، هه سته تۆله ی خۆت له کورپی والی میسر وه که، کابرای میسری ده سته کرد به لێدانی. ئه نه سی کورپی مالیک ده فه رمووی، زۆرمان پینخۆش بوو که لێی ددا و چه زره تی عومەر هه ر ده یفه رموو، ده ی له کورپی پیاری گه وره بده. کابرای میسری گوتی، قوربان دلم ئاسوده بوو. چه زره تی عومەر فه رمووی، ده ی له سه ر سه ری عه مری باوکی دانی. کابرا گوتی، قوربان ئه و لێی نه داوم. له پاشان چه زره تی عومەر فه رمووی ئه ی عه مری کورپی عاس ئه وه له که یه وه خه لکتان کردووه به عه بد و به نه ده ی خۆتان؟ خۆ ئه و خه لکه به به نه ده یی له دایک نه بوون.

*****

چارنک له مه جلیسی (کیسرا) دا له شاری (مه داین) که ئیسنا ناوی (سه لمان پاکه) به هۆی مه رقه دی (سه لمانی فارسه وه) که (تاقی) کیسراش له وێیه، باسی بیه قله ی عه ربه ده سته کیان ده کرد. بۆ تاقیکردنه وه عه ربه بیکیان هینا بۆ لای کیسرا و لێی پرسی: گۆشتی چ چه یوانیک زۆر خۆشه؟ له وه لامدا گوتی، هی و شتر. کیسرا گوتی. چۆن گۆشتی و شتر له گۆشتی مه ر و قاز و که ی و مرابی و مریشک خۆشته؟ کابرا گوتی: تۆ بینه گۆشتی و شتر به ئاو و خۆیه بکولینه و گۆشتی ئه وانه ش بکولینه بزانه کامه یان خۆشته؟ کیسرا گوتی ئه ی دهنگی چ گیانله به ریک تیرتره؟ گوتی، دهنگی و شتر. کیسرا گه تی. که ا دهنگ، و شتر به قه د دهنگی قاز و قولیگ له دووره وه ده بیسترئ؟ کابرا گوتی ده تۆ و شتر به ره جیگی ئه وان و بزانه دهنگی باشتر نایه؟ کیسرا پرسی: چ گیانله به ریک پتر له وانی تر ده توانی باری قورس هه لگرئ؟ گوتی و شتر. کیسرا گوتی: کوا و شتر ده توانی باری فیل هه لگرئ؟ کابرا گوتی، ده تۆ هه ردووکیان ئیخ بده و باریا ن بکه بزانه کامه یان به باره که وه زوتر هه لده سته وه؟

*****

مه لا محه مه دی که لانی مه لای مزگه وتی گو مرگه سووتا و بوو له شاری سلیمان. رۆژیک باسی شارستانی و لادیی مان ده کرد، مه لا محه مه د بۆخۆی جاف بوو،

گوتیان: ماموستا راسته دهلین: جاف پیاوی بیعه قلیان زوره؟ له وهلامدا گوتی: وادهلین، بهلام هه یانه له شارستانیش ئاقلتره. بق نموونه، نه من خزمیکی جافم له شاری (سهنگاو) چهند سال له مه و بهر دینه نهو شارهی سلیمانی و حاجیبه کی ئیره پارهی دهداتی په نجا سهه مه بکری و به نیوهیی به خیزیان بکات. خزمه کهم دهچینه وه سهنگاو و مه رهکان دهکری، به شاری حاجی سلیمانی دهچی بق سهنگاو چاوی به مه رهکان بکهوی کاتی دهچی، دهیبهن مه رهکانی نیشان ددهن، دهبینی هه موویان مؤلیون و کسائیژ دهکهن، حاجی دهلی نهوه بق وا چهنه لیک ددهن؟ خزمه کهم دهلی نهوه باینی په نجا دینارم بنیشت بق کریون، بنیشت دهجوون. دهبی پاره کهم بدهیه وه، حاجی په نجا دیناری ددهاتی. مه لا محهمه د گوتی جا هه به ئیوه ددلیم کامه یان که رتر بوون؟

*****

زانای به ناویانگ قازی (نه بو به کری باقلانی) به نوینه ری له به غداوه دهینیرن بۆلای مهلیکی رۆم، مهلیکی رۆم مهسیحی دهبن. جا بق نهوهی قازی نه بو به کرسه ری ته عزیزیی بق دانه ویننی به ددرگایه کی زور نزمدا بانگی دهکاته ژوره وه. قازی که دهکاته بهر دهرگا که به فهراسته دهزانی که بۆچی دهبن بهو دهرگا نزمدا دهچینه لای مهلیک، بق نهوهی سههردانه ویننی پاشه و پاش دهچینه ژوره وه. له کاتی به خیرهاتن و نهحوالپرسی، قازی روو دهکاته قهشه ی مهلیک و دهلی: جهنابی قهشه مال و خیزانت چۆنه؟ مهلیک پیده کهنی و دهلی: بق قازی موسولمانان تا ئیستا نه ترانیوه قهشه نابنی مال و خیزانی هه بنی؟ قازی به گالته وه وهلامی دهداته وه و دهلی: (سوبحانه الله) له بیرو باوه رتان، ئیوه دهلین، قهشه نابنی ژن و مندالی هه بنی، بهلام دهلین، خوا ژن و مندالی هه به. مهلیک زوری پی ناخوش بوو بق نهوهی، تۆله ی نهوه قسه بکاته وه گوتی نه ری جهنابی، قازی، به سه رهاتی عایشه ی ژنی پشغه مبه ره که تان چۆن بوو؟ قازی فهوری گوتی: جهنابی مهلیک، وهک به سه رهاتی چه زه رتهی مره به م و ابوو، خوا وهندی گه وره پاک ی هه ر دووکیانی ئاشکرا کرد، بهلام جیا وازیان نه وهنده بوو که چه زه رتهی عایشه مندالی نه بوو. مهلیک زور تیکچوو و چیت پرسیاری لی نه کرد.

*****

دوو برادر له سالینکا ژنیان هینا، بهلام واریکه وت لیک دوور که وتنه وه. له پاش بهینیک چاویان به یه کتر که وته وه، دوی چاک و چۆنی یه کیان بهوی دیکه ی گوت: نه ری ژنه کهت چۆنه؟ له وهلامدا گوتی: زور باشه، کاتی دهچمه وه هه ره نه وهنده

سەجدەم بۇ ئابا، ئەي سى تۆ چۆنە؟ كابرا گوتتى: با راستى تۆ شانسىست ھەيە و زۆر خەزىشەختى. ژنەكەي من زۆر خەراپە، كاتى دەچمەوودە مالى و چاوى پى دەكەوم ھەر ئەودەندە سوارى سەرم نابى و ائىم نادا، برادەردەكەي گوتتى: دەي تۆش وەكە من بكة، ئەمن ئەو شەوھى ھىنام و دانىشتىن بۇ نان خواردن پشيلەكەمان دەستى كرد بە مياوھ مياو، دەماچەم ھەلكىشا و لەبەر چاوى ژنەكەم يەكەم پىودنا و كوشتم، ژنەكەم بەوھە زۆر ترسا و وەكە ميو بۆم نەرم بووھ. كابرا ھەستا چفودە مالى و ئىوارە كاتى نان خواردن كە پشيلەكەيان ھات كەوتە مياوھ مياو، دەماچەكەي ھەلكىشا و خەرىك بوو پشيلەكە بكوژى، ژنەكەي گوتتى: ئەوھ چ دەكەي؟ گوتتى: پشيلەكە دەكوژم ژنەكەي گوتتى: ترحىو، دەمىكە ئەو خەبەرم بەيستووود، دەبوو سالىك لەمەوبەر ئەودت بگردايە، تازە ئەوھى ديوتە ھەروا دەبى.

*****

كابرايەك ژنەكەي زۆر خۆشەدويست و ژنەكەي تووشى نەخۆشى بوو مرد، كابرا لە تاوانى دەگريا و لەخۆي دەدا، كاتى برديان بۇ سەر قەبران، خۆي خستە ناو قەبرەكەوھ و دەگريا و دەيگوت: جا تازە لە پاش ئەو من بۇ بژىم، منىش لەگەل ئەو بنىژن، ھەرچەند كرديان لە قەبرەكە نەدەھات دەر، مامۇستاكە چوو دەستى گرت و گوتتى: بەسە مەگري ھەستە ودرە دەر ئافرەتتىكى زۆر جوانتر ھەيە شووت پىدەكا، وەك ناوتكى بە ئاگرداكەي كابرا دەردى لى نەما و گوتتى: مامۇستا گيان ئەو ئافردتە كنى يە؟

*****

جارتىك لە مەجلىسى عوامى بەرىتانيادا چەرچىل لەگەل ئافرەتتىكى ئەندامى مەجلىس كەوتە موناقلەشەوھ، ئاخىرى ژنەكە تورپە بوو و گوتتى: ئەگەر تۆ مىردى من بويتايە ژەھرم بۇ دە چا دەكردى. چەرچىل فەووي، ە لە سەرھۆخ گوتتى: بەلن ئەگەر تۆ ژنى من بويتايە زۆر بەخۆشەوھ ژەھرەكەم دەخواردوھ.

*****

دەلن: پوژتىك قازىيەكى بەغدا ھىچ پارەي نەبوو، ئەو پوژدە بۇ مالىوھ خەرجى بكا، بە بەردەستەكەي گوت: تەماشاي ئەوبراق و پەروندەكان بكة و بزانە پەروندەكە نىھ ئەورپو شتىكى پىن وەرگرم؟ كابرا زۆر گەرا ھىچى واى نەديەوھ. قازى گوتتى: بچو دەرەوھ ھەركەسىكت دى بلن، ودرە قازى بانگت دەكا، ئەگەر نەھات بەتۆبىزى بىھىنە، كابرا چوو تووشى پياوتىك بوو گوتتى: كاكە ودرە با بچىن بۆلاي قازى كارى پىتە، كابرا گوتتى: ئەمن چكارم بە قازى نىھ و نايەم، پياوى قازى

کابرای به زوری برد بۆلای قازی، دوی سلّو و به خیرهاتن قازی پووی کرده کابرا و گوتی: قهرزت له سهر کهس نیه؟ کابرا گوتی: نه خهیز. قازی گوتی: ئەی قهرزدارێ کهس نی؟ گوتی: نه خهیز. قازی گوتی: ئەی نه کراوی به سهر وهسیهتی کهس. گوتی: نه خهیز، قازی گوتی: ئەی به شه میراتت بۆ نه هاتۆته وه تا به شه کهت بۆ دیاری بکه م؟ گوتی: نه خهیز. قازی پووی کرده باش کاتبه کهی و گوتی: ده ئیعلامیه کهی شه رعێ بۆ بنوسه که نه قهرزی له سهر کهسه و نه قهرزدارێ کهسه. ئیعلامیه یان بۆ نوسی و قازی پووی کرده بهردهسته کهی و گوتی ده پاره ی ئیعلامیه کهی لێ وهرگره و بچووه خهرجی شتی ماله وهی بکه. به مجۆره قازی خهرجی ئەو پۆزه ی پهیدا کرد.

*****

دهستی کابرایه کیان له سهر دزی پرېبۆوه و دهستی مهسنوعیان بۆ دروست کردبۆوه. کابرا جارێکی دی دزی کرد و گرتیان بردیانه لای قازی. قازی ناگای له وه نه بوو که جارێک دزی کردوه و دهستیان برپوه. پووی کرده کابرا و گوتی: کوپم بۆ دزی ده کهی؟ دزه که و دکیلی گرتبوو، وه کیله کهی گوتی: جهنابی قازی ئەو پیاوه دهرگای نه شکاندوه بچی دزی بکا. په نجه ره ی ئەو ماله کراوته وه و ئەویش دهستی بردوه چهند شتیکی هیناوته دهرێ، ئیستاش خوا هه لئاگری ئەو پیاوه له سهر تاوانی دهستی، هه موو گینانی بچیته به ندیخانه وه. قازی توژێک راما و له پاشان گوتی: قسه کهت زۆر جوانه، ئەوه بریارمدا که دهستی بۆ ماوه ی سالتیک زیندانی بکری، خزی سه ره پشک بێ له گه لی ده چی بۆ به ندیخانه یان دهسته که ی لێ بکهینه وه. گوتی: قوربان دهسته که م لئوه کهن، قازی بریاری دا و نامه ی نوسی و ئیمزای کرد و کابرا گورج دهسته مهسنوعیه که ی لیکرده وه و له پیش قازی دانا و به ناسانی پزگاری بوو، ناوا کلایان له سه ری قازی نا.

*****

جارێکی دی کابرایه ک ده بن بۆلای قازی و قازی ده لی: کوپم بۆ دزیت کردوه؟ کابرا ده لی: جهنابی قازی دزیم نه کردوه. قازی ده لی: درۆ ده که ی، ئەوه نیه ده کهس شاهیدی دهن که چاویان لێ بووه دهستت ده گیرفانی ئەو پیاوه ناوه و کیسه باخه له کهت دهرهیناوه. کابرای دز ده لی: جا قوربان ئەگه ر تو به شاهیدی خه لکی ئەو زهمانه باوه ر ده که ی ئەمن سه د شاهیدت بۆ دینم که چاویان لێ نه بووه.

*****

جارێکی دی کوپتی میرمندالی ته من نو سه له سهر دزی ده گرن و ده بیهن بۆلای قازی. قازی ده لی: پۆله بۆ دزیت کرد؟ کوپه که له وه لامدا ده لی: قوربان ناخر

نورق باوكم نهخوش بوو نهمن لهجياتى نهو چووم.

*****

لهوكاته‌دا كه پيشنويژ و خوتبه خوښنى خانه‌قاى (مه‌ولا ناخاليد) بووم له شارتى سليمانى، رږژنيك پياويكى كه‌واو سه‌لته له بهرى شاره‌زوورى هات و به‌گريانه‌وه دهستى ماچ كردم و له دواى به‌خير هينان گوتى: ماموستا گيان چم لى ده‌كه‌ى فريام كه‌وه. خه‌راپم لى قه‌وماوه. گوتم فه‌رموو بزانه‌م: گوتى: ناخر به‌ده‌مم دا نايه، گوتم: له شه‌رعدا هيچ عه‌يب نيه. گوتى: بم وه‌سه‌ده‌قه ت نه‌وه چل روزه له‌گه‌ل ژنه‌كم بووه به‌ه‌رامان و نه‌وه‌لفزى به‌ده‌مدا هات و ته‌لاقى دام. گوتم: خاله گيان ته‌لاق به‌ده‌ست پياوه، غه‌م مه‌خو، نه‌وه بؤم چاك كرديه‌وه و برؤ سواريه‌وه، گوتى: وه‌ى بم وه‌قوريانى نه‌وه‌دمته.

*****

مه‌لا عه‌بدوللاى وه‌پرازى گوتى: زستان بوو له مزگه‌وتى وه‌پراز له شارباژيرى حه‌ديسم بق خه‌لكه‌كه‌دمخوينده‌وه. هاتمه سه‌رباسى نه‌وه‌ى كه‌پياو ده‌بى له‌گه‌ل مال و مندالى زور باش بى، به‌تاييه‌تى له‌گه‌ل ژن، چونكه له قيامه‌تيشدا نه‌وه ژنانه‌مان ده‌ده‌نه‌وه. كا‌پرايه‌ك له‌ناو خه‌لكه‌كه‌به‌ده‌نگى به‌رز گوتى: ماموستا نه‌وه به‌راستيه‌ته؟ گوتم: به‌لى. گوتى: يانى له‌وه دنياشدا ده‌بى له‌گه‌ل نه‌وه ژنه‌ى ئيستام بم؟ گوتم به‌لى. گوتى: ده‌ى به‌ش به‌حالى خوّم له قوزى دايقى وه‌ى به‌م بيه‌ويتنه‌وه.

*****

ماموستا شينخ مسته‌فاى قه‌رده‌اغى يه‌كيك بوو له مه‌لا باشه‌كانى كوردستان و زور خاوه‌ن زانيارى و سه‌خى ته‌بع بوو. قه‌رده‌اغ چول كرابوو ته‌شريفى هاتبوو بق سليمانى و له مزگه‌وتى هه‌للاجه‌كان بوو. رږژنيك له به‌ينى قسه‌ى خوښدا فه‌رمووى: ده‌ور و زه‌مانه زور گؤراوه و ئيستاستا خه‌لك زور ورياتره، به‌لام بيتنه‌ده‌بتر و بيدين ترن. فه‌قى بووم، چوومه‌وه قه‌رده‌اغ، باوكم كه شينخ نه‌جيبى قه‌رده‌اغ و زور زانا و گه‌وره‌ى قه‌رده‌اغ بوو، له‌گه‌ل عه‌شيره‌تئيكى دراوسى له‌سه‌ر كيشه‌ى ملك له‌شكره‌شيان له‌يه‌كتر كرديبوو، منيش به‌په‌له فيشه‌كدانم له‌خوّم قايم كرد و سوارى نه‌سپ بووم و پيم پئوه‌نا بق جبهه‌ى شه‌ر. كه ده‌ست به‌ته‌قه كرا ده‌ستم برد بق فيشه‌كدانه‌كه‌م فيشه‌ك ده‌ره‌ينم، ته‌ماشام كرد يه‌ك فيشه‌كم پينه‌ماوه، تۆمه‌ز فيشه‌كدانه‌كه‌م سه‌ره‌وبن له‌خوّم دابوو، هه‌موويان كه‌وتبوونه خواري و به‌خوّم نه‌زانى بوو.

*****

سالیك مورپشیدی دینی بووم له گهل قافلای حاجیه کانی سلیمانی، کاتی گه یشتینه شاری (مه که) و چوین بق ته و اف و دهستان کرد به گه ران به دوره ی مالی خودا، چونکه یه کتیک له روکنه کانی حاج نه وهیه که حوت جار به دوره ی (کابه) که له ناوه راستی حهوشی مزگه وتی مَسْجِدُ الْحَرَامِ دایه بگه رینی. له وکاته دا (مه ناسیکم) به دهسته وه گرت و وه پیشیان که وتم و دهستم کرد به ته و اف. چه ندجار به دوره ی که عبه دا گه راین، زور گهرم و قه له بالغ بوو، ته و اف کردن زور به زه حمه ت بوو. یه کتیک له حاجیه کان که خه لکی شاره زور بوو بانگی کردم و گوتی: ئه ری ماموستا نه و گتیره یه هر ته و او نه بوو؟

*****

ئافره تیک بق شکایه ت چوو بقلای قازی (ئه بوضه م ضه م) و گوتی: جه نابی قازی فلان که س ماچی کردم. قازی له وه لامدا گوتی: بچو ماچی بکه وه، چونکه خوای گه وه له قورئانی پیروزدا ده فهرمووی: (وَالْجُرُوحِ قِصَاصٌ).

*****

رؤژیک دوکتوریک به کولانیکدا ده روی، تووشی کورپکی گه نجی تازه بینگه یشتوو ده بی. کوره که زور به گهرمی سلوی لی ده کات و ده لی: جه نابی دوکتور نازانم به ج زمانیک سوپاست بکه م بق نه و عه مه لیاته باشی که کردت. دوکتوره که له وه لامدا ده لی: له یادم نیه که قوم عه مه لیات کره بی. کوره که وه لام ده داته وه و ده لی: جه نابی دوکتور منت عه مه لیات نه کردوه، مامی منت عه مه لیات کرد و کوشتت. من له سایه ی نه و عه مه لیاته که وتمه ژیانیکی زورخوشه وه، چونکه مامم که سی نه بوو هه موو میراته که ی بق من مایه وه.

*****

ده لئین: کویریک ژنکی ره شی هینا، ژنه که به میرده که ی گوت: ئه گه ر چاوت ده یان بیینی و حوسن و جه مال و جوانی و پیستی سپی منت ده بیینی ئه وه نده ی دیکه ت خووش ده ویستم. کویره که له سه ره خو پیکه نی و گوتی: جا ئه گه ر وه ک خو ت ده لئینی وا بویتایه، چاو ساغان وه به رمیان نه ده خستی.

*****

کابرایه ک چوار ژنی ده بی. هه میسه له گه لی به شه ر دین. رؤژیک به هر چواریان زوری لی ده دن و هر یه که ی ده ست و قاچیکی ده گرن و به چوارده ست ده یه اوینه بهر ده رگا. له وکاته دا براده ریکی به ویتدا دئ و چاوی پنده که وی زوری به زه یی پیندا دیته وه. له پاش چه ند رؤژان براده ره که ی ته ماشا ده کات نه وه کابرای چوار ژنه

خهريکه جارييهک دهکړې، زوړی به لاوه سهير دهبی. دهچنی بق لای و دهلی: نهوه چ دهکهي؟ دهلی: نهو جارييه دهکړم. کابرا دهلی لهسه نهو چوار ژنهتهوه تهنې نهبووی يهکی ديش دهکړې و دهیان کهيته پینچ؟ خاوهن ژنهکه دهلی: ناخر نهو روزه چاوت لی نهبوو که ههريهکه دهست و قاچنکیان گرتبووم و سهرم له عرز دهخشا؟ نهگر جاريکی دی به چوار دهست ههلیانگرتم نهو دیان دهتوانی سهرم بگری تا له عرز نهخشی.

*****

(نهو جهعفري مهنسور) نامهيهکی نوسی و ناردی بق نیمام (جهعفري سادق). نوسی بووی، نهوه بق نهتوش وهک خهک نايهی بولام؟ له وهلامدا بوی نوسیوه، چونکه دنيا پهست نیم تا به هوی مالی دنياوه لیت بترسم و بیم بولات. توش لهو کهسانه نی که نزيک بوونهوه له تو سهودی بق دواړوژ هبی و بهو نومنده بیم بولات. ههروهها له ناز و نیعمهت دانی، بیم پيروزبايیت لی بکهم و تووشی موسیبهتیش نهبووی تا بق تازيهت بیم بولات. مهنسور بوی نوسیوه وهره ناموژگاریم بکه. نیمام بوی نوسیوه نهودی دنيای بوئی ناموژگاری تو ناکا و نهوهی دواړوژیشی بوئی رفاقهتی تو ناکا.

*****

دهلین: کورنکی لادینی چوو بق (جامیع و لئهزههر) بق خویندن. لهپاش ماوهيهک نامهيهکی نوسی بق مالهوه، گوتی سوپاس بق خوا له موسیبهتیک رزگارم بوو. چونکه لهو روزهاندا لیباسهکانم شت و بردم له سهربانی ههلمهاوهسین تا وشک وهبن، کهچی له ناکاو بایهکی تووندی هات و کراسهکهمی ههلدایه حهوشی مالیکهوه، سوپاس بق خوا که لهبهرمدا نهبوو دهنا ملنم دهشکا.

*****

رؤژنیک عهززی ههزهرتی عيسایان کرد و گوتیان: قوربان راسته تو مردوو زیندوو دهکهيهوه؟ فهرمووی بهلی به نهمری خوا. گوتیان: نهی قوربان کهر و لالیش چاک دهکهيهوه؟ فهرمووی بهلی. به ئیزنی خوا. گوتیان: نهی قوربان دهرمانی نهحمهقی چیه و چوژ چارهی دهکړی؟ فهرمووی: ناخر نهوهيه که منیشی نارمهت کردووه و چارهی نيه.

*****

کابرایهک دهچوو کهرنیک بکړی، ژنهکهی گوتی: نهوه چ دهکهي؟ گوتی: دهچم کهرنیک دهکړم ژنهکهی گوتی: بلنی نینشالله. گوتی نافرمت جینگای ئینشالله نيه،

پاردم پښیه و کهر له مښاتخانه زورد. چو مښاتخانه خه ریکی سه وداى که رنک بو، پارده که بیان لى دزى و به دستى به تال گه رايه وه. له ده رگای دا ژنه که ی گوتى: کى به؟ کابرا گوتى منم ئینشا الله. ژنه که هات ده رگای کرده وه و گوتى: چیت کرد؟ گوتى پارده که بیان لى دزیم ئینشا الله. ژنه که ی گوتى: نه وه جینگای ئینشا الله نیه. کابرا گوتى: ئافردت وادياره هه موو شوینک جینگایه تى.

*****

ئافره تیک مینرده که ی مرد بو نه ده وزیرا بجینه وه ژوره وه. گوتیان: بچو ژوره وه و خواحافیزی یه که جاره کی لى بکه، له وه لامدا گوتى: به خوا ناویرم، له وه ددترسم بچمه ژوره وه و ئیزرائیل بزانی که ژنى نه وم.

*****

کاروانیک شینست که س بوون، دوو نه فەر روتیان کردنه وه و هیچیان پى نه هینستن. یه کیک له کاروانچی یه کیانی پرسى، نه وه چوڼ بوو دوو نه فەر توانیان شینست که س روت و دکه ن؟ کابرا گوتى: ناخر یه کیان ده ورده ی گرتین و نه وى تریشیان روتى کردینه وه و چمان پى نه کرا.

*****

ئاغایه ک به نۆکه ره که ی گوت: بچو ده ره وه بزانه هه وره یا ن ساوه. کابرا چو دهره و هاته وه ژور و گوتى: ودلاهی ئاغا باران لى نه گه را ته ماشا ئاستان بکه م و بزانه داخوا هه وره یا ن ساو.

*****

پیاویتی که عقل سووک چو بازار و مریشکی که هیندى سه ودا کرد بیکری گوتیان: به دوو دینار. کابرا گوتى: ودلاهی نه گه ر وه ک چه زردتى یوسف جوان بى و وه ک به رانى چه زردتى ئیسماعیل گه وره بى و هه موو رۆژیک وه لى عه هدینکى موسولمانانى ببى، ئیستا نه وه نده ی پى ناده م.

*****

ئیمام محهممده ی کورى چه زردتى عه لى له ته واف دا چاوى به عه رده یکی لیباس شر که وت، که چاوى ده که عبه بریبوو و بینه نگ راوه ستا بوو. له په رده ی که عبه نزیک بؤوه و خوی پیغه لاوه سى و سه رى به رز کرده وه بق ئاسمان و گوتى: نه رى نه وه تۆ شه رم له من ناکه ی به و حاله وه چاوم بریوه ته تۆ و ئاگادارى که له به ر ده رگات راوه ستاوم و لیت ده پارینه وه و ده نگ ناکه ی. گوتى: نه گه ر عبا و پیلارونکم ده ده یه ی نه وه نوژیانت بق ده که م و به رۆژوش ده بم، به لام نه گه ر له سه ر نه و حاله ته م

وهیلتی، کئی لهسه ر نوێژ نهکردن لومه دهکا؟ بۆ نازانم که تو پرزقی بهچکه کهره کیویان دهدهی، به سال داگهوتویکی وهک منیش که دایک و باوکم له خیتلی (تهمیمن) ناوا بهخیتو دهکهی؟ نیمام محهممه بانگی کرد و سهرتاپا لیباسی بۆ کرد و سهه درههمیشی دایه. سالی دواپی هاتهوه بۆ حه ج حالی زۆر باش بوو. عه ره بیک تووشی بوو ناسیهوه، گوتی پار حالت زۆر خهراپ بوو، وا دیاره ئه م سال حالت باشه. له وهلامدا گوتی: ناخر پار له ده رگای که ریم و سهخیم دا و زۆرم لومه کرد بۆیه دهوله مه ند بووم.

*****

دهلین: له شاری (کوفه) یه کینک چوو بۆلای ده لاینک و گوتی: هاتووم که ریکم بۆ بکری که نه زۆر چووک بئ و نه زۆر گه ره. ئه گه ر کاوجۆم که م دایه سایی بئ و نه گه ر زۆریشم دایه شوکرانه ی لهسه ر بکا، نه چیته که لاهه کۆنانه وه و موزاحیم نه بئ و ئه گه ر به ته نیا به رینگادا رۆپی له سه رهخۆبئ و کاتئ که یشته ناو قه له بالغه وه به هیمنی بڕوا، کابرای ده لال توژیک تیی فکری و له پاشان گوتی: کاکه سه برم لئ بگه ره تا خوا قازیت بۆ نه سخ ده کاته وه به که ر و ئه وسنا به هر قیمه تیک بوو، بۆت ده کرم، ده نا که ری ناوا ئیستا په یدا نابئ.

*****

کۆمه لیک دانیشته بوون باسی مردن و ناخۆشی مردنیان ده کرد. کابرایه ک له ناکاو هه لئ دایه و گوتی: کۆره وه لله می مردن ئه وه ی له هه موو شتیک ناخۆشتره که ئینسان ناتوانی هه ناسه بدا.

*****

کابرایه ک عاده تی وابوو له هر جینگایه ک ده عۆه تیک بوایه ئه و به بئ پیگوتن ده چوو. رۆژیک نامۆژگاری کۆره که ی ده کرد و ده یگوت: ئه گه ر چووی له سه ر سه فره دانیشتی و ده ستکرا به خواردن قسه مه که له کاتی خواردنا. ئه گه ر پرسیا ریشیان لیکردی له وه لامدا هر بلئ: نه عه م، یانی به لئ. چونکه نه عه م هر جوونه و شه ویله بزاونتی ده وئ. رۆژیک گوتیان مال نه ویران تو نه وه ی له ده عۆه تانی ده خۆیی حه رامه، چونکه ده عۆه ت نا کرتی له خۆرا ده چی. له وه لامدا گوتی: وانیه حه لاله، چونکه کاتی ده چم روو ده که مه زووری ژنان، ئه وان ده لین: فه رموو کاکه بچۆ هۆو ژوره، پیاو له وئ دانیشته وون. گوتی: ئه وه ده بیته ده عۆه ت.

*****

پیاویکی ته مه به ل له سه فه ریکدا بوو به هاویری کابرایه ک. رۆژیک به ته نه به له که

دهلئى. بچو هينديک گوشت بکره، کابرا گوتى: وه للاهی ناتوانم. کابرا خوى چوو
 گوشته کهى کړى و هاتوه گوتى. دههسته وهسره ناگرى نى با بکولى، گوتى قه تم
 چينست لى نه ناوه. کابرا بوخوى هستا وهسرى نا، کاتى گف شته که کولى گوتى:
 دههسته تىکه، کابراى ته مه بل گوتى: دهرسم به سر لیباسه کاندا برژى بى
 خوت تىکه. هستا تى کرد و گوتى: دموهره تىگوشه، گوتى: قه تم تینه گوشیوه.
 کابرا نانى هینا و تىگوشى و گوتى: دموهره له گه لم بخو. کابراى ته مه بل راست
 بږوه و گوتى: وه للاهی نه وهندهم بى قسه بى کردى شهرم ده کم نه مجاره له قسه ت
 دهرناچم و به قسه ت ده کم، هات دهرستى کرد به خواردن.

*****

ئاغاوته پشدهرى نه گهر میوانىکى نه ناسراویان بچوویایه و له مال نه بوونایه،
 که ده هاتنه وه و به خیره اتنیان ده کرد دهیانگوت: به خیر بى کاکيله. جارنک
 (قانع) شاعیر ده چینه مالى په کىک له ناغاگانى پشدهر و کاتى ده چى ناغا له
 مال نابى. ومختى ناغا دینه وه دهلئى به خیر بى کاکيله. قانع له وه لامدا دهلئى:
 سه لامه ت بى شه ویله.

*****

جارنک (قانع) ده چینه خزمه ت شىخ (علائه دین) و له کاتى خواحافیزیدا شىخ
 به میرزا نه حمده دهلئى: دوو ته نه که گه نى بى تىکه. روو ده کاته قانع دهلئى دوعاى
 به خیر بىست بى ده کم. قانع له وه لامدا دهلئى: قوربان بیانکه به چوار ته نه که و دوعا
 به خیره که بوخوت بى.

*****

قانع جارنک شیعرنکى زهم بى کاکه (حه مئى) نارى شاعیر داده نى. کاکه
 حه مئش له وه لامدا نه شیعره بى بى دهنبرى که دهلئى:
 نه تو زهم ده که بى مدحت ده کم من
 چه زای قولى درو با هر درو بى

*****

کونخا حه سنى هه لوئى له شه رى (مه لا خلیل) دژى رهزا شا به شداریى کردبوو،
 مه لا خلیل زورى خوشدهویست و کونخا هه موو سالنک ده چوو ماوهیه که له میراوى
 له خزمه ت مه لا خلیل ده مایه وه. جارنک ده چى ماوهیه که له وئى ده بى و به یانیه که
 عه رزى مه لا خلیل ده کا و دهلئى: قوربان له خزمه ت مه رمه س ده بم، مه لا خلیل
 دهلئى: جا حه سن بچى ده چینه وه حق مه جلیس له وه خوشتر نابى و کا دهر ویشیش

لهوه زۆرتر نابن قسه‌ی خوشت بۆ بکه‌ن، له وه‌لامدا ده‌لتی: به‌لتی قوربان وایه، به‌لام بئی چه‌قه چه‌قی نیو سوئسنیان گوزهران ناکه‌م ده‌نا لی‌ره پلاو و گوشت ده‌خۆم، به‌لام له مالی خۆمان هه‌ر خه‌پله‌ی هه‌رزنه.

*****

کابرایه‌ک له‌مختی نان خواردندا ده‌چی بۆ مالتیک سلاو ده‌کات و ده‌لتی: ئه‌وه چ ده‌خۆن؟ ئه‌وانیش ئه‌وهنده‌یان پیناخۆش ده‌بی، که له‌وکاته‌دا چووه، له داخان ده‌لتین: ژه‌هری مار ده‌خۆین. کابرا له‌سه‌رمخۆ داده‌نیشی و ده‌ست ده‌کا به‌خواردن و ده‌لتی: جا ئه‌من له‌پاش ئیوه ژیانم بۆ چیه.

*****

پۆژیک‌کی دی به‌لای کۆمه‌لێکا ده‌روا نانی نیوه‌پۆ ده‌خۆن، ده‌لتی سلواتان لی بئی ئه‌ی به‌خه‌له‌کان. زۆریان پیناخۆش ده‌بی و توپه‌ ده‌بن کابرا ده‌لتی: ده‌ ئه‌گه‌ر وانیه به‌ دپۆم وه‌خه‌ن، ده‌لتین ده‌فه‌رموو. داده‌نیشی و به‌و فیله‌ ده‌ست ده‌کا به‌ خواردن له‌گه‌لیان.

*****

مه‌لایه‌ک ده‌بیته‌ مه‌لای گوندیک، ومختی نوێژ بانگه‌ده‌دا و نوێژی جه‌ماعه‌ت داده‌به‌ستن، له دوا سه‌په‌ی (فاتیحا) ده‌ست ده‌کا به‌خویندنی سه‌په‌تی (یوسف). خه‌لکه‌که‌ ده‌زانن که ئه‌و سه‌په‌ته زۆر درێژه، یه‌ک یه‌ک و دوو دوو ده‌کشینه‌وه دواوه و نوێژه‌که ده‌بن. مه‌لا پنده‌زانی، له نوێژه‌که‌یدا ده‌لتی (سوېحان لئه)، (قل هو‌الله‌احد)، خه‌لکه‌که‌ ده‌گه‌رینه‌وه و نوێژ داده‌به‌ستنه‌وه.

*****

ده‌لتین: مجبۆری مزگه‌وتیک بانگی گوت و له‌پاشان ده‌ستیکرد به‌ پراکردن. یه‌کێک چاوی لێبه‌ و گوتی: کاکه ئه‌وه بۆ بانگت گوت و ده‌ستت کرد به‌ پراکردن؟ له وه‌لامدا گوتی: بۆ ئه‌وه‌ی بزانم ده‌نگم تا کوی ده‌روا.

*****

ده‌لتین: زانای به‌ناویانگ (حه‌ریری) خاوه‌نی مه‌قاماتی هه‌ریری هه‌میشه وه‌ک مامۆستا شیخ (عزالدين) ده‌ستی ده‌ریشی وه‌رده‌دا و زۆریش ده‌چووه مه‌جلیسی ئه‌میری (به‌سه‌ره). پۆژیک ئه‌میر گوتی: بۆتۆ جوان نیه ئه‌وه‌نده ده‌ست به‌ ریشت دابیننی. هه‌ریری دوا‌ی ئه‌وه ده‌تگوت ده‌ستی به‌سه‌تراونه‌وه، نه‌یده‌زانی چ بکا. پۆژیک له مه‌جلیسی ئه‌میر قسه‌یه‌کی زۆرخۆش ده‌کا، ئه‌میر زۆری پیناخۆش ده‌بی ده‌لتی. مامۆستا چت ده‌وی بۆت وه‌بهرم له پاداشتی ئه‌و قسه‌ خوشه‌دا؟ هه‌ریری زوو

دهلن: پيشم وڊېره. ټمير ٺو وه لاهه شى زور پيخو ش دڊې و دهلن: له دست
به پيش داهينان نازاد به و خه لاتي شى دهكا.

*****

دهلن: جوله كه يه كه له مالى عه رېنيك دڊې به ميوان و شهوي نه خو ش ده كه وي و
دهمري. كابراي عه رېب دهيشوا و كفنى دهكا و نويزي مردوي له سهر دهكا.
له پاشان دست به رز دهكاتوه و دهلن: ٺي خوي گوره ٺو بوو به ميواني ٺيمه و
خوشت دهزاني قه دري ميوان واجبه. موله تمان بده تا ته تسليم به خاكي دهكه ين. جا
له پاشان خوت و ٺو سه گه كه يفي خوته.

*****

رؤژنيك پرسيارنيك له (ٺه بوزه كه ريباي واعيط) دهك ن و دهلن: نايانم. دهلن: ٺي
كه نازاني بو ده چي يه سهر دوانگه و دست دهكي به ٺامؤڅگاري خه لك، خي
مينبهر جينگاي ٺينساني نه زان نيه. له وه لامدا دهلن: ٺمن به قه در زانينه كه م به رز
بوومه و د گه يشتوومه سهر مينبهر، ددنا ٺه گهر به ٺنداندي نه زانينه كه م به رز وڊم
دهبي بگه مه ناسمان.

*****

(جاحيظ) دهلن: جاريك چوومه مزگه وتي گه رډكيني شاري به سرده و له لاي
پياويكي ريشدرئو دوو ركاتم نوئز كرد و له وي دانيشتم. گويم ليبيو به نوئز كه رنيك
دهگوت سوننه تي پينغه مبه ر تهرك مه كه ده چيه به مه شتن. كابرا گوتي: كام
سوننه تي؟ له ولامدا گوتي: خوشه ويستي (ٺه بويه كري عه فان) و (عوسماني فاروق)
و (عومري صديق) و (عه لي) كوري (ٺه بو سفيان) و (معاويه ي) كوري
(ٺه بوشه بيان). كابرا گوتي: ٺو چوارانه دهناسم به لام نازانم معاويه ي كوري ٺه بو
شه بيان كي يه. گوتي: چن نازاني پياويكي باشه و كاتبي وه سي (قورئان) بووه و
هه لگري عه پشي خوايه.

*****

پياويكي رده زاگران چوو بولاي نه خوشنيك، نه خوشه كه زوري پي نارمحمت بوو،
كاتي رويشتن گوتي: ٺه گهر نارمحمت نه بويوتايه رؤزي دوو جار دهاتم بولات،
نه خوشه كه گوتي. ٺه گهر له مالى خوشت بي به لامه وه هه رده زاگران و خوين تالي،
جاخو ٺه گهر رؤزي دوو جاريش بي بولام، ده مرم. چونكه دوكتور (به ختيشوغ)
به (ٺه ٺوني) گوت: قهت له گه ل پياوي رده زاگران دامه نيشه، چونكه زانايان گوتويانه
دانيشتن له گه ل ٺينساني رده زاگران روح نه خوش دهكا. (ٺه بويه كري خواهر زمي)

دهلئ: چاو پیکه و تنی ئینسانی رهزاگران له خنکان و له نامه‌ی ته‌لاق نویسن و له ده‌دست جوونی خزشه‌ویست و له چاوپیکه و تنی ره‌قیب و له مالیاتدان و له ددرمان خواردن و له مردنی کافر ناخوشتره، چونکه ده‌بیته هژی نازاری دل و نه‌خشی له‌شی ئینسان.

*****

جاریک شاعیری به ناویانگ (کلسومی) کوری عه‌تابی ده‌چیته مه‌جاییسی (مه‌ئمون). شیخ (ئیسحاقی) موسلی که ئه‌ویش زانا و شاعیریکی مه‌شهور بوو، له‌وی ده‌بئ، به‌لام کلسوم نایناسی که ئه‌وه ئیسحاقی موسلییه، به‌لام ده‌زانی خه‌لکی شاری موسله. له‌ دوا‌ی به‌خیرهاتن و دانیشن، کلسوم روو ده‌کاته مه‌ئمون و ده‌لئ: ئیجازه هه‌یه پرسیاریک له‌و شیخه بکه‌م؟ ده‌لئ فه‌رموو. کلسوم روو ده‌کاته ئیسحاق و ده‌لئ: یا شیخ جه‌نابت کیتی و ناوت چیه؟ شیخ ده‌لئ: ئینسانیکم ناوم (کل بصل)ه واته بخق پیواز. کلسوم ده‌لئ: ئیسحاقی موسلی پیاویکی ناسراوه، به‌لام (کل بصل)که‌ی ناو بووه. شیخ ده‌لئ: دیاره زۆر بی ئینساقی، ده‌نا چۆن کلسوم ناوه و (کل بصل)ناو نیه؟ خق هیچ نه‌بئ پیواز له‌ سیر بۆنی خوشتره، چونکه (کل سوم) یانی بخق سیر. کل به‌ مانای خواردنه و سوم به‌ سیر ده‌لئین (کل بصل)یش، کل واته بخق و (بصل) پیوازه کلسوم بیده‌نگ، ده‌بئ، به‌لام مه‌ئمون زۆری پیخوش بوو.

*****

(حه‌جایی سه‌قه‌فی) دوو به‌نده ده‌کری، یه‌کیان پیستی ره‌ش بوو، ئه‌وی دیکه‌یان سپی بوو. روژیک هه‌جای گوتی: ده‌بئ هر یه‌که‌تان ربا‌عیه‌ک بلئین: که مه‌دحی خوی و زه‌می نه‌ویدی بی. ره‌شه‌که‌یان هه‌لی دایه و گوتی:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْمِسْكَ لَشَيْءٍ مِّثْلَهُ وَأَنَّ بَيَاضَ اللَّفِّ جَمَلٌ بِرَهْمٍ
وَأَنَّ سَوَادَ الْعَيْنِ لَشَيْءٍ فَاَعْلَمُ وَأَنَّ بَيَاضَ الْعَيْنِ لَشَيْءٍ فَاَعْلَمُ

یانی، نه‌تۆ نابینی که‌میسکی ره‌ش بۆنی چهند خوشه و هیچ شتیک بۆنی وه‌ک ئه‌و خوش نیه، به‌لام شیلمی سپی تایه‌کی به‌ دره‌میکه، یان ته‌ماشای بکه‌ رووناکایی چاوان له‌ گلینه ره‌شه‌که‌ی دایه و سپینه‌که‌ی هیچ نیه ئینجا پیست سپی هه‌لی دایه و گوتی:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْبَدْرَ لَشَيْءٍ مِّثْلَهُ
وَأَنَّ سَوَادَ الْفَحْمِ جَمَلٌ بِدْرِهِمْ
وَأَنَّ رِجَالَ اللَّهِ بِيضٌ وَجُوهُهُمْ

وَلَا شَكَّ أَنْ السُّودَ أَهْلَ جَهَنَّمَ

واته، نُهتق نابینى که مانگه شهو چهند خوشه، چونکه پروناک و سسپى يه و شيچ شتنيک وهک نهو خوش نيه، به لام خه ليووز چونكى ره شه تا يه کى به دره مئیکه. يان نازانى که پياوى خوا ددم و چاو و ناوچاوانيسان سسپى يه، به لام بئى شک پرودهش ده چنه ناو ناگرى نوزه خوه.

*****

نافره تيکى ژيرو وريا خوى ناماده کردبوو بروا بؤ سه فه ريک، پياوئکى بيشه رم گوتى: نه وه بؤ کوئى ده چئى؟ نافره ته که گوتى ده چم بؤ فلان جيگا. کابرا به ده ستي ئيشاره ي بؤ ناله تى کرد و گوتى زور سوياست ده که م نه و نامه يه م بؤ له گه ل خوت به رد. نافره ته که زور له سه ره مخ وه لامى دايه وه و گوتى زور باشه، نه گه ر تيوشى دايکت نه بووم ده يدم به خوشکه که ت.

*****

ده لئین: پاشايه ک خه يالى سه فه رى کرد. (نه ستي ره) ناسنيک گوتى: قوربان سه بر بگره چونکه ئيسنا مانگ له بورجى (عه قه رب) دايه و سه فه ر کردن له وکاته دا زور شوومه، با مانگ بجيته بوورجى (قه وسه وه). پاشا خه ريک بوو له رؤين په شيمان وه بئى. له وکاته دا غولامتيکى زور جوانى تيروکه وانى له خندا بوون وه ژورکه وت يه کنيک له پياوه قسه خوشه کانى پاشا گوتى: قوربان نه و دتا سانگ چغه ته ناو قه وسه وه فه رموو با برؤين بؤ سه فه رکه، ده لئین پاشا قسه که ي زور پئى خوشبوو، چرون بؤ سه فه رکه و زور سه رکه وتوو بوون و زور خوشيان رابوارد.

*****

(ئيبينو خه له کان) ده لئین: ئيمامى (شافي عى) فه رموو يه تى: ئيمام محممه دى کورى حه زره تى حه سهن نه بئى که سم نه ديوه که به قه له وى عاقل و ئاسوده بئى. ده فه رمووئى: چونکه پياوى عاقل. يان خه مى دوا پوز ده خوا، يان خه مى دنيا. نه وه ي غه مباريش بئى قه ت قه له و نابئى.

جا ئيبينو خه له کان ده لئین: حه سهنى کورى ئيدريسى حه لوانى له سه ر نه و قسه ي ئيمامى شافي عى گوتويه تى: پاشايه ک زور قه له و بوو، زورى پئى ناره حه ت بوو. زانا و دوکتورى کوکردنوه بؤ نه وه ي چاره ي قه له ويه که ي بکن. نه يان توانى. تا پياوئکى عاقل و زانا هات بؤ لاي پاشا. پاشا گوتى: نه گه ر تو بتوانى چاره ي نه و قه له ويه م بکه ي ده وله مه ندت ده که م. کابرا گوتى: جه نابى پاشا نه من دوکتور و نه ستي ره ناسم، نه م شه و مؤله تم بده به يانى عه رزت ده که م داخوا نه ستي ره ي به خت و تاليعت

چۆنە، بەیانی کابرا ھاتەرە گوتی: پاشا تا ئەمانم نەدەدی هیچ قسە ناکەم، پاشا گوتی: ئەمەین بە، ئەو ئەمانم دایە، کابرا گوتی قوربان ئەم شەو تەماشای ئەستیرەیی بەخت و تالعی تۆم کرد، بەلام زۆر بەداخووە مانگیکت تەمەن ماو، ئەگەر دەفەر مووی تا خەریکی موعالەجەت بم و ئەگەر دەشتەرئ بزانی داخوا قسەکەم راستە یان نا، ئەو زیندانیم بکە، جا ئەگەر راست بوو ئەو ئازادەم کە و ئەگەر خواش کردی درۆم کرد، گەردنت ئازاد بەمکوژە، پاشا زۆر نارەحەت بوو گوتی: حەبسی بکەن، پاشا دەستی لە دنیا شوشت و بە غەمباری رووی کردە گۆشەنشینی و پۆژ لە دوای پۆژ نارەحەت تر دەبوو، لەپاش بیست و ھەشت پۆژان کە زۆر لاواز ببوو، ناردی کابرایان لە بەندیخانەو ھینا، پاشا رووی تینکرد و گوتی: لە وەعدەکەت دوو پۆژ ماون ئیستا دەلتی چی؟ کابرا گوتی: پاشا سەلامەت بێ، بەخوا ئەمەن ھیچ عیلمی غەیبی نازانم، خۆ ئەمەن نازانم خۆم کە دەمرم، جا چۆن ھی تو دەزانم، بەلام ئەوشووە زۆرم فکر کردەو لە غەم و خەفەت بەولاو چارە قەلەویم نەدۆزیووە و بەو فیلەش نەبوایە، ئەوئەندە غەمبار نەدەبووی، ئەوئەتە ئیستا قەلەویەکە جاران تەماو، پاشا ھاتەرە سەرخۆ و کابرای خەلات کرد.

*****

(ئەبو جەعفەر مەنسور) لە زەمانی بەنی ئومەویەکاندا کە دەچوو شارێ بەسەر و بە زۆری دەچوو لەلای (ئەزھەری سەمان) کە زانایەکی حەدیس زان بوو دادەنیشت، چونکە زۆر قسەخۆش بوو، کاتی بوو بە خەلیفە، زاناکە لە بەسەرەو ھات بۆ بەغدا بۆلای، ئەبو جەعفەر زۆری ریز لینگرت و گوتی: چ ئەمریکت ھەییە؟ گوتی: قوربان خانووەکەم پوخاوە و چوارھزار درھەم قەرزدارم و ژنیش بۆ محەممەدی کورم دینم، ئەمری کرد دوازدە ھەزار درھەمیان دایە و گوتی: ئەوھێ پنیوستت بوو بۆمان کردی، جاریکی دی مەییو، دوای سالتیک ئەزھەری ھاتەرە، پاش بەخیرھاتن، ئەبو جەعفەر گوتی: بۆچی ھاتیو؟ گوتی: قوربان بۆ ئەحوالپرسیت، ئەمری کرد دوازدە ھەزار درھەمیان دایە و گوتی: جاریکی دی مەییو، بۆ ئەحوالپرسیم، دوای سالتیک دوبارە ھاتەرە، ئەبو جەعفەر گوتی: بۆچی ھاتیو؟ گوتی: قوربان بۆ ئەوھێ کە سوپاست بکەم، ئەبو جەعفەر ئەمری کرد دوازدە ھەزار درھەمی دیکەیان دایە و گوتی جاریکی دی نەبۆ عەیادەت و نەبۆ سوپاس مەییو، دوای سالتیک دوبارە ھاتەرە، ئەبو جەعفەر گوتی: نەمگوت مەییو، بۆچی ھاتیو؟ گوتی: قوربان جاری پینشو گویم لیبو کە دوایەکت دەخویند ھاتووم و ھینوسم، ئەبو جەعفەر زۆر پینکەنی و گوتی: ئەو دوایە قەبوول نابێ

مهینوسه وه، چونکه ههتا ئیستا چهند جاره دهیخوینم بۆ ئه وهی تو نه بینمه وه،
کهچی ئه ودهتا هه ر دیتته وه. ئه وه هه زارد بگره و هه رکاتی پیتخوش بوو وه ره وه.

*****

روژیک جوله که یهک وهک رهخنه له موسوالمحسانان به ئیمامی علی دهلی: ئیستا
پیتغه مبه ره که تان به ته وای نه مرد بوو که له سه ر جینشیننی لیتان بوو به هه را و
ئه نسارییه کان گو تیان با ئه میریک له ئیمه بن و یه کینک له ئیوه بن، جا ته ماشا
ئیمامی علی چون ژیرانه ده مکو تی کرد و فه رمووی: ئه ی ئیوه ئیستا قاچوو وشک
نه بیونه وه که له به حره که په رینه وه، خواتان له بیریچوو و گو تتان: (یا موسی اجعل
لنا الهأ کما لهم الهة)، واته ئه ی موسا، خوا یه کی وهک خواکانی ئه و بت
په رستانه مان بۆ په یدا بکه. جوله که خه جاله ت بۆوه و بۆری خوارد.

*****

روژیک له مه جلیسی (المتوکل)ی خه لیفه ی عه باسی دا باسی هه زه رته ی
عوسمانیان کرد. ئه ویش گو تی: خه لک چه ندین رهخنه یان له عوسمان هه یه، بۆ
نموونه هه زه رته ی ئه بو به کر که بوو به خه لیفه و چوو سه ر مینه به له به ر حورمه تی
پیتغه مبه ر پله یه ک هاته خواری و هه زه رته ی عومه ر له به ر حورمه تی پیتغه مبه ر و
ئه بو به کر دوو پله، به لام عوسمان که بوو به خه لیفه چوو سه ر ئاخیرین پله ی
مینه به رکه. پیاویکی نه ترس له مه جلیسه که دا وه ده نگ هات و گو تی: ئه ی خه لیفه، تو
باسی هه زه رته ی عوسمان به خه راپه مه که و هه ر سو پاسی بکه، چونکه ئه گه ر
ئویش به اتایه پله ی سینه م ده بوو به یاسای خه لیفه کان و ده بوو ئیستا جه نابت
له ناو بیری کدا خو تبه ت بۆ وه خو یندینایه. خه لیفه و خه لکه که ده ستیان کرد به پیتکه
نین.

*****

پیاویک ده لی: جاریک چوو مه مزگه وتی شاری (دیمشق) کۆمه لیک دانیش تبه یون
وهک زانایان ده چوون. چووم له نزیکیان دوو رکاتم نوێز کرد و دانیشتم گویم لی
بوو به خه راپه باسی هه زه رته ی عه لی یان ده کرد. به تو په دییه وه هه ستام. ته ماشام
کرد پیاویکی ریشدریزی ناوچاوان جوان له ولا نوێزی ده کرد. گوتم وادیاره پیاوی
چاکه، چوو مه لای و که سلای دایه وه گوتم: مامه گیان ئه واته بۆچی وا به خه راپه
باسی هه زه رته ی علی ده که ن؟ نازانن که کوپی مامی پیتغه مبه ره و میردی فاته می
زه هرایه؟ کابرا گو تی: کاکه باسی چ ده که ی؟ ئه گه ر یه کینک له ده ست و زمانی ئه و
خه لکه رزگاری بوایه ده بوو (ئه بو محمه د) بی، باسی ئه ویش به خه راپه ده که ن، تا

دداگاته ئیمامی سه‌لی. گوتم: نه‌بو محهممه‌د کنی‌یه؟ دهستی کرد به گریان و گوتی: چه‌جایی سه‌قه‌فی. که نه‌ووم له پیره بیست سویندم خوارد له‌ی شاره نه‌مینم.

*****

کابرایه‌ک خانویکی بوو فرۆشتی و له‌پاشان هه‌موو رۆژئ پینچ سه‌ه‌رزه ده‌چوو له‌به‌ر ده‌رگای مزگه‌وتی نزیک خانوه‌که‌ی بانگی هه‌دا. رۆژئیک له‌ دوا‌ی بانگدان و نوێژ کردن یه‌کسه‌ر چۆوه خانوه‌کۆنه‌که و بی له‌ ده‌رکه دان چوووه ژوره‌وه، ژنان که چاویان پینکه‌وت، هاواریان کرد و گوتیان: چۆن به‌بی پرس هاتیه ژوره‌وه؟ کابرا گوتی: لیم بیورن، نه‌من له‌و خانوه‌دا له‌ دایک بووم و له‌بیرم چوو بۆوه که فرۆشتومه.

*****

له‌ پیاویکی لادیتی یان پرسى: نه‌رئ نه‌مسال په‌مه‌زانو چۆن گرت؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: وه‌للا، زۆر خۆش‌بوو. گوتیان: ناخر نه‌مسال زۆر گه‌رم بوو. گوتی: ئیمه دهستی خۆمان لینه‌ه‌شاند، یه‌که‌م شه‌و سى پیاومان کۆبینه‌وه و نیه‌تمان هینا به‌یانی به‌رۆژو بوین و به‌ رۆژئیک خه‌لاسمان کرد و خۆمان ئاسوده کرد.

*****

قوتابییه‌ک چوووه قوتابخانه و مامۆستا که‌ی دهستی کرد به‌ لیدانی، گوتیان: نه‌وه بۆچی لینی دده‌ی خۆ هیچ گوناهیکى نه‌کردوه؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: بۆ نه‌وه‌ی له‌ پێشدا لینی دده‌م شه‌تا بترسى و بی نه‌مریم نه‌کا.

*****

له‌ باره‌ی سه‌خاوت و که‌ په‌مه‌وه (نه‌سمه‌عی) ده‌لئ: رۆژئیک چووم بۆلای پیاویکی سه‌خى، داواى شتیکی لئ بکه‌م. ته‌ماشام کرد به‌ پینچه‌وانه‌ی جاران ده‌رکه‌وانی دانا‌بوو، بۆ نه‌وه‌ی که‌س نه‌چیته‌ لای، نه‌به‌یتشت بچه‌ ژوره‌وه. له‌پاشان ده‌رکه‌وانه‌که‌ی گوتی: به‌خوا منی بۆ نه‌وه دانه‌ناوه که نه‌هینم یه‌کی وه‌ک تو بچى بۆلای، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌یه، چونکه به‌پراستی زۆر ده‌ست کورته. نه‌سمه‌عی ده‌لئ: منیش نه‌و شیعه‌رم نوسی و بۆم نارده ژوره‌وه.

(إِذَا كَانَ الْكَرِيمُ لَهُ حِجَابٌ فَمَا فَضَّلَ الْكَرِيمَ عَلَى اللَّئِيمِ.)

واته، نه‌گه‌ر پیاوی سه‌خى و خاوه‌ن که‌پامه‌ت ده‌رکه‌وانی هه‌بی له‌گه‌ل پیاوی به‌خیل و رۆد و سه‌قیلدا فه‌رقی چیه؟ ده‌رکه‌وانه‌که بردی و هاته‌وه له‌ پشتی کاغه‌زی شیعه‌رکه‌ی منه‌وه نوسی‌بووی. (إِذَا كَانَ الْكَرِيمُ قَلِيلٌ مَا لِي تَحَجَّبَ بِاَلْحِجَابِ عَنِ الْفَرِيمِ). واته، نه‌گه‌ر پیاوی سه‌خى ده‌ستی کورته‌بوو خۆی له‌ قه‌رزداران

دهشاريتهوه. پينج سهد ديناريشى له گهل نارد بوو. نه سسه عى ده لئى: زورم به لاهو
 سهير بوو، گوتم: به خوا نه وه به مه نمون راده گيښم. چووم بولاي و نه و پووداوه م بؤ
 گيږايه وه و كيسه دراوه كه م نيشاندا. كه ته ماشاي كرد گوتى: نه وه پارهى (به بيت و
 مال)ه بچن نه و پياووم بؤ بانگ بكن. چوون كابرايان هينا و مه نمون گوتى: تو
 دوښنى نه هاتى سكالاي فه قيرى خوت كرد و نه و پارهماندا به تو؟ بؤچى به شيعرئك
 داوته به نه سسه عى؟ كابرا گوتى: قوربان به خوا دروم له گهل نه كردى، به لام حه يام
 كرد له خوا كه نه وهى هاتووه بؤلام به دل شكاي و وه لاسى بده مه وه و پاره كه م دايه.
 مه نمون زورى پى خوشبوو گوتى: به راستى هه تا نئستا عه رهبان پياوى وه ك تو يان
 نه بووه، زورى ريز لئگرت و كردى به پياو ماقولى خوى.

*****

شينخى (قورطوبى) ده لئى: يه كه م كه س كه ئينكارى قهرز دانه وهى كرد حه زره تى
 (نادهم) بوو. چونكه كاتى خواى گه و ره ته واوى به رهى نا ده ميزادى نيشاندا، نا ده م
 گوتى: نهى خواى گه و ره نه و كوپه جوانه كئ يه؟ خواى گه و ره فه رموى: نه وه
 داوده. نا ده م گوتى: نهى خواى گه و ره ته مه نى چهنده بن له دنيا دا؟ خوا فه رموى
 شينست سال. نا ده م گوتى. تكات لئ ده كه م بؤى زياد بكهى. خواى گه و ره فه رموى
 زيادى ناكه م. مه گه ر تو له ته مه نى خوت بؤى بخه يته سه ر. نا ده م گوتى: ته مه نى من
 چهنده؟ خوا فه رموى: هه زار سال. نا ده م گوتى: نه وه چل سالم دا به داود. خواى
 گه و ره نوسى و به مه لائيكه كانى ئيمزا كرد. كاتى ما وهى ژيانى نا ده م ته واو بوو،
 (ئيزرائيل) هات گياني بكنشى، گوتى: نه وه چ ده كهى؟ گوتى: هاتووم گيانت
 بكنشم. نا ده م گوتى: خو چل سالم ماوه. (ئيزرائيل) گوتى: نهى نه دا به داودى
 كورټ؟ گوتى نا. به نه مرى خوا قه باله كه يان هينا و نيشانياندا بيدهنگ بوو.

*****

ده لئى: محه مدهى كوپى (جه همى) گوتبووى خانوه كه م ده فروشم به پنجا هه زار.
 موشتنه رى چوون گوتيان به چهندي ده ده ئى؟ له وه لامدا گوتى: دراوسنييه تى
 (سه عدى) كوپى (عاصم) ده فروشم به چهندم لئ ده كرن؟ گوتيان بؤ دراوسنييه تيش
 ده فروشى؟ گوتى: به لئ چؤن دراوسنييه تى كه سينك نافروشرئ كه خه راپه ت له گهل
 كرد نه و چاكه ت له گهل بكا و كه داوات لئكرد قه ت بيندليت نه كا و كه پروت لئ
 وه رگيږا نه و پروت تن بكا. سه عدى كوپى عاصم نه و قسه ي بيسته وه پاره كهى بؤ
 نارد و گوتى: رازى نا بم به دراوسنييه تى من رازى نه بى و خانوه كه ت بفروشى.

*****

له کتیبی (الْفَرَجُ بَعْدَ الشِّدَّةِ) دا دهلی: کابرایه که له شاری به غدا گوتی مالینکی زورم به میرات بزهاتوره، به لام له ماوهیه کی کورتدا هه مووم خرچ کرد، تا وام لیهات خه ریک بووم خانوه کهم بفروشم. نانی شهوم نه مابوو، دایکم تهشی دهرست به پاره بۆ خه لک، شهوش دهری نه دینا، مردنی خوم زور لهو ژیانه پینخوشتتر بوو. شهوینک له خودا گوتیان ههسته بچۆ بۆ میسر تو لهوئی دهوله مهنه دهبی. به یانی زوو له خه وهستام و چووم بۆ مالی قازی (نه بو عومهر). له بهر شهوهی که باوکم زوری خزمهت کردبوو، خزمهتکاره کهمی پزگای دام چوومه خزمهتی و داوای نامهیه کم لیکرد بۆ شهوهی لهوئی یارمهتیم بدن. نامه کهمی بۆ نوسیم و بهره و میسر وه پئی که وتم، کاتی گیشتمه میسر نامه کهم گمیاند، به لام هیچ فایدهی نه بوو. خوای گهوره دهرگای رزقی لئ پپیوووه دابووم، شهوهی پینشم بوو خه لاس بوو. بیرم له سوال کردن ده کردهوه شهوشم زور پئی عیب و حه رام بوو. تا نیوه شهوه هر دمخولامه وه، له ناکاو تووشی حه ره سی ناو بازار بووم، که زانی غه ریبه م گرتمی و گوتی: چکارهی؟ باسی به سه رهاتی خوم بۆ گنیرایه وه. کابرا پینکه نی و گوتی: به خوا تا نیستا له تو م که رتر و نه حمه ق تر نه دیوه. شهوه چند ساله له خودا پیم ده لین ههسته بچۆ بۆ به غدا بۆ فلان گه رکه و فلان کوچه و فلان خانویه ره، بهو نیشانهی که له ناوه راستی حه وشه کهیدا داریکی (سیدری) تیدایه، له بن شهوه داره کویه یه کیان شار دوته وه، سی هه زار دیناری تیدایه، به لام ههتا نیستا گویم نه داوه تی. کهچی توئی نه حمه ق به هوی خه ونی شهوینک وه ولاتی خوت به چی هینشتوووه و هاتووی بۆ میسر. شهوه ناوونیشانانی که حه ره سه که گوتنی راست ناوونیشانی مالی نیمه بوو، تو زینک هاتمه وه سه رخۆ و کابرا به ریدام. شهوه چوومه مزگهوت نوستم و به یانی به ره وه به غدا وه پینکه وتمه وه و یه کسه ره چووم بن داره کهم هه لکه ند، کویه یه کی تیدابوو، که پاره کهم حیساب کرد راست سی هه زار دینار بوو.

*****

شینخ (شه هابه الدین) له کتیبی (مستطرف) دا دهلی: دوو پیایوی نه حمه ق له سه فه رینکدا بوونه هاو پئی یه کیان به شهویتی گوت: شهوه رینگایه به قسه کردن نه بین تهواو نابئی. وه ره با نیازی دلی خومان به یه کتر بلین. کابرا گوتی باشه، توچ له خوا داوا ده کهمی؟ گوتی نه من له خوام دهوئی مینگه لیکم مه ر و بزنی بداتی. ههتا شیر و گوشته که یان بخوم و خوری و تووکه که شیان بفروشم. شهویتی ریان گوتی منیش داوام له خوا شهوهیه که چند گورگینکم بداتی تا هه موو مه ر و بزنه کانی تو بخون. له سه ره شهوه لیبان بوو به شه ر و ده شهوه یه نیخه یه کتر. ناخری هاتنه سه ر

ٺهوءَ ڪه شهر نه ڪن ۽ به ڪم ڪس ڪه تووشى بئون، بيڪن به ڪم. زور نه رڻو
 پشتن تووشى پيساوڻڪ بئون ڪه رڻڪى پڻ پيو دور خيگه دوشاوى لڻ نابو.
 به سه رهاى خويان بڻ گيڙا پيو ۽ گوتيان قومان به ڪم قبو له چي بلڻي له
 قسمت دهرناچين. ڪابرا باره ڪي خست و زار ڪي خيگه ڪانى ڪردهو ۽ دوشاوى
 ودهه رڻي. گيڙا ۽ گوتى: يا خوا خوڻي من وهڪ نه دوشاوو به رڻي ڪه ڪس له نيوه
 ڪه رتر و نه حمق تر بي.

*****

ڪابرا به ڪه ته ماشا دهڪا ڙنه ڪه به نيرديوان ٿيڪدا سه ردهه ڪوى. گوتى: نه گه له وه
 زياتر سه ڪهوى يان بيٺه خوارى يان هر له جيگه خست راهه ستي هر سڻ
 ته لاقه ڪهوى. ڙنه ڪه زور وريا بو، گورج خڙي به ردايه وه. ڪابرا زور پڻ خوش بو
 گوتى: يا خوا به فيدات بم، نه گه ر ٿيڪامى (ماليڪ) وهقات بڪا، خه لڪي شاري
 (مهدينه) پيو ستيان به تو دهبن بڻ فتوادان.

*****

جارتڪ (مهدي) خه ليفه به غذا ڪاڻي راو له له شڪرچيه ڪانى دور دهه ويته وه و
 روو دهڪاهه ره شمالي عه رهيڪ و دهلي: ميوان راهه گرن؟ خاودن مالهه ڪه دهلي: به لڻ.
 خه ليفه داد به زى و خاودن مال نانڪ و پيال به ڪه شيري بڻ ديني و دهلي فهرمو.
 خه ليفه نان و شيره ڪه دهخوا. ڪابرا له ڪوپه به ڪدا ڪاسه به ڪه شه رابي بڻ ٿي دهڪا و
 دهلي فهرمو خه ليفه نه وپش دهخوا ته وه و روو دهڪاهه ڪابرا و دهلي دهزاني نه من
 ڪيم؟ ڪابرا دهلي: نازانم خه ليفه دهلي: نه من پياوى تايه تي نه ميري موسولمانانم.
 ڪابرا ڪاسه به ڪي ديشي بڻ ٿي دهڪا و دهخوا ته وه. ٿينجا خه ليفه دهلي: دهزاني نه من
 ڪيم؟ دهلي به لڻ پياوى تايه تي نه ميري موسولمانانى. خه ليفه دهلي نا هو نيم.
 ڪابرا دهلي: نهى چي؟ خه ليفه دهلي گه وهى له شڪري خه ليفه م. ڪاسه به ڪي ديشي
 بڻ ٿي دهڪا، دهخوا ته وه و دهلي دهزاني نه من ڪيم؟ دهلي به لڻ گه وري له شڪري
 نه ميري موسولمانانى. دهلي نا هو نيم. ڪابرا دهلي: نهى چي؟ دهلي نه من نه ميري
 موسولمانانم. ڪابرا راست دهبيته وه و توند زار ڪي ڪوپه ڪه دهه ستي و دهلي:
 هه سته برق به خوا هيچي ديڪه بڻ ٿي ناڪه م و خوا حاقيرت نه بن. ڪاسه به ڪي
 ديڪه بڻ ٿي ڪه دهلي ره سولي خوام، مهدي زور پڻ دهڪنى و له وڪاهه دا پياوه ڪانى
 دهگنى و ڪابرا خه لاهه دهڪا.

*****

دهلين: عه رهيڪ له سه ر پيشاوى دانيشته بو گوى دهڪرد و ناني دهخوارد و

خوشی ددوژی. گوتیان: جا چون وادهبی؟ له ولامدا گوتی بق نابی. کۆنهکهی فری
دهدم و تازهی تینهکههه و دوژمنان دهکوژم، لهوه باشتر چ دهبی؟

*****

کابرایهک دهچی دهبی به میوانی (یهزیدی) کوری (مهزیدی). کاتی نان خواردن
(یهزید) دهلی: کورینه توزیک پال و نکدن و جینگای بکه نهوه با دهستی بگاتی. کابرا
دهلی: نا زهمهت مه کیشن ته نافه کهه دریزه، دهیگاتی. یانی باسکم دریزن. کاتی
دهست دریز دهکا بق خواردنه کهه بایهکی لئ دهبینه وه. یهزید له سه رهخغ دهلی: لام
وایه ته نافه کههت هه و دایه کی پسا. کابراش له سه رهخغ دهلی هیچ نیه گرتی
دهدمه وه.

*****

ته ماشایان کرد کابرایهک چۆته ناو سه وزیکه وه و به نیکی به دهسته وه گرتوه،
هر جاره ی که خوی تینه له ده کیشی گرتیه که له به نه کهه دها. گوتیان: ئه وه چ
دهکه ی؟ له وه لامدا گوتی. ئه مسال زستانه کهه ی زور سارد بوو (غوسلی) لهش
بیسیم له خوم دهر نه کردوه، ئیستا قه زایان ده کهه مه وه.

*****

دهلین: عه ره بیک ناوی مووسا بوو، کیسه پاره یه کی دزی و چو بق مزگهوت بق
نوژ، کاتی نوژیان دابهست و مه لا دهستی کرد به سه رهت خویندن، گه یشته ئه ی
ئایه ته کهه دهلی: (و مایک بیهینیک یا موسی) واته ئه وه چیه به دهستی راسته وه دیه
ئه ی مووسا؟ کابرا تو ره بوو و گوتی: به خوا وادیاره ئه ی مه لایه سیحر بازه،
پارده که ی فریدا و رایکرد.

*****

دهلین: عه ره بیک دهچی بق مزگهوت بق نوژی جه ماعت. نوژ داد به بستن و مه لا
دهگاته سه ره ئه ی ئایه ته کهه دهلی: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِيَ اللَّهُ وَ مِنْ مَعِيَ أَوْ
رَحِمْنَا). واته تو بلئ ئه گه ره دیمن خوا ی گه ره بن و ئه وانه ی له گه ل من به هیلاکی
بردن، یان روحمی پیکردن. کابرای عه ره ب بوو هاواری کرد و گوتی: یاخوا
مه لا هه رخوت به هیلاک بچی. جا ئه وانه ی له گه ل تون چ گونا حیکیان هه یه؟
نوژه کهه ی بری و چوه دهر وه. خه لکه کهه ش له بهر پیکه نین نوژه کهه یان بری.

*****

دوو کهه سه دهچه لای قازی. یه کیان دهلی جه نابی قازی (ته نبور) یکم له لای ئه ی
پیاده یه نامداته وه. کابرا دهلی: جه نابی قازی درق دهکا. قازی به خاوه نی ته نبوره کهه

دهلئى: شاهيدت ههيه؟ دهلئى بهلئى قوربان، دهچئى دوو شاهيدان دئنى، دهلئى بهلئى جهنابى قازى ئه پياوه راست دهكا. كاپراى داوا ليكراو دهلئى: جهنابى قازى له شاهيددهكان بپرسه و بزانه كاربان چيه، قازى دهلئى: كورم شوغلطان چيه؟ يهكيان دهلئى نارهق فروشم و ئه ويتريشيان دهلئى: قوربان منيش (جلالدم). واته توله وهستينم. قازى دهلئى: شاهيدى (تهنبور) لهوانه باشتو نابى، كورم بچق تهنبرهكهى بدهوه.

*****

جاريك (هارونه رهشيد) چهنه پياويكى ريشدرئزى له مه جليسا دهبن و چهنه كورى گهنجى ريش نه هاتووش خزمهت دهكهن. قسه دئته سه رياسى كابرايهك كه داواى پينغه مبهرى دهكا له شارى به غدا. هارونه رهشيد توپه دهبن و دهلئى: هه رئيستا بچن بوم بانگ بكهن. فهورى دهچن دهيهيژن بولاي هارونه رهشيد و دهلئى: راسته داواى پينغه مبهرى دهكهى؟ كابرا دهلئى: بهلئى هارونه رهشيد زورى پئى سهير بوو، گوتى: باشه بهلگهت له سهه پينغه مبهريت ههيه؟ گوتى چ داوا دهكهى فهرموو. هارونه رهشيد گوتى: ئه و گهنجه دم روتانه بكه به ريشدار. كابرا توژيك راما و پاشان گوتى: قوربان چون دلم دئى ئه و دم روته جوانانه ناشيرين بكه، ئه گهر دهفه رموى ههتا ئيستا به دهقيقه يهك ئه و ريشدارانهت بو بكه به كوسه. هارونه رهشيد زور پيكنهئى و گوتى: برو ههه پينغه مبهه به.

*****

دوباره دهلئى له زهمانى (مهئمون) دا يهكيك پهيدا بوو داواى پينغه مبهرى دهكرد، چوون هينايان بولاي مهئمون. مهئمون گوتى: بهلگهت له سهه پينغه مبهريت چيه؟ كابرا گوتى: بهلگهه ئه وهيه ئيستا دهزانم دلى جهنابت دهلئى چى؟ گوتى دهلئى چى؟ كابرا گوتى دهلئى درو دهكا پينغه مبهه نيه. مهئمون ئه مبرى كرد برديان بو بهنديخانه. پاش ماوهيهك بانغيان كردهوه بولاي و گوتى: لهى ماوهى بهنديخانه تدا وهحيث بو نه هاتوو؟ كابرا گوتى نه خير مهئمون گوتى: بوچى؟ كابرا له وهلامدا گوتى: چونكه (مهلايكة) تهت پروو ناتهنه بهنديخانه. مهئمون زور پيكنهئى و شانزئى كرد.

*****

سوا لكهريك دهچيته بهه دهركاى مالىك و دهلئى: رهحمهتى خواتان لئى بنى (قران) يكم بدهنى، له وهلامدا گوتيان خوا بتداتئ نيمانه، گوتى: هيندئكم گهنم بدهنى، گوتيان نيمانه، گوتى نيسك بنى، نوك بنى، ئارد بنى، جق بنى ههه باشه، گوتيان: نيمانه. گوتى: روينش بنى ههه باشه، گوتيان: نيمانه. گوتى دهچور يكم ناو

بدنه‌ی، گوتیان ئاویشمان نیه. سوالکه ره که گوتی: که واته مال نه ویرائینه بۆ اینره دانیشتون، ههستن بۆن سوال بکهن، خۆ وادیاره ئیوه له من موستهحهقی ترن بۆ سوالکردن. کابرای سوالکه ره ئهوهی پینی دهبی بۆیان دادهنی و دهروا.

*****

جاریک ئارهقخۆرنیک ئارهقی خواردهوه و شهشدانگ مهست دهبی. به لای مزگهوتیکدا دهروا، له و کاته دا مجیوری مزگهوته که بانگ دها، ددنگی زۆر ناخۆش دهبی. کابرای سهرخۆش دهچی دهست دهکا به لیدانی و به پیلوان دهچیته سهه سینگی. دهچن دهیگرن و دهلین: ئهوه بۆ وا له وه قیره دهکهی؟ له وه لامدا دهلی: خۆ به خوا له بهر ئهوه لینی نادهم که دهنگیم پیناخۆشه. له بهر ئهوه لینی ددهم چونکه بههوی دهنگ ناخۆشه که یهوه هه موو گاور و جوله که لومه ی موسولمانان دهکهن.

*****

جاریک پیاویکی فهقییری دهست کورت له گه له کورپه که ی به کۆلانیکا دهروان، له و کاته دا چه نازدهیه که له مالیک دینه دهه و دهیبهن بۆ سهه قهبران، ئافره تیک به دوایدا دهگری و له خۆی دها و دهلی: یاخوا کویر بم، ئیستا دهیبهن بۆ مالیک، نه فهرشی تیدا راخراوه، نه دۆشهک و پشتی تیدایه. کورپه که ی له بابی نزیک دهبیته وه و دهلی بابه ئهوه دهیبهن بۆ مالی ئیمه؟

*****

حاجی مه لا عهزیزی (واعیظی) له سهه ردهشتی گوتی: له زهمانی رهزا شادا دوکاتم هه بوو. پیاویک به ناوی (میرنات) قازی له شکری بوو. زۆرچار دههات له لام دادهنیشت. وا ریکه وت گیرام و بردیانم بۆ زیندانی قهسری قهجهه و تا سنی سال لیمان نه پرسیم. له ناز زیندانا: دهنۆشی خه لکم دها یه وه و دههگرت: (الصبر مفتاح الفرج) یانی خۆراگرتن له سهه به لا و موسیبهت دهه رگای لابردنی غه م و په ژارهت بۆ دهکاته. کابرایه کی عهجه م له وهختی ئامۆژگاری کردنه که مدها هات و گوتی: واعیظی گوتم: به لئی. به فارسی ئه و شیعه ری خۆینده وه و گوتی:

گه ره بچه سپانه ند به کونه ت یه که نه رهج

سهه بر کون الصبر مفتاح الفرج

یانی نه گه ره په رۆیه کی دوو بستی یان له قوونی دای هه ره سهه بر بگره، چونکه سهه بر کلیلی کردنه وه ی دهه رگای غه م و په ژارهیه. گوتی: له پاش سنی سال بردیانم بۆ دادگا، له رینگادا نهوشی (میرنات) بووم، که چاوی پیم کهوت گوتی واعیظی ئه وه چیه؟ به سهه رهاتی مۆم بۆ گیترا یه وه. که چوومه دادگا، (میرنات) له لای رهئیسسی

دادگا بوو. سئ سالیان حوکم دام، سئ سالة زیندانی که یان بؤ حیساب کردم و بهر یووم، میریات گوتی: واعیطلی (زیانت ببری، قلمت بشکن)، زمانت بیره و قه له مه که ت بشکینه، چونکه به هؤی ئه و دووانه وه تروش بووی.

*****

جاریک، شاعیری به ناوپانگ (موتنه بیبی) به قه سیده یه که زور مه دحی یه کی که له دوژمفانی (مه لیک) دهکا، مه لیک پینددزانی و ئه مر دهکا موتنه بیبی بگرن و ئه ویش له ترسانی خؤی دهشاریته وه. پاش ماو دیک مه لیک به کاتبه که بی ده لئ: نامه یه کی جوانی له زمان منه وه بؤ بنوسه با بیته وه هیچی پین نالیم. کاتبه که موتنه بیبی زورخؤش دهوی و دهزانی مه لیک به فیئل ئه و نامه ی بؤ دنتری. له ئاخری نامه که دا بؤی دهنوسی: (قد عفونا ان شا الله). کاتبه که به عه مدی شه دده یه که له سه ر نوونی (ئیننه که) داده نی. کاتی نامه که ده گاته ده ست موتنه بیبی و ده یخوینیتنه وه حالی ده بی و (ئه لفیک) له دوا نوونه که وه داده نی و نامه که بؤ کاتبه که دنتریته وه. جا ته ماشا زیره کی و زه کاوه تی ئه و دوو ئینسانه بکه که چؤن له یه کتر حالی بو ن. کاتبه که که شه دده ی له سه ر نوونی (ان) دانا بوو مه به سستی نایه تی (إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِيَّاهُ مِنْ النَّاصِحِينَ) ه بوو. موتنه بیبی حالی ده بی و کاتی نامه که شه ده گاته ده ست کاتبه که فه ری ده زانی که ئه و (ئه لفمه) زیادی موتنه بیبی بؤی زیاد کردوه ئیسه شار دیه وه لای نایه تی (إِنَّا لَنَرُّهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا) یه. یانی ئیمه نایینه وه مادام ئه وان له ویداین.

*****

سه باره ت به زه کاوه تی (مه ئمون) ی کوری (هارونه ره شید) یش ده لئین: مه ئمون دهرسی قورنانی لای زانای به ذابانگ (کیسای) دده یئند. مه سرن قورناتی که ی ده خوینده وه و ئه و گویی لئ راده گرت، نه گهر به غه له تی و ده خویندایه کیسائی سه ری به رز ده کرده وه و ئه و حالی ده بوو و ده گه رایه وه سه ری و راستی ده کرده. ده لئین: جاریک مه ئمون ده گاته سه ر ئه و نایه ته که ده فه رمووئ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ) کیسائی سه ر به رز ده کاته وه و ته ماشا مه ئمون ده کا، مه ئمون ده گه ریته وه سه ر نایه ته که و ته ماشا ده کا غه له تی نه خویندوته وه. پاش دهرسه که، ده چیتنه وه لای باوکی ده لئ: ئه ی باوکه ئه وه چ وه عه دیه که ت به سامؤستا داوه و به جینت نه گه یاندوه؟ هارونه ره شید ده لئ: بؤ، هیچی له لا باسکردی؟ ده لئ: هیچی باس نه کرد، به لام که ئه و نایه ته م خویندوه سه ری به رز کرده وه و ته ماشای کردم زانیم شتینکی ده دل دایه. هارونه ره شید ده لئ: راست ده که ی، رژی که داوای کرد.

شتیک بدوم به (خه پرا)، فه پرا زانایه کی ئه و سه رده مه بوو. گوتی: به لام هتا ئیستا و دسه نه پراوم. هاره نه رهشید زور ئافه رینی کوره که ی کرد و شته که شی بق فه پرا نارد.

*****

جاریک ژن و میردیک لیمان ده بی به شه پ و جیاوازی ده که وینته به نینانه وه و له سه ر کوره که بیان لیمان ده بی به کیشه و ده چن بۆلای حاکم. ژنه که ده لی: جه نابی حاکم ئه و کوره، کوپی منه، نو مانگ و نو روژ و نو سه عات و نو ده قیقه و نو سانیه به سگی خۆم هه لم گرتوه. له باوه شی گهرم و نه رمی خۆمدا گه وره م کردوه، به مه مکی خۆم شیرم داوه تی. کاتی به خه به ر بووه ئاگاداریم کردوه. که خه وی هاتوه نو اندومه و پامزانده وه، تا به و حاله گه یشتوه، ئیستا ئه و ده یه وی لیم دورخاته وه. حاکمه که ره و ده کاته کابرا و ده ی: وه لامت چیه؟ کابرا ده لی جه نابی حاکم ئه وه ی گوتی راست ده کا، به لام من له پیش ئه ودا هه لمگرتوه و ئه من له پیش ئه ودا دامناوه و ئیستاش وه به ر خویندنی ده نیم و لای دایکی هه یج فیرنابن. حاکم ره وی کرده ژنه که و گوتی: وه لامت چیه؟ ژنه که گوتی: جه نابی حاکم ئه وه ی ده لی راسته، به لام هه لگرتن و دانانی من له گه ل هی ئه و فه رقی زوره. کاتی ئه و هه لیگرتوه زور سووک بووه، به لام که من هه لمگرتوه زور گران بوو. ئه و به ئاره زوی خۆی و بق خۆشی و هه وه سی خۆی دایناوه، به لام من به رده زا و ئاره زوی خۆم دام نه ناوه، پنیه وه نیوه عه مر بووم تا دامناوه. حاکم قسه ی ژنه که ی زور پیخۆش و سه رنج پراکیش بوو، کوره که ی دا به و.

*****

ده لین (ئه سه که نده ر) ره وی له هه ر شاریک بکر دایه ویرانی ده کرد و خه لکه که شی ده کوشت. جاریک ره و ده کاته ئه و شاره که پراویژکه ره که ی و مامۆستا که ی له وی ده بی و خه لکی شاره که زوریان خۆش ده وی. خه لکه که که ده زانن ئه سه که نده ر نزیک بۆته وه به نا بق کابرا ده بن. کابرا ده لی: غه متان نه بی به فیلنیک پزگارتان ده که م. ئه سه که نده ر که چاوی به مامۆستا که ی ده که وی زوری پیخۆش ده بی و زوری پیز لی ده گری و ده لی: چ ده فه ره مووی تا وابکه م. مامۆستا که ی ده لی، خۆت ده زانی به شی زوری سه رکه وته کانت به هۆی نامۆزگاریه کانی من بوون. ئیستاش ده زانم خه لکی ئه و شاره به هۆی منه وه، زوریان ئومید به تویه، به لام من زۆرم رق له وانه، جا ئه وه ی من سه باره ت به وان داوام لیکردی به لیم پی بده به قسه م نا که ی. ئه سه که نده ر گوتی، ئه وه به لیم دا. کابرا گوتی، تکت لی ده که م شارمه که یان ویران بکه و بیانکوژه،

نه‌سکه‌ندهر چونکه وهددی دابیو به قسه‌ی نه‌کرد و بزگاریان بوو.

*****

کابرایه‌کی موسولمان له شاری (به‌سرا) زور خه‌ریکی قورپان خونندن ده‌بوو. رپوژیک بیستی نه‌میری موسولمانان نیجازه‌ی داوه که نه‌ودی زولمی لیکراوه هه‌رچی بی نه‌و شته‌ی بده‌نه‌وه. کابرای موسولمان زوری پیتخوش بوو، هه‌ستا چفوه مائی و قورپانه‌که‌ی هینا و له‌سه‌ر سورته‌ی (به‌رائه‌ت) (بسم الله) ی نویسی و گوتی: ئوخه‌ی، به‌خوا زور له‌میژه‌غه‌دریان له‌و سورته‌ه‌کردبوو، زیاد له‌و هه‌موو سورپدانه (بسم الله) که‌یان لابردوو.

*****

پیاویک له‌ناوه‌راستی بازار دانیشتبوو نانی ده‌خوارد. گوتیان، کوا ئیره‌شوینی نان خواردنه؟ له‌وله‌امدا گوتی: نه‌گه‌ر له‌بازار برسیت بوو، ده‌بی له‌بازار نان بخئی. کابرایه‌ک ده‌ستی کرد به‌جینو پئی دانی، گوتیان، نه‌وه بۆ وه‌لامی ناده‌یه‌وه؟ له‌وله‌امدا گوتی، نه‌گه‌ر سه‌گیک پیت وهری ده‌بی توش پئی بوهریه‌وه؟ یان نه‌گه‌ر که‌رینک لووشکه‌ی لیدای ده‌بی لووشکه‌ی لئ بده‌یه‌وه؟

*****

ده‌لین: رپوژیک (هیشام) ی کوری (عه‌بدوله‌لیک)، روو ده‌کاته دانیشترانی مه‌جلیسه‌که‌ی و ده‌لین: ئیوه ده‌زانن ج شتیک له‌هه‌موو شتیک به‌له‌زدتتره؟ زۆده‌بی خه‌لکه‌که‌ پنده‌نگ ده‌بن و یه‌کیک هه‌له‌ده‌داتی و ده‌لین: قورپان! تو قه‌ت گروئ بووی، خۆت خوراندبئ؟ خۆ خوراندن له‌هه‌موو شتیک به‌له‌زدتتره. هیشام پنده‌که‌نی و ده‌لین، خوا گروئت بکات و قه‌ت چاک نه‌بیه‌وه تا هه‌ر له‌له‌زه‌ت دابی.

*****

پیاویک داوای دوو سه‌ت دیناری به‌قهرز له‌یه‌کیک کرد. خاوه‌ن پاره‌که‌ گوتی: نه‌و دوو سه‌ت دیناره‌ت بۆچییه؟ کابرا گوتی، که‌رینکی پنده‌کرم و ده‌یفرۆشمه‌وه، به‌لکی بیست دیناری لئ قازانچ بکه‌م. خاوه‌ن پاره‌که‌ گوتی، نه‌و کرین و فرۆشتنه‌وه‌ی بۆچییه، هه‌ر ئیستا بیست دیناره‌ت ده‌ده‌مئ بۆخۆت خه‌رجی بکه‌، کابرا گوتی نا وه‌للا هه‌ر دوو سه‌ت دیناره‌ قه‌رزه‌که‌م ده‌یه، خاوه‌ن پاره‌ گوتی: وادیاره به‌هه‌ویای دانه‌وه‌ی نی، برۆ خوا حاقیزت بی، بچوه له‌یه‌کی دی قهرز بکه‌.

*****

ده‌لین: پیاویکی (شیت) یان برد بۆلای قازی بۆ شاهیدی دان له‌سه‌ر ژن و پیاویک که‌ زینایان کردبوو. قازی گوتی: تو شاهیدی ده‌ده‌ی و چاوت لیبوو که‌ تینی نا و

دهری هینایه وه؟ کابرا شینته له وهلامی قازی دا گوتی: خو جهنابی قازی؛ من نه گهر
چهرمی قونیشی بوومایه وهک جهنابت دهفرموی، ناوام چاولی نه ده بوو.

*****

کابرایهک دهلنی: له گهله پیاویکی فارسی خه لکی شههری (په‌ی) دؤستایه تیمان
زورخوشبوو. ماوهیهک دیار نه بوو، ههستام چووم بق عیادهت و نهحوالپرسی. له بهر
دهرگا بهرپیهکیان راخست و له سه‌ری دانیشترین. کابرایهک هه‌ر دههاته ده‌رو
دهچقوه ژوره‌وه. گوتم نه‌وه کئی یه؟ وهلامی نه‌دامه‌وه تا دووسن جار م‌لنی دوویات
کرده‌وه. له ناخردا سه‌ری بادا و گوتی: نه‌وه میردی خوشکی پوورمه، واته باوکی
یه‌هتی.

*****

جاریک چهند کاروانچی به ریگایه‌کدا ده‌رۆن و له‌سه‌ر ریگا (شینر) یک
به‌رامبه‌ریان دئی، زور ده‌ترسن. یه‌کیان غیرهت وه‌به‌ر خوی ده‌نی و خوی نازا ده‌کا
و به‌ره‌و شیرمه‌که ده‌چن. شیرمه‌که په‌لاماری ده‌دا و وه‌بن خوی ده‌خا، هاو‌پیکانی
تیکرا سواری شیرمه‌که ده‌بن و له‌سه‌ر کابرای لا ده‌بن و شیر ده‌روا. هاو‌پیکانی له
کابرا ده‌پرسن حالت چونه؟ له وه‌لامدا ده‌لنی، زور باشم. هیچ شوینیکم نه‌شکاوه،
به‌لام نه‌ی شیره‌ حیزبابه گوی ده‌پانتۆله‌که‌م کردووه. نه‌وه‌نده خه‌جاله‌ت ده‌بنی شه‌رم
ده‌کات، بلنی له ترسان خۆم پیس کردووه.

*****

له‌کتیپی (کلیل و دیمنه) دا ده‌لنی: نه‌گه‌ر هات و دوژمن نیزه‌هاری دؤستایه‌تی کرد،
ناگادار به، به‌سه‌هو نه‌چی، چونکه به‌هزی قازانچ و به‌رژه‌وندی خۆیه‌وه ده‌یه‌وی لیت
نزیک وه‌بن، ده‌نا هه‌رکاتی به‌رژه‌وندی نه‌ما ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر دوژمنایه‌تیه‌که‌ی خۆی.
چونکه گوتراوه، ته‌بیعه‌تی دوژمن وه‌ک ته‌بیعه‌تی (ناو) ده‌چن. ناو گه‌رم ده‌که‌ی گه‌رم
ده‌بنی، به‌لام کاتی راتگرت زۆری پیناچی ده‌چپته‌وه سه‌ر ته‌بیعه‌ته سارده‌که‌ی خۆی.

*****

حاجی مه‌لا (سه‌ید ره‌شید) که به‌داخه‌وه به‌ ناحه‌ق له گوندی ده‌شتیوی عیراق
شه‌ید کرا، له گوندی (نالوه‌تان) فه‌قی ده‌بنی. هاویننی هه‌واریان ده‌چپته (وه‌زنی).
دوا نیوه‌رۆیه‌که ده‌چپته ده‌ورکردنه‌وه و له‌کاتی موتاله‌عه له‌بن پنجه (گوینی) یه‌ک
خه‌وی لنی ده‌که‌وی. کاتی‌ک، وه‌خه‌به‌ر دئی هه‌ست ده‌کات (مار) یک به‌ ده‌لینگی
ده‌ریکه‌یدا ده‌چته ژوره‌وه و سه‌ری ده‌باته نزیک موس‌لدانی. نه‌ویش له‌ترسان
ناویری خۆی ببزیوی و هه‌ست له‌خۆی ده‌برئی، هه‌رکه به‌عاسته‌م خۆی ده‌بزیوی،

مارهکش دمچولنی. تا ماومیهک بهمجوره لهسەر پشت رادهکشنی و چاوهپوانی ئهوه دهکا، رنبوارنک، شواننیک بهوتدا بئی و به ئیشاره ناگا داری بکا، بهلام کهس نایه. له ناکاوتووند هر دوو دستانی دهبا و سهری مارهکه دهگری و هاوار دهکا و راست دهبیتهوه و رادهکا، بهلام که ته ماشا دهکا مار نیه، بهلکو بهندوخینهکهیهتی.

*****

(شینخ و لئیسلامی) سهردهشتی پیاوئیکی قسهخوش و دستکورت بوو. دؤستی (پیشهوا) قازی محهمهد بوو. جارنیک له (سابلاغ) دهچیته مهجلیسی پیشهوا. لهوکاتهدا ناغاوت و پیاوماقولی سابلاغ و دهووبهیری زؤر له خزمهتدا دهبن. له ناوهراستی قساندا باسی داهاتی سالانهی خویان دهکن. یهکیان دهلنی: ئهوسال فلان باغم داوه بهوهنده به نیجاره و یهکی دیکه دهلنی: واریداتی فلان ملکم ئهوهنده بووه و یهکی دیکه دهلنی ئهوسال داهاتم زؤر نهبووه و هر یهکه بهجۆرنیک باسی حاسلاتی خویان دهکن. جهنابی پیشهواش دهزانی که شینخه لئیسلام زؤر دست کورته. روو دهکاته شینخه لئیسلام و دهلنی: ئهی شینخه تق بؤ باسی خوت ناکهی؟ شینخه لئیسلام له وهلامدا دهلنی قوربان؛ (مابه ته ماشای جیهان نامهدهم). پیشهوا له مه بهستی شینخه لئیسلام دهگات، بهلام هیندیک ناگایان له تهواوی ئهوشیعره نابی و دهلنن: ئهوه مانای چیه؟ پیشهوا دهلنی، شینخه لئیسلام هتا باربوویهکی باشت نهکن، پینیان مهلن. دهلنن: بابه چ دهلنی حازرین و تهواوی بکه. شینخه لئیسلام روودهکاته پیشهوا و دهلنی: قوربان نیجاره هیه؟ پیشهوا پندهکهنی و دهلنی: بهلنی. ئینجا شینخه لئیسلام شیعرهکهیان بهتهواوی بؤ دهخوینیتهوه و دهلنی: دهولت به سهگان داده و نیعمت به خهران.

پهس ما بهته ماشای جیهان نامهدهم.
خه لکهکه زؤر پینکه نین و پارمیهکی باشیان بؤ کؤ کردهوه.

*****

رؤژنیک دهچن عهرزی شینخ محهمهدی کوری شینخی (بوهرانی) دهکن و دهلنن: قوربان! شینخه عهبدولرحیمی برات ئهمری خوای بهجئی هیناره و وهفاتی کردووه. له وهلامدا دهلنی: خوا روحمی بئی بکا، ئهوه یهکه م چاره که ئهمری خوا بهجئی بیننی. له دواي شفرش ئیران، له کاتیکدا زووبهی کوردستان له ژیر دهسهلاتی حیزبی دیموکرات دابوو، ئیقباتی حاجبی و ژنهکهی و فهراهادی کوری شوکروولای بابان و چهند هونه رهنده به کوردستاندا دهگهرین و کۆری هونهری بؤدلخوشی خه لکه ده بهستن.

رؤژنیک دهچنه هه‌واری (مه‌یدان چوغه‌ی) (نه‌ستان) ئی و به‌زم ساز ده‌که‌ن. پیریزژنیک به‌ ناوی پوور زلیخا هه‌ر دیت و له ژنه‌که‌ی ئیق‌بال پاده‌مینتی و له‌پاشان ده‌لی: ئه‌یارق قورپم به‌سه‌ری ئاخ‌ر زهمانه، سالان هه‌ر پیاو لوتی بوون، که‌چی ئیستا ژنیش بوون به‌لوتی.

*****

له‌ کتیبی (الحوجه‌ج البینات) دا ده‌لی: جارنیک کابرایه‌کی مونکیری پیاوچاکان ده‌چینه کتیب‌خانه‌یه‌ک و ته‌ماش‌ا ده‌کا کتیب‌بنیکی گه‌وره دینه به‌رچاوی، له کتیب‌فرۆشه‌که ده‌پرسی ئه‌و کتیب‌ه‌ چیه؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا ده‌لی (مه‌سنه‌وی) یه، کابرای مونکیر پینه‌که‌نی و ده‌لی: (مه‌سنه‌وی)؟ به‌حه‌رفی شینی ده‌خوینیته‌وه. ئینجا هه‌لی ده‌گری و به‌ چاوینکی زۆر بی ئه‌ده‌بانه‌وه لیک‌ی ده‌کاته‌وه، یه‌که‌م شیعر که‌ ده‌ینه به‌رچاوی ئه‌و شیعره ده‌بی که‌ ده‌لی:

ئه‌ی سه‌گی مه‌لعون تو عه‌وعه و میکونی

مه‌سنه‌وی ما را تو مه‌سنه‌وی میکونی

خه‌ج‌الته ده‌بیته‌وه و به‌ ئه‌سپای کتیب‌ه‌که‌ داد‌دینته‌وه و بیده‌نگ ده‌روا.

*****

رؤژنیک شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال که‌ ئیمامی مزگه‌وتی (سابونگه‌ران) بوو له شاری سلیمان‌ی گوتی: له‌و سالانه‌ی پێشودا فه‌قنیه‌کمان لابوو، زۆر که‌وده‌ن بوو، ناومان نابوو (عوله‌ما). رؤژنیک لیمپرسی و گوتم: به‌ فارسی به‌ (چرا) ده‌لین چی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: پنی ده‌لین (سه‌بوک)، گوتم: چۆن پنی ده‌لین سه‌بوک چوزانی؟ گوتی: ئه‌ی ئه‌وه نیه له‌ گولستاندا ده‌لی، سه‌نگین نه‌شه‌وه‌م سه‌بوک چرا.

*****

ده‌لین: خوای گه‌وره بۆ هه‌رش‌تیک وه‌خت و سه‌عاتیکی دیاری، کردووه. وه‌ختی بۆ له‌ دایک بوون، وه‌ختی بۆ کاتی مردن، وه‌ختی بۆ نه‌مام ناژتن، وه‌ختی بۆ به‌روسه‌مه‌ر، وه‌ختی بۆ بڕین و هه‌لکه‌ندن، وه‌ختی بۆ شه‌ر و ئاژوه، وه‌ختی بۆ سولح و ناشتی، وه‌ختی بۆ ئیشوکار، وه‌ختی بۆ سه‌نه‌وه و پشوودان، وه‌ختی بۆ ئیش و ئازار. وه‌ختی بۆ ساغ و سه‌لامه‌تی، وه‌ختی بۆ دروست کردن و کاتی بۆ روخاندن، وه‌ختی بۆ خووشی و شادی، کاتی بۆ گریه و زاری وه‌ختی بۆ ده‌باوه‌ش گرتن، کاتی بۆ جیابوونه‌وه، وه‌ختی بۆ که‌سب و قازانج، کاتی بۆ خه‌ساره‌ت و زه‌ره‌ر، وه‌ختی بۆ ئاگاداری. کاتی بۆ له‌بیرچوونه‌وه، وه‌ختی بۆ له‌به‌رکردن، کاتی بۆ دڕین و فریدان، وه‌ختی بۆ قسه و باس، کاتی بۆ سکوت و بیده‌نگی، وه‌ختی بۆ دۆستایه‌تی، کاتی بۆ

دوژمنایه‌تی، به کورتی که لام له له‌دایک بوونه‌وه تا مردن. که‌وایه هیچ له‌وه چاکتر نیه که تا ده‌توانی چاکه بکه و خۆت له خه‌راپه بیاریزه.

*****

کابرایه‌ک تازه موسولمان ببوو. رۆژنیک ویستی وه‌ک جاران شه‌راپ وه‌خووا. گو‌تیا‌ن: تو تازه بویه موسولمان و شه‌راپ هه‌رامه وه‌یخۆی. رۆژی چوو بۆ دیسکو ره‌قس بکا، گو‌تیا‌ن، ره‌قس هه‌رامه. رۆژنیک دی چوو کۆری گۆرانی و موسیقا، گو‌تیا‌ن هه‌رامه مه‌چوو. رۆژنیک دیکه ویستی یاری وه‌ره‌ق و دامه بکات، گو‌تیا‌ن هه‌رامه مه‌یکه. رۆژنیک چاوی به کچنیک که‌وت و عاشقی بوو، گو‌تیا‌ن نه‌زه‌ر بازی هه‌رامه. تا نا‌خر کابرای تازه موسولمان وای لی‌هات، ده‌ستی بۆ هه‌رشتیک ده‌برد ده‌بو‌وایه پینستر پرس بکا دا‌خوا هه‌رامه یا‌ننا. رۆژنیک له مه‌جلیسینکا دانیشتبوو چایان بۆ سینا. له کابرای پرسى کاکه نه‌وه سه‌لاله یا‌ن هه‌رام؟ گو‌تی چا سه‌لاله وه‌یخۆ. کابرای تازه موسولمان رووی کرده بیاله چایه‌که و گو‌تی: نه‌گه‌ر تو‌ش هه‌رام بو‌وایه‌ی، منی تازه موسولمان چ گویه‌کم ده‌خوارد؟

*****

له‌گه‌ل کورنیکى هه‌ولیرى ما‌وه‌یه‌ک پینکه‌وه له جینیسه‌ک بو‌وین. رۆژنیک گو‌تی: مام‌وستا؛ که‌ر بو‌ویمه. گوتم خ‌وا نه‌کا، بۆ که‌ر بو‌وی؟ پینکه‌نی و گو‌تی: خ‌وا عه‌فووت بکا که‌ر نه‌بو‌ویمه، گیتم که‌ر بو‌وه گتی. به زارا‌وه‌ی خۆیا‌ن یه‌منی گو‌یم که‌ر بو‌وه.

*****

(عه‌بدوللای موباره‌ک) ده‌لی: سالتیک له حه‌ج ده‌گه‌راسه‌وه. له رینگادا له دووره‌وه تارماییه‌کم دی، که‌ نزیک بو‌ومه‌وه نافرته‌نیک بوو، عه‌بایه‌کی خوری به سه‌رخۆیدا دا‌بوو. سلام لیکرد، له وه‌لامدا به‌ نایه‌ت جوا‌بی دامه‌وه و گو‌تی: (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ) گوتم: ره‌حه‌ته‌ی خوات لی بئ نه‌وه بۆ ته‌نیا‌ی؟ گو‌تی: (وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ). زانیم که‌ به‌جی‌ما‌وه. گوتم: بۆ کو‌ی ده‌چئ؟ گو‌تی: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَأَ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى). زانیم ده‌گه‌ریته‌وه بۆ (بیت المقدس). گوتم: چه‌ند رۆژه لی‌ره‌ی؟ گو‌تی: (مَثَلُ لَيْلٍ سَوِيًّا). گوتم: وادیار، خ‌واردن و خ‌وارد نه‌وه‌ت له لانیه‌؟ گو‌تی: (هُوَ يُطَوِّمُنِي وَيَسْقِينِي) گوتم: چه‌ر ده‌ست‌نو‌ویژ ده‌گری؟ گو‌تی: (فَإِنَّ لَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا). گوتم: خ‌واردنم پییه فه‌رموو. گو‌تی، (سَبِّحْ أَمْوَا الصَّيَامِ إِلَى اللَّيْلِ). گوتم، دروسته له سه‌فه‌ردا به‌رۆژو نه‌بین. گو‌تی، (وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ). گوتم، بۆ وه‌ک من قسه

ناکەیی؟ گوئی، (مایدلفظُ مِنْ قَوْلِ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَاتِبٌ) گوتم، له کام خیلێ؟ گوئی، (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، گو تم، بمبوره، گزتی: (لا تَسْرِبْ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ). گوتم، وهره سواری وشتره که هی من به. گوئی، (وَمَا تَفْتَلُوا مِنْ خَيْرٍ یَعْلَمُهُ اللَّهُ) وشتره که م نیخ دا. گوئی، (قُلْ لِلْمُؤْمِنِینَ یَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ). چاوم له سه ریه ک نا و گوتم، سواریه. گوئی، (سُبْحَانَ الَّذِی سَخَّرَ لَنَا هَذَا)، که خه ریک بوو سواریه، وشتره که کراسه که هی گرت و جووی. گوئی، (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِیْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِیْكُمْ). ده لئی، سوار بوو، ناوساری وشتره که م گرت و رامکیشاو دهستم کرد به بانگ کردن و به په له رویشن. گوئی، (وَأَقْصُدْ فِی مَشِیْکَ وَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِکَ) نینجا له سه رمخو شیعرم ده خونندنه وه و ده رو یشتن. گوئی، (فَاقْرَأْ وَ أَمَّا تَسْمُرُ مِنْهُ) گو تم، زور به هره مه ندی، گوئی، (وما یذکر إلا اولوا الالباب) گوتم: میردت هه یه؟ گوئی: (یا ایها الذین آمنوا آمنوا لتسألوا عن اشیاء ان تبدلکم تسوءکم). گه یشتینه قافله، گوتم، کینت له گه ل نه و قافله یه؟ گوئی، (المال و البنون زینة الحیاة الدنیا). زانیم که کوپی له گه ل قافله که یه. گوتم، کوپه کانت چکاردن؟ گوئی، (وعلامات و بالنجم هم یهتدون). ده لئی، زانیم که پی نیشانده ری کاروانه که ن. چوینه لای خیره تیک و گوتم، کینت لیره یه؟ گوئی، (واتخذ الله ابراهیم خلیلاً، و کلم الله موسی تکلیماً، یا یحی خذ الکتاب بقوة). فهوری برابیم و موسا و یحیا هاتنه، هر و گوئی، (ابعدوا احدکم بورقکم هذه الی المدینة فلینظر ایتها اذکی طعاماً فلیتکم برزق منه). به کیان چوو خواردنی کپی و هاته وه. گوئی: (کلوا واشربوا). گوتم تا پیم نه لئین دایکتان بو وایه هیچ ناخویم. گوئیان: نه وه چل ساله به قورئان نه بی قسه ناکا.

*****

پیاویک ده لئی چووم بۆلای ابن سیرین و گوتم: له خه وندا مغرم له سه ره ده هی پیاوان و فه رجی ئازان داده نا، بزم لیک، وه ده. گوئی: وادیاره تو بانگ دده هی؟ گوتم به لئی. گوئی ته عبیره که هی نه وه یه که تو له شه وه کانی مانگی رده زاناندا له پشتی روژبوونه ودا بانگ دده هی. پیاویکی دی چوو گوئی: له خه وندا جه واهیراتم ده ملی به رازان ده کردن. ابن سیرین گزتی: نه وه تو ده رس به نا ئه جلان ده لئی.

*****

کابرایه که عاده تی و ابوو به بچر بانگ ویشتن ده چوو بۆ دالان. روژنیک قهوشی کومه لیک بوو، وهیزانی ده عسوت کراون. وداویان که زت. کساتیک زانی نه وازه پیاوخه راپن و ده یانبه ن بۆ دادگا، ده ست ده کا به گریان و ده لئی: قوریان جه نابی حاکم؛ به خوا نه من له وانه نیم، له ریگادا رده لیان که وتم، وه مزانی بانگه یشتن

کراون بق نان خواردن بویه و هدوایان که وتم، حاکمه که دهلی: نهوه ناخوا، نهوه درویم قبول نیه، بهرن سهری ببنرن، کابرا که زانی هر له سهری دهدن گوتی، دهجه نابی حاکم؛ له باتی سهر برینم زگم بدن، چونکه به راستی نهوه منی بهو ددرده برد. حاکم که زانی راست دهکا، زور پیکه نی و نازادی کرد و گوتی: برق به لام جاریکی دی به قسه می مه که.

*****

پوژیک (نهوه دولامه) دهچی بولای (نهوه جه عفری مه نسور) و نهوه شیعره می بق دهخونیتیه وه: (إِنِّي رَأَيْتُكَ فِي الْمَنَا) (مِ وَأَنْتَ تَعْطِينِي خِيَارَةَ). (مَمْلُوءَةٌ بِدِرَاهِمٍ) وَعَلَيْكَ تَفْسِيرُ الْعِبَارَةِ). واته نهوه نهوه جه عفر نه مشه وه له خه ومداجه نابت خه یاریتک دامی، که ته ماشام کرد ناوه که می پر بووه له درهم، نازانم نهوه مانای چیه، ماناکه م بق لیک وده. نهوه جه عفر پنده که نی و دهلی: مانای نهوه یه، بچو خه یاریتک بینه تا بؤت پر بکه م له درهم. نهوه دولامه دهچی (کوله که یه کی) گه وره دینی. نهوه جه عفر دهلی، نهوه چیه؟ نهوه دولامه دهلی، قوریان ته لاقم که وی له وه زیاترم نه دیه وه. نهوه جه عفر زور پنده که نی و پاریه کی زوری بق تیده کا.

*****

دهلین: ئینسان قهت له لومه می خه لک بزگاری نابی. جاریک کابرایه کی لادیی له گهل ژنه که می دهچن بق سه فەر، که ریکیان پنده بی. کابرا دهلی: نافرته وهره تو سواری که ره که به. نافرته که سوار ددبی و کابرا وه پیشی ده که وی و دهرقن. زور نارون که تووشی کومه لیک دهب، له سهر کانیوئیک دانیشتون، سلوویان لی ده که ن و به لایاندا تیده پهرن. کومه له که دست ده که ن به پیکه نین و دهلین: ته ماشا نهوه ژنه هیچ شهرم ناکا بقخوی سوار بووه و نهوه پیاوه پیره به سته زمانه می وه پیش خوی داوه. کاتی توژیک دوور ده که ونه وه، کابرا دهلی: نافرته وهره خواری با نهوه من سوار بم، گوتت لیبوو چیان گوت؟ ژنه که دیته خوار و کابرا سوار ددبی، ماوه ویک رویشتن، تووشی چهند که سیک بوون. که چاوویان پیکه وتن گوتیان: نهوه مردوو مراوه بقخوی سوار بووه و ژنه که می به پییان دهره، بانگیان کرد و گوتیان: نهوه کابرا نهوه هیچ حه یا نا که می؟ نهوه نافرته زه عیفته وه پیش خق داوه و بقخوت سوار بووی؟ که دوور که وتنه وه کابرا گوتی: نافرته! تو سوار بووی پیمان پیکه نین و لومه می توویان کرد. نهوه من سوار بووم غه یبه تی منیان کرد. وهره با هر دوو کمان سوارین، ژنه له پیشه وه و کابرا له دوواوه سوار بوون، که چاوویان پیکه وتن گوتیان: ته ماشا نهوه کابرایه چهند پیشه رمه، نهوه نافرته می چون دهباش گرتووه؟ نهوه گه

ژنی خوږه تی باشه و دې باودشی گری و نه گهر هی خوږشی نیه عهیب ناکا بق و ا دې باودشی گرتووه؟ که دوور که وتنه وه کابراگوتی: نافرته نه و خه لکه زور سهیره؟ تو سوار بووی هر نارازی بوون، نه من سوار بووم هر نارازی بوون، پیکه وه سوار بووین هر نارازی بوون. وهره با هر دوو به پی برؤین و کسه ره کهه راکیشین، که ره که یان راکیشا و رؤیشتن. که چاویان پیکه وتن گوتیان نه و ژن و پیاوه چند بیعه قلن، نه و که ره به تاله یان پی به که چی سواری نابن. کاتی له و انیش دوور که وتنه وه کابراگوتی: نافرته نه و که ره نابروی بردین با سهری ببری و له کول خوږمانی بکهینه وه. ژنه که گوتی: ناخر نه و جبار دهلین: شیت بوون، ناوه للا گوی مه ده قسه ی خه لک و لیخوره.

*****

جاریک (حه جاجی سه قه فی) له زانای به ناویانگ (جه وه هری) ده پرسی و ده لئی: باشترین نیعمه ت چیه؟ له وه لامدا ده لئی: نه من و ناسایش، حه جاج ده لئی، بق؟ جه وه هری ده لئی، چونکه قه ت نینسان له کاتی ترس و نا نه مینیدا، له زه ت له ژیان ناپا، حه جاج ده لئی، له دواي نه من و ناسایش چیتر باشه؟ ده لئی، له ش ساغی و سه لامه تی، چونکه نه خوږش و درده دار له زه ت له ژیان نابینی. حه جاج ده لئی، چی دیش؟ جه وه هری ده لئی، لایه تی و گه نجی، چونکه نینسان که پیر برو له زه ت له ژیان ناکا، حه جاج ده لئی، له دواي نه وانه چیتر باشه؟ ده لئی، ده و له مه ندی، چونکه فه قیر و هه ژار قه ت له زه ت له ژیان نابن، حه جاج ده پرسی چیتر؟ جه وه هری ده لئی، نیعمه تی له وه زیاتر نیه.

نه وانه چند وینه و په ندی لوقمانی حه کیمین

ده لئی: جاریک (ناسک) یک زوری تینو ده بی. ده چیته سه ر ناویک ناو وه خروا، وینه ی خوږی له ناوه که دا ده بی. که چاوی به لولا که کانی ده که وی نه وه نده باریکن زور نارحه ت ده بی، به لام که ته ماشای شاخه درتزه کانی ده کا زور به خوږی دننازی و دلخوږ ده بی. له و کاته دا راوچی ده گه نه سه ری و درده په ری. تا له ده شتی تیده په ری نایگه نی به لام کاتی ده گاته ناودار و ده و نه ان شاخه کانی تیده گیری و راوچی ده گه نه سه ری و ده ی کوژن. له کاتی سه ره مه رگدا ده لئی، نای چند نه زان و فه قیر بووم. نه وه ی به لامه وه هیچ نه بوو پرکاری کردم، به لام نه وه ی شانازیم پیوه ده کرد به کوشتن دام.

*****

ده لئی: جاریک گه رما تینی بق (شیز) یک هینا و چوو له ناو (نه شکه وت) یکدا خوږی

فینک وهکا، خوی به عرزیدادا و لئی پاکشأ، چند دهعبا و میشوله به پشتی هه لگه پان و تینیان بؤ شینا، راست بزوه و له: اخان تهماشای راست و چهپی خوی دهکرد و زور نارجهت بزو، زور دترسا. له وکاته دا (پنوی) یه که به رامبه ری پارهستا بوو، دهستی کرد به پیکه نین. شیر گوتی: خؤ ئه من که ئه و دندد نارجهتم له ترسی ئه و دهعبایانه نیه، به لکو له بهر ئه و بی حورمهتی به نارجهتم، جا مانای وایه که بیحورمهتی به لای ئینسانی ژیر و عاقله وه له مردن ناخؤشتره.

*****

دهلی: (شیر) یک ویستی (گا) یه که بگری و بیخوا، زوری له گهل خه ریک بزو، هیچی بؤ له گهل نه کرا. گایه که زور گه وره و به تاقهت بوو. چو به گایه که ای گوت: به رخیکی زور قه لوم کوشتر ته وه، زور خزشحال ده بم که نانی ئیواره له لای من بخوی. گوتی. زور باشه، ههستا و دواوی که وت. کاتی گه یشته جینگای شیرده که، تهماشای کرد دار و مه نجه لیک زور کئی کرا و دتوه، بی سئی و دوو رایکرد. شیر گوتی، درای ئه وه که به قسه ت کردم و هاتی بؤ راده که ای؟ له وه لاده گوتی، ئیستا بزوم پوزن بزوه که ئه و هه موو داره زوره و خؤ ناماده کردنهت بؤ گه وره تر له به رجه مانای ئه و دیه نایی به قسه ی دوژمن به سه هو بچی و ته فرهت بدا.

*****

دهلی: (شیر) یک ئه و نده کز و لاواز بیوو، که نه دیده توانی بچینه پاونی و چه یوانیک بگری و بیخوا. ویستی فینک بکا تا لووقمه یه کی دهستکوی، هات به درق خوی نه خؤش کرد و چوو دهنه شکه و تیکه وه. کاتی وهش و جانه واران خه به ریان زانی، یه که له دوا یه که دهچوون بؤ عه یادهتی. ئه ویش ئه و دی پئی ده گه یشته ژور نه شکه و ته که په لاماری ددا و دهیخوارد. پوژیک (پنوی) هات بؤ لای و هه له زاری نه شکه و ته که وه ئه حوالی پرسی. شیر گوتی: ئه ی بؤ نایه یته ژور؟ گوتی، گه وردم خه ریک بووم بئمه ژوره وه، به لام تهماشا ده کهم جینگای پئی زوران دیاره که هاتونه ژور، به لام نابینم هاتبئه وه دهره وه، خوا حافین.

*****

دهلی: (ناسک) یک له ترسی پاونی پان رادهکا و دهچینه ناو نه شکه و تیکه وه. له ناکا و شیریک لئی و دژور ده که وی و ده گری. کاتی گیان دانی دهلی: ئای چند به دبه ختم، له دهست خه لک رامکرد و دداوی شیر که وتم، مانای وایه زور جار ئینسان له بهر زهره دیک کی کهم رادهکا و تووشی زیان و به لایه کی گه وره تر ده بی و پیوسته زوری ناگا له خؤ بی.

*****

دهلن: (ناسک) یک زغری تینو دهبی، خژی دادلیتته ناو بیسریکوه و تیر ناو دهخواتهوه، به لام کاتی دهبی ودهسر کهویتهوه هرچند ددکا ناتوانی بیتهوه دور. لهوکاته‌دا (پتی) یهک ته‌ماشای ددکا و دهلن: ناخر براله کاریکی زورخه‌راپت کردوود، ده‌بویه به‌له‌ودی ددچی ناوی، بیسره هاتنه دور بکه‌یه‌وه. مانای وایه هرکه‌سینک که به‌بی پرسورا کار بکا ناوای به‌سهر دی.

*****

دهلن: جارنک (سیسارگه که‌چه‌له) و (که‌رویشک) لینان دهبی به‌سهر. که‌رویشک په‌نا دهبی بقی (پتی) و ده‌لین: دهبی فریامان بکه‌وی. پتی له وه‌لامیانددا دهلن: نه‌گه‌ر ترسه‌نؤکی نیوه و به‌دهسه‌لاتی سیسارگه‌که‌چه‌له‌م نه‌زانیایه یارمه‌تیم ددان. مانای وایه دهبی نینسان تا بغی بلوی به‌گژ له‌خژی به‌دهسه‌لات تردا نه‌چی، ددنا تووشی په‌شیمانای دهبی.

*****

دهلن: جارنک (که‌رویشک) یک تووشی (شیر) نیکی من دهبی و دهلن: نه‌من هه‌موو سالی چه‌ند به‌چه‌کم دهبی، به‌لام تو له ته‌سه‌نی خورتدا هه‌ر یه‌ک دووانیکت دهبی. شیر له وه‌لامدا دهلن: راست ده‌که‌ی، به‌لام یه‌ک دروانه‌که‌ی من زور نازان. مانای وایه کورنکی نازاو عاقل و زانا له ده‌کوری خه‌راپ باشته‌ه.

*****

دهلن: پیریژنیک مریشکینی هه‌بوو، که‌ پوزی دوو هیلکه‌ی ده‌کرد. پیریژن له دلی خویدا گوتی: نه‌گه‌ر دانی زور بددمی رینگه‌ پوزی ده‌ هیلکه‌م بق بکا، هات جامیکی دان بق رو کرد. مریشک نه‌و‌دندی خوارد جیق‌لدانه‌ی ته‌قی. مانای وایه که‌ زور که‌س بق قازانجی زور دست مایه‌که‌شی له دست ددا.

*****

دهلن: (میشووله) یه‌ک چوو له‌سهر شاخی (گا) یه‌ک نیشته، له دلی خویدا لای وابوو قورسای خستوته‌سهر گایه‌که، گوتی: نه‌گه‌ر ده‌زانی نارمه‌تم کردوی بفه‌رموو تا بفیم. گایه‌که‌ پیکه‌نی و گوتی: فه‌قیر من هه‌ستم به‌وه نه‌کرد که‌ له‌سهر پشتم نیشته به‌خوم نه‌زانی، نه‌گه‌ر بشفیری ناگا ناکه‌م. مانای وایه دهبی نینسان و‌دزن و قهر و قیمه‌تی خوی بزانی.

*****

دهلن: کابرایه‌ک کۆله‌ دارنکی زورگرانی هه‌لگرتبوو. له‌ناکاو کۆله‌ داره‌که‌ی فریدا

و گوتی: نهی مهرگ له کوینی بزگارم بکهی؟ مهرگ هات گوتی: نه وهتام بق هاوارم دهکهی؟ کابرا گوتی: به قورباتت بم بق نهوهی نهو کوله داردم له کنل نییه وه. مانای وایه هه مو کهس ژیانای دنیای پینخوشه.

*****

دهلئ: کسا برایه ک رۆژنیک (به ران) نیک و (بزن) نیک و (به ران) نیک دهبا بق بازار بیانفرۆشی. به ران و بزنه که زۆر له سه رهخۆ و بئ نه ملاونه ولا ده رۆن، به لام به راز ده که دانامه زری، هه ر نه ملاونه ولا ده کا و له رینگا لا دهدا. کابرا زۆر نار ههحت ده کا. کابرا تووره ده بی و ده لئ: نهی پیسی به ده فر بق وهک نهو بز و به رانه نارام ناگری و نهو دندم نه زیهت ده دهی؟ به راز ده که له ولا مدا ده لئ، ناخر گه وره م؛ هه ر کهس بی ره حالی خغی ده کهاته وه. نه من ده زانم که به رانه که بق خوریه که ی راده گرن و هیچی لئ نا که ن و بز نه کهش له بهر شیر و ماسته که ی، به لام هه ر که منیان کری ده مبه ن بق قه سا بخانه. نه وه مانای وایه، نه وهی خه راپه زۆر ده کا ده فیتی خغی ده گا و ده زانی عاقیبه تی چۆن ده بی.

*****

دهلئ: رۆژنیک (لاولای) نیک به باغه وانیک ده لئ: نه گه ر نه من دل سه ز نیکم ببوا یه و له ناوه راس تی باغه که یدا بی ره واندمایه و په روه ر ده ی بکر دمایه، پاشا و مه لیک نار ه زووی دیداری گول و به ری منیان ده کرد. باغه وان هه لیگرت و هینای له ناوه راس تی باغه که یدا نار ثتی و هه مو رۆژنیک دوو جاری نا و دا. زۆری نه خایاند گه شه ی کرد و در که کانی پینگه یشتن و لق و پوی به هه مو داره کان هه لگه را و وشکی کردن و ره گه کانی ته ووی عه ر زه که یان دا گرت و له بهر در کی زۆر کهس نه یی ترا توخونی بی. نه وه مانای وایه که هه ر که سیک ئینسانی خه راپ وهخۆ گری و خزمه تی بکا ناخری تووشی به شیمانی ده بیته وه.

*****

دهلئ: جارنیک (قالوچه رهشکه) به (میش هه نگوین) ده لئ: نه گه ر له گه ل خۆتم به ری له تق باشتر هه نگوین دروست ده که م. میش هه نگوین ده لئ باشه، به لام نه گه ر نه ترانی، خۆم ده زانم چیت لئ ده که م. له گه ل خغی ده بیبا. قالوچه، هه ر چه ند ده کا هیچی بق نا کری. میشه که پییه وه دهدا و ده ی کوژن. له وهختی سه ره مه ر گدا قالوچه که به خغی ده لئ، ده بخۆ نه وه ده ردت بی، تق که نازانی قیروزفت دروست که ی چۆن ده ته ویست هه نگوین دروست بکه ی. نه وه مانای وایه که شتیک نازانی دهستی بق مه به.

*****

دهلئى: (سهرما) و (گهرما) لئيان بوو به كيشه و ههره كه له بهر خوځيه وه ده يگوت: نه من دوزانم ئا دهميزاد روت بكه موه و ليباسه كه ي له بهر داكهنم، (با) زور به توندى و تور هيبه وه تينى دايه خوځى و ههستا هات، به لام هه رچهند به هيزتر ده بوو ئينسان باشتر بهرگ و ليباسه كه ي ده خوځيه وه ده پيچا و (با) نه يتوانى رووتى بكا ته وه. به لام، كاتى خوځر هلات و (گهرما) ي نيوه رۆ تينى هينا ئينسانه كه ناچار بوو له (گهرمان) كراسه كه ي داكهنى و به شانى دادا.

*****

دهلئى: (كسور) نيك كوله ي ده گرتن. چاوى به (دو پشك) نيك كهوت وه يزانى (كوله) يه كى گه وره يه، ده ستى جۆ برد بيگرى و زانى كه هه و نيه. دو پشكه كه گوتى: نه گهر ده تگرتم تۆ به م پنى ده كردى له كوله گرتن. نه و په نده دهلئى، ده بئى ئينسان فه رقى چاك و خه راپ بكا.

*****

دهلئى: سه گيگ ده چي ته قه سا بخانه و پارچه گوشتيگ ده فرينى و ده چي ته لاي ئاو يكه وه وه پهرى. كاتى وينه ي پارچه گوشته ي به دهميه وه له ئاو هكه دا ده بينى، زور به گه وره تر له وه ديته بهرچاوان. نه وه ي خوځى فرينده دا و په لامارى نه وه ي ناو ئاو هكه ده دا، به لام كه ده چي ته ناو ئاو هكه وه هيج نابيينى. تا ده گه رپته وه بق لاي، رپوى ده بيا. سه گ كه واى به سه ر دئى دهلئى: به راستى ته ماع خه راپى به سه ر هينام و نه وه ي بووشم له ده ستى ده رهينام.

*****

دهلئى: ورگ و قاچ ده كه ونه كيشه وه، قاچ دهلئى: بئيمه به هيز و توواناى خو مان لاشه و به دهنى ئينسان و گيانله بهر انمان راگرتوه. ورگ دهلئى: وانيه. نه گهر نه من شتيك نه خو م، ئيوه هه ر ناتوانن به ريدا برؤن. جا چ بمينى شتيك هه لگرن. نه و په نده دهلئى: كه س به تنيا هيجى پيناكروى و پشت به يه كتر به ستن هه تا تواناتان هه بئى.

*****

دهلئى: ئاسنگه ريك سه گيكي هه بوو، له گه لى ده چوو بق دوكان. له كاتى كار كردندا له بهر دوكانه كه ي وه رده كهوت، به لام كاتيك كا براه ده ستى له كار ده كيشايه وه و خه ريكي خو اردنى نان ده بوو، سه گه كه وه خه بهر ده هات و له بهر ده مى قووت ده بووه. رۆژيگ ئاسنگه ر رووى كرده سه گه كه و گوتى: نه رئى نه ي سه گى سه گباب؛ بۆچى تو

به زرمه زرم و دهنگی ناسن کوتان تا نيوه رڼو ومخه بهر نايه ي؟ به لام به دهنگی پاره
نانينکی نهينی من گورج هله دستي و له بهر ده می من قووت ده بيه وه.

*****

دهلن: سه گينک ده که وپته سهر گورگينک و راوی دهنی و گورگ له بهری راده کا.
سه گه که خوی فش دمکاتوه و فخر ده کا که نهونده نازاو گورج و گوله، گورگی
راوناوه. گورگ ناوړی دايه وه سهر و گوتی: و امه زانه که نه من له تو دمترسم و
له ترسی تو راده که م؟ به لکو له ترسی نه و که سه راده که م که به دواته وپه. نه و پهنده
دهلن: ده بی نینسان فخر به شتيکه وه بکا که خوی هه يه تي و له خويدا مه وجوده،
نه ک به هی خه لکی ديکه وه.

*****

دهلن: دوو که له شیر لپيان بوو به شهر و تیکه لپرژان، په کيان به زی و هه لات
خوی شارده وه، به لام نه وهی نازايان له خوی بايي بوو، چوه سه ريانی و دهستی
کرد به بال لیکدان و خونندن و پنی له عرزی برابوون. له وکاته دا هه لويه ک چاوی
پیکهوت و په لاماری دايه و بردی. نه وه مانای وایه، پیاو نابنی قهت له خوی باي بی.

*****

دهلن: جارنک کومه تیک (قاز) و (سوئسکه) پیکه وه په ایمان به ست که هر
پیکه وه بله وهرین و له په کتر دانه برین. رڼوژنک له مزرایه ک ده گه ران. چنه راوچیان
لی پیدا بوون. سوئسکه که چاویان به راوچیه کان کهوت، چونکه سوک بوون له
شه قه ی بالانیاں دا و فرین و بوی دهرچوون، به لام قازه کان چونکه زور قورس و
قه له بوون نه یان توانی بفرن و تووش بوون. نه وه مانای وایه، نینسان ده بی له گه ل
هاوسنی خوی تیکه ل بی.
هه تا نیره په ننده کانی لوقمان بوون.

*****

دهلن: مه لایه ک قوتابخانه ی هه بوو دهرسی به مندالان ده گوت، به لام له ماله وه
هه میشه روو به رووی ژنه که ی له دوا هه سوو نوژنیک له دوعا کانیدا ده یگوت خواپه
له مه کری ژنانم به دور که ی. ژنه که ی زوری پی ناخوش بوو که میرده که ی له لای
وی ناوا دهرجق به ژنان بدوی. رڼوژنک به مه لای گوت: بؤ به قسم ناکه ی نه و
دوعایه ترک گه ی؟ مه گه تر له مه کری ژنان ناترسی؟ گوتی: نیستا که هه ردهست
له و دوعایه هه لئاگری، ده بی به لایه کت به سهر بینم که به داستان وه یگنر و تا تو
ماوی نه و دوعایهت به دهمدا نه یه ته وه. مه لا پیکه نی و گوتی: نافرته خه یالی خاو

مهکه، ئەمن لەو پیاووە عەوام و نەزنانانە نیم که مهکری تۆ کارم تی بکا. ئەمن زانام و چەند کتیبم لە مهکری ژناندا خویندۆتەووە و بە زانیاری خۆم دەتوانم جلەوی مهکری ژنان بگرم.

پروژیک مهلا ژن بە دزی مهلا چوو بۆ قوتابخانەکهی و هیندیك نوقل و میوژی بۆ قوتابیهکان برد و زۆری دلخۆشی دانەووە و لەپاشان گوئی: تکاتان لێ دەکهم قوتابینه، که مهلا هاتەو هەمووتان بلین: ئەی مامۆستا ئەووە ئەمپرو رەنگت بۆوا گۆراووە و زەرد هەلگهراوی؟ خوا نەخواسته تووشی نەخۆشی بووی؟ کاتی مهلا چۆو قوتابخانە گوئیان مامۆستا ئەووە بۆ ئاوات لینهاتوو؟ بۆچی رەنگت پەریووە و کز بووی؟ مهلا گوئی نا زۆر باشم، هیچم نیه، بەلام که زانی هەموو قوتابیهکان هەر ئاوا دلین، کهوتە شکهووە و گوئی: لەوانهیه تووشی نەخۆشییهک بووبم و بەخۆم نەزانێووە. ئەگەر وا نەبوايه هەر یهک دوانیان وهیان دهگوت، هەموان وهیان نەدهگوت. ئەوهندی بیر لیکردووە هەستی بە نارمحتی کرد و گوئی: وادیاره قوتابیه بە وهفاکانم راست دهکەن نەخۆشم. بە قوتابیهکانی گوت بپۆنەووە مەرەخەستن و هاتەو بۆ مالهووە. که مهلا ژن چاوی پیکهوت وهک ئاگای له هیچ نەبی گوئی: ئەیهپۆ مهلا ئەووە بۆ وات لینهاتوو؟ خوانه خواسته نەخۆشی رەنگت وا پەریووە؟ مهلا گوئی: وادیاره تووشی نەخۆشی بووم. مهلا ژن هاواری کرد و گوئی: خوا نهکا تۆ نەخۆش بی، ئەگەر تۆ نەخۆش بی، من ژیانم تال دەبی. مهلا نالاندی و گوئی: هەموو ئەندامهکانم وشک بوون، حالتم زۆر خهراپه، سەرم گێژ دەخوا، دەمار و پەگهکانی ملم وشک بوون، ئەگەر دەتوانی تۆزیک سەر و ملم داماله. مهلا ژن بە فرسهتی زانی هیندیکی زەردەچنوو کرده ناو مستی و لهگهڵ شیلان و دامالینهکهی سەرو پووی مهلای زەرد کرد و لەپاشان گوئی: ئەی مال ویزان خۆم یاخوا قەزات لەمن کهوی، رەنگت ورده ورده زەرد هەلدهگهپێ، وا دیاره تووشی نەخۆشی زەردویی بووی، خوا رەحم بەمن بکا، خۆ ئەگەر منیرده خۆشهویستهکهم زەردویی بگری لهتاوی دەمرم. مهلا داوای له مهلا ژن کرد نا وینەمی بۆ بینی، که تەماشای ناوینەمی کرد و زەردی پوخساری خۆی دی هەناسهیهکی هەلکینشا و گوئی: راست دهکهی، تەماشای تووشی چ بەلایهک بووم؟ زەردوویییم گرتوووە. مهلا ژن دەستی کرد بە گریان و هاوار و دهیگوت: خوايه رەحم بەمنداله وردهکانم بکه، مهلام لێ نەستینیهووە.

ئەو وهزعه مهلای زیاتر نارمحت کرد. مهلا ژن گوئی: چاک وایه بچم دوکتور بانگ کهم و بزائم چیهتی؟ هەستا پوویی. مهلا هەستی کرد که زۆری برسیه و هیزی

کهم بووه، گوتی با بزائم چمان ههیه که میزک بخوم. ته ماشای کرد کفته یان ههیه و دستنی کرد به کفته خواردن. مه لا ژن که چوو بوو دوکتور بینی، له رینگادا فکری کردهوه و گوتی خو میزده کهم نه خووش نیه، نه گهر دوکتور بن دهزانی ساغه و فیله کهم ناشکرا دهبن. باشتر وایه و دهگ ریم و بلیم دوکتور نه هات. کاتی هاته وه ته ماشای کرد مه لا شتیک دهخوا. مه لاش که چاری به مه لا ژن کهوت، له خه جاله تیان دهمی پیکه وه نا و کفته ی دهگوبی گرت. مه لا ژن گوتی: وا دیاره مله خرهت گرتووه، له دلی خویدا گوتی باشتره بجم پووو زینه بن بانگ کهم بوی هه لدری. مه لا ژن چوو پووو زینه بی هینا، مه لا هه رخه ریکی کفته خواردن بوو، کفته ی له ده مدا بوو پووو زینه ب هات خه ریگ بوو نه شتیری لیدا، مه لا کفته ی فریاده دهره وه و هاواری کرد و گوتی: داد له مه کری ژنان.

*****

دهلین: پیریزنیک سنی کوپی هه بوو، دووانیا ن ژنیان هینابوو، به لام کوپه چوکه له که ی ژنی نه هینابوو. دوو بوو که که ی هه روزه یه کیان خاسوه که یان له کوئل ده کرد و کاری مالیشیان پیوه ده کرد، چونکه ده یانگوت نه گهر له کوئلی نه که یز و ناگامان لینی نه بن له بهر پیربوونی نارمهت ده بن و دلی میزده کانمان دیشی. دوو براکه هه رچهند له بهر برا چوکه که یان ده پارانه وه ژن بیخی تا ژنه که ی یارمه تی ژنه کانیشیان بدا به قسه ی نه ده کردن. چونکه پیی رهوا نه بوو ژن بیخی و وه که براژنه کانی تووشی نارمهت بی یان نه گهر وه که نه وان نه کا دایکی دلی بیخی. به ریکه وت رۆژنیک به کوئلانیکدا دهرۆی، چاوی به کچینکی قز بلاوی، حال په ریشان که وت له که لاهیه که دانیشتبوو. له بهر خۆیه وه گوتی: واچاکه نه و کچه بخوازم. له چند لاهه قازانجه. یه کیان نه وه یه کچه له و به دبه ختیه بزگار ده کهم. دووهم دوو براژنه کانم توژنیک ناسوده ده بن و کاریان ناسانتر ده بن و به سنی رۆژ جاریک نوره ی له کوئل کردنی دایکمیان وه بهر ده که وی. خولاسه هاته وه مالتی و به براژنه کانی گوت بچن فلان کچه م بق بخوازن. براژنه کانی زوریان پی خوشبوو، فهوری چون بویان خواست و گواستیا نه وه. براژنه کانیشی له براکانیان خوشحالتر بوون که یارمه تی دهریان بق پیدا بووه. بووک که ته ماشای کرد نه وه کاریکی زور زحمه ته نه و پیریزنهش له کوئل بکا و کاری ماله وهش بکا. رۆژنیک کوپه مکان له مال نه بوون و پیریزنیش نوستبو. به ژنی هینوه ره کانی گوت نه گهر شتیکم بدهنی، نه و پیریزنه له کوئل خومان ده که مه وه.

گوتیان چ دهلنی قه بووله. گوتی هیجم له ئیوه ناوی، ته نیا گهر دن به ند و دهست

به‌ند و گواره و نه‌گوستیله‌ی خه‌سووم ده‌وی. گوتیان زورباشه. بووکی تازه گوتی
 نه‌مرف نوره‌ی منه، نانیش بکه‌م و له کولیشی بکه‌م، به‌لام ده‌بی کاتی له‌کولم کرد و
 خه‌ریکی نانکردن بووم یه‌کتان بچیته ده‌روه و به‌غار بیته‌وه ژور و به‌من بلتی
 جه‌نازه‌ی باوکتیان به‌سه‌ر پشتی وه‌لاغیک له‌سه‌حرا هینایه‌وه. گوتی ئیتر حه‌قتان
 نه‌بی به‌سه‌ریه‌وه. بوخوم ده‌زانم چ ده‌که‌م. پیریژن ومخه‌به‌ر هات و نانی خوارد و
 گوتی: نه‌مرف نوره‌ی هه‌رکه‌سه‌ه‌بایی له‌کولم کا. تازه بووک گورج هات له‌کولی کرد.
 له‌وکاته‌دا ته‌ندور له‌گره‌پیتجان دا بوو ده‌ستی کرد به‌نان کردن. یه‌ک له‌ژنی
 هیوره‌ه‌کانی چوو ده‌روه و هاته‌وه ژور و به‌گریانه‌وه گوتی ده‌ک خوشکی لال و که‌ر
 بم، خو نه‌وه جه‌نازه‌ی باوکتیان هینایه‌وه. بووکی تازه هه‌ر راست بووه و ده‌ستی
 کرد به‌له‌خودان و خو به‌ملا و نه‌ولادا خستن و خو به‌دیوار دادان، هه‌رچه‌ند
 پیریژن هاواری ده‌کرد من دانئ گوتی نه‌ده‌دایه. نه‌ونده‌ی به‌دیواران دادا هه‌موو
 به‌ده‌نی شین ببوو و زمانی شکا و له‌کولی که‌وته خوارئ. بردیان له‌جیان خست و
 ده‌ستیان کرد به‌ئیشوکاری خویان ئیوارئ که‌کوره‌کان هاتنه‌وه و ته‌ماشایان کرد
 دایکیان به‌کولی هیچیانه‌وه نیه‌گوتیان: نه‌وه کوا دایکما ن؟ ژنه‌کان گوتیان نه‌مرف
 دوانیوه‌رؤ له‌خووه زمانی شکا و قسه‌ی بق نه‌کران و خه‌واندومانه. کوره‌کان چووئه
 لای و ته‌ماشایان کرد دایکیان له‌سه‌ره‌مرگ دایه و چاوه‌روانی چاو پیکه‌وتنیانه.
 گوتیان: دایه قسه بکه نه‌وه بق وات لیته‌اتووه؟ پیریژن که‌نه‌یده‌توانی قسه بکا،
 سینگی نیشانی کوره‌کانی دا و ئیشاره‌ی ده‌کرد بق بووکی تازه، یانی نه‌و وای
 لیکردووه. فه‌وری بووکی تازه گوتی نه‌وه دایکی میرده‌خوشه‌وسته‌که‌م ئیشاره بو‌من
 ده‌کا که‌ زوری خوش ده‌ویم و ده‌لی: نه‌گه‌ر مردم گه‌ردنبه‌نده‌که‌م بده‌ن به‌و. له‌پاشان
 رووی کرده‌ه‌راژنه‌کانی و گوتی: وا نیه؟ گوتیان به‌لئ وایه. کاتی زمانی هه‌بوو به
 ئیمه‌ی گوت که‌ بیده‌ن به‌و. خولاسه‌ پیریژن ده‌ستی بق هه‌ر نه‌ندامیکی ده‌برد و
 نیشانی ده‌دا که‌ نه‌و بووکه‌ تازه وای لیکردووه، نه‌و به‌قازانجی خوی مانای
 ده‌کرده‌وه و دوو ژنه‌کانی دیکه‌ش ده‌یانگوت راست ده‌کا و پیریژن گیانی دا و
 کوره‌کان ده‌ستیان کرد به‌گریان و ژنه‌کانیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی میرده‌کانیان شک
 نه‌کن، ده‌ستیان کرد به‌له‌خودان و بوکی تازه به‌ئالتونه‌کانی شاد بوو.

*****

به‌رگ دروینک عاده‌تی وابوو هه‌ر پارچه‌یه‌ک ده‌مایه‌وه هه‌لی ده‌گرت و نه‌یده‌دایه‌وه
 به‌خاوه‌نه‌که‌ی. شه‌ویک له‌خویدا رۆژی قیامه‌ت بوو، بانگیان کرد بق ژیر ئالای
 عه‌دالته‌ت و خاوه‌ن پارچه‌ قووماشه‌کان هاتن، به‌مه‌قاستی ناگرین گوشت و

نیسقانیان بری و بردیان. کاتی له ترسان و مخه بهر هات عه هدی کرد چارنکی دی هه لیان نه گری و بیانداته وه به خاوه نه کانیان. به یانی به شاگرد هکه ی گوت: هه رکاتی چاوت لی بوو که پارچه قوو ماشیکم هه لگرت، بلنی نوستاد ئالاکه. نه زقه زا رۆژیک قوو ماشیکی زۆر به نرخیان هینا، که بری، پارچه یه کی له بهر مایه وه، هه رچهند کردی دلی نه هات بیداته وه به خاوه نه که ی و هه لیگرت. شاگرد هکه ی چاوی لی بوو گوتی: نوستاد ئالاکه! خه یاته که گوتی: رۆله قه له م به سه ر نه و دیاندا بیته.

*****

دولین: نه و مه زرایه ی که ناوی ژۆر پرده و که وتۆته ده کیلغ میتری باشووری قه لاتنی (سه) و به شی چهند خاوه ن ملکانه و چهند جووت به نده ده یکنیلن، قه لایه کی تیدایه، دیواره کانی زۆر به رزن. نه و جینگایه نه و دهنه سارده، که خه لک به نموونه باسی سه رما که ی ده که ن. له یه کی له شه وه کانی پایزدا یه کیک له ئاغاگان ده چینه وئی و کاتی نوستن به خاوه ن ماله که ده لنی: وختی نوستنه، ده ستیک لیفه و دۆشه کک بیته، خه وم دئی. خاوه ن ماله که له وه لامدا ده لنی: ئاغا لیفه و دۆشه ککان نیه، ته نیا سه ر جلی وه لاغمان هه یه. ئاغا زۆر توپه ده بی و ده لنی: هه ی ناپیاوی بی قیسه ت، نه من جلی وه لاغان به خۆ دادهم؟ کابرا ده لنی: ئاغا چ هه بی و میوان کئی بی هه ر نه ومیه. ئاغا قه لس ده بی و ده روا بۆ وه تاغیکی دی و ده ستور ده دا هیندیک دار دینز و ئاگر ده که نه وه. به لیکدان وه ی خۆی ئیتر پیوستی به پیتشه ف نابئی، به لام له نیوه شه ودا سه رما تینی بۆ دینی و زۆر نارده ت ده بی و دیتنه ده ری بانگی خاوه ن ماله که ده کا و ده لنی: هه ی عه ولا! عه ولا وه لام دوداته وه ده لنی ئاغا چ ده ف ره صووی فه رمایشتیک هه یه؟ ئاغا ده لنی: کوره نه وه ی گوتت بیبین، به لام ناوی مه به.

*****

رۆژیک، شیریک له بهر ده می نه شکه وتیک نوستبو، که لاک ی مه رۆکی له بهر ده م بوو نیوه ی لی خوارد بوو، نیوه ی مابوو. رنوییه که له دوره وه دئی هیندیکی لی بخوا شیره که که چاوی لی بوو خه وی له خۆ خست و گوتی: نیستا که من تیرم خواردوو با نه ویش بی بخوا. رنوی بۆ نه وه ی خاترجه م بی، له نووستنی شیر، (ریخۆله یه که هه لگرت و ده ست و پنی شیره که ی پی به ست و ده ستی کرد به خواردن. که تیر خوارد رۆیشت شیره که ویستی هه ستی، به لام گه رمای نیودرۆ ریخۆله که ی وشا کرد بۆوه. شیره که هه رچهند کردی نه ی توانی هه ستی، توپه بوو گوتی: پیاوه تیم کر که چی تووشی ناپیاوی بووم. ناچار خۆی مات کرد تا مشکیک له کونیک، هاته ددر ریخۆله که ی له ت له ت کرد و چۆ له کونه که یه وه. شیره که هه ستا برۆا، شیریکی د

هات و گوتی: ئەوە بۆ کوێ دەچی؟ گوتی، دەرۆم لەو ولاتە دور دەکەومەو. شیرەکە گوتی: بۆ دەرۆمی؟ چ خەراپە یەکت لە ئیمە دیو، لە وەلامدا گوتی: لە جینگایەک بێی بێ دەست و قاچی من ببەستی و مشک بێ وەمکا، ئیتر لەو ولاتەدا ژیان بۆ من هیچ مانای نیە.

*****

دەلێن: کابرایەکی تاجری دەولەمەند ئیستریکی هەبوو، نۆکەرەکانی ئەو مەندەیان خزمەت کرد بوو، قەلەو و جوان بیوو، بەتایبەتی هەرکە تاجرەکە سواری دەبوو بۆ سەفەریکی دوور. زین و لەغاوی لە مەخمەر و ئاوریشم بۆ دروست کردبوو. هەر جارێ دەچوو بۆ سەفەر پیشتر دەبیرد نالی دەکرد جا دەرۆمی. بە رێکەوت جارێک بەو هەموو خزمەت و ناز و نەوازشەیی که دەیدی نەیهیشت نالی بکەن و چەند نۆکەری تاجرباشی بە جووتە بەلادا خست. تاجر که ئیستەرەکەیی زۆر خوش دەویست لای دۆستێکی باسی کرد، دۆستەکەیی گوتی: هیچ نارهت مەبە، ناسانە. تاجرەکەیی لەگەڵ خۆی برد و چوونە سەرگۆیلکێک، که کەریکی پیری پەککەوتەیی لێ بوو، لە سەر دەمی یەو هەتادەگاتە سەرسمی بریندا بوو، خەریک بوو لە برسان بمری. بە دەستوری دۆستی تاجرەکە، نۆکەرەکان چوون هینایان بۆ دوکانی نالبەندەکە که ئیستەرەکەیی لێ بوو، دۆستە دنیا دیدەکەیی تاجر چۆ پیشەو و لەپیش چاوی ئیستەرەکە، که لەبەر فیزو دەماری خۆ بەزل زانین خەریک بوو پەر و بال دەرکا، گوتی کەرەکەیی گرت و پووی کردە ئیستەرەکە و گوتی: بێدەنگ راوەستە بۆ نالکردن، بەسە مەگەر تۆ باوکی خۆت ناناسی؟ خۆ نەناسین و بێ ئەخلاقی بەسە. ئیستەرەکە بەچاوپێکەوتنی باوکی و ناسینی زۆر خەجالەت و شەرمەندە بۆو و زۆر لەسەرەخۆ راوەستا نالی بکەن. ئەو بۆ ئەو کەسانە دەگوتری که لەخۆیان بایی دەبن و ئەسلی خۆیان ناناسن.

*****

دەلێن: رۆژێک پیاویک بە کۆلانیکدا دەروا. چاوی بە ئافرەتێک دەکەوی لەبەن دیوارێک راوەستاو دەگری. کابرا پێی دەلی: خوشکم ئەوە بۆ دەگری؟ ئافرەتەکە دەستی هینا و داوینی کابرای گرت و گوتی: ئەی پیاو زۆر دامام بە موقەدەساتی عالەم و بە مەردانەگی خۆت سویندت دەدەم یارمەتیم بدە. کابرا بەزەیی پێدا هاتەو و گوتی: ئەوەیی لە دەستم بێ تەقسیری ناکەم. ژنە، که توند داوینی گرتبوو گوتی: تۆ فریشتەیی خۆی گەرە و میزەبان لە ئاسمانەو بۆ منی دامامی نارووی. ئەمن میزدیکم بوو زۆر بەدەخلاق بوو، زۆر پەزیز و پیسکە بوو، چەند سال جوانی خۆم

له گهل برده سهر، ناخري توانام نهما و ته لاقم لئ وهرگرت، به لام له بهر نهودي که
نافره تيکی گهنج و جوانم، هه تا ئیستا چه ندین کهس هاتوونه خوازینیم و بق
حیفزی نابروم و ژیانم دهبن شوو به یه کینک بکه م. به لام، دهبن له ومختی
ماره کردندا، ته لاقنامه ی میرده که ی پیشووم پی بی تا داواکار و قازی وانه زانن که
من نافره تيکی نانه جییم. له بهر چاره رهشی و به دبهختی خغم، ته لاقنامه که م ون
کردوو و زود گه رام نه مدیه وه، دوو رۆژ له مه بهر چوه وه بهر ددرگای مالی
میرده که م به لکو ته لاقنامه یه کی دیم بق بنوسی، که چی گوتیان: مانگیکه مردوووه.
ئیستاش که ده بینم چاره م نه ماوه له داخان ده گریم. جا دهستم به داوینت ههروهک
به لئنت دا، مه حزی رهزای خوا له گه لم وهره بۆلای قازی و بلئ: ژنی منه و له لای
قازی ته لاقم بده، تا ته لاقنامه م به دهسته وه بی و له و به دبهختی و موسیبه ته پرگارم
بی. له پاداشتی نه و پیاوهمتی هه تا ماوم دعای به خیرت بق ده که م، چونکه نابروم
دهکریه وه، ههروه ها نه و پیاوهمتی هه توش له لای خوا وهدنی گه وره بی پاداش نابئ.

کابرا دلی پی سوتا له گه لی چوو بق لای قازی. نافره ته که لای قازی شکایه تی
کرد که نه و میرده ی من ناتوانی به خینوم بکا، هاتووم ته لاقی لئ وهرگرم. منیش
گوتم، جه نابی قازی من کابرایه کی کارگرم، هه رچهند شه و رۆژ زهصمت
دهکینشم، له گه ل نه وهدا له توانای خه رج و مخاریجی نه و ژنه دهرنایه م. ماندوو
مردو ئیواران دیمه وه تووشی پرته و بۆله ی نه و ژنه ده بم و له و ژیا نه بینزارم و
ناچارم ته لاقی بدهم. قازی زوری نامۆژگاری کردن فایده ی نه بوو، ناچار ته لاقی دا و
ته لاقنامه ی بق نوسی و دایان به ژنه که. نافره ته که ده لئ: جه نابی قازی منیش نه وه
له حقی ماره ی و مه سرف و خه رجی زهمانی له عیددا بوونم پیبهختی و گه ردنی
نازاد بی و ته نانه ت پاره ی جه نایبشت ده دم، دهست دهبا پاره ی قازیش ددا، به لام
هه ر له دوا ی نه وه دهست دهبا مندالیکي ساوا ی پیچراوه له باخه لی دهردینی و
له پیش کابرای داده نی و ده لئ جه نابی قازی نه وهش منداله که ی، ئیتر من توانای
به خنیو کردنیم نیه. ژنه نه وه ده لئ و گورج بۆی دهرده چی. کابرای بیچاره که تازه
ناتوانی هیچ ئینکاری بکا، ناچار منداله که هه لده گری و ده چینه مالی دۆستیکي و
داوا ی چاره یه کی لئ ده کا. دۆسته که ی ده لئ: چاره نه وه یه ئیستا دوو سه عاتی ماوه
بق نویژی نیوه رۆ، تا مزگه وت چۆله بیبه له میحرابی مزگه وتی دانی و گورج وهره
ده ری، موسولمانیک بۆخوی ده بیاته وه. به قسه ی دۆسته که ی، مناله که دهبا له
میحرابی مزگه وتی داده نی، که چی منداله که وه خه بهر دئ و ده گری. له وکاته دا
مجیوری مزگه وت وه زور ده که وی، ئیخه ی کابرا ده گری و ده بی بۆلای منداله که و

دهلن: مهلعوونی پیسی کافر؛ میحرابی مزگوت جیگای ئهوهیه. زۆل و حهرا مزادهی
لن دانیتی؟ ئهوه دووم منداله له دوینیوه هیناوته بۆ ئه مزگهوته.

مجیور منداله که و مندالتیکی دیکه شیرمخورهی دیکهش دینی و دهیاندا به
کابرا و دهلن تا زوه له مزگوت برۆ دهرهوه دهنایانگی موسولمانان دهکهه، بین
بهردهبارانت بکهن. کابرای بیچاره له ترسی روح و ئابروی خۆی ههردوو منالهکان
ههلهگری و دینهوه بۆ مالی دۆستهکهی و رووداوهکهی بۆ دهگیریتهوه. ژنی
دۆستهکهی که بهو بهسهراهاتهی زانی، گوئی: ژنی یهکیک له پیاوه دهلهمهندهکانی
ئهو گهرکه ده رۆژ لهمهو بهر زاوه و دوو مندالی به زگیک بووه و ئیستا نهچۆته
حهمام. ههسته ههه ئیستا ئهو دوو منداله بهره بۆ حهسامی ژنان و به سوغرا
خانمی دهلاک بلن: ئهوه دوو مندالهکهی فلانه ژنه بۆ لای تۆی ناردون و ئیستاش
خانم بۆ خۆی دئ. کابرا دهچن و ئاوا به سوغرا خانم دهلن: سوغرا خانم به تهمای
ئینعامینکی زۆر، گورج مندالهکانی لن وهردهگری و دهیانبا بۆ حهمام و کابرا
پزگاری دهبن و سوغراخانم تووش دهبن.

*****

دهلن: (بالوول) زۆر له کردهوهی هارونه رهشید نارازی بوو، له بهر ئهوه قهت
پینه دهکهنی. رۆژیک هارونه رهشید له بالولی پرسی: ئهوه بۆ قهت پیناکهنی؟ بالوول
ولهلامی نه دایهوه. هارونه رهشید به پیاوینکی گوت، تۆ ههیشه به دواي بالوولهوه به،
بهبن ئهوهی پینت بزانی و بت بینی، ئهگه چاوت لیبوو خهندهی هاتن، وهره پیم
بلن، خهلاتینکی باشت دهکهه. ئهو کابرایه چهند رۆژ به دواي بالوولهوه بوو، خهنده
و پینکه نینی لن نهی، تا رۆژیک بالوول چوو له بهر دهمی دوکانی قهساینیک راوستا
و دهزوری دوکانی قهسابه که راما و له کاتی تهماشای کردنه که دا زهرده خهندینکی
هاته سه رلیوان. کابرا به پهله هاتهوه لای هارونه رهشید و ئهوهی دیبوهی بۆی
گیرایهوه. هارونه رهشید ناردی به دواي بالوول دا و گوئی: ئهی بالوول، پیم بلن،
هۆی چ بوو کاتن تهماشای دوکانی کابرای قهسابت کرد، زهرده خهنت هاتن؟ له
وهلامدا گوئی: ئهمن زۆر لهوه دهرسام که به هۆی کاره نارهاکانت، من به ناگری
خۆتهوه بسووتینی، بهلام که چاوم به دوکانی کابرای قهساب کهوت، زانیم مهه به
قاچی خۆی و بزنی به قاچی خۆی ههلهداوهسن و ههکهس حیسابی خۆی بۆ دهکه
ن، جا ئهوه بوو له خۆشیان پینکه نیم.

*****

کابرایهکی (سوینسی) دهچیته سهه سپی دارنیک ههلی پهردیوی، سپیدارهکه زۆر

بهرز دهبی، کاتی دهگاته توفه سهری داره که، بایه کی زفر تووند هه لدهکا و کابرا زفر
 دهرسی، له ترسان پرو دهکاته ناسان و دهلتی: نهی خوای گه وره! نه گهر نه مجاره
 بزگارم بکهی شهرت بی هه مو مه ره کانم بکهم به خیر. به نه سهری خوا، بایه که
 هیندیک نارام دهبیته وه و کابرا تفریک دینته خواری و که مینک تویند په پیدای دهکاته وه.
 دهلتی: خویه! مه ره کان نا، خوریه که بیان. هیندیکی دی دینته خواری و ترسی که متر
 دهبی، دهلتی: خوریه که بیان نا، که شهکه که بیان، کاتی به ته واری دهگاته خواری، به
 پیکه نینه وه دهلتی: بابا تازه مه ری چی و خوری چی و که شکی چی.

*****

جاریک ناغایه که چند ره نیس عه شیرت و ناغا بانگه پیشتن دهکا و له رژی
 دیاریکراودا هر ناغایه یی له گهل نۆکه ری تایبه تی خزی دهچی بق مالی ناغا و زفر
 به ریزه وه و هریان دهگرن. له وهختی نان خواردننا ناغا دهست دهکن به نان خواردن
 و نۆکه رهکانیش دهست له سهر سینگ راده وهستن. ناغایه کیان کاتی پلاو خواردن
 چند دهنکه برینجی به سمیلانه وه دنووسنی و به خزی نازانی. نۆکه ره که یی له
 دووره وه چاری لئ دهبی و بانکی دهکا، ناغاکان دهنگی نۆکه رهکانی خزیان
 دناسنه وه، ناغا که سهری بهرز کرده وه پرسنی: ها چیه؟ نۆکه ره که یی دهلتی: ناغا
 (بولبول) به لهقی گوله وه نیشته وه، ناغا و نۆکه زفر زیره که بوون، ناغا حالی دهبی
 و دهنکه برینجه کان له سمیلی دهکاته وه. ناغاکان زوریان به لاره سهر بوو که نه
 نۆکه ره چون به و قسه جوانه ناغاکه یی خزی حالی کرد. پاش چند دهقیقه یه که یه که
 له ناغاکان دهچینه سهر ناودهست و نۆکه ره که یی ئافتاوه یی بو شه لدهگری و ناغا
 دهلتی: دیتت نه مرفو نه و نۆکه ره یی فلان ناغا له و مه چلیسه دا ج قسه یه کی جوانی کرد؟
 چنده نۆکه ری چاکه، به راستی نۆکه ناوا دهبی و ناغاکه یی سهر بهرز کرد.

ناغا گوتی: باش گویم بق راگره دهلتیم چی، ههفته یی داها توو نه من دهعودتیا
 دهکم، هه موویان دینه مالی نیسه، منیش له کاتی خواردننا واده کم چنده دهنه
 برینج به سمیلانه وه بنووسین، زفر چاکت ناغا لئ بی، توش نه و قسه یی نه مرفو
 نۆکه ری ناغا کردی بیلتی تا منیش له و مه چلیسه دا سهر بهرز بم. بق به یانی
 نۆکه ره که نه و قسه یی له بیر چفه وه. رژی دهعودته که، ناغاکان هه موویان هاتن و نان
 دانراو دهست کرا به نان خواردن و ناغا به ئانقسهست وایکرد چنده دهنکه برینجی
 به سمیلانه وه بنووسین. ناغا هر چاره روانی دهکرد نۆکه ره که یی قسه بکا، به لام
 نۆکه ره که یی هه رچنده یی کرد و دبیری نه دههاته وه. ناغاش به دزیه وه، په ییتا په ییتا
 ئامازه یی به نۆکه ره که یی دهکرد، که بیلتی. نۆکه ره که گوتی: ناغا نه و قسه یی که

حەفتەى رابردو لەسەر ئاودەست پىت گوتم: بە سمىلتە وەدیه لىئى وەكە، ئاغا زۆر
خەجالت بۆۋە، بەلام تازە چ دەكرا.

*****

دەلتىن: لە دىئەكى دوور لە مەلا و فەقى، كاپرايەك مردبوو. برديان بۇ سەرقەبران.
كەس نەبوو نوژنى لەسەر بكا. لەوكاتەدا پياوژىكى پىر لە گوندىكى دىكە بەويدا
دەروا، كاپرا پىرە عادەتى وا دەبن ھەمىشە پەرزەكى سىپى لەسەر دەھالىنى.
بانگى دەكەن و دەلتىن: مامۇستا ۋەرە نوژمان بۇ لەسەر ئو مردوۋە بكە و تەلقىنى
دادە. كاپرا دەلتى: كاكە ئەمن مەلا نىم نازانم نوژنى مردوۋ چۆنە و چۆنى تەلقىن
دادەدەن. خەلكەكە لە كاپرا تورە دەبن و دەلتىن مامۇستا خۇ بەخۇراپى زىھمەتت
نادەين، سەد تەن و كەرىكت دەدەينى سوارى بى. لەوكاتەدا دۇستىكى كاپرا پىرە
بەويدا دى، ئەى دەزانى كە پىرە ھىچ نازانى. پىرە ئىشارەى بۇ دەكات، كە دەنگ
نەكا. دەپتە سەر قەبرى مردوۋەكە و دەلتى: (لە دوورە ھاتوۋى دەنگ مەكە،
كارەكەى من خەراپ مەكە، سەد تەن و كەرىكى دەدەن أَلْفَاتِحَةُ مَعَ الصَّلَوَاتِ.
خەلكەكە، كە لە زمانى حالى ناھن دەست دەكەن بە سلاوات لىدان و مردوۋەكە
دەنژن و پىرە و دۇستەكەشى پارەكە بەش دەكەن و پىرە لىئى سوارى كەرەكە دەبن
و دىنەۋە.

*****

حاكى شارى (بروجىرد)ى ئىران جارىكە بايەكى پىستى مەر خەلاتى سەرۆك
عەشىرەتىكى لوپ دەكا. رۆژى دوايى لەكاتىكدا حاكم لەگەل چەند پىاو ماقولى شار
لە مەھكەمە دانىشتبوو، سەرۆك عەشىرەتەكە ھاتە لاي و عەباكەى بەراۋدژو بە
شانى دادابوو، واتە بە دىۋى چەرمەكەيدا دەبەرى كۇدبوو. ئەوجۇرە عەبايانە دەبن
بە نىرى خۇزىكەيدا نەبەر بكرىن. دواى سلاو و ھەلام حاكم گوتى: ئاغا ئەۋە بۇ
بەراۋدژووت دەبەر كىدوۋە؟ كاپرا بە لەھجە و زمانى لوپى گوتى: (تو بىھتەر زانى
يا بەرپەرە) يانى تۇ باشتەر دەزانى يان مەر؟

*****

گورگىكى پىر لە دەورانى ژيانىدا زۆرى گياندار خواردبوون، زەرەرى بە زۆران
گەياندبوو. رۆژىك بىرپارىدا بۇ ئەۋەى خوا لىئى رازى بى و عەفەۋى بكا بچى بۇ
حەج و تۇپە بكا. بەنيازى حەج ۋەرئ دەكەۋى و زۆرى پىناچى برسپىەتى تىنى بۇ
دەينى، تەماشدا دەكا ئىستىرىك لە مەزرايەكدا دەلەۋەرى. دەچى بۇلاى و دەلتى:
دەمەۋى بچم بۇ حەج و تۇپە بكام، ئىستاش زۆرم برسپىە و پىمخۇشە تۇش لە

سه‌وابی نهو چه‌جدا شه‌ریکم بی. ئیستره‌که ده‌لئ: جا نه‌من چیم له‌دست دئ؟ گورگه‌که ده‌لئ: نه‌گر تو خوت بکه‌یه قوربانی نهو ریگایه، منیش و چه‌ندی تریش له‌گوشته‌که‌ت ده‌خوین و پاداشتی زوره و خواش له‌گوناحت خوش دهبئ. ئیستره‌که بق‌رزگاری خوی روو ده‌کاته گورگه‌که و ده‌لئ: مام گورگ من ناماده‌م له‌وکاره خیره‌دا به‌شداری بکه‌م، به‌لام تووشی ده‌رئیک بووم و نه‌وه چند ساله‌ نازارم دده‌دا، نه‌گر تو چاره‌م بکه‌ی ناماده‌م سه‌رم ببری بق‌قوربانی. گورگ ده‌لئ: چ ده‌رئیکت هه‌یه چاره‌ی ده‌که‌م، نه‌گر منیش بوم چاره‌ نه‌کرا ده‌چم بق‌لای مام پیوی نهو چاره‌ی ده‌کا.

ئیستره‌که ناهنکی هه‌لکینشا و گوتی: چ بلنیم، چند سال له‌مه‌ویه‌ر چوومه لای نالبه‌ندیکی نه‌زان نالم بکا، به‌لام نهو نالبه‌نده نه‌زانه ناله‌که‌ی له‌گوشتم دا و نه‌وه چند ساله‌ نازارم دده‌دا، جا وهره بق‌خاتری خوا له‌نزیکه‌وه چاونیک له‌برینه‌که‌ی بکه‌. گورگه‌که گوتی: بینه با ته‌ماشای که‌م. ئیستره‌که پاشویی بلند کردن و له‌وکاته‌دا که مام گورگ ده‌یه‌ویست ته‌ماشای برینه‌که‌ی بکا، به‌فرسه‌تی زانی و به‌ه‌موو هیز و توانایه‌وه جووته‌یه‌کی له‌سه‌ری دا و میشکی هینایه‌ده‌ر. له‌کاتی گیان‌دانا گورگه‌که به‌خوی ده‌گوت: ناخر گورگی بی قیمه‌ت، باوکت نالبه‌ند بوو، دایکت نالبه‌ند بوو، تو و نالبه‌ندی؟ ئیستره‌که‌ش له‌خوشیان نه‌یده‌زانی چ بکا، هه‌رده‌روی و جووته‌ی داویستن و ده‌یگوت: توبه‌ی گورگ مه‌رگه‌.

*****

له‌زه‌مانی قه‌دیمدا پیاونیکی (کۆسه) ناوی (نه‌سوح) دهبئ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ ریش و سمیلتی نه‌بووه ویستوویه‌تی سود له‌کۆسه بوونی وهرگری. ده‌روا بق‌ناوچه‌یه‌کی تر و دهبئ به‌کیسه‌کینشی چه‌مامی ژنان. رۆژنیک کچی حاکمی شار دیته‌ چه‌مام و کاتی خۆشتن نه‌نگوستیله‌یه‌کی زور به‌نرخ‌ی لئ و ن دهبئ، زوری بق‌ده‌گه‌رئ نایبینه‌وه، ده‌ستور دده‌دا هه‌موو ژنه‌کان خویان روت وه‌که‌ن و بیان پشکنن، له‌وکاته‌دا نه‌سوح ده‌لئ: خو نه‌گر ژنه‌کان و به‌تایبه‌تی کچی حاکم بزانی من نافرته‌ نیم، خو‌م ده‌زانم تووشی چ به‌لایه‌ک ده‌بم. له‌وکاته‌دا نه‌سوح له‌به‌ر خوا ده‌پارێته‌وه و به‌دل تۆبه‌ ده‌کا، که نه‌گر له‌و به‌لایه‌ رزگاری بی هه‌تا ماوه له‌و کاره‌ ده‌ست هه‌لگری و خه‌ریکی خواپه‌رستی بی. به‌نه‌مری خوا له‌وکاته‌دا بانگ ده‌که‌ن ده‌لئ: نه‌نگوستیله‌که‌مان دیه‌وه و ده‌ست له‌پشکنینی ژنه‌کان هه‌لده‌گرن و نه‌سوح رزگاری دهبئ و له‌چه‌مام دیته‌ ده‌رئ و ده‌چینه‌ نه‌شکه‌وتیکه‌وه بق‌خواپه‌رستی رۆژنیک له‌غه‌یبه‌وه بانگی ده‌که‌ن و ده‌لئ نه‌ی نه‌سوح توبه‌ت قه‌بووله. نه‌سوح زق

که یف خوش دهبی و تا و دفات دهکا، بی ئه مری خوا ناکا، جا ئه و دیه که ده لئین
تۆبه ی ئه سوچی.

*****

کابرایه ک ژنئیکی زۆر بهد خولوق و ناشیرینی بوو، به لام کاتن دهچۆ دهره وه
ئه ونده ی لیباسی جوان دهبه ر دهکرد و خوی دهره زانده وه، خه لک که چاویان پئی
دهکه وت به یه کتریان نیشان دهدا. رۆژنیک له رۆژهکانی زستان کۆمه لیک له خه لکی
دئیه که یان له بهر هه تاو خویان هه لختبوو، قسه یان دهکرد و سه یله یان دهکیشا و
میردی ژنه که شیان له گه ل بوو. له وکاته دا نافرته که خوی رازانده ووه و به ویدا
تینه پری. خه لکه که نه یانده زانی که ئه وه ژنی ئه و پیاومه یه، هه موویان ته ماشایان
دهکرد و به یه کتریان نیشان دهدا و دهیانگوت: خۆزگه به حالی ئه و که سه ی که ئه و
ژنه ی دهمالنی دایه. کابرا گۆتی له قسه ی خه لکه که بوو بانگی ژنه که ی کرد. هات و
میرد ده که ی چار شتی ووه که ی له سه ر هه لدا یه وه و گۆتی: خه لکینه ته ماشای بکه ن له
بنه وه منی کۆشتوو و له دهره وه شرا ئیوه. خه لکه که زۆریان به لاره سه یر بوو.
چونکه زۆر ناشیرین بوو.

*****

رۆژنیک کابرایه کی فه قیر به ژنه که ی ده لئ: نافره ت ئه مسال ه یچمان نیه، با
دیارییه ک بق مام کۆنخا به رم به لکو پاره یان شتی کمان بداتن. ژنه که ی ده لئ:
زۆرباشه، چه ونده رانی بق به ره. پیاوه که ده لئ: نا نافره ت پیواز باشتره. خولاسه
کابرا (پتپینچیک) پ ده کا له پیواز و دهچن بق مالی کۆنخا. کۆنخا که ددزانی کابرا
پیوازی به دیاری بق هیناوه زۆر ناره حه ت دهبی و دهستور دهدا هه موو پیوازهکانی
به سه ر و گۆنلاکی دادهن. پیوازی کۆنخا دهستی کرد به پیواز پیندادانی و پیواکه
که پیوازهکانی لئ دهکه وت، ده یگوت: چه ونده ر تا پیواز، خوا به زۆر شوکر. پیوازی
کۆنخا ده لئ: ئه رئ کابرا ئه وه ده لئنی چی، کوا ئه وه جینی شوکرانه یه؟ کابرای فه قیر
ده لئ: ئه تر نازانی، ئه رئ وه للا زۆر جینی شوکرانه یه، چونکه ئه گه ر له جیاتی پیواز
به قسه ی ژنه که م چه ونده رم هینابایه ئیستا هه ر مردبووم.

*****

رۆژنیک میروله یه کی گه وره دهچن بۆلای میروئیکی بچووک و ده لئ هاتووم هیندیکم
ئارد به قه رز بددیتن، تا گه نم پینده گا و ئه وکاته دهنده مه ود. میروه چوکه که ده لئ:
دهره وه پینشم که وه تا بچین بتده منی. میروه گه وره که وه پینش دده کی و ئه ویش له
دوا یه وه دهره و. میروه چوکه ته ماشا ده کا میروه گه وره که زۆری لئ دوور که وتۆته وه

له رویندا. بانگی دهکا و دهلن: ئیستا ئاردهکهم به قهرز نه داوینی ناتگه من، وای بهو
پوژهی که قهرزدارم بی، نه وکاته چونت دهگه من، گه رایه وه و ئاردهکهی نه دایه.

*****

باوکیک وهسیه تی بۆ کوپه که ی کرد و گوتی: پوژه وهسیه تی بئی ئه و سنی کاره بکه.
یه که م قهت رازی دلی خوت به ژنه که ت مه لئی. دووم له گه ل تازه دهوله مه ندان سه ودا
و مامه له مه که. سنیهم سه به به هاوینی پیاوی بیعه قیل. کاتی کوپه باوکی مرد،
ویستی بزانی بوجی باوکی ئه و وهسیه ته ی کردوه؟ ژنی هینا و قهرزی له گه ل پیاوی
تازه دهوله مه ند کرد و بوو به هاوینی پیاوی بیعه قیل. پوژیک ژنه که ی چوو ده ری،
کوپه که فه وری مه ریکی سه ر بری و خوژنه که ی بیلو بئوه و که لاکه که ی له چالیکدا
شارده وه. کاتی ژنه که ی هاته وه گوتی: پیاوکه ئه و خوژنه چیه؟ میرده که ی گوتی:
ئافردت له سه ره خۆ قسه بکه. پیاوکی دوژمنم کوشتوه، قسه بکه ی و خه لک بزانی،
تو ش وه ک ئه و سه ر ده برم، چونکه جیا له من و تو که س به و رازه نازانی، نه گه ر
یه کیک بزانی مانای وایه تو باست کردوه. که پیاوکه چوو ده رده وه ژنه که ی لای
ژنی گه ره ک گوتی: قسه ی خۆمان بئی پیاوکه م زه لامیکی کوشتوه و خه ریک بوو
منیش سه ر بری. خه لکی ئاواپی هاتنه مالیان و کوخاکه یان هه رچه ند زور دوستی
کابرا بوو له هه مووان خه راپتر، به په له کابرای گرت و بردی بۆ لای قازی. له رینگادا
تووشی تازه دهوله مه ندکه بوو، که به رووداوه که ی زانی ئیخه ی کابرای گرت و
گوتی: پاره که م بده وه، چونکه له وانه یه تو بکوژن و پاره که ی من تیندا بچی. جا کابرا
به سه ره اته که ی بۆ قازی و خه لکه که گنژایه وه و بزگاری بوو.

*****

دهلین: له زه مانای هه زرده تی نوح دا دروودی خوای لئی بئی به ئه مری خوا قه رار
بوو تو فغان هه سستی. هه زرده تی نوح که شتی یه کی گه وره ی دروست کرد و له هه ر نیر
و منی یه ک جوتیکی تی هاویشت و فه رمووی: نابئی له ناو که شتیدا هیچ نیرو من
یه ک لیک نریک وه بن، دنا که شتی یه که غه رپ دهبی.
پوژیک له ناکاو که شتی که وته لاره لار و جۆللانه وه، نه وانه ی له ناویدا بوون
گوتیان: وادیاره نیر و منی یه ک له یه کتر نریک بوونه ته وه و شکیان چوو سه ر
ده رویشیک (و ژنه که ی. ده رویش هه رچه ند پارایه وه و سویندی خوارد، که ئه و نیه،
باوه ریان پئی نه کرد. هه تا شه ودا هات و ده رویش کیشکی له خه لکه که گرت،
ته ماشای کرد دوو سه گی نیر و منی بیکه وه چووت بوون. ده رویش بیوریکی ده ست
دایه و سه گه نیره که ی کوشت، دوای ماو په ک سه گه منیه که تره کی. پوژیک

توله‌کانی گوتیان: دایه نه‌وه ئی‌مه باوکمان نیه؟ دایکیان گوتی: باوکتان هه‌بوو، به‌لام دهرۆیش به بیور کوشتی. توله‌کان گوتیان: ئه‌ی باوکمان وه‌سیه‌تی نه‌کردوه؟ دایکیان گوتی: بلێ وه‌سیه‌تی کرد و گوتی به به‌چکه‌کانم بلێ: له‌هر جێیه‌ک دهرۆیشیان دی تۆله‌ی خوێنی منی لێ بکه‌نه‌وه. جا ئیستا به‌هۆی ئه‌و وه‌سیه‌ته‌وه‌یه که دهرۆیش به‌هر جێیه‌کدا بپروا سه‌گ په‌لاماری ده‌ده‌ن.

*****

مندالێک میز مچرکیتی له‌گه‌ل بوو، هه‌موو شه‌و له‌خۆی ده‌میزت. رۆژێک دایکی گوتی: رۆله تۆ گه‌وره‌ بووی، تاکه‌ی من دهرپینی میزاوی تۆ وه‌شۆم؟ کوپه‌ که هه‌یج چاره‌ی نه‌بوو گوتی: دایه ج بلیم، خۆ به‌ده‌ست خۆم نیه، هه‌موو شه‌وئێ شه‌یتان به‌سه‌هۆم ده‌با و له‌ کۆلم نابێته‌وه. دایکی گوتی: ئه‌م شه‌و که شه‌یتان هات له‌ زمان منه‌وه پیتی بلێ: تۆ هه‌ر ده‌ توانی زهره‌رمان لێ بده‌ی؟ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی سابوونیشم بده‌یه تا دایکم دهرپیکه‌می پێ بشوا. کوپه‌ ئه‌و قسه‌ی له‌ یادبوو هه‌تا نووست، له‌ خه‌ودا بیینی له‌گه‌ل شه‌یتان له‌سه‌ر ئاوێک بوون و شه‌یتان گوتی: وه‌ره بامه‌له بکه‌ین، کوپه‌ له‌ وه‌لامدا گوتی: ناتوانم مه‌له بکه‌م. نازانم. شه‌یتان گوتی: ده‌با میزی تیکه‌ین، کوپه‌که قسه‌که‌ی دایکی وه‌بیر هاته‌وه و داوای سابوونی لێکرد. شه‌یتان گوتی: جا ئه‌وه زۆر ئاسانه، خه‌فته‌ی ناوی، وه‌ره چه‌ندت سابوون ده‌وێ بۆ دایکتی به‌ره‌وه. ده‌ستی کوپه‌که‌ی گرت و بردی له‌ سه‌ربانی دوکانی به‌قالتیک به‌ گوریس دایه‌په‌شته‌ خوار و گوتی: تا ده‌توانی سابوون هه‌لگره. له‌وکاته‌دا به‌قال له‌ دوکانه‌که‌دا نووستبو، وه‌خه‌به‌ر هات و زانی دز هاتۆته‌ سه‌ری. په‌لاماری دا، کوپه‌که هاواری کرد و داوای یارمه‌تی له‌ شه‌یتان کرد. شه‌یتان زوو به‌ گوریسه‌که هه‌لی کینشایه‌وه و گوتی: زووکه به‌سه‌ر به‌قالتی دا هه‌له‌ری ئخیراکه، کوپه‌ له‌ترسان له‌خۆی پی، که وه‌خه‌به‌ر هات، ته‌ماشای کرد کار له‌ کار ترازاه، له‌ شه‌وه‌کانی تری خه‌راپتر به‌سه‌ر هاتوه. کاتی دایکی ئاوای دی گوتی: ده‌ک راست نه‌بیه‌وه، خۆ سه‌ره‌پای میز، ئه‌م شه‌و له‌ خۆشتریوه. کوپه‌ گوتی: دایه به‌خوا ئه‌وه‌یان خه‌تای ئامۆزگاریه‌که‌ی تۆ بوو.

*****

چارێک پیاوێکی لورستانی ده‌چی بۆ شار و چاوی به‌ هه‌نجیره ره‌شه ده‌که‌وی، هه‌یندیکان ده‌کری و ده‌یانخوا، زۆری پیتخۆش ده‌بن. سالی دوا‌یی دوپاره‌ رینگای ده‌که‌وته‌وه ئه‌و شاره، هه‌یندیک هه‌لوجه ره‌شه ده‌کری و ده‌یانخوا، ته‌ماشای ده‌کا وه‌ک ئه‌وانی پار شیرین نین. ترش و مه‌زه‌دارن. سالی سێیه‌م دیته‌وه چاوی به

باینجانهرشه دهکوی و ودهزانی هر هنجیرن گهوره بوون، یهک دوانیک دهکری و دهیانخوا، زور تال دهبین، تورپه دهبی و بهزمانی لوری دهلی: (گهبتهرئهوا گیتهرئهوا) یانی هنجیری سهگباب، هتا گهرتر دهبی تالتر دهبی.

*****

کابرایهک چو مهزرایهک بق کالهک دزین، تهلیسیکی لی پر کردن و خهریک بوو زارکی تهلیسهکهی ببهستی، خاوهن مهزرا گهیشته سهری و گوتی: نهوه لیتره چ دهکهی؟ دزه بهترسهوه گوتی: واللاهی به ریگادا دهریشتم بایهکی زور تووندی هه لکرد و هلی دامه ناو نهو بیستانهوه. کابرای خاوهن بیستان گوتی: دهی باشه، نهی کنی نهو کالهکانهی لیکردوونهوه؟ دزه گوتی: که با و توفانهکه دهیانویست ههلمگرن دستم تیگرتن و به دستمهوه هاتن. خاوهن بیستانهکه گوتی: نهی باشه کنی خستنیه ناو تهلیسهکهوه؟ دزه توزیک راما و گوتی: ناخر منیش هر سرم لهوه سورماوه بویه هرلهو فکردها بووم تابزانم .

*****

کابرایهکی جووتبهنده ههمبانهیهک گهنم و جووته گایهکی برد و چوو دهستی کرد به توو چاندن و جووت کردن. لهوکاتهدا سوالکهزیک لی پهیداوو. دواي خوا بهقهوته دهستی کرد به دوعا کردن بق جووتیارهکه و گوتی: خوا بهرهکهت بخاته جووتهکهتهوه مستیکم گهنم دهیه لهلای خوا ون نابی.

کابرای جووتیار له وهلامدا گوتی: باببه نهو گهننه بهو زهحههته دهچیندری و ههوت ههشت مانگ ناو وهخوا و نهو سهرما و گهرمایه بچیزین و مال و مندال و ناغا و کونخا و مهلا و ههقی و شوان و مجیور و بالنده و ههشهرات لینی دهخون. نیمه مانان کارگهرین. توبق ناچی کاریک بکهی، زور له گهدایی باشته. نینجا نهوش بزانه، که نهو گهنمه هی توهو و مالی خاوهن ملکه و من خیانهتی پی ناکم، بی بهرهکهت دهبی. گهداکه رازی بوو و گوتی: باشه، بهلام له دوردهوه هاتووم با توزیک لهبن نهو داره وههسیم، تورهکهی سوالکردنهکهی دانا و پالی دایهوه و لینی نووست. جووتیارهکهش دریژهی به جووتکردن دا، تا کارهکهی تهواوکرد و جووتهکهی بهردا، بچن ناو وهخون و بلهوهرین و بق خوشی چوو له کوشهیهک دانیشته وههسین.

یهکیک له گایهکان چوو خوی گه یاننده ههمبانهی گهداکه و بهدهمیهوه گرت و راپوهشاند. تا گهدا و جووتیار پنیان زانی نانی گهداکهی خوارد. جووتیارهکه چوو دهستی کرد به لیدانی گایهکهی. گهداکه گوتی: باببه لینی مهده، نهت بیستوو.

نوتویانه: فہمیر چ نانی بخوی و چ نانی بدہیتی ہر وہک یہ کہ. گایہ کہ پریکر
 بہر دستہ خواہنہ کہ ید و کابرا لہ داخان لہ سہری خوی رادہ کیشا. گہ دا کہ
 نوتی: بابہ من دہنگ ناکہم تو بؤ ناوا دہکہی؟ و ہر دہ من بدہ، گوتی: وای بہ حالی
 ہو حہیوانہ بہستہ زمانہ کہ لہ داوی تو کہ وتووہ، تو کہ پازی نابی گایہ کہ نانی
 ہکی دی بخوا، چون پازی دہبی ژن و مندالہ کانت نانی تو بخون؟ کابرای جووتیار
 نوتی: راست دہکہی بہ لام وانیہ، تو دہچن بؤ ناوایی و دست دہکہی ہوہ بہ گہ دایی
 نان بہ یداکردن، بہ لام گایہ کہی من نانی گہ دایی خوارد تازہ بہ کاری کاسبی
 پایہ تہوہ.

*****

دہلین: دہرویشیکی و ہک سہید مہجیدی سہر دہشتن ہہ موو پوژی جوومعان بہ
 بازار و کوچاندا دہگہرا و دہفہی لیدہدا و بہ فارسی دہیگوت:
 ہرچہ کنی باخود کنی گر ہمہ نیک و بد کنی
 یانی ہرچی لہ دنیا دا دہیکہی لہ گہل خوتی دہکہی. جا کردہ دہکہت چاک بین،
 پان خراب. ژنیکی مہ کریاز گوتی: چارہی نہو دہرویشہ دہکہم، نہوہ چہ دہیلنی؟ لہ
 مالہوہ کولیچہی دروست کرد و زاری ماری بہ سہردا پڑاند و بؤ دہرویشی برد و بہ
 دراوسینکانی گوت: نہ من بہو دہرویشہی دہسہلینم کہ نہوہی نہی دہیلنی وانیہ. (نہز
 قہزا) نہو نافرہتہ کورپیکی حہوت سالانہی ون ببوو، نہو پوژہ ہاتہوہ و لہ پینگادا
 تووشی دہرویشہ کہ بوو. سلایوی لیکرد و گوتی: مامہ دہرویش لہ دورہوہ ہاتوم،
 زورم برسہیہ. دہرویش فہوری کولیچہی بؤ دہرہینا و دای بہ کورہ و خواردی. کورہ
 بہ خواردنی تیکچو و گوتی: نہرنی دہرویش نہوہ چ بوو دات بہ من؟ دہرویش گوتی:
 نہوہ نافرہتیک بہ خیرا خوی دانی بہ من. دہرویش چو نہو خہ بہ رہی دا بہ
 نافرہتہ کہ. نہو بہ غاردان ہات، تہ ماشای کرد نہوہ کورہ کہی خویہ تی، دستہی کرد
 بہ لہ خودان و گوتنی دہرویشی دوویات کردہوہ کہ دہیگوت: ہرچہ کنی با خود
 کنی- گر ہمہ نیک و بد کنی. نینجا دہیگوت: نہی خاک بہ سہ رم نہوہی کردم
 لہ گہل خوم کرد.

*****

کابرایہ کہ ژنیکی زور خولق ناخوشی دہبی و لہ سہرہ موو شتیک دہیکا بہ (قرہ)
 لہ گہل میزدہ کہ ید، کابرا زوری لہ و ہرہز دہبی، ژنہ بہ (فاتہ ترقیرہ) ناویانگ دہر
 دہکا. پیاوہ کہ بؤ لہ ناو بردنی فہرپشیک دہبا لہ سہر بیرہ ناویکی رادہخا و دیتہوہ بہ
 ژنہ کہی دہلی: نافرہت نہ مرفو زورم نارہزو لہ گہرانہ، ہہستہ بچین سہیا حہ تیک

بکین، ژنه دهلی: زورباشه، ددرقن تا ددگنه لای فه ریشه که و به ژنه که ی دهلی: به خوا شتی چاکه ودره تاوینک له سهر نهو فه ریشه ودهه سنی، ژنه دهچنی پنی دهخاته سهر فه ریشه که و دهکه وینته نای بیره که وه و کابرا دهگه رینته وه، دوا ی چه ندرقوژان کابرا دهلی: بابچم بزائم چی لئی به سه رهاتوه؟ کاتی دهچنی گویی هه لدهخا، مارینک هاوار دهکا و دهلی: نهی ئاده میزاد مه رده به و له دهست قه دهقبری نهو ئافرده ته پزگارم بکه پارده کی باشت دهه سنی، کابرا دهچنی گوریسینک و سه تلینک دینی و دای دیلینته ناو بیره که و ماره که دهچینته ناویه وه و هه لئی دهکیشینته دهر، ماره دهلی: کاکه خوت دهزانی که من پارهم نیه، به لام سه بر بگره دهچم له گهر دنی کچی حاکمی شار دالینم که هاتی به قسه ی تو لینی ده به وه و پارده کی باشیان لئی وهرگره، کابرا پازی دهبنی و دهلی زور باشه، له خورپه ی خه ودا مار دهچنی له ملی کچی حاکم دالنی و کهس ناویری به لایه وه بچی، تا کابرا دهچنی و دهلی: نه گهر سه د تمه تم به دنی من پزگاری ده که م، ده لنین زور باشه، کابرا دهچنی دهلی: نهی مار له گهر دنی کچی حاکم وه به، ماره که دهلی زور باشه، به لام دهبنی ئینتر کارت به سهر منه وه نه بنی، مار له گهر دنی کچی حاکم ده بینه وه و دهر وا و دهچنی له شارینکی دی له ملی کچی حاکمی نهو شارهش دالنی، دوباره کهس ناویری به لایه وه بچی تا دهچن میردی فاته قرقری دینن، ماره که دهلی، نه مگوت کارت پینم نه بنی، بچی هاتی وه؟ کابرا دهلی: هاتم پیتراگه یه تم که فاتسی ژنم دهیه وی بی بق ئیره، مار که گویی له ناوی فاته بوو به په له له گهر دنی کچی حاکم بقوه و کهس نهیزانی بق کئی چوو، خه لکه که زوریان به لاره سهیر بوو تا کابرا به سه رهاتی خقی و ژنه که ی و ماره که ی بق گئیرانه وه و نه وه دندی دیکه سهریان سورما.

*****

دهلین: جارینک پاشایه که به وه زیره که ی دهلی: وه زیر شار به شار و دنی به دنی بگه ری، پیاوینکی قسه خوقسی زیره کم بق په ینا بکه، یه که دوو پرسیری نی ده که م، وه زیر زور دهگه ری هه تا رینی ده که وینته قوتابخانه ی مه لایه که، ته ماشا دهکا چه ند قوتابی به دوره به چوکدا هاتوون و سهریان به رداو ته وه و ته ماشای بهر ده می خویان ده که ن و دهخوینن، وه زیر سلوویان لئی دهکا و دادنیشی، که دهر وانی دارینکی دریتز له پاش ملیانه وه راهه نگیوراوه، وه زیر له مه لا دهپرسی: ماموستا نهو داره چیه؟ ماموستا دهلی: نه وه بق نه و دیه که نه گهر یه کنی له قوتابیه کان سه ری له سه ر دهر سه که ی هه لگرت پنی بزائم، ده بنی تا له دهرس ده بنه وه ئاوا بنی، وه زیر که سه ر به رز ده کاته وه ده بیننی په تکنیک له سه ر بانیکه وه هاتوته خوارنی بولای

شهيتان، هرچند دهکا به دستي چهپ بهردهکان ناگه نه ناو ئه و جينگايه ي چه
 بهردهکاني بؤ هه لدهن. حاجي له ره جمی شهيتان دهبنه وه، ئه و هه رخه ریک دهبن.
 ئاخري شهيتان توره دهبن و دئ دهلئ. ئه رئ کاکه ئه وه هه رخه لاس نه بووی؟ ئه وه بؤ
 وات لئه اتوه؟ حاجي له وه لامدا دهلئ: جا بلئم چی؟ دهستي راستم له شهري
 عيراق و ئيراندا په رپوه و لاقئ چهپم له شهري کوردستاندا به (ئه لغام) په رپوه و به
 قهزا و قهدهري خواش کوئر بووم. شهيتان دهلئ: دهی مال نه ويران چکارت به سه ر
 منه وهيه، بؤ ناچی ئه وانه ره جم بکه ی که به و دهردهيان بر دووی.

*****

رؤژنيک شاعيريک قه سیده هیک له مه دحی چه زه رته ی چه سنی کورپی چه زه رته ی
 عه لی داده نئ و ده چی بؤی ده خوینيته وه. چه زه رته ی چه سه ن پاره يه کی باشی
 ده داتئ. خه لک ده لئین ئه رئ قوربان ئه و پاره زوره ت بؤ دايه؟ خو ئه و شاعيره زؤر بئ
 ئه مری خوا دهکا و به قسه ی شهيتان هه زار درؤ له شيعره کانیدا دهلئ. چه زه رته ی
 چه سه ن ده فه رمووی: ئه ی ئیوه نازانن که باشترین پاره و مائی دنيا ئه وه يه کا
 شه ره ف و ناموسی خۆتی پئ بیاریزی؟ ئه گه ر رازیم نه کردايه، ده هؤلی بؤ لئیده دام
 لای خه لک ده یگوت هیچی وهک باب و باپیری خؤی ناچی و ئه و قسه يان ل
 کتیباندا ده نوسییه وه و ده بوو به مال به سه رمه وه تا رؤژی قیامت.

*****

هه ره له و بابه ته کا براهیک به لغتیه ره شه ناویان ده برد. هات بؤ گوندی (شلماش
 و له سه ربانی مائی حاجی وه هاب (سنيحر) ی ده کردن و ورچ و مه يمون
 هه لده په راندن و خه لک پاردهيان ده دايه. باوکم که باش مه لای ئه و ناوچه بوو، له پئش
 خه لکدا پاره ی بؤ ده نار. رؤژنيک گوتیان: مامؤستا ئه وه چؤنه جه نابت پاره ده ده:
 به و لؤتی یه؟ له وه لامدا گوتئ: له بهر چه یا و ئابرووی خؤم. ئه ی ئه وه نيه جنيو
 مه لا و کوئخای فلان دئ ده دا، چونکه هیچیان نه داوه تئ!

*****

له باسی زه کاهوت وزیره کی (ئه بو عه لای مه عه رپی) دا ده لئین: ئه وه نده زیره
 بووه، جاريک بؤ تا قیکردنه وه ی، چوار دره هم ده خه نه ژیر چوار پئچکه ی کورسییه
 که ئه و له سه ری داده نيشت، کاتئ ده چی له سه ری دانیشی فه وری دهلئ: کورپ
 ئه وه عه رزه که ميک به رز بؤته وه یان ئاسمان تۆژنيک نزم بؤته وه و هاتؤته خوارئ؟

*****

دوباره ده لئین: ئه وه نده به زه بين بووه کاتئ له ولاتی شامه وه به سواری و شتر چؤ

به خدا، له ږنگادا له جینگایهک پنی دهلین: سهرت دانوینه با سهرت له لهقی نهی
 داره نهکهوی. چونکه (نهبو علاوه) کویر بووه. دواى ماوډیهکی زور که دهگه ږینهوه له
 ناستی جینگای داردکه سهر دادمنه وینی، نهوانه ی له گهلی دهبن زوریان به لاوه سهیر
 دهبی، دهلین: نهوه بق سهرت دانواند؟ له وهلامدا دهلن: ناخر کاتن بتردها هاتم
 داریکی لئ بوو گوتم با سهرم وینی نهکهوی. گوتیان کوا خځ داری لئ نیه؟ کاتن بق
 تهجره به هلیانکه ند بنکی دارهکه ده رکوت که بری بویان.

*****

(نهبو دولامه ی) شاعیری زهمانی عه باسییه کان زور ناشیرین دهبی و ژنیکى
 زور ناشیرینیشی دهبی. جاریک له کاتیکدا که (خهیزدران) ی ژنی (مه هدی) خه لیفه ی
 عه باسی خوی ناماده دهکا بچی بق حه ج. نهبو دولامه دهچینه سهر ږنگای و دهلن:
 ژنه که م په کی که وتووه، ناتوانی خزمه تم بکا، دهبی له جاریه کانت، جاریه که م
 بددیتن. خهیزهران دهلن باشه، به لام دواى گه پانوسم. کاتن له حه ج دهگه ږینهوه
 نهبو دولامه قه سیدیه کی زور جوانی بق دهنوسی و بوی دهنیری. خهیزهران که
 دهیخوینیتوه زور پیده که نی و به پیاوکی دا جاریه که ی بق دهنیری. له وکاته دا نهبو
 دولامه له مال نابی. ژنه که ی نهبو دولامه به کوره که ی دهلن: نهگه ر دته وئ منت لئ
 رازی بم و خواشت لئ رازی بی، بچو له گه ل نهو جاریه بنوو. دنا گه ر دنت نازاد
 ناکم. کوره که به قسه ی دایکی دهکا و دهچن کاری وای له که ل دهکا. کاتن نهبو
 دولامه خه بهر ده زانی که خهیزدران جاریه ی بق ناردووه، به په له دیته وه و دهچن بق
 لای و دهستیکى بق دوبا. جاریه که توره دهبی و دهلن: نهی پیری به دغه پری بی نه خلا
 ق، ههسته ودهرکه وه دنا مستیکت لئ دهدم و لوتت پر دهکم له خوین، خځ منیان
 بق تو نه ناردووه، بق کورنیکى گه نجی لهو حاله و له وردهنگه یان نار دووم. سه ساتیک
 له مه و بهر هات بولام و کاری وای له گه ل کردم. نهبو دولامه ده زانی که نهوه کوره که ی
 خوی بووه. هه لدهستی دهچن بولای مه هدی خه لیفه و پروداوه که ی بق ده گنرینه وه.
 خه لیفه زور پیده که نی و دهنیری به دواى کوره که یدا. کاتن کوره دئ، خه لیفه زوری
 لئ توره دهبی، دهلن: بینن دارکاری بکن. کوره دهلن: قوریان نهوه چل ساله باوکم
 له گه ل دایکمددا کاری وا دهکا نه من دهنگ ناکم و پیم ناخو ش نیه، که چی من
 جاریکم جاریه که ی وا لیکردووه، نهو خوی رانه گرت و هاتووه شکایه تی لیکردووم!
 مه هدی نه وه نده پیده که نی به سه ریشتدا ده که وی و له پاشان یه نهبو دولامه دهلن
 دهنگ مه که، جاریه کی دیکه ت بق دهنیرم. نهبو دولامه گوتی: قوریان جا مه گه ر له
 بهینی عه رز و ناسماندا وه ی شارم دنا نهو حه رامزاده یه خوی ده گه نیتن. خه لیفه

نمودند و تر پیکه‌نی و نینبیا به کوردک‌های دهلی: جارنکی دی کاری وا بک‌های خرم
دزائم چیت لی بدکم.

*****

رؤژیک (نوبدولامه) دهچی بۆلای (مهدی) باوکی (هارونه‌ره‌شید) و دست دهکا
به گریان و دهلی: قوربان له گهل ژنه‌کم و دکو دوو کفتر له هیلانه‌یه‌کدا زور
به‌خوشی ژیانمان دهبده سهر، به‌لام به ناشکوری نالیم مهرگ، لیکی جیا کردینه‌وه
و نیستا به تنیا ژیان دهبه‌مه سهر، که به‌راستی ژیانی ته‌نیایی زور ناخوشه و
سهره‌رای نه‌وش هیچم نیه و ژیانم زور ناخوشه. مهدی دلخوشی دهداته‌وه و
شتیکی دهداتی. له‌ملاشه‌وه ژنه‌ک‌های دهچی بۆلای خه‌یزدانی خیزانی مهدی دایکی
هارونه‌ره‌شید و به گریان‌وه دهلی نه‌بو دولا‌مه مردوو و به تنیا ماومه‌وه و هیچم
دهمالی دا نیه و نازانم لیره به دوا‌وه چۆن ژیان به‌رمه سهر و به‌چ بزیم؟ نه‌وش
شتیکی دهداتی. کاتی مهدی و خه‌یزدانی خیزانی به پیلانه‌ک‌هایان دزائم زور پی
پنده‌کن.

*****

(نهبو عه‌تاهیه) زور شاعیرنکی گه‌وره و په‌ناویانگ بوو. به‌لام ده‌لین زور به‌خیل و
رژد بووه. بۆ نمونه دهراره‌ی به‌خیلیه‌ک‌های ده‌لین رؤژیک مه‌سو دراوسنیکانی له
دوری دهن، له‌وکاته‌دا سوالک‌رنک دی داوای شتینکی لی ده‌کا و نه‌وش له
وه‌لامیدا ده‌لی خوا بدداتی. تا سنی جار سوالک‌ره‌که لینی دوویات دکاته‌وه و نه‌وش
هر ده‌لی خوا بدداتی، ناخر جار سوالک‌ره‌که ده‌لی: تر نه‌وش شاعیره‌نی که
گوتوته. (کُلِّ حَيٍّ عِنْدَ مَيِّتَتِهِ حَظٌّ مِنْ مَّا لِيَ الْكَفِّنِ) یانی شهر گیانه‌به‌رنکی زیندوو
له به‌ره‌ی نادمیزاد له‌کاتی مردنیدا نه‌وندی له سه‌رودت و سامانه‌ک‌های پی دهبیری
که بۆی بکه‌ن به کفن. ده‌لی به‌لی نه‌وه شیعی‌ی منه. سوالک‌ره‌که ده‌لی: بۆ نه‌تق
هم‌سو ماله‌که‌ت بۆ کرینی کفنه‌که‌ت داناو؟ نه‌بو عه‌تاهیه ده‌لی: نه‌خیر .
سوالک‌ره‌که ده‌لی: نه‌ی چه‌ندت بۆ کفنه‌که‌ت داناو؟ ده‌لی: پینج دره‌م.
سوالک‌ره‌که ده‌لی: جا که‌وایه وه‌ک خۆت له شیعه‌ره‌که‌تدا گوتوته، به‌شی تق له
هم‌سو سه‌روه‌ته‌که‌تدا نه‌ی پینج دره‌مه‌یه. نه‌بو عه‌تاهیه ده‌لی: به‌لی. سوالک‌ره‌که
ده‌لی: ده له باقیه‌ک‌های شتیکم بدیه، نه‌گر هر نامده‌یتی شتینکی دیکم له‌گهل بکه.
نه‌بو عه‌تاهیه ده‌لی چت له‌گهل بکه‌م؟ کابرا ده‌لی: قه‌بر هه‌لکه‌نه‌کان به سنی دره‌م
گۆر هه‌لده‌کن، تق نیستا دره‌مینکم بدیه که مردی نه‌من قه‌بره‌که‌ت بۆ هه‌لده‌کنم
و له نیستاوه تق له گۆره‌که‌شت دوو دره‌م قازانج ده‌ک‌های. نه‌بو عه‌تاهیه زور

خه جالعت دهبنی و دهلنی: ده برق خوا غه زهبت لیگری، ناخر له بهر دوو سوالکاری
 وهک تو سه دهقه و خیریش حه رام بووه. خه لکه که دهست دهکن به پیکه نین و دهلین
 جا کوا سه دهقه و خیر کردن حه رام کراوه؟

*****

(خواجه نه صیرالدینی طوسی) ناخوندیکی زور زانای شیعه بووه. خوی له
 (هولاکو) خانی مه غول نریک دهکاته وه و دهبنی به وه زیری. یه کیک لومه ی دهکا و
 نامه یه کی بؤ دهنوسی و دهلنی: تو خوت کردووه به سهگی هولاکو. نه ویش له وه لامدا
 بؤی دهنوسیته وه و دهلنی: به چوار به لگه پیت دهسه لیمنم که وایه. یه که م سهگ له
 دهره وه ی مال دهژی نهن من له ژوره وه. دووم سهگ به رمای خاومنه که ی دهنوا، نه من
 سهرگوله که ی. سنیهم سهگ تووکنه و من بی تووک. چواره م سهگ نانی هر
 که سینک بخوا پاسی نه و که سه دهکا، به لام من نانی خه لک دهخوم و پاسی هولاکو
 ده که م.

*****

بؤ شوخی و نووکنه دهلین: جارنک شیخ (نورالدین) ناویک تووشی کابرایه ک
 دهبنی، که دوو نافره تی جوانی له گه ل دهبن. دوا سلوو و وه لام، شیخ به کابرا دهلنی:
 کاکه ناوت چیه؟ نه ویش له وه لامدا دهلنی: قوربان ناوم (عبدالواحد) ه. شیخ دهلنی: ده
 کاکه نه و دووانه بؤ من به جی هیله، چونکه نه من (عبد) ی دووانم.

*****

جارنک له (نه بو عه تاهیه) ده پرسن و دهلین: له ناو شیعه ره کانتدا کامه ت له
 هه مان خوشتتر دهوی؟ له وه لامدا دهلنی: نه و چوارخشته کیه که ده لیم :

لَيْتَ شِعْرِي فَاِنِّي لَسْتُ اَدْرِي
 اَيُّ يَوْمٍ يَكُونُ اٰخِرَ عُمْرِي
 وَ يَأْتِي الْبِلَادُ يُقْبِضُ رُوْحِي
 وَ يَأْتِي الْبِقَاعِ يَحْضُرُ قَبْرِي.

یانی زور به داخه وه نازانم چ روزنیک بؤژی ناخری ژیانم دهبنی و له چ ولاتیک
 روحم ده کیشن و له چ شوینیک گویم بؤ حازرده که ن؟

*****

دوباره نه چوار خشته کیه ی شیخ (مهممه عه بده) ش زورخوشه که دهلنی:
 اِنْ يَمُوتُ مِنْ مَشَايِخِ الدِّينِ شَيْخُ
 تَنْبَتَ وَرْدَةٌ مَكَانَ الْفَقِيْدِ

وَقِيَا سَأْفَانَ يَمُوتَا جَمِيعًا
تَغْدُوا أِيرَانَ جَنَّةً مِنْ رُودٍ

یانی نه‌گەر په‌کێک له مه‌لا و ناخوند و شێخه‌کان بمری، له جینگای نه‌و خوا لیخۆش بووه‌ گولێک ده‌روێ. جا به‌و قیاسه، نه‌گەر هه‌موویان بمرن (نێران) ده‌بیته به‌هه‌شتیکی پر له‌ گول.

*****

هه‌روه‌ها ده‌لێن: جارێک له مه‌جلیسی (ئهبو‌علی) فارسیدا باسی شیعر ده‌که‌ن. په‌کێک هه‌رزی ده‌کا و ده‌لێ: ئه‌رێ قوربان جه‌نابت قه‌ت شیعرت گوتوه‌؟ له وه‌لامدا ده‌لێ: نه‌و سن شیعه‌ نه‌بێ نه‌مگوتوه‌ که ده‌لیم:

خَصَّيْتُ الشَّيْبَ لِمَا كَانَ عَيْبًا
وَ خَضِبُ الشَّيْبِ أَوْلَىٰ أَنْ يُعَا بَا
وَ كَمْ أَخْضَبُ مَخَافَةَ هَجْرِ خَلِيٍّ
وَ لَا عَيْبًا خَشِيْتُ وَ لَا عِتَابًا
وَ لَكِنَّ الْمَشِيْبَ بَدَا دَمِيمًا
فَصَيَّرْتُ الْخَضَابَ لَهُ عِقَابًا

یانی نه‌من مووه سپه‌کانم (بۆیه) کردۆته‌وه، چونکه ده‌لێن: مووی سپی نیشانه‌ی پیرییه و عه‌یبه. هه‌رچه‌ند باشتر وایه که عه‌یبه له (بۆیه) کردنه‌وه بگیری، له‌ترسی دۆسته‌که‌شم (بۆیه)م نه‌کردۆته‌وه، که بلێم: نه‌گەر مووه سپه‌کانم ببینی لیم دور ده‌که‌وێته‌وه و نه‌ له عه‌یب و لۆمه‌ش ترساوم، به‌لام پیری و مووی سپی ناشیرین هاتنه به‌رچاوم و منیش به‌ ره‌نگ کردنی مووه‌کانی توله‌ی خۆم لیکردنه‌وه.

*****

سه‌باره‌ت به‌ نازایی و گه‌وره‌یی هه‌زه‌تی‌علی، شیخ (ته‌نوحی) له کتێبی (المستجاد) دا ده‌لێ: کاتێ پێغه‌مبه‌ر (دخ)ی له‌سه‌ر بێ ویستی کۆچ بکا و هه‌زه‌تی‌علی چوو له جینگاکه‌یدا بنوێ، خوای گه‌وره به (جویرائیل) و (میکائیل)ی گوت: ئیوه‌م کرده برای په‌کتر، به‌لام بریارمداوه که ته‌مه‌نی په‌کتان درێژتر بێ، نه‌و ته‌مه‌ن درێژییه بۆ کامه‌تانی دا نیم؟ له وه‌لامدا هه‌ردوو داوای ته‌مه‌نه درێژه‌که‌یان کرد: خوای گه‌وره عیتابی لیکرتن و فه‌رمووی: ئه‌ی بۆ وه‌ک‌علی کوپی نه‌بوتالیب تاز نه‌کرد. کاتێ له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا کردمن به‌بڕا، علی گیانی خۆی فیدای کرد و نه‌و نه‌مشه‌و چوو له جینگای نه‌ودا بنوێ، تا پێغه‌مبه‌ر به‌سه‌لامه‌تی کۆچ بکا. خوای گه‌وره فه‌رمووی: نه‌م شه‌و بچن ناگاتان له‌علی بێ، هه‌تا دوژمن زه‌فه‌ری بێ نه‌به‌ن

جوبرائیل و میکائیل هاتن بزلای و له کاتیکدا که جوبرائیل له لای سهری و میکائیل له لای لاقانی و دستابوون، جوبرائیل دهیگوت: به خ به خ کن وهکی تویه نهی کوری نه بو تالیب که خوی گه وره له لای مه لائیکه تاريفت بکا. جا به ریوایه تیک ده لاین: نهو نایه تی سورهی (به قهره) له وکاته دا ده رحه تی به حه زرده تی عه لی هاتوته خواره وه که ددغه رموئی:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَاللَّهُ رُوفٌ بِالْعِبَادِ

یانی له ناو خه لکدا جوره که سانیک هه ن وهک عه لی کوری نه بو تالیب که زیان و حیاتیی خویان بق وه ده ست هینانی ره زای خوا وه ندی گه وره ی خویان دده رۆشن. جا به راستی برایه تی راسته قینه ناوا ده بی، که له کاتی ته نگانه دا فریای دۆست و براده ری خۆت بکه وی، وهک حه زرده تی عه لی که روحی خۆی فیدای حه زردت کرد و چوو له جینگاکه یدا نووست.

*****

پیاویکی به سهرهی ده لی: نه من دوو کوپ و دوو کچ و ژنیک و ژماره مریشکیکی زۆرم هه بوو. بۆژنیک پیاویکی (به دوی) بوو به میوانمان. به ژنه کهم گوت: ئافرده ت زوو مریشکیک سهر ببه با نیوه رۆ بیخۆین. کاتی نان دانرا، به گالته به میوانه کهم گوت: نه تو ده بی مریشکه که به ش بکه ی. کابرا گوتی: باشه، به لام به دابه شکر دنی من رازی ده بی؟ گوتم به لی. کابرا قۆلی لی هه لمالی و دهستی کرد به به شکر دنی مریشکه که. سهره که ی لی کرده وه و گوتی: (ها) با سهره که ی بۆتۆ بی. چونکه نه تو سهرهی ماله که ی. دوو باله که شی دان به دوو کوپه کان و گوتی: با نهی دوو باله ش بق دوو بالی ماله که بن. دوو قاچه کانیشی دان به دوو کچه کان و پشت قیونه که شی دا به ژنه کهم و سینگه که شی هه لگرت و گوتی: با نهی پارچه ش بق میوانه که تان بی. بۆژی دابی به ژنه کهم گوت: نه مرۆ پینجان لینی. کاتر نان دانرا گوتم: ودره به شیان بکه. کابرا گوتی: باشه تا ق تا ق به شیان کهم یان جووت جووت؟ گوتم تا ق تا ق، گوتی ده باشه. بگره تو و ژنه کهت و نهو مریشکه تا قنیک. به کیشی دا به دوو کوپه که و گوتی: نه وه ش تا قنیک. به کیشی دا به دوو کچه که و گوتی: نه وه ش تا قنیک و دووشی بۆخۆی هه لگرت و گوتی: نه مه ش تا قنیک. ئیمه ته ماشای به کترمان ده کرد، گوتی: وا دیاره به مجوره رازی نین. با جووت جووت به شیان کهم. گوتمان باشه. گوتی هانی، نه وه تو و دوو کوپ و مریشکیک نه وه دوو جووت. ژنه کهت و دوو کچه کان و نهو مریشکه ش نه وه دوو جووتی تر و من و نهو سن مریشکه ش نه وه دوو جووت. رووی کرده ئاسمان و گوتی: خواجه زۆر شوکر، چونکه تو فیریی نهو

*****

دولین: عه پدینک له بهر خوا دپارایه وه و دهیگوت: نهی خوی گه وړه تر زور حقت به سر منوره هه یه، نکات لئ ده کم نهو حه قانم پی بیه خشه. نهی خوی گه وړه به خوی حقی خه لکیشم زور له سره، تو خوا به گه وړه بی خرت نه وانیشم بز بدوه. نهی خوی گه وړه بز هه مو میوانیک شتیکت واجب کر دوه، نه م شه و میوانی تو م به ه شتم به نسبکه.

*****

دولین: کابرایه کی عه پهب دهیگوت: دوعای ددان هیشان دوزانم: هر که سینک ددانی بینشی، نهو دوعایه ی منی پی بی ژانی ددانی ده سکئی، به لام کاتی په کینک ده چو بولای و دوعاکه ی بز دهنوسی دهیگوت: ناگادار به، نهو دوعایه به ی شهرته کار دهکا که چرویه سر جینکا یادی (مهیمون) نه که ی، چونکه دوعاکه به تال دهکاته وه. به لام کاتی دان هیشه که دچروه سر جینکا، قسه ی دوعا نوسه که ی و دبیر دههاته وه و هتا به یانی له بهر نیشی ددانی خوری لئ نه ده که وت و به یانی که دوعا نوسه که تووشی ده بوو دهیگوت. چون بووی؟ کابرا دهیگوت: هتا به یانی له تاوی ژانی ددانه که م خوم لئ نه که وتووه. دوعا نوس دهیگوت: رهنگه مهیمون و دبیر هاتبینه وه؟ کابرا دهیگوت: به لئ. دوعا نوسه که دهیگوت: ناخر بویه نهو نوشتوه کاری نه کر دوه.

*****

پیاوکی (عوتبه) ی کوری نه ی سو فیان زولم له عه پدینکی خه لکی شاری (طایف) دهکا. کابرا ده چی بولای عوتبه و زور به بی نه ده بی شکایه تی لئ دهکا. عوتبه به به تور دیه وه دولین: کابرا وادیارد تر زور نه زان و نه قامی، لام وایه نازانی که له شه و و رفژدا چند نوژی ش واجب. کابرا دولین: بز نه گه زانیم نیجازه دده ی پرسیاریکت لئ بکه م؟ عوتبه دولین نا. کابرا دولین:

إِنَّ الصَّلَاةَ أَرْبَعٌ وَ أَرْبَعٌ
ثُمَّ تَلَا شَ بَعْدَ هُنَّ أَرْبَعٌ
ثُمَّ صَلَاةُ الْفَجْرِ لَا يُضَيِّعُ

یانی نوژی واجب له شه و و رفژنکا دوو جاری چوار رکاتی و له پاشان سی رکاتیک و نیجا چوار رکاتیه کی دی و دوی نوژی به یانی که نابی بیه وتی. عوتبه دولین: وایه، پرسیار که ت بکه. کابرا دولین: فه قراتی پشتت چند گرین؟ عوتبه دولین: نازانم، کابرا دولین جا تو که شتی پشتی خو ت نه زانی چون ده زانی قه زاوت

و حوکم به سهر خهلکدا بکهی؟ عوته به دهلی: بابه زوو شته کهی بدهنوه و با پرواو له کولمان وهبی.

*****

(سه هلی) کوری هارون دهلی: کابرایه کی به خیل زور دهچوو بق مه جلیسی (ابن المقفع) و ابن المقفع دهیگوت: دهبی ده عوه تیکم بق بکهی، کابراش له وه لامدا دهیگوت: بیت وایه پلاو و گوشتت بق ساز دهکه م؟ چ بوو نه وهت بق دادهنیم. خولاسه پروژیک له گهلی چوه، کاتی خوار دنه کهی هینا، نانهره قیک و دوو سی کلق خوئی بوون. له وکاته دا سوالکهریک له ده رگای دا و هاواری کرد خاوهن مال خیریکم پی بکه، پهحمه تی خواتان لی بی. چه ندجار هاواری کرد، ناخری خاوهن مالی به خیل گوتی: ده برو بهس هاوارکه، بیم هر دوو قاچت دهسکینم. ابن المقفع گوتی: کاکای سوالکهر زوو برو و خوت پرزگار بکه، چونکه نه گهر وهک من ده زانم وهعه دی چه ند راسته، توش ناوات بزانیایه هه ره شهی چند راسته گورج ده پرویشتی.

*****

دهلین: ریوی زور فیلبازه و زور زیره که. په کیک له نیشانهی زیره کی نه وهیه که ههرکاتی (کینچی) زوری پیوه بوو، هیندیک (تووک) به ده مه وه دهگری و دهچیته ناو ناویکه وه و ورده ورده خوی نهوی دهکا. کینچه کان که ناویان لی نزدیک بوه دهچن له سهر نهو تووکه کۆده بنه وه که به ده میه وه گرتوه. نه ویش که زانی هه موویان کۆبوونه وه به ناسپای تووکه که هه لده داته ناو ناوه که وه و بقوخی له ناوه که دیته ده ر.

*****

دهلین: بق نه وهی گورگ به چکه کانی نه خوا، که به چکهی بوون گورج دهچی (کاله که ماره) ی زور به برکه وه دینی و له زارک و ده ژوبه ری کونه کهی بلاوده کاته وه، چونکه ده زانی که ههرکاتی گورگ به سهر کاله که ماره دا پروا فهوری ده مری، بهو فیله به چکه کانی ده پاریزی.

*****

دهلین: پیاوکی (خوراسانی) هه موو سالتیک ده هاته نه جف و که به لا و ده بوو به میوانی عه ره بیک. زورجار به عه ره به کهی ده گوت خوزگه جاریک ده بوویه میوانم، جا ده مزانی چونت پاداشی نهو هه مووه خزمه ته بده مه وه. دواي ماوه به که عه ره به ریگای ده که وینته شاری (مهروه) و دهچی بق مالی دوسته کهی. کاتی دهچی، ده بینی دوسته کهی له گه ل چند که سیک دانیش توه. سلو دهکا، به لام کابرا خوی گیل دهکا و یانی نایناسی. کابرای عه ره ب زوری به لاهه سهیر دهبی و دهلی: نه وه ده م

هه‌ئاداو ه بۆیه نامناسیتته‌وه. په‌رۆکه‌ی له‌ دهمی ددکاته‌وه و ده‌لنی: هه‌ر نامناسی؟ کابرا ده‌لنی: ناتناسم عه‌ر په‌ له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لنی: ئه‌وه له‌به‌ر چه‌تته‌وه و عه‌گاله‌که‌مه لئی تینکچووه. ئه‌وانیش فرێده‌دا و ده‌لنی: دهمناسیه‌وه؟ خو‌راسانی ده‌لنی: نا. عه‌ر په‌ فه‌روه‌که‌ی دادمنی و ده‌لنی: ئیستاش نامناسی؟ ده‌لنی: نا‌وه‌الله ئه‌گه‌ر پینسته‌که‌شت له‌خۆت دارنی هه‌ر ناتناسم.

*****

یه‌کێک له‌ ئه‌سحابه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دخ) به‌ ناوی (نوعه‌یمان) به‌ که‌سیکی گالته‌باز ناسرابوو، یه‌کێک بوو له‌و ئه‌سحابانه‌ی که‌ له‌ غه‌زای (به‌در) دا به‌شداری کردبوو. بۆ نمونه‌ یه‌کێک له‌ گالته‌کانی ئه‌وه‌یه، که‌ ده‌لنن: له‌ خه‌زه‌ت حه‌زه‌رتی ئه‌بویه‌که‌ر و چه‌ند ئه‌سحابه‌دا ده‌چن بۆ شاری (بوصرا)، ئه‌سحابه‌یه‌کیان له‌گه‌ل بوو ناوی (سه‌وه‌بییط) بوو. ئه‌ویش به‌شداری غه‌زای (به‌رد) ببوو. له‌و سه‌فه‌ره‌دا خواردن به‌ده‌ست ئه‌و بوو. له‌ کاتێکدا که‌ حه‌زه‌رتی ئه‌بویه‌که‌ر له‌وێ نه‌بوو، (نوعه‌یمان) چوو بۆلای و گوتی برسیمه. (سه‌وه‌بییط) له‌ وه‌لا‌ندا گوتی: سه‌به‌ر بگه‌ر با حه‌زه‌رتی ئه‌بویه‌که‌ر بێته‌وه. نوعه‌یمان گوتی: وه‌لا‌هی ده‌بین تو‌ره‌ت بکه‌م. هات بۆلای چه‌ند که‌سیک و گوتی: غولامیکی عه‌ر په‌م لێ بکهن که‌ گورج و گۆله، به‌لام زۆرزان و به‌ زمانه. له‌وانه‌یه‌ بلن، عه‌به‌د نیم. با‌وه‌ری پێ مه‌که‌ن. گوتیان: باشه‌ و لینیان کپی با ده‌ و شتر و هینانی بۆلای ئه‌سحابه‌کان و گوتی: ئه‌وه‌یه، گوتیان: هه‌سته و ده‌پینشمان که‌وه‌ کریومان، گوتی: باب ئه‌من عه‌به‌د نیم. هه‌رچه‌ند هاواری کرد فایده‌ی نه‌بوو گوتیان: ده‌زانین چه‌ند زمان درێژی. گوریستیکیان له‌ ملی خه‌ست و له‌گه‌ل خۆیان برد. کاتی حه‌زه‌رتی ئه‌بویه‌که‌ر هاته‌وه‌ و پینی زانی، له‌گه‌ل ئه‌سحابه‌کان چو‌ پاره‌که‌یان دانه‌وه‌ و هینایانه‌وه‌. پیغه‌مبه‌ر (دخ) که‌ به‌و گالته‌یه‌ی زانی تا سالتیک ک وه‌بیری ده‌هاته‌وه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌هاتی.

*****

چاریکی دی کویه‌یه‌ک هه‌نگوین له‌ عه‌ر په‌بیک ده‌که‌رێ و به‌دیاری ده‌بیا بۆ پیغه‌مبه‌ر و عه‌ر په‌که‌ش له‌گه‌ل خۆی ده‌با بۆ به‌ر ده‌رگای مالی پیغه‌مبه‌ر و ده‌لنی: کاکه‌ پاره‌که‌ی لێره‌ و درگه‌رد. حه‌زه‌رت ده‌ست ده‌کا به‌ دا‌به‌شکردنی هه‌نگوینه‌که‌ له‌و کاتهدا کابرای عه‌ر په‌ هه‌زار ده‌کات و ده‌لنی: کوا پارهی هه‌نگوینه‌که‌؟ حه‌زه‌رت به‌ گالته‌وه‌ ده‌فه‌رمسوی: لا گزنیکی نوعه‌یمان و ده‌فه‌رمسوی: نوعه‌یمان ئه‌وه‌ و واته‌ردوه‌؟ نوعه‌یمان ده‌لنی: قوربان بۆ ئه‌ودی خه‌یرت پێ بگا و خۆشم هیچ پینته‌بوو. حه‌زه‌رت پینده‌که‌نی و پارهی کابرا ده‌دا.

*****

یهکی دی له گالته کانی نهوویه، رۆژنیک کوژنیک به ناوی (مهخرمه) دهلن: دستم بگره با بچم میز بکهم، دستنی دهگری و دهیباته گۆشهیهکی مزگهوت و دهلن: لیره انیشه. کویره دادنیشی و خهریک دهبی میز بکا. خه لک چاویان لئ دهبی و هاوار دهکهن و دهلین نهکهی نیره مزگهوت! کویره دهلن: نهووی دستنی گرتم کئی بوو؟ گوتیان نوعه ایمان بوو. دهلن وهلاهی دهبی به و گۆچانه دارکاری بکهم. نوعه ایمان دهزانی که کویره وای گوتوو. رۆژنیک دئی بۆلای دهلن: کارت به نوعه ایمان ههیه؟ کویره دهلن: بهلن. له کوینی؟ نوعه ایمان دهلن: وهره بابچین نیشانت بدهم نهووی نوژ کویر دهکا. دهیبا بۆلای حه زرهتی عوسمان. له کاتی نوژ کردندا و دهلن: نهووی نوعه ایمانه. کویره گۆچان راست دهکاتهوه لئی پراکتیشی، چاویان لئ بوو هاواریان کرد نهکهی نهووی حه زرهتی عوسمانه کویره گوتی: بۆ نهووی کئی بوو نهووی بهمن نیشاند؟ گوتیان: نوعه ایمان بوو. کویره گوتی: وادیاره که قهت تۆلهم بۆ لئ ناکرئتهوه.

*****

ههروهها دهلین: عبداللای کوپی محهمه دی کوپی عبدالرحمانی کوپی حه زرهتی نهبوویه کریش زۆر گالته باز و قسه خۆش بووه. دهلین: شهونک له گه ل پساوینکی مه دینه یی دانیشتبوو نانی ددخوارد. بهردیک هاویشرایه ماله که یانهوه. زۆری پینه چوو دوو بهردی دیکه شیان هاویشتن. عبداللا به کاره که ره کهی گوت: بچق دهرهوه بزانه بانگی مه غریبی داوه؟ کاره که ره که چق دهرهوه و دواي سه عاتیک هاتهوه گوتی: بهلن بانگی داوه و جه ماعه تیشیان کردوو. کابرای مه دینه یی گوتی: چون له پینش نهوویدا کاره که ره که بیتهوه ژووری نوژمان نه کرد؟ عبداللا گوتی: بهلن، به لام نه گهر نه منار دایه دهرهوه بۆ نهووی پرسیاره، تا به یانی بهرده بارانیان دهکردین، دهزانی؟ کابرای مه دینه یی حانی بوو زۆر پینکهنی و گوتی: حانی بووم.

*****

دهلین. کابرایه کی رهنگ و روو ناشیرین ئاوینه یه کی دپتهوه و فووی لیکرد و تئی روانی و ته مشای خۆی کرد زۆر ناشیرین بوو. به تورپییهوه فرئی دا و گوتی: دایکی ساحه بت دهگیم، نه گهر خهراپ نه بویتایه فرئیان نه ده دای.

*****

دهلین: عه ره بیککی دهشته کی ناننکی به دهستهوه بوو. تووشی پیاوینک بوو شیرینکی به دهستهوه بوو. عه ره به که گوتی: کاکه نهووی شیرم به و نانه پئی بفرۆشه. کابرا گوتی:

کابرا نه وه شینت بووی؟ چون شیریک به نانیک ددهن؟ عربهکه گوتی: بق شینت
بووم؟ بق کامهیان قازانجی بق زگ زورتزه؟

*****

جاریک هارونه رهشید زانای به ناویانگ شیخی (نهوزاعی) و نیسام (نهبو
یوسف)ی له لا دهبن. بق خویشی و نوکته روو دهکاته نهوزاعی و دهلی: تق لیباسی
رهشت پی چونه؟ له وه لامدا دهلی: به لامه وه حرام نیه، به لام ناخوشم دهوی.
هارونه رهشید دهلی: بق ناخوشت دهوی؟ دهلی: چونکه قهت بووک له بهری ناکهن و
حاجی نایکهن به نیحرام و له بییهی کهی پیوه بلین و ناگری به کفنی مردووش.
نینجا روو دهکاته نهبو یوسف و دهلی: نهی به لای تقوه چونه؟ له وه لامدا دهلی: نهی
نه میری موسولمانان رهشی به لای مذهوه زور پیروزه، چونکه خوشه و بستری شت
به لای منهوه رهشایی چاوه و نور هر له تاریکایی و رهشاییدا دهر دهکهوی و
ته نانهت قورنانی پیروزی به رهشی نوسراوخته وه. هارونه رهشید زوری پیخوش
دهبی و ناهرینی هر دوویان دهکا.

*****

دهلین: کابرایهک دهیگوت: نهمن (مووسای) کوری (عیمران)م. گرتیان و بردیان
بؤلای خلیفه موسولمانان. خلیفه گوتی: نه تق کینی؟ گوتی: مووسای کوری
عیمرانی که لیم، عسایه کی به دهسته وه بوو. خلیفه گوتی: نهوش عساکه ته که
بووه به نه ژدیها؟ گوتی به لی. خلیفه گوتی: دهفرییده و پنی بلنی با و دک عساکه
موسا بیی به نه ژدیها. کابرا گوتی: جاری له پیشدا نه تق و دک فیرعون بلنی
:(أَنَارِيكُمْ الْأَعْلَى) یانی نهمن خوی گورده تانم، تا منیش عساکم بکه م به مار و دک
هی حه زهتی موسا. خلیفه زور پیکه نی و قسه کهی پیخوش بوو، له وکاته دا
نانیان هینا. به کابرایان گوت: هیچت خواردوه؟ گوتی: به خوا عه قیل شتیکی
باشه، جا نهگر شتم بوايه و بم خواردایه بق لیره ده بووم. خلیفه زوری پی سهیر
بوو، کابرای خهلات کرد و ناردییه وه.

*****

هروهها دهلین: نافر دتیک دهیگوت: نهمن پیغه مبهرم گرتیان و بردیان بؤلای
مه نمونی کوری هارونه رهشید. مه نمون لیتی پرسی نه تق کینی؟ گوتی: نهمن
(فاتمه)ی نه بیم. مه نمون گوتی: تق نیمانت به محمه د هیه؟ گوتی: به لی هرچی
فهرموویه تی راسته و نیمانم پییه تی. مه نمون گوتی: جاخو حه زهت فهرموویه تی:
(لَانِي بَعْدِي) واته له پاش من پیغه مبهر نابن. نافرته که گوتی: راستی فهرمووه،

به لأم نهيفه رموه (لَائِبِيَّةٌ بَعْدِي) فمروه تي: پياوي پينغه مبر نابي، نهيفه رموه
ژني پينغه مبر نابي؟ مه نمون پيکه ني و گوتي: نه من به لگم نه مسا. رووي کرده
خه لکه که و گوتي: نه وهی به لگهی لایه با بیلی.

*****

دوباره ده لاین: یه کی دهی گوتي: نه من پينغه مبرم برديان بولای مه نمون و گوتي: تو
پينغه مبري؟ گوتي به لن. گوتي: موعجزه ت چیه؟ گوتي: ج ده لینی نه وهیه. مه نمون
گوتي: ده کاله کيکمان له و عرزه بؤ بينه ده ری گوتي: سئ رۆژم سؤله ت بدن.
مه نمون گوتي: هر نیستا ده مه وی. کابرا گوتي: نهی نه عیری موسولمانان
نیسافت هه بی تو ده زانی که خوی گه وه به وه مه موه ده سه لاتیه وه به سئ مانگ
پنی ده گه یه نی، چون تو به سئ رۆژی له منی قه بوول ناکه ی؟ مه نمون پيکه نی و زانی
فیلبازه و توبه ی پیکرد و به ریدا.

*****

دوباره ده لاین: هه رله زه مانی مه نمون دا پياویک ده یگوت نه من پينغه مبرم،
هینایان بولای و گوتي: تو پينغه مبري؟ گوتي: به لن. گوتي: موعجزه ت چیه؟ گوتي:
به ردیک ده خه مه ناو ناوه و ددیتوینمه وه و له گه ل ناوه که تیکه لی ده که م. مه نمون و
خه لکه که گوتیان: باشه. کابرا به ردیکی له باخه ل دهره ینا و خسته ی ناو ناو، فه وری
توایه وه. گوتیان: نه وه فیل و حيله بوو کردت، نیمه به ردیکت بؤ دینین و دیتوینه. له
وه لامدا گوتي: نه وهنده شیلگیر مه بن، خؤ ئیوه له فیرعه ون گومرا تر نین و منیش له
حه زه تی موسا گه وره تر نیم، خؤ فیرعه ون به موسای نه گوت: عه سا که ی خؤ ت
نابی، نیمه عه سات بؤ دینین بیکه ی به مار. مه نمون زور پيکه نی و نازادی کرد.

*****

ده لاین: دوو (جاریه) یان برد بؤ نه بو جه عفری مه نسور. زوری به لاوه جوان و وریا
بوون. نه وهی له پيشدا چوه زوری گوت: نهی نه میری، مه سولمانان خوا وهندی
گه وره منی به گه وره تر داناوه له هاوړیکه م، به گوتی دهی نهی نایه ته که ده فه رمووی:
(وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ) یانی نه وهی له پيشدا. نه وی دیکه گوتي: جه نابی خه لیفه
وانیه، من له و گه وره ترم، به پیتی نهی نایه ته که خوا له قورناندان ده فه رمووی: (وَاللَّاحِرَةُ
خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى). نه بو جه عفر هر دوی خه لات کردن.

*****

له باسی له تیفه و نوکته ی عوله مای عیلمی (نه حی) دا ده لاین: جاریک (هارون) ی
کورپی (عبدالملک) له مه جاییسی (موهفق) دا مه ست ببوی. له ناخری مه ستیه که پیدا

ههستا بپروا، به لام نهیتوانی و له خټووته که دا نووست. کاتی خه لکه که بلاوه بیان لیکرد و روښتن، (راشیدی) دهر که وان هات چاوی پټکهوت و گوتی: یا (هارون انصرفت)، واته ههسته برپوه. هارون گوتی: (لاینصرف هارون)، یانی هارون مونسه ریف نابن. راشید قسه که ی دوویات کرده وه و هارون گوتی: له ناغاکه ت پپرسه نه و دهرانی. (مووهفهق) گوتی لئ بوو گوتی: (هارون لاینصرف) راشید لئی گه را و دهستی لئ هه لگرت. به یانی که (مووهفهق) هات و ته ماشای کرد هارون له وی نووستووه، له راشید توره بوو و گوتی: تو چون دینلی په کټیک له خټووته که ی مندا بنووی و من نه زانم؟ راشید گوتی: قوریان خوت نه مروت کرد لئی گه پریم و گوتت هارون لاینصرف. مووهفهق زانی که راشید به هه له تیگه یوه، زور پټکه نی و گوتی: نه من مه بهستم ئی عراب بووه، تو به جزئیکی دی حالی بووی.

*****

دوباره ده لټن: به قالیټک باینجانی ده فروشتن. زانایه کی (نهحو) زان گوتی: (کیف تبیع)، یانی چون بیان ده فروشی؟ کابرا گوتی: (عیشرین بدانق) واته بیستی به دانگټیک. زاناکه گوتی: نه ی بونالیی (عشرون بدانق). به قاله که وهیزانی ده لټن بیست به دانگټیک گرانن، گوتی: (سلاسون بدانق) یانی سی به دانگټیک. زاناکه گوتی: نه ی بونالیی، (سلاسون)؟ به کورتی هه تا هاته سه (سبعین)، هه فتا. زاناکه گوتی: نه ی بونالیی (سبعون). کابرای به قال گوتی: وادپاره ده ته وی بټ بکه م به هه شتا، به خوا لیچی لئ ناده ی.

*****

ده لټن سوالکه رټیک چوه به رده رگای مالنک داوای شتټیک بکا، له وکاته دا خاوه ن ماله که له ناوده ست بوو و میزی ده کرد. سوالکه ره که گوتی له دهنگی میزه که ی بوو، قولته ی ده هات گوتی: په حمه تی خواتان لئ بن له وه ی ده کولی هیندیکم بټ تیکه ن. خاوه ن ماله که، که ئافره ت بوو، تټیکی به ردا و گوتی: داره کانمان تهرن نایسټن، نه کولیوه، کابرای سوالکه ر به ناچاری روښت.

*****

ده لټن: خه لکی ئیسفه هان زور پرډو سه قیل و به خیلن. جارټیک کابرایه ک ده چټته ئیسفه هان، پرټیک کاتی نان خوارده ن، کوټرټیک به لای داده روا و کابرا کولټره یه کی ده داتی. کوټره که دوعای بټ ده کا و ده لټن: یاخوا خوا رحم به غه ربیبت بکا. کابرا ده لټن، چوزانی غه ربیم؟ کوټر ده لټن: به وهره ده زانم چونکه نه وه (۳۰) ساله تا ئیستا که س کولټره یه کی نه داومی و دیاره که تو غه ربیی ده نا توش وهک نه وان ده بووی.

*****

له (ئەشعەب) ی کۆری (جۆبەیر) دەگێرێنەوێه که زۆر قەسەخۆش و نوکتەباز بووێه. دەلێن: رۆژنێک گۆتییان تۆ ئەشعەبای پێغەمبەرت زۆر دیوێه، ئەگەر خەدیسی پێغەمبەرت ناگالێن، بۆمان وەگێرێه. له وەلامدا دەلێ: ئەمن له هەمێو کەس زیاتر ناگام له خەدیسه. دەلێن: دەخەدیسیکمان بۆ وەگێرێه. دەلێ: عێکڕەمه له کۆری عەباسهوه بۆی گێرماوه و گۆتی دوو خەسلەت هەن، ئەگەر له موسولماناندا هەبن دەچنە بەهەشت. گۆتییان: دە بیانلێ بزانین ئەو دوو خەسلەتە چێن. گۆتی: ناخر عێکڕەمه یەکیانی لهبیر چۆتەرە و خۆشم ئەوی دیم لهبیر نەماوه.

*****

دەلێن: ئەو (ئەشعەبە) عەدەتی وابوو هەمیشە دەچو له مائی (سالمی) کۆری عبداللای کۆری خەزەرتی عومەر نانی دەخوارد. رۆژنێک سالم بە مندالەکانی دەلێ: هەستەن با ئەمڕۆ بچین له ناو باغەکەماندا نان بخۆین. ئەوان دەرژن بۆ ناو باغ و ئەشعەب دێ بۆ مالیان، تەماشای دەکا کهسیان له مال نیه. دەپرسن و دراوسیکەیان دەلێ: چوون بۆ ناو باغ، ئەشعەب گۆرج و شتریک بە درهههیک بەکۆری دەگری بەرەو باغەکەیان دەروا. کاتی دەگاتە راستی دیواری باغەکە، خۆی فرێدەداتە سەر دیوارەکە و دیوار بەسەریدا دەروخێ. سالم لهویدیو دیوارەکەوه گۆرج عەباکە ی بەکچەکانی دا دەدا و دەلێ: کچەکانم کچەکانم، ئەشعەب لهسەرەخف دەلێ: (لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بِنَايِكُمْ مِنْ حَقِّ وَأَنْتُمْ لَتَعْلَمُنَّ مَا نُرِيدُ). یانی تۆ دەزانی که ئێمه هیچ خەقێکمان بەسەر کچەکانتەوه نیه و خۆت دەزانی چمان دەوێ. جا ئەو ئەشعەبە دەلێ: جارنێک ئافرهتێک هاتەلام و گۆتی: با ئەو دینارەت بە ئامانەتی لابی. گۆتم باشه و لیم وەرگرت و وهبێ سوچی فەرشهکەمدا. دواي چەند رۆژان هاتەوه و گۆتی: بە سهدهقهت بم دینارەکم بدەوه. دەلێ: لهسەرەخف گۆتم لیوی ئەو فەرشه هەلدەوه و بەچکەکە ی دینارەکە بەرەوه. دینارەکەت زاوه. دەلێ: چونکه لهپێشدا درهههیکم له تەنیشتی دینارەکە دانابوو. دەلێ: ئافرهتەکە که سوچی فەرشهکە ی هەلدایهوه، تەماشای کرد راست دەکم، درهههیکە ی هەلگرت و دینارەکە ی بەجێهێشت و رۆی. دەلێ: خولاسه تا سێ جار بەمجۆره دەبات و دەمناردەوه. سەری چوار جارە ی که هاتەوه دەستم کرد بە گریان، گۆتی: ئەوه بۆ دەگری؟ گۆتم زۆر بەداخهوه دینارەکەت ئەوهنەدی خۆینی پاش مندال بۆن لهبەرچوو، که سرد. ئافرهتەکە گۆتی: جا باشه، دینار چۆن خۆینی پێدای؟ گۆتم: هە ی بێ دین، باوهرم پێدەکە ی که مندالی دەبی، بهلام باوهرم پێناکە ی که خۆینی پێدای؟ دەلێ: بهودی له

کۆل خۆم کردووه و باقی دینار دکهم خوارد.

*****

(مه دانیی) دهلی: (ئەشەب) دهلی: جارێک چووم بۆ مائی (که حبه) و دهستم به پێرددی (کابه) گرت و گوتم ئەوی خوای گەرورد بەسه ئەو حیرس و تەساعه و سزاکردنەم لە کۆل بکهوه. بە ئەمری خوا که گەرآمەوه، روم له هەر لایهک دهکرد و به لای هەر که سینکا دهچووم وهک جاران نهبوو، هیچیان نه ددامن. هاتمه وه لای دایکم. گوتی: ئەوه بۆ به دهستی به تال هاتیه وه؟ باسی دو عاکەم بۆ گنیرایه وه. دایکم توپه بوو گوتی: ودلاهی پێ ناخه یته ئەو مال هوه تا نه چبه وه (مه که) و دو عایه کهت له خوا و درنه گریته وه. ناچار هاتمه وه بۆ مه که و چوومه وه مائی که با و گوتم: ئەوی خوای گهوره دو عاکەم به سه ردا و گه رآمە وه. به ئەمری خوا، به لای هەر که سینکا دهرویشتم شتیکی ددامن و تەنانەت خولامیکیشیان دامن و هاتمه وه بۆ لای دایکم. که چاوی به و هه موو شته کهوت و خولامه که ی دی گوتی: ئەوه چیه؟ منیش له ترسی ئەوه ی که بلێم ئەوه خولامه داویانم له خۆشیان دهمری گوتم: ئەوه (شهینه)، گوتی: (شهین) چیه؟ گوتم: (لام)، گوتی: لام چیه؟ گوتم (ئەلف)، گوتی: ئەلف چیه؟ گوتم (میم)، گوتی: میم چیه؟ گوتم (خولام). به دیتنی له خۆشیان پێ هۆش بوو. دهلی: ئەگەر هه ر فه کانم به جیا جیا نه گوته یه ئەو فاسقه له خۆشیان دهمرد.

*****

(مه دانیی) دهلی: جارێک له مه جلیستی (مه روان) ی کوری (ئیبان) ی کوری (عوسمان) دا له تەنیشت مه روان داده نیشی و له نا کاو مه روان بایه کی لێ ددیتته وه. ئەشەب گورج خوی تیکه دهنی و وانیشان ددا که ئەو تپه که ی لێ به ربووه. کاتی مه روان له مه جلیسه که هه لدهستی و دەر واته وه بۆ مال، ئەشەب وه دوای ده که وی و دهلی: حاق و خۆینه کم بدیه. دهلی خۆینی چی؟ ئەشەب دهلی: حاق و خۆینی ئەو تپه ی که بۆم هه لگرتی و به سه ر خۆمدا هینا، ئەگەر وام نه کردایه به سه ر تو دا ده برا، له کۆلی نایته وه تا پارێکی لێ ده ستینی.

*****

مه ممه دی کوری (قه بيله) دهلی: ئەشەب شیر ی ددا به (گیسه که له) یه که تا توژنیک وه سه ر خوی کهوت. رۆژنیک به دایکی (وهردانی) کوری گوتم: زۆر هه ز ده کهم له شیر ی مه مکی خۆت هیندیک ی بدهیتی. ژنه که ی چه ندجار شیر ی دا به گیسه که، له پاشان رۆژنیک ئەشەب گیسه که ی هینا بۆ لای ئیسماعیلی کوری جه عفر ی

کوپری محهممد و گوتی: بهخوا نهوه کوپمه و شیریری خیزانسی خواردووه و بق ترم هیناوه و به لایقی قوم زانی. نیسماعیل تهماشای دهکا و دهلنی: سهری بپرن و لینی نین. نهشعب پروو دهکاته نیسماعیل و دهلنی: قوربان پاداشتهکم بدهیه. نیسماعیل دهلنی: بهخوا نهومرو هیچم بهدهستهوه نیه، تر نیمه دهناسی، حهقی تر نافهوتی. کاتی زانی هیچی ناداتی هستا هات بولای جهعفری باوکی و پرووی خوی گرز کرد و خوی ویک نا و هاواری کرد و گوتی: رزگارم بکه. جهعفر گرتی کهس لیره نیه بلنی بزائم چیت لن قهوماوه؟ گوتی: نیسماعیلی کوپت لهبهرچاوی خوم پهلاماری کوپهکهمی دا و سهری بری. جهعفر ههموو گیانی لهرزنی و هاواری کرد و گوتی: نهی مال نهویران چیت دهوی؟ نهشعب گوتی: بهخوا کارم بهسهر نیسماعیلهوه نیه و لای کهسیش باسی ناکهم. جهعفر دوو سهت دیناری دایه و گوتی: چیت پیویست بوو حازرین. دهلنی. جهعفر بهپهله رایکرد بولای نیسماعیلی کوپری و نهونده بهپهله دهرویی بهر پینی خوی نهدهدی، بهتوردهیهوه گوتی: نهی نیسماعیل بق نهو کارهت لهگهله نهشعب کردووه؟ نهشعب خبهری به نیسماعیل دابوو، که لهلای باوکی چی کردووه. نیسماعیل دهستیکرد به پیکهنین و پروداوهکهی بق باوکی گتیراپهوه و هاتهوه سهرمخو، کاتی تووشی نهشعب دهبوو دهیگوت: یاخوا خوا بت ترسینی وهک منت ترساند، نهشعب له وهلامدا دهیگوت: غم و ترس و پهروشی نیمه بق گیسکهکه زیاتر بوو له پهروشی تر بق دوو سهت دینارهکه و جهعفر دهستی دهکرد به پیکهنین.

*****

(نهشعب) جارنک گوئی له ((حهای) مه‌دینه‌یی ده‌بی که له‌به‌ر خوا ده‌پارینه‌ود و ده‌لنی: (اللهم لا تمئننی حتی تغفرلی من ذنوبی) یانی نهی خوی گه‌ورد مه‌م مرینه تا له گوناخام خوش ده‌بی. نهشعب چوو به‌لایه‌وه و گوتی: نهی (فاسیقه) جاخق تر له‌به‌ر خوا ناپارینه‌ود لیت خوش بی، به‌لکو داوای تهمنی نه‌به‌دی لن ده‌کئی، چونکه خوا قهت لیت خوش نابن، مانای وایه نه‌گه‌ر دو‌عاکه‌ت گیرابکا ده‌بی قهت نه‌مری.

*****

(زویه‌یری) کوپری (به‌کار) ده‌لنی: ماه‌م بوی گتیرامه‌ود و گوتی: جارنک دوستیکی بابی نه‌شعب تووشی نه‌شعب ده‌بی و ده‌لنی: مال نه‌ویران خق باوکت ریشی هه‌بوو، زور تووکن بوو، نه‌وه بق نه‌تق وایی تووکی؟ چویته‌وه سه‌ر کئی؟ له وه‌لامدا ده‌لنی: قوربان چوومه‌وه سه‌ر دایکم.

*****

(مه‌دائینی) ده‌لنی: پیاوژکی بی‌ری (مه‌دینه‌یی) بۆی گنیرامه‌وه گوتی: لیرده ئافرمتیک هه‌بوو چاوی زۆر پیس بوو، ته‌ماشاش هه‌رشتیکی بک‌رایه و به‌لایه‌وه باش بوایه له چاوی ده‌برد. ئه‌و ئافرته له‌کاتی سه‌رمه‌رگدا ده‌چنی بۆلای ئه‌شعب، که گوتی راده‌گری ئه‌شعب به‌کچه‌کاهی ده‌لنی: رۆله کچم هه‌رکاتی مردم نه‌چی ده‌ست بکه‌ی به‌گریان و هاوار بکه‌ی ئه‌ی بابه‌رۆ بۆ ئه‌و نوێژ و رۆژو و زانیاری و قورپان خویندنه‌ت، چونکه خه‌لک به‌ درۆت ده‌که‌نه‌وه و له‌عنه‌ت له‌ من ده‌که‌ن. ئه‌و ئافرته ده‌لنی: له‌پاشان ئاو‌ری دایه‌وه و چاوی به‌من که‌وت، که منی دی به‌ فه‌قیانه‌که‌ی پرووی خوی داپۆشی و گوتی: ئه‌ی فلان که‌س بۆخاتری خوا، ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌دا که‌ من ئیستا تییدام شتیکت پی باشه، سه‌لاوه‌تیک له‌ پینغه‌مبه‌ر بده و به‌ هیلاکم مه‌به. ئافرته‌که‌ ده‌لنی: خوا کوێرت بکا له‌وکاته‌دا که‌ تۆ له‌ گیانداندا بی چ شتیکی باشت ده‌بینم تا چاوینیت پی به‌رم؟ ئه‌شعب ده‌لنی: ده‌زانم، به‌لام گوتم: مه‌بادا چاوت لی بی که‌ به‌ئاسانی گیان ده‌دم و گیان کینشانه‌که‌م له‌سه‌ر گران بکه‌ی. ده‌لنی دوو سه‌ر جنیوم پیندا و هاته‌مه‌ده‌ر. ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وره‌ی بوون ده‌ستیان کرد به‌ پینکه‌نین و له‌وکاته‌دا ئه‌شعب ته‌واو بوو.

*****

(عبداللای) کوری سالح ده‌لنی: (دولامه‌ی) کوری (ئهبو دولامه‌)، رۆژیک هات بۆلای باوکی، له‌وکاته‌دا باوکی له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌ جیران و دراوسێکانیدا دانیشتبو، هات له‌به‌ر ده‌می باوکی دانیشت و پرووی کرده‌ خه‌لکه‌که‌ و گوتی خزمینه ؛ خۆتان ده‌بینن که‌ باوکم پیر بووه و پیتستی ته‌نک و ئیسقانی زه‌عیفی ماو، و ئیمه‌ش زۆرمان پنیوستی به‌ مانه‌وه‌ی هه‌یه، زۆری له‌گه‌ل خه‌ریکم شتیکی پی ده‌لیم به‌قسه‌م ناکا، تکاتان لی ده‌که‌م ئیوه یارمه‌تیم بدن و هه‌ولی له‌گه‌ل بدن به‌ به‌قسه‌م بکا قازانجی خویه‌تی. گوتیان زۆر باشه، له‌پاشان روویان کرده ئه‌به‌ر دولامه و زۆری به‌سه‌ردا هاتن و لۆمه‌یان کرد. ئهبو دولامه گوتی: بابه (ئهلحوکم) (له‌) پیتی بلین. به‌وه‌تیوه پیسه داخوا ده‌لنی چی؟ ئاخری ده‌زانن که‌ شتیکی زق قور داوا ده‌کا. به‌ کوره‌که‌یان گوت: بلنی بزانی چیت له‌ باوکت ده‌وی؟ کوره‌که‌ی گوتی: باوکم جیماعی زۆر کوشتویه‌تی، یارمه‌تیم بدن با بیخه‌سینین به‌وه نه‌بی چاری ناکرئ و بۆ جیسمیشی باشته‌ره و ته‌مه‌نیشی درێژتر ده‌بی. خه‌لکه‌که‌ سه‌ریان سوپما له‌ قسه‌ی کوره‌که‌ و ده‌ستیان کرد به‌ پینکه‌نین، له‌پاشا روویان کرده ئهبو دولامه و گوتیان: گوت لی بوو کوره‌که‌ت چی گوت وه‌لامی بده‌وه ئهبو دولامه گوتی زانیان که‌ قسه‌ی باشی به‌ ده‌مدا نایه! گوتیان ئه‌ی وه‌لامت چیه

گوتی: نهوه دايکيم کرد به حهکه م له به يني من و نهودا، ههستن با بچين بۆلای، هه مويان ههستان و چوون بۆلای خيزانه که ی. نه بو دولامه و باسه که يان بق گيزا يه وه. نافره ته که پرووی کرده خه لکه که و گوتی: نهو کورهم خوا ته مهنی دريژ بکا و بۆمان وه هينلی نامۆزگاری باوکی کردووه و درينگی نه کردووه، خق خۆتان ده زانن که من زياتر پنيويستيم به مانه وه ی باوکی هه يه له وه نه وه ی نه ويش دديلي، تا ئيستا له ناو ئيمه دا ته جره به نه کراوه و نه بووه به عاده ت. نهو له پيشدا خۆی بخه سينی، جا نه گهر زانيمان نهو ئيستيفاده ی ليکردووه، با له پاشان باوکيشی بخه سينی. ده لني خه لکه که ده ستيان کرد به پيکه نين و ههستان بلاوه يان ليکرد و سهريان له پيسي نهو کور و باوک و دايکه سورما بوو.

*****

(نه بو فره چي) ئيسفه هانی ده لني: کابرا يه ک له (مه دينه) به ناوی (نه بو سه ده قه)، زۆر ناسراو و دهنگ خۆش و زۆريش رووح سوک و ههروه ما زۆر به ته ماح بوو. يه کيک له وه دهنگ خۆشانه بوو، که هارونه ره شنيد هينانی بق به غدا، ده لين: جار يک لۆمه ی نهو کابرا يه يان کرد و گوتيان زۆر داوا له خه لک ده که ی، بۆتق زۆر عه يبه، له وه لامدا گوتی: هيچ عه يپ نيه، چونکه ناوی نه سلیم (مسکينه) و شوره تم (نه بو سه ده قه) يه و کچه که م ناوی (فاقه) يه و کورده که م ناوی (سه ده قه) يه، جا کئ وه ک من شايانی نهويه داوا له خه لک بکا؟

*****

ده لين: (موطيعی) کور ي (ئيلياس) زۆر قسه سه خۆش بووه. جار يک ديوار ي ماله وه يان ده روخي، يه کيک له دۆست و براده ره کانی ده چي بۆلای و ده لني: شه م مه خق، بۆخۆت سه لامه ت بي، سوپاسی خوا بکه، به س نيه بۆخۆت سه لامه ت بووی؟ موطيع روو ده کاته دۆسته که ی و ده لني کاکه ده بن نه تۆ شوکر و سوپاسی خوا بکه ی، چونکه ديوار رو خاندن دلی تۆی رانه چله کاندووه و تۆزه که ی به سه ر تۆدا نه ها تووه و تۆ پاره ی دروست کردنه ودی ناده ی.

*****

له گيله پياو نيکیان پرسى: که ی له دايک بووی؟ له وه لامدا تۆز يک راما و گوتی: رۆزی سه رى مانگ، نيودی مانگی ره مه زانني. سئ رۆژ پاش جيژنني، جا چۆنی حيساب ده کن و ده کاته چهند نهوه بق خۆتان ده زانن.

*****

کابرا يه کی ناره قخۆری عه ره ب چووه مه يخانه يه ک و هه موو پاره که ی دا به ناره ق

و خوار ديه‌وه. له پاشان دزدانان ددانشه كه‌ه‌ي داكه‌ند و داي به ناروق و به روتی مایه‌وه. (جوخینیک) له نزیك وئ بوو، له سرمان چووه ناو كایه‌كه‌وه. له وكتاه‌دا پیاونك بانگی ده‌كرد و دهیگوت ر‌محمتی خواتان لئ بی گایه‌كه‌مان دیار نیه، نه‌تان دیوه؟ ناروق‌خوره‌كه له ناو كایه‌كه‌دا سه‌ری دهره‌ینا و ملی قووت كرده‌وه و گوتی: نه‌ی خوای گه‌وره یاخوا نه‌و وه‌ی بینی و به منیشی بی‌لئ و لیم نه‌ستیننه‌وه. مه‌یخانه‌چیه‌كه گوتی: كوزرایت دایه، جا خوا ج به‌تو بی‌لئ؟ گوتی: نه‌و كایه، چونكه نه‌گه‌ر خاومنه‌كه‌ی بی و بیباته‌وه له سرمان ره‌ق ده‌بمه‌وه.

*****

مه‌لا مسته‌فای زورانی گوتی: مالمان چوو بووه (چیانه‌ی) لاجانی و باوكم كه كۆلكه مه‌لا بوو، له چیانه بوو به مه‌لا و ده‌ستی وه‌ستاییشی هه‌بوو، مه‌شكه‌ی داری دروست ده‌كرد. به‌و مه‌شكه‌یان ده‌گوت (نیره). گوتی: ر‌ژنیک له‌به‌ر ده‌رگا ر‌او‌ه‌ستابووم، كابرایه‌ك هات. سلووی كرد و گوتی: نه‌رئ كاكه مالی مه‌لا نیره‌كه‌ر كامه‌یه؟ مه‌لا مسته‌فا گوتی زانیم به‌ بابم ده‌لئ، وه‌سه‌رخۆم نه‌هینا و گوتم نه‌وه مال‌ه‌كه‌یانه.

*****

مه‌لا نه‌حمه‌دی (گۆزه‌ل) له دنیه‌كه‌ی ناو مه‌نگوران ده‌بیته مه‌لا. ژنه‌كه‌ی خه‌لكی دنیه‌كه‌ی نزیك نه‌و دنیه‌ ده‌بی، مه‌لا هه‌لدیپنجی و ده‌لئ: ده‌بی بجین له‌وئ مه‌لایه‌تی بكه‌ی. خوشتان ده‌زانن كه زوربه‌ی مه‌لایان زۆر ژن خوشه‌ویستن. به‌قسه‌ی ژنه‌كه‌ی بار ده‌كا و ده‌چن له‌وئ ده‌بی به‌مه‌لا. ته‌ماشا ده‌كا زۆر له دنیه‌كه‌ی دی خه‌راپ‌تره و په‌شیمان ده‌بیته‌وه. به‌هاری داهاتوو، ر‌ژنیک هه‌لده‌ستی ده‌چینه‌وه دنی پینشو. كاتی ده‌گاته ناو ناوایی ناغای دئ له‌گه‌ل چه‌ند كه‌س له‌سه‌ر بانیک ده‌بن. مه‌لا نه‌حمه‌د سلوویان لئ ده‌كا و ده‌لئ: ناغا به‌كه‌متر له‌ پار. ناغا مه‌نگوره‌كه‌ش نایكاته نامه‌ردی و ده‌لئ: ده‌لیم مه‌لا ته‌لاقم كه‌وئ زیاترت ده‌ده‌می، ده‌لیم دابچن مالی مه‌لام بۆ بی‌ننه‌وه. ده‌چن مالی مه‌لا بار ده‌كهن و ده‌یه‌یننه‌وه.

*****

كابرایه‌ك ژنی به‌سه‌ر ژنه‌كه‌ی هینا. ژنه تازمه‌كه‌ی، كه به‌لای ژووری ژنه كۆنه‌كه‌یدا ده‌رۆی ده‌یگوت:

وَمَا يَسْتَوِي الرَّجُلَانِ رَجُلٌ صَّاحِحٌ
وَأُخْرَى رَمَى فِيهَا الزَّمَانُ فَشَلَّتْ
وَمَا يَسْتَوِي الثَّوْبَانِ ثَوْبٌ بِهَ الْبِلَى

وَ شَوْبٌ بِأَيْدِ الْبَايِعِينَ جَدِيدٌ

یانی هرگیز قاچنکی ساغ و قاچنکی شهل وهک یهک نین، یان لیباسنکی رزیو وهک نهو پارچه قوماشه نیه که به دست موشته ریانوه بی به تازهیسی، ژنه کونه کهش که به لای ژووری ژنه تازه که دا دهر قویسی، دهیگوت:

سَقَلُ فَوَادِكُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنَ الْهَوَى
مَا الْحَبُّ إِلَّا لِلْحَبِيبِ الْأَوَّلِ
كَمْ مَنَزَلٍ فِي الْأَرْضِ يَا لِفَهْ الْفَتَى
وَ حَنِينُهُ أَبَدًا لِأَوَّلِ مَنَزَلٍ

واته دلی خوت به و قسانه پر بکه له خووشی، نه من دهر بهست نیم، چونکه پنت خوش بی یان ناخوش، خوشه ویستی هر بؤ خوشه ویستی یه که مجاره و زور جینگا و مه نزل دهبنه دلخوشکاری نینسانی گهنج، به لام دل هر بؤ یه که م جیژوان لی دهدا.

*****

یهک دوو سال که دهچووین بؤ حه ج، پیاوونکی قهره داغیمان له گهل دههات ناوی (حه مه زیدان) بوو، زور کوپی چاک بوو، سالیک له گهل قافله ی حاجی شیخ نه لله ی قه لادزهیی هات. له مه دینه چاوم پیکه وت، دوا ی چاک و چونی گوتم حه مه چونی؟ له وه لامدا گوتی: کورپه مامؤستا به دست نهو قه لادزهییانه وه گیرم خوار دووه. قسه کانیا ن هه مووی جنیوه، گوتم چون جنیون؟ گوتی: دیتم یه کیان نوژی دابهست و رووی کرده نه ولایه، که چی یه کیان گوتی: (عه مه) نهو قیبله نیه، روو بکه (کن) من، روو بکه کن من، (کنگی) خوی کرد به قیبله.

*****

(حه سه ن نه فه ندی) ش له گهره کی نیسکان له شاری سلیمانسی دهیگوت: مامؤستا! نه من چند سال له قه لادزی مه نموری مالیه بووم، زمانه که یان زور سهیره. گوتم چون؟ گوتی بؤ نموونه نه گهر یه کیان له یه کیک پرسی چه ندی مانگه؟ دهلی: چه ندی ده مانگین؟ نهو (حه سه نه فه ندی) یه دهیگوت: به لام مامؤستا، قه لادزهیی زور پیاو و نانخوش و ناقطن. پیاوونکی عاقلیان زور جار به منی دهگوت: حه سه نه فه ندی؛ خوا عه قل بدا به نهولا دهکانت. دهیگوت مامؤستا تو ده زانی دوعاکه ی گیرابووه، کورپه کانم زور عاقلن؟

*****

(حافظ) یکی (گن) دهرسی به مندالیک دهگوت. دهیگوت: دهی روله بلنی: (نه نف)

سەر ئا، مندالەكەش وەك مامۆستاكەى دەيگوت (ئەنف) سەر ئا. مەلا تورە دەبوو دەيگوت: ھەتيوھ زۆلە مەلنى (ئەنف) سەر ئا، بلنى (ئەنف) سەر ئا. مندالەكە دوبارە وەك مامۆستاكەى دەيگوت (ئەنف) سەر ئا. ديسان مەلا تورە دەبووھ و دەيگوت: رۆلە وەك من مەلنى، (ئەنف) سەر ئا وەك خەلك بلنى (ئەنف) سەر ئا. مەلا لەباتى بلنى: (ئەلف) سەر ئا، بەھزى لووت گنىھكەيەوھ دەيگوت (ئەنف) سەر ئا و مندالەكەش وەك ئەوى دەگوتەوھ.

*****

جارتىك كابرايەكى ميسرى دەچىتە ولاتى مەغرىب و دەچنى لە دوكانىك سىنو بكرى، دەلنى: (هَلْ عِنْدَكَ خَدَّ الْيُوسُفَ) ؟ ئايا رومەتى يوسفتان ھەيە؟ گوايە لە ميسر بە سىنو دەلنى: (خداليوسف) كابراى دوكاندار لە وەلامدا دەلنى: (ما عِنْدَنَا خَدَّ الْيُوسُفَ، عِدْنَا حَصَى الْبِلَالِ الْحَبَشَى) يانى (خداليوسف) مان نىھ، بەلام (گونى) بيلالى ھەبەشىمان ھەيە. لە مەغرىب بە باينجان دەلنى گونى بيلالى ھەبەشى.

*****

لە گەرەكى ئيسكانى سلیمانى پياوژىك مەشھور بوو بە (ئەھە قومار). ناوى ئەسلى ئەھمەد بوو. گوتى: مامۆستا لە زەمانى مەلىك دا باشچاۋەشى پۇلىس بووم. رۆژنىك پياوژىكى ئىرانى گىرابوو، گوتيان: دەبنى بىبەى لە پىنجوژىن تەسلىم بە ئىرانى بکەنەوھ. بردم، بەلام كابرا لە رىنگادا زۆر پارايەوھ و گوتى. كاكە مەردى چاك بە و پياوھتىم لەگەل بکە، بەخوۋا بىمەنەوھ بە ئىران ئىعدام دەكەن. گەيشتىنە خوۋار (ملەكەوھ) و تەماشام كرد ھەورامىھكى چوار گونى تەشى بە كوژ بە گۆرانى گوتن دەھاتە خوۋارى. بە كابراى ئىرانىم گوت: خۆت فرىدە خوۋاروھ و پاكە و مەترسە، كابرا پاكەرد. ھەورامى ھات، گرتم و سوۋرم كرد بۇ پىنجوژىن ھەرچەند ھاۋارى كرد گونىم نەدايە. كاتىن بردم بۇ مەركەزى پىنجوژىن زۆرى ھاۋار كرد و دەيگوت: ئەوھ ناوى من نىھ و دەمگوت: درۆ دەكا ئەوھ لە سلیمانىھە تا ئىرە چەندجار ناوى خۆى گۆرپوھ. مامۆستا ھەورامىمان تەسلىم بە ئىران كەردوھ و كابرام رزگار كرد. جا قورىان خىرم نەگەيە؟ گوتم كارتىكى زۆر چاكت كەردوھ، چونكە ھىچ لە ھەورامىھكە ناكەن، بەلام بەداخەوھ، ئەگەر ئىستا بوايە بە پارە دەيان فرۆشتەوھ پۇلىسەكان.

*****

دەلنى: كاتى لەشكرى ئيسلام ھاتە سەر (خوسرەوى پەروىز) و لەوبەرى دىجلە

هه‌لیاندا، له (تاقی کیسرا) وه رۆسته‌م به دزیه‌وه یه‌ک دوو جاسوسی نارد تا بزانی (ئه‌سحابه) چۆن و چ ده‌کن؟ کاتی هاتنه‌وه گوتیان: ئه‌وانه که‌سیان دهره‌قه‌ت نایه، چونکه به‌یانی زوو که هه‌لده‌ستن له‌پیش هه‌موو شتی‌کدا ده‌ست ده‌که‌ن به دار خواردن. تومز به‌یانی که هه‌لسته‌اون (سیواک) بیان کردووه و ئه‌وان وه‌یان زانیوه دار ده‌خۆن، جا ده‌لین: ئه‌وه ته‌سیری زۆر بووه بۆ شکانی سوپای ئیران و گرتنی تاقی کیسرا و به‌دیل گرتنی خوسره‌وی په‌رویز.

*****

حاجی مه‌لا محهمه‌دی (چرچه قه‌لایی) پیاویکی زۆر قسه‌خۆش بوو له سلیمانی. فه‌قی ده‌بی له خزمه‌ت مامۆستا شیخ مسته‌فای قهرده‌اغی له قهرده‌اغ، جارێک له خزمه‌ت شیخ مسته‌فا و جه‌نابی شیخ عبدالکریمی کرێچنه‌دا ده‌بی. شیخ عبدالکریم ده‌زانی که مه‌لا محهمه‌د زۆر قسه‌خۆشه، ده‌لی: باشه مه‌لا محهمه‌د ئه‌وه مامۆستا شیخ مسته‌فا مه‌لای چاکه و زۆر به‌دینه و ئیجازه‌ی چه‌ندین مه‌لا و فه‌قیی داوه و به‌وه‌یه‌وه خوا ره‌حمی پێده‌کا. خۆشت ده‌زانی که ئه‌من سه‌ید و ئه‌ولادی پێغه‌مبه‌رم و شیخی ئیرشادم و چه‌ندین ده‌رویش و موریدم هه‌یه و ئومیده‌وارم به‌وه‌یه‌وه خوا عه‌فووم بکا. به‌لام نازانم تو چ ئومیدنیکت هه‌یه؟ له وه‌لامدا ده‌لی قوربان ته‌نیا ئومیدی من ئه‌وه‌یه که شیخم زۆر ناخۆش ده‌وین، زۆرم ئومید به‌خوایه که به‌وه‌یه‌وه عه‌فووم بکا. مامۆستا شیخ مسته‌فا و شیخ عبدالکریم قسه‌که‌یان زۆر پێخۆش ده‌بی و زۆر پێده‌که‌ن.

هه‌رئهو مامۆستا مه‌لا محهمه‌ده گوتی: فه‌قی بووم چوینه (سه‌نگاو) بۆ جو‌معانه و راتبه‌ی فه‌قییان. ئیواره بووینه میوانی مالێک و له دوا‌ی ئیمه‌ش ده‌ستیک لۆتی هاتن و بوون به‌میوانی ماله‌که. ماله‌که رادیویان هه‌بوو. رادیوکه‌یان کرده‌وه قوربانی ده‌خویند و له‌پاشان ده‌ستی کرد به‌گۆرانی. لۆتیه‌که گوتی: مامۆستا، له‌وه‌تی ئه‌و رادیو شکاوه په‌یدا‌بووه، نانی ئیمه و ئیوه براهه.

*****

ده‌لین: پێوییه‌ک له شیریک ده‌ترسا، رۆژنیک گوتی: وه‌چاکه به‌فیلێک له ناوی به‌رم، ته‌ماشای کرد به‌ردیک له‌ناو قه‌لشته شاخێکدا دیاریوو، وه‌ک پارچه گۆشت ده‌چوو. هات بۆلای شیر و گوتی: گه‌وره‌م پارچه گۆشتیکی زۆر جوانم دیوه‌ته‌وه هه‌ز ده‌که‌م جه‌نابت ده‌ری بینی، گوتی زۆرباشه. رێوی وه‌پێشی که‌وت و هاتن بۆلای قه‌لشته شاخه‌که و گوتی گه‌وره‌م ئه‌وه‌تا. شیر خۆی به‌که‌لینه‌که‌دا کرد زۆر ته‌سک بوو، ده‌ویندا یاخی بوو، هه‌رچه‌ند کردی خۆی بۆ پرزگار نه‌کرا، رێوی گوتی: گه‌وره‌م

سەر بەرز وەكە، شیر سەری بەرز کردووە توند لەبەینی کەلینە شاخەكە گیرا. رینوی کە زانی تازە رزگاری نابن، لە پاشەوردا دەستی کرد بە گوشت پچرینی سماتانی. شیر گوتی: ئەو چ دەکەیت؟ گوتی: خەریکم رزگارت دەکەم. شیر گوتی: جا خۆ دواووم گیرى نەکردوو. ئەگەر رزگارم دەکەیت لای سەرم رزگار بکە، گوتی ناخەز ناکەم دەم و چاوی هاوڕینی خۆم ناشیرین بکەم.

*****

محەممەدی کورێ سلیمانی عەباسی والی (بەسەرە)، کزبە مامینکی مرد بوو. قازى بەسەرە و تەواوی گەورە پیاو و خەلکی بەسەردی لەگەڵ بوو، دەچوو بە سەر قەبران. لە نیوادی رینگادا شیتینک هاتە بەردەمی و گوتی: ئەو دەدالەتە تۆ رۆزی هەزار درهەمت هەبن و منیش نیو درهەم دەست نەکەوتی؟ رۆوی کردە قازى و گوتی: جەنابی قازى ئەگەر ئەو دادپەردی بێ ئەمن ئیمانم پێ نیه. رۆیشتن گۆبیان نەدایە. لە گەرانەویدا هاتە بەر دەم ئەسپەكەى والی و گوتی. ئۆمیدوارم خیرت بە ناوچاوانە جوانەو بێ. قازى چوو پێشەو و گوتی: ئەى پێسى بێعەقل بۆ لەپێشدا ئاوات نەگوت؟ شیتە رۆوی کردە قازى و گوتی بەخاوا بە والیت سویند دەدەم، پێم بلێ ئەو نایەتە لە چ سورپەتیک دایە کە دەلتی: (وَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَعْطُونَ)؟ قازى گوتی: لە سورپەى (برادەت) دایە. شیتە گوتی: راستە خوا و پێغەمبەر لەتۆ بەرین، والی ئەوەندە پێكەنى خەریک بوو لە ئەسپەكەى بەروە بێ.

*****

حاجى مەلا ئەحمەدی قازى پینجوتى دەیگوت: کۆزێك لە پینجوتى بوو، پارشینوان دەیگوت چەندی شەى ماو؟ دەیانگوت: چارەگینک، دەستی دەکرد بەخواردنەو، لەپاش ماوێهەك دەیگوت: چەندی ماو؟ دەیانگوت دە دەقیقە هەر دەیخواردو، تۆزێكى دی پێدەچوو دەیگوت: سەعات بۆتە چەند؟ دەیانگوت: پینج دەقیقەى ماو. دەیگوت پەرداخێکم ئاو بۆ بێن. ئاوێكەى دەخواردو، دووبارە دەیگوت چەندی ماو؟ دەیانگوت دوو دەقیقەى ماو بەسە مەخۆد. لە وەلامدا دەیگوت باشە، هەر لە ئێوە دەپرسم ئەگەر ئێواران دوو دەقیقەى رۆژ بمینی و ئاو وەخۆم دەشکێ؟ دەیانگوت بەلتی دەشکێ. دەیگوت جا باشە، خوا بەو هەموو گەورەییەى خۆی لە دوو دەقیقەى خۆی خوش نەبێ و رۆژوێكەم بشکێ، ئەى ئەمن دوو دەقیقەى بەیانی خۆمى بۆ دەدەم. تا مەلا دەلتی (ئەلە ئەکبەر) هەر دەخۆمەو.

*****

حاجی مهلا نهحمه دی قازی زور نه دیب و شاعیر بوو. پوژنیک عه رزم کرد و گوتم ماموستا خوا نه خواسته نه وه پوژنیک جه نابت و دفاتی کرد نه من یادگارنکی توتم له لا نه بنی؟ پیکه نی و گوتمی؛ جا چیت بده می؟ گوتم ده وینه به کی خوتم بق بگره و یادگارنکی له بن بنوسه. له پاش دوو سن روزه اته وه وینه به کی خوی پنبوو، نه ی چوار خسته کیه ی له بن نویوو که دهلن:

گه لا سه وزده کی دره ختی ژینم
زهرد بووه بویه خهریکی شینم
چه میه وه بالای نه مامی باغم
به به فری پیری داخم سهت داخم
سبحانه الله دوا ی ماو ده کی که م و دفاتی کرد

*****

(مفتی زه هاوی) و والی به غذا جارنیک پیکه وه داده نیشن و سه نیرنکیان له به پیدا دهبی. له کاتیکا به به که وه قسه ده که ن به کیک له ناغا کورده کانی لای سلیمانی ده چی بولای والی و ده ست ده کا به قسه، والی توپه دهبی و پرو ده کاته مفتی زه هاوی و دهلن: فه پقی کورد و کهر چیه؟ والی هیچ بیر له وه ناکاته وه که مفتی زه هاویش کورده، مفتی زه هاوی له و دلا میدا دهلن: فه پقی به ینی کورد و کهر نه ی سه نیره یه. والی تیده گا و له قسه که ی په شیمان ده بیته وه و دهلن: قوربان عه فریوم بکه نه وه نده توپه بووم ناکام له خوم نه ما بوو.

*****

یه کیک له ناغا تورکه کانی لای نه شه ده، جارنیک به سواری ده چی بق جینی به که. له رینگادا زوری سه رما دهبی، نوکه رنکی کوردی له گهل دهبی، پنی دهلن: دابچر سن چوار (سوقی) کو وه که با ناگرنیک بکه پنه وه، به زمانی (نازدری) به (ته پاله) دهلن: سوقی. کورده زور زیره که دهبی، ده چی زور ده گهری و یه که دوو سه گوی وشک په یدا ده کا و دپته وه دهلن: ناغا زور گه رام سوقیم ده ست نه که وت، ناچار بووم نه ی یه که دوو مه شه دیبه م هینان. ناغا توپه دهبی و دهلن که پینولی کورد.

*****

شیخ مه محمودی نه مر زور شوخی باز بووه. جارنیک فه قینی به که ده چیته خزمه تی و دهلن قوربان ها تووم بمکه ی به مه لای رده زمانی یه کیک له دپیه کانت. شیخ به گالته دده فرمووی زور باشه، له سهر قوله سوریت داده نیتیم. فه قی زور بی شه رم دهبی و دهلن:

نهی باشه قوربان بق لسه سر قوله ردهشت دامنانتی؟ شیخ زور پندهکهنی و دهیکا به مه لای مانگی ردهه زان. بق ناگاداری قووله سرور و قوله ردهش ناوی دوو دینی شیخ دهبین.

*****

مه لا هیدایه تی قهر ددای شی زور سر عجبته چیه و خه لک زوری خورش دهوی. جاریک زور حه زی له (په رشه) دهبی و به پیاوونکی گالته بازی دؤستی پینچوینی ددلی: هیندیکم په رشه بق بنیره، پاردهکته بق دهنیرم. کابرا په رشه ی بق دهنیری. زوری پیندمچی مه لا هیدایهت پاردهکته بق نهنیری. کابرا و دلامی دداتنی پارده په رشه کهه ی بق بنیری. مه لا هیدایهت له وه لاما بؤی دهنوسی و ددلی:

په رشهت بق ناردم خسته سهر کیرم گهر پارده نهبی گوت بق بنیرم؟
کابراش له وه لاما بؤی دهنوسی و ددلی:
نه و دله، بؤم نارده بیخه سهر قنگت
بیکه به دهمتا به هردوو چنگت

*****

حه زردتی عومر خوای لی بازی بئی نه می کرد بوو له و دی که ناو له گهل شیر تیکهل بکهن و بیفروشن. شهویک له ناو شاری مه دینه دا دهگه را، گوتی له ناخر دتیک بوو به کچه کهه ی دهگوت: نه رد بؤ ناو ده شیر که ناکه ی نه یه رؤز بؤوه؟ کچه که گوتی: ناخر دایه گیان حه زردتی عومر نه می لیکر دوه چین ناوی تیکه م؟ دایکه کهه ی گوتی: رۆله هه سوو کهس ناوی تیددگا، نه تیش وهک ناو خه لکه، حه زردتی عومر چیزانی، کچه گوتی: دایه خق نه گهر حه زردتی عومر ریش نه زانی، خوای گهوره ددزانی. مادام نه می لیکر ابئی قهتی تیناکه م.

حه زردتی عومر قسه ی کچه کهه ی زور و دبه ر دلی ده که بی. به یانی به (عاصمی) کوری ددلی: کورم بچو فلان گهر دک و فلان مال و پرسیار له کچی مانده بکه و بزانه کچی کنی به، کاتنی عاصم چوو پرسیاری کرد گوتیان نه وه له تایفه ی بهنی هیلالیانه. هاته وه عه رزی باوکی کرد. حه زردتی عومر فهرمووی: کورم نه و کچه بخوازه، له نه ولادی وی کورنک دهبی له ناو هه رده باندا ناویانگ ددردهکا و زور پیاوچاک دهبی. عاصم کچه کهه ی ماره کرد و دوا ی نو مانگ و نو رؤز کچینکی بوو. کاتنی گهوره بوو، عه بدولعه زیزی کوری مه روان داوای کرد و دایانی و عومری کوری عه بدولعه زیز له و کچه له دایکه بوو.

*****

دهلین: نه پرژدهی که نه بو جه عفری مه نسور بوو به خلیفه، (موقاتیل) ی کوری سلمان چوو ده جلیسه که ی، نه بو جه عفر گوتی: قوربان ناموز گایم بکه، له وه لامدا گوتی: ناموز گاریت بهو شتانه بکه که له ژیانی، خودا دیومن یان بیستومن؟ مه نسور گوتی: به وانهی دیوتن. موقاتیل گوتی: نه ی نه میری مه سولمانان عومهری کوری عه بدولعه زیز یازده نه ولادی له پاش به جی مابوو. کاتی وه فاتی کرد هه ژده دیناری له پاش به جی ما. پینجیان دان به کفن و چواریان به قهر و حوت دیناریان بوونه میرات بق واريسان. به لام کاتی هیشامی کوری عه بدولعه لیک وه فاتی کرد، به شه میراتی به کیک له چوار ژنه کانی هه شتا هه زار دیناری نه غد بوو، به بی به شه میراتی له مال و باغ و باغاتدا، سویند به خوا، کوریکی عومهری عه بدولعه زیزم دی له یکه پرژیکدا سهت و شتری بار کرد بوو بق غزا و کوریکی هیشامیشم دی له سه رینگیه یک سوالی ده کرد، نه وه به عاقیبه تی دنیا، ناگات له خوت بن.

*****

لهو سالانه ی شوپشی گهلانی نیراندا ماموستا مه لا رهحیمی عه باسی پرژیک له گوندی (قوزلوی) ده جی دهستنوژ هه لگری. به شه پولی مه لا پردهسولی پینش نماز دهلی دابزانه ناودهستی چول هه یه. شه پول پیناندا ده پرو هه موو ناودهسته کان پر ده بن. دهلی: ماموستا هیچیان خالی نین. ماموستا بوخوی پینانه وه ده پرو له هر ناودهستی ده دا کابرا دهلی: نه ح، ناودهستی ناخریان له گهل نه هه که شدا تریک به رده دا، ماموستا ده پرو و دهلی: جا کاکه بووا قه لسی؟

*****

دهلین: کابرایه کی عه رهب نهو نایه ته ی سوپهی (الذاریات) یان له لا خویندود که ده فرمووی: (قَوْرَبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ) یانی سویند به خوی عه رز و ناسمان نه وه حقه، هر وهک ئیوه قسه ده کن. کابرای عه رهب گوتی. (سبحان الله) ده بی کن خوی نه وهنده توپه کرد بی تا مه جببور بی سویند بخوا.

*****

پرژیک قوتابیه که ده چیته لای کتیب فروشیک کتیب بکری بق سهعی تیدا کردن. کتیب فروشه که کتیب یکی ده داتی و دهلی: کاکه نهو نووسخه کتیبه بکری نیوه ی نیمتیحانه که بق ناسان ده کا. قوتابیه که دهلی: ده ماموستا دوو نووسخه م به نی با هه موو نیمتیحانه که م بق ناسان بکا.

*****

پنشینیان گوتویانه: دهبنی له قه‌ددر به‌په‌ی خۆت پئی راکیشی. ده‌لین له شاری به‌غدا پیاویک به (ئهبو عبداللهی ریش) به‌ناوبانگ بوو، سه‌ر و سیمایه‌کی زۆر جوانی هه‌بوو، به‌لام عه‌وام و نه‌زان بوو. رۆژیک ته‌ماشاشا ناوینه ده‌کا و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لن: ئهو سه‌ر و سیمایه‌ی من بۆ مه‌لایه‌تی باشه. دیتته به‌رده‌رگای ماله‌که‌ی و سه‌سیرنیک راده‌خا و له‌سه‌ری داده‌نیشی. زۆری پیناچی دراوسینکانی لئ کۆده‌بنه‌وه. له‌وکاته‌دا پیاویک به‌ویدا دئی، چاوی به‌و سه‌ر و سیمایه ده‌که‌وی وه‌ده‌زانی مه‌لایه، دئی ده‌لن: مامۆستا ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌رۆژو بی و ده‌ست به‌کونه لئوتی دابکا و خۆینی راسن، ده‌بنی چی بکا؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لن: که‌له شاخ بگری. کابرا زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بن و ده‌لن: بۆ جه‌نابت دوکتۆری لیره دانیشتووی یان مه‌لای؟

*****

(حه‌جاجی سه‌قه‌فی) رۆژیک له مه‌جلیسینکا ده‌لن: به‌خوا به‌گویره‌ی نایه‌تی قوربان ئیطاعه‌ی من له ئیطاعه‌ی خوا فه‌ررتره. چونکه‌ خوا له نایه‌تینکا ده‌لن: (إِتَّقُوا اللَّهَ مَا سَتَّطَعْتُمْ) یانی له‌قه‌ده‌ر تواناتان ته‌قوای خوا بکه‌ن، به‌لام سه‌باره‌ت به ئیطاعه‌ی وه‌لی ئه‌مر فه‌رموویه‌تی: (وَأَسْعَوْا وَأَطِيعُوا) واته گوی بگرن و ببینه‌ن و ئیطاعه بکه‌ن. که وایه ئه‌گه‌ر به‌که‌سیتم گوت له‌ی ده‌رگایه بچوه ددر و به‌قسه‌ی نه‌کردم دروسته بیکۆژم. به‌لام ئهو له‌به‌ر مه‌غروریانی نایه‌ته‌که‌ی به‌هه‌له‌مانا کردوه، چونکه نایه‌تی دووه‌م وائێ، ده‌لن: گویی له نامۆژگاری بگرن و بی ئه‌مری خوا مه‌که‌ن یان به‌مانایه‌کی دی، یانی فه‌رمانی خرا و پینغه‌مبه‌ر وه‌رگرن و له‌قسه‌یان دهرمه‌چن.

*****

هه‌ر له شاری به‌غدا پیاویک مه‌شه‌هور بوو به (ئهبو که‌عب)ی حیکایه‌ت خوان. ئهو پیاوه حیکایه‌ت و نه‌زیله و قسه‌ی خۆشی زۆر ده‌زانی، به‌لام زانا نه‌بوو. رۆژانا عاده‌تی وابوو له‌ دوا‌ی نوێزی جه‌مه‌عت ده‌چۆوه مزگه‌وت و له‌ خۆشه‌یه‌کی (میحراب ده‌ستی ده‌کرد به‌ حیکایه‌ت و قسه‌ی خۆش و خه‌لک ده‌وره‌ی ده‌دا. رۆژیک (نۆکینه‌)ی زۆر خوارد بوو، چوو بۆ مزگه‌وت. مه‌لای مزگه‌وته‌که پیاویکی پیری کز لاواز بوو، له‌ دوا‌ی سلۆی نوێژ، مامۆستا عه‌باکه‌ی به‌سه‌ر سه‌ری خۆی دادا و چو له‌ لایه‌کی میحرابه‌که ده‌ستی کرد به‌ ته‌سبیحات له‌به‌ر خۆیه‌وه. کابرای حیکایه‌ت خوان پیاویکی چوار شانیه‌ی سه‌ر و سیمایه‌ی جوانی قه‌له‌وی عه‌با به‌شان بوو، چ میحرابه‌که‌وه و پشتی کرده به‌رده‌می مه‌لا و ده‌ستی کرد به‌ حیکایه‌تان، زۆر:

نه‌خایاند سگی (بای) کرد ویستی هرچونیک بنی بایه‌که له سگی خوی دهرکا و دهنگی لیوه نه‌یه. له ناوهراستی حیکایه‌تدا گوتی: ره‌مهمتی خواتان لئی بنی لیک را بلین (لاله‌الاله) به دهنگی به‌رز. خه‌لکه‌که به تووند گوتیان: (لاله‌الاله) و ئه‌و به سپاوی فسینکی کهند و میحرابه‌ک‌ئی پرکرد له بۆگن. مه‌لا بۆنی کرد، به‌لام وه‌سه‌ر خوی نه‌هینا. دوباره سگی کابرا بای کرده‌وه و تینی بۆ هینایه‌وه، کابرا دوباره گوتی: به دهنگی به‌رز بلین (لاله‌الاله). خه‌لکه‌که گوتیان و ئه‌و له‌سه‌ره‌خۆ فسینکی کهند و لووتی مه‌لای پر کرد، نه‌وجاره مه‌لا ناچار بوو لووتی خوی گرت، نه‌یده‌زانی چ بکات، نه‌گهر هه‌ناسه‌ی بدایه بۆگن ده‌یکوشت و نه‌گهر هه‌ناسه‌شی نه‌دایه له داخان دهمرد، به‌لام هه‌رخۆی راگرت.

کابرا نه‌وه‌نده‌ی (نۆکینه) خوارد بوو دوباره تینی بۆ هاته‌وه و وه‌جوله‌جیوول که‌وته‌وه، ناچار بوو گوتی بلین (لاله‌الاله). مه‌لا نه‌وجاره خوی بۆ رانه‌گیرا و سه‌ری له میحراب و عه‌باکه‌ی هینایه‌ده‌ر و گوتی: باب‌ه‌ مه‌لین (لاله‌الاله)، نه‌و پیاوه منی کوشت به بۆگن، بۆیه وا ده‌لئ تا تبه‌که‌نی. پرووی کرده کابرا و عه‌باکه‌ی گرت و گوتی. نه‌رئ کابرا تو هاتووی تبه‌که‌نی یان حیکایه‌تان وه‌گه‌تپێ؟ کابرا له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: مامۆستا بۆ حیکایه‌ت گه‌تپانه‌وه هاتووم، به‌لام نه‌گهر به‌لاش نازل بوو، ده‌بین سه‌بری له‌سه‌ر بگری. خه‌لکه‌که ده‌ستیان کرد به‌ پتکه‌نین و هاتنه‌ ده‌رئ و بلاوه‌یان لیکرد.

*****

مامۆستا مه‌لا یه‌حیای بانه‌یی زۆر زانا و به‌دین بووه. قه‌ت ته‌ماشای ئافره‌تی نامه‌حه‌رمی نه‌کردووه. رۆژیک دیته‌وه مال و ده‌لئ: مه‌لا ژن به‌خوا نه‌مپۆ تووشی ئافره‌تیکی بینه‌رم بووم. مه‌لا ژن ده‌لئ چۆن؟ مه‌لا یه‌حیا ده‌لئ نه‌مپۆ له‌سه‌ر چه‌قی رینگا ئافره‌تی‌ک پرسیری شه‌ری لیکردم و هیچ شه‌رمی نه‌ده‌کرد. مه‌لا ژن ده‌لئ: بۆ نه‌تناسی؟ ده‌لئ ناوه‌لله، مه‌لا ژن ده‌لئ کوربه‌ خو نه‌من بووم.

هر له‌و باب‌ه‌ته، رۆژیک له‌ خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا حوسینی ده‌شتیوی بووین له‌گه‌ل مه‌لا مه‌جیدی مزگه‌وتی سه‌لاحه‌دین له‌ حوجره‌که‌ی مامۆستا له‌ مزگه‌وتی پیره‌مه‌گرون له‌ سلیمانی، مه‌لا مه‌جید باسی ئافره‌تی لینگ رووتی کرد. مامۆستا فه‌رمووی: بۆ مه‌لا مه‌جید سلیمانی ئافره‌تی لینگ رووتی لئی یه؟ مامۆستا نه‌وه‌نده‌ی نه‌روانی بوو بیان بیینی.

*****

ده‌لین رۆی زۆر چه‌ز له‌ گوشتی (ژشک) ده‌کا، به‌لام نه‌وه‌نده‌ زۆرزانه‌ هه‌رکاتی

چاوی به ژشک کهوت له بهر زوری و تیزی درکه کانی به هر جوریک بی دهیخاته
سه ریشت و میزی به زگی داده کا، هر له بن کلکی را تا سه له غاوانی به میز
شلالی دهکا و ژشکه که چوار په لان داوی و ریوی دهسته دهکا به خواردنی.

*****

جاریک له (شیتینک) ده پرسن: چ له هه موو شتیک به له زهت تره؟ له وه لامدا دهلی
نیوه قهت گروئی بوون؟ ده لین نا، دهلی: به له زهترین شت نهویه گروئی بی و خوت
بخورنی.

*****

ده لین: جاریک پیاونیک له ریگایه کدا تووشی پیاونیکی رژد و به خیل ده بی و
کابرای به خیل دوو سه گی پی ددبی. کابرا دهلی: خاله له و دوو سه گانه یه کیان بده
به من. خاوهن سه گ دهلی: کامهت دهوی؟ دهلی سه گه رهش. خاوهن سه گ دهلی سه گه
رهسه که له سپیه که خوشتر دهوی، نهوت ناده می. کابرا دهلی ده سه گه سپیه که م
بدهیه، دهلی: ناخر سپیه که م له هر دووکان خوشتر دهوی چونت بده می؟

*****

جاریک کابرایه کی عه رهب دهست دهکا به دهستونیز هه لگرتن. دم و چاوی پاک
دهشوا و باسکانی دهشوا و مهسحی سه ری دهکا و قاچی راستی تا به له کی دهشوا
و هه لدهستی بچن نویز بکا. ده لین خاله خوقاچی چه پت نهشت. له وه لامدا دهلی:
ناخر له بهر نه و فه رمایشه ی پیغه مبه ر نه مشت که فه رموویه تی: (يَحْشُرُ مَتِي يَوْمَ
الْقِيَامَةِ غُرًّا مَحْجَلِينَ مِنْ أَشْرِ الْأُضْرَى) یانی نومه تی من له رژی قیامه تدا له
کاتیکدا هه شریان ده کری، دم و قاچیان به هوی ناری دهستونیز دوه وه که به فر
سپی ده بی. جا نه من بویه هر قاچی راستم شت تا له بهر انبه ر قاچی چه پمدا زور
سپی دیار بی.

*****

مه لا رهحیمی (سیسنیری) کوریکی زور گه نجی جوانی زیره کی خهت خوش بوو.
له فه قنیه تیدا شیت بوو. له شیتیه که یدا قسه ی خوشی زور ده کردن. جاریک ده بیه ن
بو خزمهت شیخی (بیژوی) و ماموستا مه لا محه مده دی کورپی شیخی که پیاونیکی
زور پروخوش و زانا و مو باره ک بوو، به مه لا رهحیم دهلی: دهی مه لا رهحیم ناوی
نه چنده کان بلتی: مه لا رهحیم دهلی به لتی زور باشه، قه له م و قاقه ز به دهسته وه بگره
هه تا ناویان بلیم. ماموستا مه لا محه مده قه له م و کاغز به دهسته وه دهگری و
دهلی دهی مه لا رهحیم بلتی تا بیانوسم. مه لا رهحیم دهلی. هه زه تی (غوهس) حاجی

کاکه (نحمه دی شیخ)، شیخی (بیارد)، شیخه مینی (بیژوه)، ماموستا مه لا محمه مه د پنده کهنی و دولتی: مه لا رحیم بیسه ناسیمن.

*****

پوژیک مه لا رحیم له سه ردهشتی بوو له حوجره ی فهقییان. جهنابی ماموستا (قازی) که ماموستامان بوو ته شریفی هات بو دهرس، مه لا رحیم پووی کرده جهنابی قازی و گوتی جهنابی قازی پرسیاریکت لی ده که م، نه گهر زانیت ده لیم مه لای چاکی، قازی فه رمووی: ده ی مه لا رحیم بزائم ده لینی چی؟ مه لا رحیم گوتی: (قل) له (قل هو الله) دا مانای چیه؟ قازی بو ی مانا کرد، مه لا رحیم گوتی نه تزانی. قازی فه رمووی: نه ی مانای چونه؟ مه لا رحیم له سه ره خو گوتی: قوربان نه وه سی مانای هه یه، خوای گهره ده لی: جهنابی قازی پروت وه ک (قوول) یان وه ک (قه ل) یان وه ک (قیر) ره ش بی. ماموستا قازی زور پیکه نی و گوتی به لی باوایی.

*****

فه قینکان مه لا رحیمیان ده حوجره یه ک کرد بوو بو نه وه ی نه روا. کاتی جه ماعه تی نوژی مه غریب، خه تیبی مزگه وتی سور نیمام بوو له سه ر تاته کانی پینش خه وزده کی خه وشه جه ماعه تیان ده کرد. له ناکاو مه لا رحیم دهر په ری و به ردیکی به ده سته وه گرت و چوو له و سه ری سه فی جه ماعه ته که را وه ستا و خزی راست و چه پ کرد و گوتی: ده لیم بابیان بگیم، می شینکیان لی بکه م؟ چهند که س له جه ماعه ته که به پیکه نینه وه رایان کرد و له ترسان نوژه که یان بری، به لام به خه شیوه نیستا مه لا رحیم زور باشه و له ناو گهورکاندا مه لایه.

*****

نه من و حاجی مه لا سه ید ره شید و مه لا نحمه دی گزودل و مه لا مسسته فای شیختانی و سه لا مسسته فای زورانی له شاری سه ردهشتی له غزمت جهنابی قازی علی دا فه قی بووین. عاده تی فه قییان وا بوو نه گهر شتیکی خوش، یان گوشت هه بایه، به شیان ده کرد و هه رکه س به شی خوی هه لده گرت. شه ویک مام ره سولتی کوری کوخا سه سنی (هه لوئی) میوان بوو، پیاوینکی زور سه وعبه تچی و زور له گهل مه لا و فه قیاندا تیکه ل بوو. کاتی نان دانراو گوشت به شکرا، مام ره سول ده سستی برد به شی فه قیه کی رفاند و له گهل فه قیه که لیتیان بوو به هه را، فاقه یکه گوتی: نه منت پین که ره؟ مام ره سول گوتی نه ری وه لله، خولاسه بوو به کیشه بیان. هه ره فه قیه که ده یگوت نه تو که ری و مام ره سولید ده یگوت: ناوه لله نه تو که ری، ناخری مه لا سه ید ره شید گوتی: بابه کیشه مه که ن، خو نیره شماره و قازی و شه رع و

قانونی لى به، گوتى مه لا محممهده هسته بيان به بؤ خزمهت قازى با شهرعى نه و دوو كه رد بكا. ههستام بردمن بؤ مالى قازى و رپوداو كه م بؤ گيراپيه و و گوتم: هيتاومن بؤ شهرعى، ماموستا قازى زور پيكنه نى و فهرمووى: مه لا محممهده له ناو فهقى ياندا نه و فهقىيه و له ناو عواماندا نه و مام رسوله له هه موو كه س كه رترن. گوتم قوربان ئيمه نه و ده زانين، هاتوينه خزمهت تا بزائين له و دووانه كامه يان كه رترن؟ كيشه كه له سهر نه و هيه. قازى نه و نه ده دى پيكنه نى و گوتى: نه و فهقىيه له و مام رسوله ش كه رتره، گوتم: قوربان جا ده بى شتيكى له سهر بنوسى، ده نا كيشه كه يان نابريته وه، قازى ده ستي دايه قه له م و نوسى و ئيمزاي كرد، كه تماشام كرد نوسيبووى (هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَلْمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) يانى نايا نه وانه ي زانان وهك نه زانه كان وان؟ نوسيبووى جا له بهر نه وه ده بى نه گهر مه لا و فهقى كه ريش بن له خلك كه رتر بن.

*****

ده لئين: (خه تيبىك) چووه سهر مينيه ر و ده ستي كرد به خوتبه خوئندنه وه و له خوتبه كه يدا گوتى: رهحمه تى خواتان لى بى تا ده تانن خوتان له خه راپه بپاريزن و زور له خوا بترسن و بى نه مرى خوا مه كن. چونكه خوا و نه دى گه و ره رازى نابى عه بد و به نه ده ي گوناح بكن، خوا غه زه بيان لى ده گري. گوتى نايبين كه خوا له سهر وشترىك كه دوو سته دره مى نه دينا، چى له قه و مى حه زه تى (سالح) پينغه مبه ر كرد؟

*****

له باسى حه ساده تدا ده لئين: خوا و نه دى گه و ره و محى كردووه بؤ لاي حه زه تى مووسا و فهرموويه تى: يا مووسا ده زانى بؤ چى رزقى ئينسانى نه حمه ق و به خيل ده ده م؟ له وه لامدا ده لى: نه ي خوا ي گه و ره نازانم. خوا ده فهرمووى: بؤ نه وه ي تا ئينسانه عاقله كان بزائن كه ته له بى رزق و رزقى زور به هه ولدانى زور و به عه قل نه يه.

*****

جا هه رله باسى به خيلى و نه حمه قيدا ده لئين: سى كه سى حه سود و نه حمه ق و به خيل بوونه هاو رپى. له به ينى قساندا يه كيان به دووه مى گوت: ده ره جه ي حه ساده ته كه ت چه نه ده؟ له وه لامدا گوتى: قهت پيمخوش نه بووه چا كه له گه ل كه سدا بكم. دووه مه كه گوتى: به راستى تو زور پياوى چاكى. يه كه مه كه گوتى: بؤ نه تو چونى؟ دووه مه كه گوتى: نه من قهت پيمخوش نه بووه كه قهت كه س چا كه له گه ل

کەسدا بکا، ئەوێ سێیەم و دەنگ هات و گوتی: کۆرە بابە، بەراستی لە دنیا دا
 کەس لە ئێو هە چاکتر نیە، گوتیان بۆ ئەتۆ چۆنی؟ لە وەلامدا گوتی: ئەمن قەت
 پینخۆش نەبوو هە کەس چاکە لە گەل خۆشما بکا.

*****

هەر لەبای بە خیلیدا دەلێن: (ئەبو ئەسود) ئەوێندە بە خیل بوو، جارێک
 لە کاتی نان خوار دندا عەرەبێک دەچێ سلۆی لێ دەکا، ئەبو ئەسود و دلامی
 دداتەو و بێ ئەوێ فەرمووی بکا، دەست دەکاتەو بە خوار دندا، کابرا دەلێ: بە لای
 مال و مندالە کانتدا هاتم زۆر باش بوون، ئەبو ئەسود دەلێ: کاتی خۆش هاتم هەر
 زۆر باش بوون، دیارە رینگات بە ویندا بوو، کابرا گوتی: ژنەکەت حامیلە بوو، ئەبو
 ئەسود گوتی: دەزانم، کابرا گوتی: مندالی بوو، لە وەلامدا گوتی: بەلێ حامیلە
 دەبێ هەر بزێ، کابرا گوتی: دوو کۆری بە سەرنیکەو بوو، ئەبو ئەسود گوتی:
 دایکیشی هەر بە جوتیلە دەزا، کابرا گوتی: بەلام کۆریکیان زۆر نەژیا مرد، ئەبو
 ئەسود گوتی: ناخر بەشی دوو مندالی شیر تیندانە بوو، کابرا گوتی: کۆرە کە
 دیش مرد، ئەبو ئەسود گوتی: ناخر پێی خۆش نەبوو دواى براکەى بزى، کابرا
 گوتی: دایکیشیان مرد، ئەبو ئەسود گوتی: ئەو لە تاوانیان مردوو، کابرا گوتی:
 یار دەبێ ئەو نانەت بە ژهرى مار بى، ئەو هەموو موسیبهتە کاریان تێ نەکردى، لە
 وەلامدا گوتی: خۆ ئیوايه توو پرەش دەبى.

*****

ئەو چەند شیعردى (ابن الرومى) زۆر جوانن بۆیە نووسیمنەو:

وَلِي مَنزِلَ آيَتِ أَنْ لَأُبِيَعَهُ
 وَأَنْ لَأُرَى غَيْرِي لَهُ الْدَهْرُ مَا لِكَا
 عَهْدُتُ بِهِ شَرِّهِ الشَّبَابِ وَيَعْمَهُ
 كِنَعِمَةِ قَوْمٍ أَضْبَحُوا فِي ظِلَالِكَا
 فَقَدْ أَلْفَتَهُ النَّفْسُ حَتَّى كَانَهُ
 لَهَا جَسَدٌ إِنْ غَابَ عَوْرُ زَتْ هَا لِكَا
 وَحَبَّبَتْ أَوْطَانَ الرِّجَالِ إِلَيْهِمْ
 مَا رَبُّ قَضَاهَا الشَّبَابُ هَنَا لِكَا
 إِذَا ذَكَرُوا أَوْطَانَهُمْ ذَكَرَتْهُمْ
 عَهْدُ الصَّبَا فِيهَا فَحَنُوا لِدَا لِكَا

*****

خه‌تی‌بی‌ی‌ خان‌ه‌ق‌ای‌ مه‌ول‌انا‌ خ‌ال‌ید‌ ب‌و‌وم‌ له‌ ش‌اری‌ سل‌یم‌انی‌، له‌ پ‌یش‌ ج‌وم‌عه‌دا‌ ح‌وج‌ر‌د‌که‌م‌ پ‌ر‌ د‌ه‌بو‌و‌ له‌ مه‌لا‌، ر‌و‌ژ‌ن‌یک‌ ب‌اس‌ی‌ ح‌ه‌ل‌ال‌ و‌ ح‌ه‌رام‌ی‌ ئ‌ه‌و‌ گ‌و‌ش‌ت‌ و‌ م‌ر‌ی‌ش‌ک‌انه‌ د‌ه‌ک‌را‌ که‌ له‌ و‌لات‌انه‌و‌د‌ د‌ه‌ه‌ات‌، ی‌ه‌ک‌ن‌یک‌ له‌ م‌ام‌و‌س‌تا‌ک‌ان‌ که‌ پ‌ی‌م‌خ‌و‌ش‌ ن‌یه‌ ن‌او‌ی‌ ب‌ه‌رم‌، گ‌وت‌ی‌: ک‌ور‌ه‌ ئ‌ه‌و‌ د‌ه‌ل‌ت‌ن‌ چ‌ی‌؟ ئ‌ه‌و‌ه‌ی‌ له‌ ل‌ای‌ خ‌و‌م‌ان‌ س‌ه‌ری‌ د‌ه‌ب‌رن‌ ز‌و‌ر‌ له‌وان‌ خ‌ه‌را‌پ‌تر‌ه‌، د‌و‌ن‌ن‌ی‌ چ‌و‌وم‌ه‌ ق‌ه‌س‌اب‌خ‌انه‌ س‌ه‌رو‌ی‌ن‌ ب‌ک‌رم‌، ت‌ه‌ما‌ش‌ام‌ ک‌رد‌ ه‌ه‌م‌و‌ی‌ ح‌ه‌رام‌ بو‌و‌، خ‌ه‌را‌پ‌یان‌ س‌ه‌ر‌ ب‌ر‌ی‌ب‌و‌ون‌، س‌ه‌رو‌ پ‌ن‌یک‌ه‌م‌ ب‌ق‌ ن‌ه‌ک‌ران‌، نا‌چار‌ بو‌وم‌ ه‌اتم‌ه‌و‌ه‌ دو‌و‌ ک‌ی‌ل‌وم‌ گ‌و‌ش‌ت‌ ک‌ری‌، م‌ن‌ب‌ش‌ ب‌ه‌ پ‌ن‌یک‌ه‌ن‌ینه‌و‌ه‌ گ‌وت‌م‌: ج‌ا‌ باش‌ه‌ م‌ام‌و‌س‌تا‌ گ‌و‌ش‌ته‌که‌ش‌ ه‌ه‌ر‌ ه‌ی‌ ئ‌ه‌و‌ س‌ه‌رو‌ی‌ن‌ی‌انه‌ ن‌ه‌ب‌و‌و‌د‌؟ چ‌ق‌ن‌ ئ‌ه‌وان‌ ح‌ه‌رام‌ن‌ و‌ گ‌و‌ش‌ته‌که‌ ح‌ه‌ل‌اله‌؟ مه‌لا‌ک‌ان‌ د‌ه‌س‌تی‌ان‌ ک‌رد‌ ب‌ه‌پ‌ن‌یک‌ه‌ن‌ین‌.

*****

مه‌لا‌ ع‌وم‌ه‌ری‌ (م‌و‌ری‌اس‌ی‌) گ‌وت‌ی‌: له‌ ش‌اره‌ز‌و‌ر‌ مه‌لا‌ بو‌وم‌، ک‌اب‌را‌یه‌کی‌ ج‌اف‌ ه‌ات‌ گ‌وت‌ی‌: م‌ام‌و‌س‌تا‌ ز‌اری‌ گ‌ور‌گ‌ی‌م‌ پ‌ن‌ ب‌ل‌ن‌، گ‌وت‌م‌ باش‌ه‌، له‌ د‌و‌ای‌ (ب‌س‌م‌ الله‌) گ‌وت‌م‌: ب‌ل‌ن‌ (وَ الشَّمْسُ وَ ضَحَاهَا)، ئ‌ه‌م‌ر‌و‌ژ‌ه‌ ئ‌ه‌و‌ه‌ند‌ه‌م‌ ف‌ی‌ن‌ر‌ ک‌رد‌. ر‌و‌ژ‌ی‌ د‌و‌ای‌ ه‌اتم‌ه‌و‌ه‌ و‌ گ‌وت‌م‌ ب‌ل‌ن‌: (وَ الْقَمَرُ إِذَا تَلَيَا)، ئ‌ه‌ی‌ ر‌و‌ژ‌ه‌ش‌ ئ‌ه‌و‌ه‌ند‌ه‌ ف‌ی‌ن‌ر‌ بو‌و‌. ر‌و‌ژ‌ی‌ د‌و‌ای‌ ه‌اتم‌ه‌و‌ه‌ گ‌وت‌م‌ ب‌ل‌ن‌ (وَ لَنَهَارٍ إِذَا جَلَبَا)، ب‌ق‌ ب‌ه‌ی‌ان‌ی‌ ه‌اتم‌ه‌و‌ه‌ گ‌وت‌م‌ ب‌ل‌ن‌ (وَ اللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا)، ر‌و‌ژ‌ن‌یک‌ی‌ د‌ی‌ ه‌اتم‌ه‌و‌ه‌، گ‌وت‌م‌ ب‌ل‌ن‌ (وَ السَّيِّءُ وَ مَا بَنِيَا). ب‌ق‌ ب‌ه‌ی‌ان‌ی‌ ه‌اتم‌ه‌و‌ه‌، گ‌وت‌م‌ ب‌ل‌ن‌ (وَ الْأَرْضِ وَ مَا طَحَاهَا). گ‌وت‌ی‌ م‌ام‌و‌س‌تا‌ ب‌م‌ و‌ه‌س‌ه‌د‌ه‌ق‌ه‌ت‌ ب‌ه‌س‌ه‌، ن‌ام‌ه‌و‌ی‌ ف‌ی‌ن‌ری‌ ب‌م‌. گ‌وت‌م‌ ب‌ق‌؟ گ‌وت‌ی‌: ب‌ه‌خ‌وا‌ م‌ام‌و‌س‌تا‌ و‌اد‌ی‌اره‌ خ‌وا‌ش‌ ب‌ه‌ د‌ه‌س‌ت‌ گ‌ور‌گ‌ه‌و‌ه‌ ت‌و‌وش‌ بو‌وه‌، ئ‌ه‌و‌ه‌ ن‌یه‌ د‌ه‌ر‌ د‌ه‌ل‌ن‌ ه‌ا‌ له‌و‌ی‌، ه‌ا‌ له‌و‌ی‌، ب‌ه‌ خ‌وا‌ ئ‌ه‌ی‌ ه‌ات‌ و‌ ه‌ا‌وار‌ه‌ ب‌ه‌م‌ن‌ ن‌اک‌ری‌، ه‌ا‌ ئ‌ه‌و‌د‌ خ‌و‌ت‌ و‌ ز‌اری‌ گ‌ور‌گ‌ی‌ خ‌و‌ت‌ چ‌و‌ن‌ی‌ د‌ه‌ب‌ه‌س‌تی‌ ب‌ی‌ب‌ه‌س‌ته‌.

*****

ج‌ار‌ن‌یک‌ پ‌ن‌ش‌مه‌ر‌گ‌ه‌یه‌کی‌ ح‌ی‌ز‌ب‌ی‌ د‌ی‌م‌و‌ک‌رات‌ی‌ ک‌ورد‌س‌تان‌ی‌ ئ‌ی‌ران‌ له‌ خ‌و‌ش‌نا‌و‌ه‌تی‌ د‌ه‌چ‌ن‌ته‌ م‌ال‌ن‌یک‌. د‌و‌ای‌ س‌لا‌و‌ و‌ب‌ه‌خ‌ی‌ره‌ات‌ن‌، ژ‌نی‌ خ‌ا‌و‌ه‌ن‌ م‌ال‌ د‌ه‌ل‌ن‌: ک‌اک‌ی‌ پ‌ن‌ش‌مه‌ر‌گ‌ه‌ د‌ه‌ب‌ه‌رت‌ م‌رم‌، د‌ای‌ک‌ و‌با‌و‌کت‌ م‌ای‌نه‌؟ پ‌ن‌ش‌مه‌ر‌گ‌ه‌که‌ ب‌ه‌ پ‌ن‌یک‌ه‌ن‌ینه‌و‌ه‌ د‌ه‌ل‌ن‌ د‌ای‌ه‌ گ‌ی‌ان‌ ه‌ه‌ر‌ د‌ای‌ک‌م‌ م‌ای‌نه‌، ب‌ا‌و‌ک‌م‌ م‌ای‌ن‌ ن‌یه‌ ئ‌ه‌س‌پ‌ه‌.

*****

ق‌از‌ی‌ (ئ‌ی‌ی‌اس‌) ز‌و‌ر‌ ز‌یره‌ک‌ بو‌وه‌. د‌ه‌ل‌ت‌ن‌: ج‌ار‌ن‌یک‌ له‌ ج‌ی‌نگ‌ای‌ه‌ک‌ بو‌و‌، له‌ ن‌اک‌او‌ ر‌ود‌او‌ن‌یک‌ ر‌وو‌یدا‌. ئ‌ه‌وان‌ه‌ی‌ له‌و‌ی‌ ب‌و‌ون‌ ز‌و‌ر‌ ت‌رس‌ان‌. س‌ی‌ ئ‌اف‌ر‌د‌ت‌ له‌ ت‌ه‌ن‌ی‌ش‌ت‌ ی‌ه‌ک‌ د‌ان‌ی‌ش‌ت‌ب‌و‌ون‌، ق‌از‌ی‌ ن‌ه‌ی‌د‌ن‌اس‌ین‌. ق‌از‌ی‌ گ‌وت‌ی‌: ئ‌ه‌و‌ س‌ی‌ ئ‌اف‌ر‌د‌ته‌، ی‌ه‌ک‌ی‌ان‌ م‌ند‌الی‌ له‌ ز‌گ‌ د‌ای‌ه‌ و‌ ی‌ه‌ک‌ی‌ان‌ م‌ند‌الی‌ له‌ب‌ه‌ره‌ و‌ ی‌ه‌ک‌ی‌ان‌ ک‌چه‌. گ‌وت‌یان‌: ج‌ه‌ن‌اب‌ی‌ ق‌از‌ی‌، چ‌وو‌ز‌انی‌

که به مجزورهن؟ له وه لامدا گوتی: ناخر له کاتی ترسدا نینسان ددهست لهسه
خوشه ویستری شتی دادهنی. یه که میان دهستی لهسه سگی دانا، به ورا زانیم که
حامیله یه. دوهمیان دهستی لهسه مه مکی دانا، زانیم مندالی له بهره. سنییه میان
دهستی به بهر خویوه گرت زانیم کچه. که پرساریان لیکردن وا بوون.

*****

دهلین. جاریک جووله که یه که غیبه تی موسولمانان دهکا و دهلی: به راستی
موسولمان زور نه حمه قن. بروایان وایه که له بهه شتدا شت دمخون، به لام
داینانینه وه. قازی دهلی: بؤ نه تو نه وهی دهیخوی همووی داده نییه وه؟ دهلی نا
چونکه خوی گوره هیندیکی دهکاته قوتی لهش و گیان. قازی دهلی: که واته نه تو
نه حمه قی که نینکاری نه وه ده که ی که خوی گوره له بهه شتدا همووی بکا
به قووت.

*****

(بیشری حافی) که یه کینکه له نولیاکان، کورپی پیاویکی زور به دهسه لات بووه، له
ته مهنی لاییدا زور خوشی رابواردوه. دهلین: هوی تویه کردنی نه وه بووه، رۆژیک به
کۆلانی کدا دپروا، چاوی به پارچه کاغه زیک ده که وی، هه لیده گریته وه، ته ماشا دهکا،
ناوی خوی لی نووسراوه. پاکی دهکاته وه و دهیبا دهیخاته ناو کونه دیواریکه وه.
شهوی خهون ده بیینی و له خویدا پیی دهلین: نهی بیشر تو ناوی منت پاک کرده وه،
نه وا منیش ناوی تو م له دنیا و قیامه تدا پاک کرده وه. به یانی که له خه وه لدهستی
دهست له هموو شتیک هه لدهگری و تویه دهکا. هوی نه وهش که به بیشری حافی،
واته پیخواس ناسراوه نه وه یه. رۆژیک ده چینه لای پیلادرویک و داوی قه پتانیکی
لی دهکا، بؤ نه عله که ی. کابرا به توریه یه وه دهلی: نای چهندو داوا له خه لک هه یه؟
بیشر نه عله کانی فریده دا و سویند دمخوا که تا ماوه پیلای له پی نه کاته وه، تا
وهفاتی کرد هه ر پیخواس بوو. له فرمایشته به نرخه کانیدا دهلی: عقوبه تی
نینسانی زانا نه وه یه که له دنیا دا چاوی دلی کویر بی. رۆژیک فرمووی: با نه وانه ی
ناگاداری حه دیس و خاوهن حه دیسن زه کاتیان لی بدن، عه رزیان کرد قوربان؛
زه کات دان له حه دیساندا به چ ده بی؟ فرمووی زه کاتی حه دیسان نه وه یه که له هه
دووسه ت حه دیسان به پینجانیان عه مه ل بکه ی.

*****

(نه بو فره مخی نیسفه هانی) له کتیبی (الغانی) دا دهلی: (جه ریری) شاعیر باوکی
ناوی (عطیه) بووه. رۆژیک کابرایه ک به جه ریر دهلی: نیستا کن له هموو که س

شاعیرتره؟ جهریر دهستی کابرا دهگری و دهلئ: وهره با وهلامت بدهمهوه. دهیبا بق
 مالتی باوکی و بانگی دهکا بابه بابه، لهوکاته‌دا باوکی بزنیکی گرتبو دهمی به
 گوانیه‌وه نابوو دهیمژی. که گوئی له دهنگی کوره‌که‌ی بوو هاته‌دهری و شیریی له
 ریشی دهتکایه خواری. جهریر به کابرای گوت: نهو پیماوه دهناسی؟ گوئی: نا.
 جهریر گوئی: نهوه باوکمه. دهزانی نهو شیره چیه به ریشیه‌وه؟ گوئی: نازانم.
 جهریر گوئی: نهوه له‌ترسی نهوه‌ی که مه‌بادا دهنگی دوشینی گوانی بزنه‌که‌ بی و
 خه‌لک بزانی و بین داوای لئی بکن، چوو دهمی به گوانیه‌وه ناوه نه‌وه‌نده به‌خپله.
 گوئی: جا کاکه باشتترین شاعیر نه‌ویه که له باوکیکی ناوا بیی و شاعیرانت بق
 بوږ ب‌دا.

*****

دهلئین: چه‌جایی سه‌قه‌فی عاده‌تی وابوو، تووشی هر (کویر) یک بوایه
 پرسیاریکی لئی ده‌کرد. رۆژنیک تووشی کویرنیک بوو گوئی: مامۆستا له دوا نهو
 نایه‌ته‌ی سوږه‌ی (زومه‌ر) که ده‌فرمووی: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءُ اللَّيْلِ) چ نایه‌تی‌که؟
 کویره‌فه‌وری گوئی: خوا ده‌فرمووی: (قَلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ). دهلئین: چه‌جاج دهنگی نه‌کرد و لهو رۆژه به‌دواوه پرسپاری نه‌ده‌کرد.

*****

جاریک شیخ (حه‌سه‌نی به‌سری) به (فه‌ر‌قه‌دی) کویری یه‌عقوبی گوت: له‌به‌ر چیه
 دهلئین: برینج ناخوی؟ له وه‌لامدا گوئی: ناخر قوریان له‌وه ده‌ترسم که نه‌توانم
 شوکرانه‌ی له‌سه‌ر بکه‌م. شیخ حه‌سه‌ن فه‌رمووی: بق نه‌حمه‌ق ده‌توانی شوکرانه
 له‌سه‌ر نهو ناوه سارده خوشه‌ بکه‌ی که نه‌وه‌نده‌ی لئی ده‌خویه‌وه؟

*****

جاریک پیاویک دیته لای شیخ حه‌سه‌نی به‌سری و دهلئ: قوریان ته‌لاقم خواردوو
 که چه‌جایی سه‌قه‌فی جه‌هنده‌میه، ته‌لاقم که‌وتوو؟ شیخ له وه‌لامدا دهلئ: چه‌جاج
 کابرایه‌کی خه‌راپ و فاسق بوو، نازانم بلنیم چی، خواش غه‌فوور و په‌حیمه. کابرا
 ده‌چی بۆلای (ئیین و سیرین)، نه‌ویش هر وای وه‌لام دایه‌وه. له‌پاشان دئی بۆلای
 (عه‌مری) کویری (عابیدی) و عه‌رزی نه‌ویش ده‌کا، نهو دهلئ: کوږم، بچوو له‌گه‌
 ژنی خۆت رابویره و غه‌مت نه‌بین، نه‌گه‌ر خوای گه‌وره له چه‌جاج خوش بی، له
 ته‌لاقه‌که‌ی تۆش خوش ده‌بین نه‌گه‌ریش بیباته جه‌هنده‌می نه‌وه ته‌لاقه‌که‌ت ناکه‌وی.

*****

جاریک هارونه‌په‌شید ته‌لاق ده‌خوا و دهلئ: نه‌من ده‌چمه دوو (به‌هه‌شتان) و دوو

به هه شتم دهبن. له پاشان دهئیری به دواى زانای گه وړه (له یسی) کوږی سه عد و باسی ته لاقه که ی بۆ دهکا. له یس دهلئى: سویندم بۆ بخۆ که له خوا دهترسی. هارونه پرهشید سویندی بۆ دهخوا که زۆر له خوا دهترسى. له یس دهلئى: خواى گه وړه له سوږه تى (الرحمن) دا فه رموویه تى (وَلَيْنُ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ) یانى ئه وهى له خوا بترسى ئه وه دوو به هه شتى دهبن و به گویزه ی ئه و نایه ته ته لاقه ت نه که وتوه.

*****

(فه ضلی سه رخه سی) نه خوښ ده که وى. که چاک ده بیته وه خه لک ده چن بۆلای، ده ست دهکا به نامۆزگارى خه لکه که و دهلئى: کوږینه پیاو نابى قه ت پیاو ه تى و چاکه ی نه خوښى و دهر د و به لای له بىر وه چى، چونکه نه خوښى ده بیته ه وى پاپونه وه له گوناح و ه وى پادا شت دانه وه ی سه بر گرتن و له خه وى غه فله ت وه خه بهر هاتن و یاد کردنه وه ی نیعمه تى حالى له ش ساغى و داواى تۆبه کردن له گوناح و ه وى هه لنانى ئینسان بۆ خیر و سه ده قه.

*****

یه کیک له زانایان له ته فسیرى ئه و نایه ته ی سوږه ی (یوسف) دا که له زمانى چه زره تى (یه عقوب) ه وه ده فه رمووى: (انى لاجدریح یوسف) واته ئه من بۆنى یوسف ده که م ئه وه یه که (باى شه مال) له کاتى هاتنه وه ی قاسید بۆلای چه زره تى (یه عقوب) داواى له خواى گه وړه کرد که ئیجازه ی بدا له پيش گه یشتنه وه ی قاسیده که دا، بۆنى چه زره تى (یوسف) بینى بۆ چه زره تى (یه عقوب) و خوا ئیجازه ی دا و چه زره تى (یه عقوب) فه رمووى: ئه من بۆنى (یوسف) ده که م. ده فه رمووى: جا به ئه مری خوا له وکاته وه ئه وه ی مه حزون و غه مبار و دلته نگ بى و ئه وه ی له دۆست و ئه حباب دوور بى و (باى) شه مالى لى بدا به دهنى سووک ده بن و ئاره زویان ده کا.

*****

دوعاى خه راب له منداله کانتان مه که ن ، چونکه دوعاى دایک و باوک زوو گیرا ده بن. زانای به ناویانگ شى خى (زومه خشه رى) لاقى کى کۆل بووه. کاتى ده چینه به غدا و پرسى اری لى ده که ن، له وه لامدا ده لئى: ئه وه به دوعاى دایکم وام به سه ر هاتووه. به مندالى چوئله که پاسا ریه کم گرت و به نیکم ده لاقى خست. له ناکاوئیک له ده ستم به ربووه و دواى که وتم چوو ده کونیکه وه، به نه که م را کیشا قاچى کى به به نه که وه هات. دایکم چاوى لیبوو زۆرى پى ناخۆش بوو، دوعاى کرد و گوئى: یاخو رۆله قاچت ئاوا بپه رى. ده ستم کرد به خویندن و چووم بۆ (خواره زم)، له رینگادا قاچم سه رما بردى و دوعاى دایکم گیرابوو.

*****

دهلین: شیخ (مہعرفی کہرخی) بہ زوری بہ رُوژو دہیو. رُوژیک بہ لای پیاوینکی
ناو فرؤشدا دہروا، کابرا بانگ دہکا و دہلن: رِحمہتی خوا لو کہسہی ناو وخوا
و رِحمہت لہ ناو خورہوہ. شیخ مہعرف دہچن دہست دہکا بہ ناو خواردہوہ.
لہ پاشان عہرزی دہکن قوربان خو جہنابت بہ رُوژوو ہوی چون ناوت خواردہوہ؟
دہلن: بہلن، بہ لام لہ بہر دوعاکہی خواردمہوہ.

*****

رُوژیک خہلیفہی بہ غذا نہ بو جہ عفری مہنسور خہلکینکی زوری لہ لاپو،
(میشولہ) یہک ہر دہات بہ دہموچاویہوہ دہنیشٹ، دہری دہکرد و گورج
دہاتہوہ. زوری پی نارہت بوو. لہوکاتہدا زانای بہ ناویانگ شیخی ناسراو بہ
(موقاتیل) ہاتہ مہجلسہکہی. نہ بو جہ عفر گوتی: یا شیخ خوی گہورہ بُوچی
میشولہی دروست کردوہ، چ سوڈیکی ہہیہ؟ شیخ ناگای لہ میشولہکہ نہ بوو کہ
بہ مہنسورہوہ دہنیشٹہوہ گوتی قوربان خوا ہیچ شتیکی بنی حکمہت دروست
نہ کردوہ، میشولہی بُو نہزیہت دان و زہزیل کردنی زالمان دروست کردوہ.
مہنسور دہنگی نہ کرد.

*****

یہکینک لہ زانایان دہلن، نہ من پیمخوشہ کہ ہہمیشہ لہ ناو کؤمہ لیکدا ہم کہ لہ
من زانتر بن، نہک لہ ناو کؤمہ لیکدا کہ نہ من لہ وان زانتر ہم. چونکہ نہ گہر لہ
مہجلیسی زانایاندا ہم شتیان لن فیر دہبم، بہ لام کہ من لہ وان زانتر ہم ہیچ
فیرناہم.

*****

یہکینک لہ پیاوہ سہیرہ قسہ خوشہکان (ابن والقہ طانی) بہ غدایی بووہ. رُوژیک
لہکاتی گہرمای مانگی رِہمہ زاندا دہچیتہ مہجلیسی و وزیر لہ غذا. لہوکاتہشدا
(نقیب الاشراف) ی بہ غذا لہوئی دہبی. دہلین: نہقیب زور بہ خیل و نان نہخور بووہ.
و وزیر لہ (ابن القطان) دہپرسی لہ کوئی ہووی؟ لہ وہ لامدا دہلن: قوربان لہ
مہطبہخی مالی جہنابی نہقیب و الاشراف ہووم. وزیر دہلن: جا بہو گہرمای
رِہمہزانہ چت دہکرد لہویدا؟ ابن القطان دہلن: قوربان، خوم فینک دہکردہوہ. وزیر
حالی دہبی و زور پیدہکہنی، بہ لام نہقیب زور خہجالہت دہبی، چونکہ قسہکہی ابن
القطان نہوہ دہگہینہنی کہ لہ مہطبہخی مالی نہقیب دا قہت چنیشٹ لن ناندری و
ہہمیشہ سارد و سِرہ.

*****

(ابن القطان) رۆژنیک له گه‌ل ژنه‌که‌ی خه‌ریکی نان خواردن ده‌بی و پوو ده‌کاته ژنه‌که‌ی و ده‌لئ: سه‌رت پووت که. ژنه‌که‌ی سه‌ری پووت ده‌کا و ابن القطان ده‌ست ده‌کا به‌ خویندنی سو‌ره‌ی (قل هو‌الله‌احد)، ژنه‌که‌ی زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بی، ده‌لئ: ئه‌وه چیه؟ له وه‌لامدا ده‌لئ: ئاخ‌ر ئاف‌ره‌ت که ژن سه‌ری پوت کرد (مه‌لائیکه) له‌و جینگایه ده‌رۆن و شه‌یاتین ده‌میننه‌وه، جا ئه‌گه‌ر سو‌ره‌ی (قل هو‌الله) بخوینی ئه‌وانیش ده‌رۆن، چونکه من پیم‌خۆش نیه له‌ خو‌مان به‌ولاوه که‌س حازری سه‌ر سه‌ره‌ی ئیمه بی.

*****

ئیس‌تا کۆمه‌لنیک په‌یدا بوون ده‌لئین: (ته‌سییح) به‌ ده‌سته‌وه گرتن نه‌ک هه‌ر فایده‌ی نیه، به‌لکو زه‌ره‌یشی زۆره، چونکه ئاگایان له‌ فه‌رمایشتی یه‌ک‌یک له‌ پیاو‌چاکان نیه، که له‌کاتی پیریدا ته‌سبیحی دانه‌ده‌نا و هه‌ر به‌ ده‌سته‌یه‌وه بوو. عه‌رزیا‌ن کرد قوربان، خۆ جه‌نابت تازه مو‌حتاجی ته‌سییح نی، بق هه‌ر به‌ده‌سته‌یه‌وه؟ له وه‌لامدا فه‌رمووی: پیاو نابێ بێوه‌فا بی. سه‌ره‌تای خوا ناسینم به‌هۆی ته‌سبیحاته‌وه بوو، جا چۆن ئیس‌تا له‌ خۆمی دوور وه‌خه‌م؟

*****

یه‌ک‌یک له‌ زانایان ده‌لئ: له ولاتی شامی دوو (قه‌بر)م دین و زۆرم به‌لاوه سه‌یر بوون. له‌سه‌ر کێلی یه‌کیان نووسرا بوو، تکایه به‌بوونی مالی دنیا و ده‌سه‌لات مه‌نازه. ئه‌وه (گۆپی) که‌سینکه که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر (با)دا هه‌بووه، ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی بکردایه (با)ی به‌ر هه‌لدا ده‌کرد و ئه‌گه‌ر مه‌یلی لێ نه‌بوایه (با)ی راده‌گرت له‌سه‌ر کێلی گۆره‌که‌ی به‌رانبه‌ریشی نووسرابوو، باوه‌ری پێ مه‌که‌ن درۆ ده‌کا، لاتان وا نه‌بی که ئه‌وه کو‌پی چه‌زه‌تی (سلیمان) بووه، به‌لکو کو‌پی پیاوینکی ئاسنگه‌ر بووه و (با)ی له هه‌مبانه‌ی کوره ده‌مه‌دا کۆ کردۆته‌وه و ده‌ماندویه‌تی و ئه‌گه‌ر ماندوش بووه (با)یه‌که‌ی راگرتووه. جا زاناکه ده‌لئ: تا ئه‌وکاته قه‌ت نه‌مزانی بوو که دوو (گۆپ) درۆ یه‌کتر بن و یه‌کیان ئه‌وی دی به‌درۆ وه‌خا.

*****

ده‌لئین: یه‌که‌م شه‌وی مانگی رهمه‌زانی سائیک زۆریان له مانگ روانی نه‌یاندی. کابرایه‌ک مانگی دی و به‌خه‌لکی نیشانداندا و ده‌ستیان کرد به‌ رۆژو گرتن. ئی‌وارهی رۆژی بیست و نۆی مانگ پیاوینکی قسه‌خۆش هه‌ستا چوو له‌ ده‌رگای مالی کابرای دا و گوتی: هه‌سته وه‌ره ده‌ری و له‌و به‌زمه‌ی که ئه‌وه بیست و نۆ رۆژه تووشت

کردوین بزگارمان بکه و مانگمان بق وهبینه.

*****

نایا دهزانن پیغهمبهری ئیمه چه زرهتی محممه دروودی خوای لهسه ربی له
رؤزی دوو شه ممه له دایک بووه و له رؤزی دوو شه ممه دا بۆته پیغهمبهر و له دوو
شه ممه دا کؤچی کردووه بۆ مه دینه و له دوو شه ممه دا وهفاتی فهرمووه؟ جا هر
له بهر نه وهیه که به (بیلالی) فهرموو: (لایغادر نکه صیام یوم الاثنین فانی ولدت فی
الاثنین، و اوجی الی یوم الاثنین، وها جرت یوم الاثنین). نهی بیلال رؤزی دوو
شه ممه مه فته و تینه هر به رؤزو به، چونکه نه من له دوو شه ممه دا له دایک بووم و له
دوو شه ممه دا وهحیم بق هات و له دوو شه ممه دا کؤچم کرد و له دوو شه ممه شدا
وهفاتی فهرمووه.

*****

وا دیاره هر له زهمانی کۆنه وه دسه لاتداران به ئاره زووی خویمان کاربه دهستیان
داناون و پیاوی عاقل و زانایان هه لئه بزار دوون. ده لئین: وه زیریک به کاتبه که ی ده لئین:
ناو و نازناوی ئه میر له سه ر (له وحه) یه که به جوانی بنوسه، تا له سه ر نه و بورجه
تازه ی هه لاو هسین. کاتبه که ده نووسی (أمری عماره هذا البرج أبو فلان) و ده ببا بق
وه زیر، وه زیر که ته ماشای ده کا توپه ده بی و ده لئین: بقچی (نه بی) ت به او نویسه و
به یات نه نویسه؟ ده بوو بنوسی (ابی فلان)، کاتبه که ده لئین: ئاخر جه نابی وه زیر له و
مه قامه دا ده بی به او بنوسری چونکه ده بیته فاعیل، وه زیر نه وهنده ی دیکه توپه
ده بی و ده لئین: ناپیاو تو که ی چاوت لئ بووه که نه میر له و جینگایه قور و به ردی
له سه ر سه ری دانئ و کار بکا؟ ده لئین نه گهر له بهر خزمه تی زورت نه بوایه ده مزانی
چیت لئ ده که م.

*****

ده لئین: (روحاک) ی کوپی سوفیان زور گرویی و ناشیرین بوو، کاتی هاته خزمه ت
(چه زره ت) و موسولمان بوو، رووی کرده پیغهمبهر و گوئی: قوربان نه من دوو ژنم
هه ن زور له و ژنه ی تو جوانترن، نه وه له پیش نه وهیدا که نایه تی حیجاب نازل بی.
گوئی: یه کیان ت بق ته لاق نه دم ماره ی که ی؟ چه زره تی (عایشه) ش دانیشتبو.
چه زره تی عایشه خوی بق رانه گیرا و گوئی: ژنه که ت له خوت جوانتره؟ روحاک
گوئی: نا نه من له و جوانترم. پیغهمبهر به پرسیاره که ی چه زره تی عایشه پیکه نی،
چونکه کابرا زور ناشیرین بوو.

*****

جاریک عەرپېښک له گهل ژنه که ی شیریان له و شتره که یان دوشی و دانیشتن
دوستیان کرد به نان و شیر خواردن. ژنه که ی گوتی: نهری پیاوکه ژیانی نیمه
خوشترد یان هی (مهروانیه کان)؟ میزده که ی گوتی: نافرته نهوان خواردنی باشتر
دهخون، به لام نیمه بهرگ و لیبا سمان له هی نهوان کونتره و نهوان به رور خوشتری
را ده بیزن، به لام نیمه به شهو لهوان باشتر دمتوانین وده درکه وین.

*****

(سهلمانی فارسی) و (حوزه یفه ی یه مانی) روریک پیکه وه له (مه داین) له ناو
(طاقی کیسرا) دانیشتبون و باسی عه جایباتی رورگاریان ده کرد. لهوکاته دا
عه رپېښک چاند بزن و مه ری له وده وروپه ره ده له وه راندن و نیواران ده طاقی
کیسرای ده کردن. له ناو طاقی کیسرا شدا به ردیکی مه رمه ری پان هه بوو،
زورجاران له کاتی خویدا کیسرا له سهری داده نیشته. له به رچاوی سهلمانی فارسی و
حوزه یفه ی یه مانی بزن و مه ری کابرا هاتن چوونه سهر به رده که. سهلمانی فارسی
گوتی: نهوه په کیکه له عه جایباتی رورگار که له جیکای کیسرا بزن و مه ر بمولن.

*****

عه رپېښک دوعای ده کرد و ده یگوت: نهی خوی گه وره تو نه مروت پیکردوین که له و
که سانه خوش بین که زولمیان لیکردوین. نهوه لیمان خوش بووین به قسه ی تو.
نیمه ش زولممان له نه فسی خومان کردووه، ده توش به که په می خوت لیمان خوش
به.

*****

قه دیمیان گوتیانه: خه یال پلایوش زده دی بق پیاوی فه قیر هه یه. ده لین: پیاونکی
فه قیر (کوله که) رونیکی پری هه لوده سی بوو. گوجاشیکی به ده سته وه بوو، ده بیزان
راچوو بوو. له دلی خنیدا ده یگوت: نه م رونه دفروشم به (ده) تمن و سنی چوار
سهر بزی پی ده کرم و زاو وزی ده کن و له پاشان بزنه کان دفروشم و جوته
گایه ک و زه و ییه ک و هیندیک توو ده کرم و ده ست ده کم به فلاحه تی. نه گه ر
ژنه که شم کوری بوو ناوی دهنیم فلان. که گه وره شو له قسه م ده رچوو به و
گوجانه ناوا له سهری راده کیشم: گوجانه که ی راست کرده وه، له کوله که رون که وت
و به سهر و چاویدا رزا و هاته وه سهر هه واری خالی.

*****

خالیدی کوری سهفوان و فه رزه دمی شاعیر قسه ی خوشیان به یه کتر ده گوت.
روریک خالید به فه رزه دمی گوت تو نه وهنده جوان نی که ده رحه قته بگوتری

لَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرُ نَهَوْا قَطْعَنَ أَيَّدِيهِنَّ). واته کاتی چاویان پینکه وتی نهوند دیان بی جوان بی، ناگایان له خزیان نه مینی، ودک ژنه کانی میسر که چاویان به حه زردتی (یوسف) که وت، له باتی نارنج له تکردن ددستی خزیان بری و ناگایان له خزیان نه ما. فهره زده قیش له وه لامدا گوتی: خن و نه بی نه توش وهک نه و که سه بی که که کان چاویان پینکه وت و به بابیان گوت: (يَا بَنَاتِ اسْتَأْجِرُنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوَى الْأَمِينُ). نهی باوکه نه و پیاوه راگره، چونکه زور نه مین و به توانایه، وهک که کانی حه زردتی (شوعه یب) به حه زردتی (موسا) بیان گوت.

*****

دهلین: دوو که س پینکه وه دانیشتبون قسه بیان ده کرد، یه کیان به وی دی گوت: نه وه کنی (به حر) ی ه لکه ندووه؟ نه وی دیان له وه لامدا گوتی: به خوا که ری، نازانی که خوا ه لیکه ندووه؟ کابرا گوتی: دهی باشه، نهی گله که بی بردوته کوئی؟ له وه لامدا گوتی: کوره چوزانم خو نه من به دیاریه وه نه بووم.

*****

جاریک له مه جلیسی (بوزورجومیهر) دا باسی زانایان بیان ده کرد. یه کیکی پرسیری لیکرد و گوتی: قوربان عالم گه ورتترن یان دهوله مه ند؟ بوزورجومیهر له وه لامدا گوتی: عالم. کابرا گوتی. باشه، نهی بچی عالم به زوری ده چنه لای دهوله مه ندان و دهوله مه ند که متر ده چنه لای عالمان؟ له وه لامدا بوزورجومیهر گوتی: نه وه له بهر نه وه یه که عالم قه دری دهوله مه ندی ده زانی، به لام دهوله مه ند قه دری عیلم نازانی. یه کیکی دی پرسیری لیکرد و گوتی: نهی قوربان جه نابت به هژی چیه وه به وی پله و پایه گه یستی؟ له وه لامدا گوتی: (بَبِكُورٍ كَبُكُورِ الْفُرَابِ، وَ حِرْصِ كَحِرْصِ الْخَنْزِيرِ، وَ صَبْرِ كَصَبْرِ الْحِمَارِ) به هژی هه ستانی زوی به یان بیان وهک هی قه له ره شه و حیرسی وهک حیرسی به راز و سه بری وهک سه بری گویدریژ.

*****

دهلین: موسولمانیک به بی دینیکی گوت: نه ری نه وه تاکه هی موسولمان نابی؟ کابرا گوتی: تا خوا حه ز دهکا موسولمانه که گوتی: خوا حه ز دهکا موسولمان بی به لام شه یان لیت ناگه ری. کابرا گوتی: جا نه من له گه له به هیزه که یانم.

*****

یه کیکی له مه لایه کی پرسی، نایا هیچ ده لیل و به لکه له سه ر (حدوسی) عالم هه یه واته که دنیا نه بووه و په یدا کراوه. مه لاکه گوتی: به لن، نه وه هه مو گوران و چه ره که و سکونه به لکه و ده لیلن له سه ر حدوسی عالم. کابرا گوتی: جاخو ما موسه

هه رهکه و سکونیش هه بهشینکه له عالهم. ئهوه وهک ئهوه دهچن که بلیتی بهلگه لهسهه حدوسی عالهم حدوسی عالهمه. مهلاکه گوتی: جا پرسیارهکهی توش هه بهشینکه له عالهم، هه رکاتی تو پرسیارنکت لیکردم که بهشینکه نهبی له عالهم، منیش وهلامیکت دودهمهوه که بهشینکه نهبی له عالهم.

*****

دهلین: جارنک له زانایهکیان پرسی و گوتیان ئهری قوریان ئهوه بق (عهصا)ت بهدهستهوهیه؟ خو له سایهی خواوه نه پیر بووی و نه نهخوشی. له وهلامدا گوتی: بق ئهوهی کهوا بزانه سهفهیریم و مردنم لهبیر نهچینهوه.

*****

له کتیبی (عیون الاخبار)دا دهلی: (عبداللّه)ی کوری (ههفص) له زهکهریای کوری نافیع و ئهویش له باوکیهوه ریوایهت دهکا و دهلی: هه زهتهی عومهه فرموویهتی: (إِخْضَبُوا يَا لَسَوَا دِقَانُهُ أَنْسُ لِلنِّسَاءِ وَ هَيْبَةُ اللَّعْدُوِّ)، مووهکانتان رهش وهکهن، چونکه ژنهکانتان پیتیان خوشه و دوژمن پیتی ناخوش که وهک گهجانانتان دهبینی.

*****

کورنیک ههز له کچنک دهکا و دهنیری بق خوازینی. له کورهکه دهپرسن کارت چیه و چ کاسبیهک دهکهی؟ له وهلامدا دهلی: هه یوان فروشم، کچهکهی ددهنی و مارهی دهکا. کاتی دهپرسن، کابرا پشيله فروشه. دهچنه لای قازی شکایهتی لی دهکهن و دهلین: جهنابی قازی ئهوه کوره گوتی هه یوان فروشم، بویه کچهکهمان داوهتی، کهچی پشيله فروشه. کورهکه دهلی: جا جهنابی قازی خهتای خویمان بوو، بوچی نهیانپرسی چ هه یواننیک دهفروشی؟ قازی گوتی: راست دهکا، پشيلهش هه هه یوانه و تازه ژن، ژنی خویهتی.

*****

دهلین: جارنک (عهقیل)ی برای هه زهتهی (عهلی) له هه زهتهی عهلی زویر دهبی و دهچی بق شامی بق لای (موعاویه). روژنک موعاویه دهلی: خه لکینه ئهوه دهرحه بق به کهسینک که بق برای خوی باش نهبی دهلین چی؟ فهوری عهقیل دهلی: خه لکینه براکه م بوخوی چاک بوو، به لام بۆمن چاک نهبوو، به لام موعاویه بوخوی خهراپه و بق خه لک چاکه. موعاویه پیتی ناخوش دهبی و دهلی: خه لکینه ئهوه برازی ئهبو لهه به. فهوری عهقیل دهلی خه لکینه پوری موعاویه (حمالة الحطب) بوو، ژنی ئهبو لهه بی مام بوو، موعاویه بیدهنگ دهبی.

*****

له بابەت دۆستایەتیەوه دەلێن: حەزرەتی (داوود) بە حەزرەتی (سلیمان) ی کۆری دەلێن: وریا بە، قەت دۆستی قەدیمی بە دۆستی تازە نەگۆریەوه. هەرودها دەلێن: وریا بە یەك دوژمنیش بەكەم مەزانە و بە هەزار برادەریش مەلێن زۆرن. هەرودك لەو باریەوه شاعیریكیش گوتویەتی:

لَعَمْرُكَ مَا مَالُ الْفَتَى بِذُ خَيْرَةٍ وَ لَكِنَّ إِخْوَانَ السِّقَاتِ الذُّخَائِرُ

واتە بەگیانی تۆ، ئەو مالهێ كۆی دەكەیهوه نابێتە زەخیرە و فریات ناكەوی، بەلام دۆست و برادەری چاك فریات دەكەون و دەبنە زەخپیره. هەرودك پێشینیان گوتویانە: (الرَّجُلُ بِإِخْوَانِهِ كَأَلِيمِينَ بِإِلَا شَعَالٍ). یانی پیاوی بێ دۆست و برادەر وەك دەستی راستی بێ دەستی چەپ وایە. جا هەر لەبەر ئەودیه كە شیخ (ئەیبوبی سەختیانی) خۆی لێ پازی بێ فەرموویەتی: كە خەبەری وەفاتی برادەریك دەزان وەك ئەودیه كە ئەندامینك نەمێنی.

بەلام (مەئسوم) گوتویەتی: ئەوانە ی دەبنە برادەرت سێ جۆرن و سێ دەستەن دەستە و تاقمی یەكەمیان وەك خواردن وان هەمیشە پێویستن. دەستە و تاقمی دووهم وەك دەرمان وان، كاتی پێویستی، پێویستن. دەستە ی سێهەمیان وەك دەرمان بەلام وان، یاخوا كەس نە ی بێ.

*****

دەلێن: له (بوزور جومئیه) یان پرسى گوتیان: برات خۆشتر دەوێ یان برادەر دۆست؟ له وهلامدا گوتی: برات كە دۆست نەبێ خۆشم ناوێ. كاتی خۆشم دەوێ: كە دۆست بێ.

*****

برادەری و دۆستایەتی ئەوەندە پیرۆزە (حەزرەت) فەرموویەتی: ئەگەر دۆست برادەریك خۆش ویست ناكاداری بكە كە خۆشت دەوێ. له فەرمایشنیكى دیکە فەرموویەتی: برادەری لهگەل سێ كەسدا مەگرن. یەكەم لهگەل ئینسانی بێدین د چونكە كردهوه خەراپەكانی خۆی لەپیش چاوت شیربێن دەكا و ئارەزووی ئەوە بچیه سەر خوو رەوشتی وی و هاتوچۆی دەبێتە عەیب و عار و نەنگ بۆ تۆ. دوو ئینسانی ئەحمەقه، چونكە لەباتی ئەوەی سوودت پێ بگەینی، تووشی زەرەدت دە و تا لێی دوور بێ باشتەرە. سێهەم ئینسانی درۆزە. درۆزن ژیان و رابواردنی لهگەل خۆش نیه و لای خەلك باسی تۆ دەكا و لای تۆش باسی خەلك دەكا. ئەوەندە ئیعتیار دەبێ راستیش بێ باوەری پێ ناكەن.

*****

دهلین. کابرایه کی (قهنبور) واته پشت کۆم دهچالایک دهکه وی و پشتی راست دهبیته وه. کاتی خه لک دهچن بۆلای بۆ نهحوالپرسی و دهلین: زۆر پنی خوشحالتین که پشتت راست بۆته وه و بزگارت بووه. له وهلامدا دهلین: بابا بزگار بوونی چی، نه وهی خوا غهزه بی لینگرت قهت رزگاری نابین. نه وهی به سه رم هاتووه زۆر له پشت ده ربه رینه که م خهراپتره. پشتم راست بۆته وه و گونم ده ربه ریه وه.

*****

یه کینک له زانایان دهلین: نه گه ر حهزت له کچیک کرد و ویستت بیخوازی، دیاری بۆ دایکی به ره نه و بۆت ساز دهکات.

*****

زانایه کی دی دهلین: عهتا و بهخشین به لای گه نجانته وه ئاسانتره تا به لای پیرانه وه، به دهلیلی نه وهی که حهزه رتهی (یوسف) فه رمووی: (لَا تَسْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ). واته نه مرۆ لۆمه تان له سه ر نیه، خوا لیتان خوش ده بین، به لام حهزه رتهی (یه عقوب) فه رمووی: (سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). واته لیره به دواوه داوای لێ خوشبوون و بۆ ده که م له خوای خۆم که به راستی خوا غه فوور و ره حیمه.

*****

دهلین: نانه وایه ک رۆژی نانینکی بۆ نه بو که عیبی حیکایه تخوان دهنارد، وه ری دهگرت و دهیگوت: نهی نان: له عهت له تو و له و که سه ی که بۆی نار دووم و له منیش که تا له تۆم چاکتر دهست که ویی دهستت لێ هه لگرم.

*****

قه دیمیان گوتویانه: پینج شت به فیه رۆ دهچن. یه که م چرا و گلۆپیک که به رۆژی رپوناک بایستین. دووم بارانیک که به سه ر زهوی شۆره کاتدا بیاری، سینیهم ئافه رتهی جوان که به پیاوی نیره مووک رازی ببی. چاره رم خواردنی چاک بدری به پیاوی مه ست پینجه م چاکه له گه ل نه و که سه بکری که سپله و پینه زان بین.

*****

دهلین: له کتیبیکه هیندیدا نو سه راوه شه ش شت دهوامیان نابین. یه که م سینه بری هور. دووم دۆستایه تی پیاوی شه رخواز. سینیهم عیشق و خۆشه ویستی ئافه رته، چواره م سه ره وهت و سامانی زۆر. پینجه م زۆلمی زالم. شه شه م سوپاس کردنی ئینسانی درۆزن.

*****

له کابرایه کیان پرسی ئه رنی راسته دهلین. فلان کهس زور سه قیل و به خیله؟ له وه لامدا گوتی: ئه رنی دله ئه و دنده راسته که ئه گه خانوونکی گه وردی به قه ددر مابه بینی به غذا و کووفه ی هه بن و پرله ددرزی بن و عه ر دهرزییه ی هه ودا ساغینکی پنه و بن و هه زه رته ی (به عقوب) جوهرائیل و میکائیل له گه ل خنیدا به ری و داوای دهرزییه کی لنی بکا و بلنی کراسه که ی هه زه رته ی (یوسف) ی پنی ددرومه وه ئیستا نایداتی.

*****

حه حاجی سه قه فی به دوکتوره که ی ده لنی: ده ستوریکم بق دانی تا رهفتاری پنبکه م و نه خفش نه که وم. دوکتوره که ی ده لنی کچ و ئافزده تی گه نچ نه بنی مه ی هینه، گزشتی ناسک نه بنی قهت مه یخو، ئه ویش تا چاک نه که لنی، تا زور موحتاج نه بی دهرمان مه خو، میوه ی گه یوی نه بنی مه یخو، ئه وه ی ده یخو زور چاکی بجوو، تا تاره زووت نه بنی شت مه خو، ئا و له سه ر خواردن وه خو، به لام دوا ی ئاوه که هه یج مه خو، قهت میز و گو رامه گره، که به پرژ خواردنت خوارد له سه ری بنو، به لام که شه و خواردت پیاسه ی له سه ر بکه تا له شت ساغ بنی.

*****

جاریک به (جالینوس) ده لنین: هوی چیه جه نابت خواردن زور که م ده خوا؟ له وه لامدا ده لنی: ئاخر من خواردن بقیه ده خرم تا بزیم، به لام خه لک بق نه ودی ده زی تا خواردن بخوا.

*****

زانایان گوتویه نه دهرمان بق به دهن و دک (سابوون) بق به رگ و لیباس وایه، واته چو ن سابوون به رگ و لیباس له چلک و پیسی پاک ده کاته وه، به لام لیباسه که کون ده کا و ده پرزینی، دهرمانیش به دهنی نینسان پاک ده کاته وه، به لام و دک خوی لنی نایته وه.

*****

ده لنین: پیاونکی بنی ریش له شیتیکی ریشدریژ دهرسی، ئه ی ریشه دریژه چیه؟ شیته که له سه ره خو له وه لامدا ئه ی نایته ده خوینیه وه و ده لنی: (وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِأَذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَسُ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا) یانی زوی چاک به نه مری خوا شیناوردی زور و چاکی لنی شین دهنی، به لام زهوی پیس و خه راپ به که می نه بنی هه یج شین ناکا.

*****

دهلین: له زهمانی زودا پیاوونکی باش ژنیکې زور ناشیرین و پروو گرژې هه‌بوو. رۆژیک پیاوه‌که ده‌پیتته‌وه مال و له رینگادا پیاوونک دیتته سه‌ر رینگای و ده‌لن: نه‌من له لایه‌ن خواوه فرستاده‌م که خواستی دوعات لڼ قبول ده‌کا. جا به نارده‌زوی خفت بۆ دنیایان ده‌که‌ی یان بۆ قیامه‌ت. کابرا نه‌وه ده‌لن و ون ده‌بن. پیاوچاکه‌که به په‌شوکاوی دیتته‌وه مالن. ژنه‌که‌ی ده‌لن: نه‌ری پیاوه‌که نه‌مرو بۆ رهنگت ناوا گزراوه و بۆچی وا تیکچووی؟ میرده‌که‌ی روداوه‌که‌ی بۆ ده‌گتیرپته‌وه. ژنه‌که‌ی ده‌لن: خۆ پیاوه‌که نه‌من خیزانی تۆم و نه‌وه چه‌ند سه‌اله پیکه‌وه ده‌ژین و چه‌ند مندالم له‌تۆ بون، به‌خوا ده‌بن دوعایه‌کیان بده‌ی به‌من. میرده‌که‌ی ده‌ردی زور له دلدا بوو، جوابی نه‌دایه‌وه. ژنه‌که‌که‌ی هینا و ده‌ستیان کرد به‌گریان و قژ پښه‌وه و هاوارکردن و گوتیان: بابه‌ نه‌گه‌ر دوعایه‌کیان نه‌ده‌ی به‌ دایکمان خۆمان ده‌سو‌تینن، نه‌وه چه‌ند سه‌اله خزمه‌تمان ده‌کا، چۆن دوعایه‌کی پښه‌وا نابینی؟ باوکه‌که‌ی یان ناچار کرد دوعایه‌کی دایه. ژنه‌که‌ پرووی کرده ئاسمان و گوتی: نه‌ی خوای گه‌وره زور جوانم بکه‌وه. فه‌وری وه‌ک کچی چواره‌ سه‌ال گه‌نج بۆوه و وه‌ک ئافرده‌ته‌که‌ی جارن نه‌ده‌چوو.

ئافرده‌ت له خۆی بایی بوو، نه‌ک هه‌رجوابی میرده‌که‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، خه‌یانه‌تیشی پښه‌کرد. رۆژیک میرده‌که‌ی نه‌وه‌نده‌ توره‌ بوو دوعای لڼکرد و گوتی: نه‌ی خوای گه‌وره دوعایه‌کم دا به‌ ژنه‌که‌م ناوای به‌سه‌ر هاتووه. دوعای دووه‌م نه‌وه‌یه، خوایه‌ بیکه‌ی به‌(به‌راز). ده‌لن: به‌ نه‌سری خوا بوو به‌ به‌راز. دوباره‌ که‌ه‌کان ده‌ستیان کرده‌وه به‌گریان و له‌به‌ر باوکیان پارانه‌وه تا به‌زه‌یی پښه‌هاته‌وه و گوتی: نه‌ی خوای گه‌وره وه‌ک نه‌ودل جاری لڼ بکه‌وه. ژنه‌که‌ وه‌ک نه‌ودل جار ناشیرین بۆوه و نه‌و پیاوچاکه‌ به‌هه‌ی ژنه‌ خه‌رايه‌که‌یه‌وه هه‌ر سه‌ن دوعای له‌کیس چوون.

*****

ده‌لین (نه‌رده‌شیری بابه‌کان)ی ساسانی به‌ له‌شکرینکی زۆره‌وه هاته‌ سه‌ر قه‌لاتی شاری (حضر) که له‌ به‌ینی دیجله‌ و فورات دایه‌ له‌ به‌رامبه‌ر شاری (تکریت) بووه. زور هه‌ول دده‌ا قه‌لاته‌که‌ی بۆ ناگیرئ. تا رۆژیک کچی پاشای (حضر) دیتته‌ سه‌ر وارشی قه‌لاته‌که‌ و چاوی به‌ نه‌رده‌شیر ده‌که‌وی و عاشقی ده‌بن. ده‌چی نامه‌یه‌ک ده‌نوسی و له‌ تیرینکی ده‌به‌ستی و دئ بۆلای نه‌رده‌شیری هه‌لده‌دا، که ده‌یخویننه‌وه نوسراوه‌ نه‌گه‌ر وه‌عه‌دم پښه‌ده‌ی ماره‌م که‌ی، رینگایه‌کت نیشان دده‌م که به‌ئاسانی بتوانی قه‌لاته‌که‌ بگری. نه‌رده‌شیر فه‌وری بۆی ده‌نوسی که نه‌وه به‌لینم دا و بۆی

هه لده داته وه بۆ سه ر قه لاته كه . كچه كه رینگای بۆ دیاری كردن و چوون (حضر) یان گرت و باوکی كچه و زوربه ی پیاوه كانیان كوشت و ئه رده شیر كچه كه ی ماره كرد . تا شه وێك كچه كه هه ر ئه ملا و ئه ولای ده كرد و خوی لئ نه ده كه وت گوتیا ن : ئه وه بۆ نانووی ؟ له وه لامدا گوتی : شتیك له ناو جینگا كه مدایه ژیا نی لئ تال كردووم . كه ته ماشایان كرد له بن سه رچه فه كه یدا په لكه گه لایه كی (ناسی) تئیدا بوو . ئه رده شیر گوتی : ئه وه بابت چۆنی گه وهره كردووی و چیت خواردووه ؟ له وه لامدا گوتی : ههنگوین و شه كری داومئ . ئه رده شیر گوتی : مادام وه فات بۆ باوكت نه بوو ، وه فات بۆ منیش نابئ ، ئه مری كرد ده كلکی وه لاغیكیان خست و رایانكیشا تا له ت له ت بوو .

*****

(ئه سمه عی) ده لئ : پیاوێك هات بۆ لای (ئه بو حازم) و گوتی : قوربان شه ی تان له كو لم نابیتته وه وه سو سه م هدا و ده لئ : ژنه كه ت ته لاق داوه ، لیت حه رامه . ئه بو حازم گوتی : دیاره ته لاق ت داوه وا نیه ؟ كایرا گوتی : (سو یحانه الله) به شه ی تان باوه ر ده كه ی و ئه من به درق ده خه یته وه ؟

*****

(ئه بو موسلیمی نه خه عی) ده لئ : كه سه ری (مه صعب) ی كورپی زوبه یریا ن بری و هینایان له دارولخه لافه تی (كووفه) له بهر ده می (عبدالملیکی) كورپی مه روائیا ن دانا زۆر نا په حه ت بووم . عه بدوله لیک گوتی : ئه وه بۆ وا نا په حه تی ؟ له وه لادا گوتم : بیهر له قه زا و قه دره ده كه مه وه ، چونكه ئه من ئه وه تا ئیستا به دو چاوانه م دیم كه سه ری حه زه متی (حوسین) یان به براوی هینایه ئیزه و له بهر ده می عوبه یدی اللهی كورپی زیادیان دانا . ئه وا ئیستا ش ده بینم سه ری مه سه عبه ی كورپی زوبه یر به براوی هه ر له و جینگایه له بهر ده می عه بدوله لیک دانرا . عه بدوله لیک زۆر نا په حه ت بوو ده ستوری دا جینگا كه یان رو خاند .

*****

ده لئ : كاتئ (عومه ر) ی كورپی عه بدوله زیز بوو به خه لیفه ، په كێك له دۆسته نزیکه كانی چوو بۆ لای . عومه ری كورپی عه بدوله زیز گوتی : پیت خۆشبوو بووم به خه لیفه یان پیت ناخۆشبوو ؟ دۆسته كه ی له وه لامدا گوتی : له بهر خه لك پیم خۆشبوو ، چونكه دزانم بۆ خه لك زۆر باش ده بی ، به لام بۆ خۆتم پيخۆش نه بوو ، خه لافه ت بارێکی زۆر گرانه . عومه ر فه رمووی : راست ده كه ی زۆر ده ترسم به هیلاك بچم . دۆسته كه ی گوتی : ئه گه ر بترسی لیت نا ترسم . ئه من له وه ده ترسام كه

نه ترسی. به دوسته که ی گوت: ناموژگاریم بکه. دوسته که ی گوتی: باوکه گهوره ی نیمه که حه زره تی (ناده م) بوو، به هوی خه تایه که وه له به هشت دهرکرا ناگات له خوت بی.

*****

کابرایه که له شاری (به سرا) داوای (پیغه مبهری) دهکا. به دهست به سترای دهیبه ن بولای مه ئمون له به غدا. مه ئمون دهلی: تو پیغه مبهری؟ له وه لامدا دهلی قوربان جاری زنجیر کراوم جواب ناده مه وه. مه ئمون دهلی: به دبهخت کی به سه هوی بردوی؟ کابرا دهلی: جا له گه ل پیغه مبهران ناوا قسه ده کری؟ سویند به خوا نه گهر زنجیر نه کرامایه به جویره نیلم ده گوت سه ره وینی بکا. مه ئمون دهلی بو ئینسانی زنجیرکراو جوابی نادریته وه؟ کابرا دهلی: به تایه تی پیغه مبهران له کاتی وادا دو عایان گیرا نابی. مه ئمون زور پیده که نی و دهلی: کی زنجیری کردوی؟ دهلی نه و پیاوه ی تو. مه ئمون دهلی: نه من نازاد ده که م به و شهرته ی به جویره نیل بلتی سه روینی کا، جا نه گهر به قسه ی کردی ئیمان پیدینین. کابرا دهلی: به لی خوای گهره راستی فه رموه که دهلی: (قَلَابُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ) یانی ئیمان ناهین تا عه زابی کوشنده میان نیشان نه درئی. مه ئمون گوتی: دهستی بکه نه وه و بهری بدن، که دهستیان کردنه وه، کابرا گوتی: نه ی جویره نیل نه و به زمه به من ناکرئی، یه کی دی ره وانه بکه سه ریان. مه ئمون زور پیکه نی و کابرای خلات کرد و نارديه وه بو به سره.

*****

دهلین. سالتیک (سلیمان) ی کوری عه بدوله لیک له گه ل (عومه ری) کوری عه بدولعه زیز له کتوی عه ره فات بوون. له ناکاو هه ورکی هینا و بروسکه و ره عدو به رق و شریخه یه کی زور به قووه تی لئوه هات. سلیمان تاسا و راچه نی و زور ترسا. عومه ری کوری عه بدولعه زیز دهستی کرد به پیکه نین. سلیمان زوری پی ناخوش بوو، گوتی نه وه به چی پیده که نی؟ له وه لامدا گوتی: به تو پیده که نم. گوتی بو به من پیده که نی؟ گوتی: نه و باران و ره عد و به رقه لیره و له وکاته دا به ره که ت و په حمه ته تو ناوا لئی بترسی، ده بی له روژی قیامه تدا که تووشی عه زابی خوا بووی چون بترسی؟

*****

دهلین. (نه بو یوسف) قوتابی ئیمامی (حه نه فی) بوو. له و کاته دا روژیک هارونه ره شید له گه ل (سینه زو به یده) ده مه قالیان ده بی هارونه ره شید تو ره ده بی و

دهلئى: هر سئى ته لاقم كه وتبن

نه مشهو له ملك و ممله كه تى خوډما نانووم.

كه ئىواره دادئى هارونه رهشيد په شيمان ده بئته وه و تينى بوډئى. ده نئيرى به دوا زاناياندا كو وه بن و چاره يه كى بو وه دوزن، نه بو يوسف دهلئى: جا نه وه ناسانه. بابچئى نه مشهو له مزگهوت بنووى، خو مزگهوت ملك و مهمله كه تى وى نيه مزگهوت مالى خوايه و خواى گه و ره فه رموويه تى: (لَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ) مزگهوت مال و ملكى خوايه و هى كه س نيه. هارونه رهشيد زورى پينخوش ده بن و ده يكا به گه و ره ي قازيه كان.

*****

ده بنئى نئسان وهك (ئىبرايمى نه ده هم) لئبور دو و له سه ره خو بئى. دهلئى: روظئىك له لاي گورستانىك ده بن، سوارنىك به لاي دا دروا، رنىكاي لئى ده پرسى، له وه لامدا گورستانه كه ي نئشان دها، سواره كه توره ده بن و دارنىكى له سه رى راده كئشى و سه رى ده شكئنى. كاتئى كابرا ده زانئى نه وه ئىبرايمى نه ده مه، دئى ده سئى ماچ دهكا و داواى لئىبور دئى لئى دهكا، له وه لامدا دهلئى، كاتئى داره كه ت لئى دام دوام بو كردئى، چونكه سه وابت پئنگه ياندم جا له چئت ببورم؟

*****

ده لئى: له كاتئى خوډدا قازئى شارى (ساوه) مه شهو ر بوو به به رتئيلخو ر. گه و ره ي شاره كه نه قلى دهكا بو شارىكى دئى و سونئدى دها كه داواى به رتئيل له كه س نهكا. تا ماوه يهك قه زاوه تئى خوئى دهكا، كه ده زانئى خه لك هئچئى بو ناهئىن، روظئىك زوربه ي خه لكئى شاره كه كو دهكاته وه و دهلئى: نه رئى مال نه وئرانئنه نه وه ي منئى نارد بو قه زاوه تئى نه و شاره سونئدى داوم كه داواى هئچتئان لئى نه كه م، باشه نه ي ئئوه كئى سونئدى داون كه هئچم بو نه هئىن؟

*****

له زه مانئى خوله فاكاندا پياوئىكى (سونئى) ده بئته گه و ره ي شارى (قووم). كاتئى خه لك هاتوچوئى دهكا، نابئىنئى كه س ناوئى (نه سحاب) ئىكى لئى ندرابئى. روظئىك پياوماقوله كانئى شار بانگ دهكا و دهلئى: وادياره ئئوه نه وه منده تان نه سحابئى پئغه مبه ر ناخوش دهوئى كه تا ئئستا كه ستان به ناوئى نه سحابه يه كه وه ناو نابئىن. جا نه گه ر تا دوو روظئى دئى يه كئىك نه هئىن كه ناوئى عومه ر بنئى يان كوئيه ي (نه بو به كر)ئى ناوئى هر بوخوم ده زانم چئتئان به سه ر دئىنم. ده چن و دووروظئى ته واوئى شارى قووم ده گه رئىن، كو رئى كابرايه كئى غه ربئى تازه هاتووى خئىلى كه چه لئى كوچئى

ناشیرین دهبیننه‌وه و دهی هینن بۆلای و ده‌لین: قوربان نه‌وه نه‌بویه‌کره. (والی) زۆر توره ده‌بئی و ده‌ست ده‌کا به‌قسه پینگو‌تینیان و ده‌لئی هر بویه ناوتان ناوه نه‌بویه‌کر، چونکه زۆر ناشیرینه؟ پیاوینکی قسه‌خۆشیان له ناودا ده‌بئی ده‌لئی: قوربان جاجیمان لئی ده‌که‌ی لیمان بکه، چونکه نه‌وه خه‌تای ئیمه‌ نیه، ناو و گل و هه‌وای شاری (قووم) نه‌بویه‌کر له‌وه جوانتر دروست نا‌کا.

*****

له شاری (مه‌روه) قازیه‌ک ناوی (نووحی) کو‌ری (م‌ریه‌م) بوو. کچیکی زۆر جوانی هه‌بوو، زۆر که‌س داوای ده‌کرد. قازی باغه‌وانینکی گهنجی هیندی راگرتبو، پ‌ژۆنیک قازی ده‌چی بق ناو باغ و به باغه‌وانه‌که‌ی ده‌لئی هیندینک تری بینه. کو‌ره‌که ده‌چی چهند ئیشویه‌ک دینی، ده‌یشواته‌وه و له‌به‌ر ده‌می قازی داده‌نی. قازی که لئی ده‌خوا زۆر ترش ده‌بئی، ده‌لئی بچو هیندینکی شیرین بینه، ده‌چی هیندینکی دی دینی، که قازی لئی ده‌خوا زۆر له‌ویدی ترشتر ده‌بئی، قازی توره ده‌بئی و ده‌لئی: من ده‌لیم بچو تری شیرین بینه که‌چی تو هی ترشتر دینی، نه‌وه فه‌رقی ترش و شیرین نا‌که‌ی؟ کو‌ره‌که له‌سه‌ره‌خو ده‌لئی: به‌لئی فه‌رقیان ده‌که‌م، به‌لام جه‌نابت نه‌م‌ری پینکردووم ناگاداری بکه‌م، نه‌تفه‌رموو لئی بخۆم، که‌سینکیش له شتیک نه‌خوا نازانی چۆنه. قازی زۆری به‌لاوه سه‌یر ده‌بئی و وه‌به‌ر دلی ده‌که‌وی و کچه‌که‌ی لئی ماره ده‌کا. (عه‌بدولله‌ی) موباره‌ک له کچی قازی و له‌وه کو‌ره باغه‌وانه به‌وه‌لد ده‌بئی.

*****

ده‌لین (بارامی گو‌ر) زۆر ده‌ست راست و راوچینکی زۆر عه‌جایب بووه. پ‌ژۆنیک جارییه‌کی زۆرخۆشه‌ ویستی له‌گه‌ل ده‌بئی و ده‌چی بق راوئی، تووشی چهند ناسکه‌ کینوی ده‌بن. بارامی گو‌ر ده‌لئی: تیرینک داوینم نه‌تو گوئی ده‌لینی تا له‌وه جینگیه‌ی ده‌م. نافرته‌که ده‌لئی ده‌مه‌وئ سمی به‌ گوینیه‌وه بدرویی. بارامی گه‌ر قسه‌که‌ی زۆر به‌ ناخۆش ده‌بئی، به‌لام ده‌لئی نه‌گه‌ر نه‌یه‌اوینم ده‌لئی درۆی له‌گه‌ل کردم. ناسکینک دیاری ده‌که‌ن و تیرینکی داوینتی له‌ گوینی ده‌دا. ناسکه‌که له تاوان قاج به‌رز ده‌کاته‌وه تیره‌که له گوینی ده‌ربینتی، بارامی گو‌ر تیرینکی دی داوینتی و سمی ناسکه‌که به‌گوینیه‌وه ده‌درویی.

*****

ده‌لین: هۆی نه‌مرکردنی هه‌جاجی سه‌ه‌قی به‌ دانانی سه‌ر و ژیر بق (قورپان) ی‌روژ نه‌وه بووه، پ‌ژۆنیک قورپان ده‌خوینتی تا ده‌گاته سه‌ر نه‌و نایه‌ته که ده‌فه‌رمووئ: (إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُصَالِحٍ) یانی نه‌وه کرده‌وه‌یه‌کی خه‌راپه. له‌سه‌ر وئ ده‌که‌ویته شکه‌وه

که داخوا به ئیسمی ومخوئنی یان به فیعل. دهلی: بچن قورئان خوئینکم بق بانگ بکن. تا قورئان خوئنه که دئ ئەو دەرپوا. پیاوهکانی له ترسی چه جاج ناتوانن ئیزنی بدن دهیگرن، تا دواى شهش مانگ چه جاج دئ له زیندانیهکان دهرسى و نوره دهگاته سهر ماموستا. چه جاج دهلی کابرا تو له سهر ج گیراوی؟ ماموستا له وهلامدا دهلی: قوربان ئەمن له سهر گوناحی کورپی چه زهتی نوح گیراوم. چه جاج قسه که ی وهبیر دهکه ویته وه و زور پیده که نی و ماموستا به رده دا و ئەمر دهکا که زاناکان کفوه بن و سهر و ژیر بق قورئان دانین. جا له و کاته وه، زانیان ئاوا قورئانیان رازاندوته وه و بویان ئاسان کردوین.

*****

دهلین. له زهمانی زودا عه ره بیکی حیحازی دهچیته (همه دان) و ههوت سال مالی له وی ده مینیته وه. کاتی دهچیته وه، دهلین: همه دان چۆن بوو؟ له وهلامدا دهلی: به قوریم گرت، ههوت سالی لئ بووم، ههر دهیانگوت هاوین دئ، هاوین دئ ههر نه هات.

*****

شیخ (ئەبو تورابی نهخشه بی) دهلی: جارنیک له سه فه رنیک به رینگایه کدا دهریشتم، نه فسم ئاره زووی نان و هیلکه ی کرد. له رینگا لام دا بچم بۆ گوندیک نان و هیلکه بخۆم. زوری پینه چوو کابرا یه ک توند گرتی و بردمی بۆلای گه وره ی ئاوا ییه که و گوتی: قوربان ئەوه یه کینکه له و دزانه ی که رووتیان کردم. به قسه ی کابرا چه فتا داریان لئ دام. له و کاته دا پیاوئکی گونده که هات چاوی پینکه وتم و ناسیمیه وه. هاواری کرد و گوتی: بابە ئەوه فلان که سه چه ن راو و رووت دهکا؟ دهستی گرتم و بردمی بق ماله وه،

کاتی نان یان هینا، نان و هیلکه بوو، رووم کرده نه فسی خۆم و گوتم: ده بخو، ئەوه دهرت بن، تا چه فتا داریان لئ نه دای نه ت خوارد.

*****

(نه زیر ئاوا) گوندیکی نزیک شاری (قه زوین) بووه و ملکی پیاوئیک به ناوی (فه خروله عالی) کورپی (نظام الملک) بووه. گه وره ی گونده که له گهل فه خروله عالی به یینیان زورخوش ده بی و کابرا زور ده چو بۆلای و ئەویش خوئشی ده یست. رۆژنیک کابرا ده چی بۆلای، له و کاته دا فه خروله عالی شانیه ی به دهسته وه ده بی و ریشی به شانیه دادینی. کابرا دهلی: قوربان ئەوه بق ریشت به شانیه دادینی؟ فه خروله عالی دهلی: ریش به شانیه داهینان غه مان که م ده کاته وه. کابرا دهلی: قوربان بق ئەوه ی

غهمی زوری ههبن و ریشی به شانە دابیننی غهمی نامیتنی؟ فه خروله عالی دهلی بهلنی. کابرا دهرواتوه گوند و دواى یهک دوو مانگ دیتتهوه بۆلای فه خروله عالی و دهلی: قوربان شانە حازر بکه. فه خروله عالی دهلی بۆچی شانە حازر بکه؟ کابرا دهلی: ئەمن عەرزت دهکەم، ئەتۆش ریشت دابیننه، چونکه غهمیکی زۆرم بۆ هیناوی.

*****

دهلین: زانیاری له ههر شتیکدا بێ رۆژیک سویدی هەر دهبن. کابرایهکی وینهگر له سهفه ریکدا شهوی به سهردادی و دهگاته قهراغ شارینکی. روو دهکاته ناو شار و دهچی بۆ مالتیک و دهبیتته میوانیان. مالهکه ئارهقخۆر دهبن. شهوی ئارهق دهن به میوانهکهیان و سهرخۆشی دهکهن. ئەویش به سهرخۆشیهوه راستی پارهکهی دهلی و خاوهن مالهکه پارهکهی لێ دهستیننی و دهیبا له دهروهی شار به رهه لداى دهکا. به یانی که وههوش دیتتهوه هەر چۆنی بێ دهچیتتهوه ناو شار و دهچی له لای گهروهی شارمهکه شکایهت دهکا. گهوره که دهلی. ئەو کهسهی وای به سهر هینای دهیناسیهوه؟ دهلی نا. گهورهکه دهلی ئەى گهروهک و مالهکهیان دهناسیهوه؟ دهلی نا. چونکه شهو بوو چوومه مالتیان. گهورهکه دهلی: دهی باشه چۆن دهبن؟ کابرا دهلی: قوربان ئەمن وینهگر، ئیستا وینهی خاوهن مال و ژنهکهی دهکیشم و جهنابت ئەمر بفرموو به خه لکیان نیشان بدن دهیان ناسن. گهورهکه دهلی زۆر باشه. کابرا ههرلهوی وینهی خاوهن مال و ژنهکهی دهکیشی و دین به خه لکیان نیشان دهن، دهلین: بابە ئەوه فلان کهسی هه مام چیه، دهیگرن و پارهی کابرای لێ دهستیننهوه.

*****

(جالینوس) حکیم و زانیهکی زۆر گهوره و ناسراو بووه. دهلین: ئەوهنده خاوهن زهکاوت و فهراسهت بووه. جارێک چاوی لێ دهبن ئالندهیهک له بهرزاییهوه دێ له ناو ئاویکدا دهنیشبتهوه و شتیک به دهنوک له ناو ئاوهکه هه لدهگری و دهقوونی خۆی دهنی. زوری پیناچی دهست دهکا به ریقنه کردن. جالینوس له کردوهی ئەو ئالندهوه بۆ قهبز بوون شاف دروست دهکا، جا ئەو زانا و حکیمه گهورهیه له گه ل زهکاوته که پيدا له ناخری ته مه نیدا که تووشی نه خۆشی زگچوون دهبن چاری دهرمه که ی خۆی پیناکرێ. رۆژیک دهلین: تۆ بهو هه موو زانیاریهت، ناتوانی چاره ی زگچوونی خۆت بکهی؟ له وه لامدا دهلی: دا ته شتیکم بۆ بینن پرله ئاو بێ، ته شته پرله ئاوه که ی بۆ دین و له بهر ده می داده نین، دهرمانیکی تیدهکا فه وری ئاوه که ده مه یی. جالینوس دهلی: خه لکینه ته ماشا بکهن ده توانم ئاو له ته شت دا به مینیم به لام ده زانن بۆچی ناتوانم زگچوونی خۆم راگرم؟ چونکه عیلم و زانیاری و

تهجره به له بهرامبر هاتنی قهزا و قهدهردا هیچ فایدهیان نیه. جا نهوهیه دهلین
قهزا رهد نابینتهوه.

*****

شهویک دزیک دهچی له شوانی میگه لیک مه ریک دهدزی و دهبیاتهوه سهری
دهبرئی و کوت کوتی دهکا و دهیخاته تهشتیکهوه. پشیله که یان دهچی کوتیک
دهفرینئی. کابرای دز به جینوپیدان وهدوای دهکهوی و بهردیکی ریدالینئی و سهری
پشیله که دهشکینئی. پشیله ی بهسته زمان رادهکاته سهر بانی و پرودهکاتهوه کابرا
و به زمانی حال دهلئی: نهی دزی بینشهرم و حهیا! بزو پارچه گوشته واکیان
دهرچوو. دهبنی خاوهن مهری بینچاره قورپی کوئی بهسهر داکا. نهگه دزی خهراپه تو
بو کردت، نهگه خراپیش نیه بو سهری منت شکاند؟ سزای دزینی کوته گوشتیک
سهر شکاندن بی، دهبنی سزای مه دزینه که ی تو چ بی؟

*****

بهداخوه زوربهی شیعره حورمهکانی نیستا ودهک نهو قهسیده وان که شاعیریک
بردی بولای (ملک الشعرا ی بههار) ته ماشای بکا و تهقریرنکی لهسهر بنوسی:
مهلیک والشوعه را که ته ماشای کرد زوری بهلاوه سهیر بوو، چونکه قهت شیعی
وای نه دیبوو. لهباتی تهقریز نهو شیعره ی بو نوی:
نه نهسر بهدهر رفته و و شیعره ش نه تهوان خواند
مانندی ته که لتو که نه پالان و نه زینهست
واته نهو نوسراوه ی تو له نهسری تیپه پاندووه و ناتوانی پینی بلئی: شیعر. ودهک
کورتانی عهجه می وایه که پینی دهلین: ته که لتو که نه کورتانه و نه زینه. چونکه
کورتان پینش و پاشه که ی بهرزن و زینیش دیاره چونه.

*****

چهند سال له مهویهر خه یاتیکی کوردی قسه خووش له بهغدا بوو به ناوی
(به شیرموشیر) نیواران ته وای نه دیب و نوسره کوردهکانی بهغدا له دوکانه که پید
کئ دهیوونهوه. روتیک باسی کوردان دهکن و دهلین: زورن و نیستا عیراق نه وهدند
ملیونه و لهوه دوو ملیونی کوردن و ئیران نه وهدمهیه چواری کورده و تورکیه
نه وهدمهیه و شهنی کورده. به شیرموشیر توره دهبنی و دهلئی قسه ی قور، چین چوا
سهت ملیونه، قابیله سهدی کورد نه بی؟

*****

عهبدوالهلیکی کوری مهروان عادهتی و ابوو، نهگه یهکنیک له کارمهند

پیاوه‌کانی له شاریکی دوروه‌ه‌را چووبایه لای، به کابرای ده‌گوت: چوار شت نه‌بئی باسی چ ده‌کە‌ی له‌لام، بیکه. یه‌که‌م درۆم بق مه‌که، چونکه که درۆت کرد به راستیه‌که‌شت باوه‌ر ناکرئ. دووم چیم لئ پرسی وه‌لامی ئه‌ی پرسیاره‌م بده‌وه و شتی دیکه‌ی تیکه‌ل مه‌که. سینیهم قه‌ت به به‌ژن و بالامدا هه‌لمه‌لئ، چونکه تۆ قه‌ت وه‌ک خۆم خۆم ناناسی. چواره‌م هه‌لم مه‌نی بق خه‌راپه کردن له‌گه‌ل خه‌لک، چونکه ئیمه بق خزمه‌تی خه‌لک بووینه کاربه‌ده‌ست. له‌و چوار شتانه زیاتر جیت پینخۆشه بیلئ.

*****

چارنک عه‌بدوله‌لیک به‌تورپه‌یه‌وه نامه‌یه‌ک بق چه‌جاج ده‌نوسی. له‌ ناخری نامه‌که‌دا ده‌نوسی ئه‌تۆ له‌ لای من وه‌ک سالم وای. کاتی نامه‌که ده‌دن به‌ چه‌جاج و ده‌یخوینیته‌وه مه‌عنای ئه‌وه نازانی. نامه‌که به‌ پیاوینکدا ده‌نیری بۆ لای (قوته‌یه‌ی کورپی موسلیم. کاتی پیاوه‌که‌ی نامه‌که ده‌دا به‌ قوته‌یه‌ی، بایه‌کی لئ ده‌بیته‌وه، کابرا زۆر خه‌جاله‌ت ده‌بئ. قوته‌یه‌ش که کابرا تره‌که‌ی لئ به‌ر ده‌بئ له‌باتی ئه‌وه‌ی بیلئ: (أَقْعُدْ) واته‌ دانیشه، لئی غه‌له‌ت ده‌بئ و ده‌لئ: (أَضْرَطْ) واته‌ تپ به‌رده، کابرا ده‌لئ: قوربان به‌رم دا. قوته‌یه‌ ده‌لئ: کاکه داوای لیبورنت لئ ده‌که‌م ویستم بلیم (أَقْعُدْ) زمانم هه‌له‌نگوت. کابرا گوتی: قوربان جا پیویست به‌ لیبورتن ناکا، بوو به‌ سه‌ربه‌سه‌ر، منیش غه‌له‌تم کرد و جه‌نابیشت کردی. قوته‌یه‌ زۆر پینه‌که‌نی و ده‌لئ: راسته هه‌ردووکه‌مان غه‌له‌تمان کرد، به‌لام غه‌له‌ته‌کان فه‌رقیان زۆر بوو، غه‌له‌تی من به‌ده‌م بوو، به‌لام غه‌له‌تی تۆ به‌قوون. گوتی: بچۆوه لای چه‌جاج تا تووشی غه‌له‌تی تر نه‌بووین و پنی بیلئ سالم عه‌بد و به‌نده و نه‌سیری کابرایه‌ک بوو قسه‌ی خه‌لکی بۆ دینا و نه‌مامی ده‌کرد.

*****

پۆژنیک عه‌بدوله‌لیک گوتی: ئه‌من له‌ مانگی ره‌مه زاندا له‌ دایک بووم و له‌ مانگی ره‌مه‌زاندا له‌ مه‌مک کراومه‌وه و له‌ مانگی ره‌مه‌زاندا خۆم ناسیوه و له‌ مانگی ره‌مه‌زاندا قوربانم خه‌تم کردوه و له‌ مانگی ره‌مه‌زاندا کراوم به‌ وه‌لی عه‌د و له‌ مانگی ره‌مه‌زاندا بوومه‌ خه‌لیفه و لام وایه هه‌ر له‌ مانگی ره‌مه‌زانیشدا ده‌مرم.

*****

ده‌لین پۆژنیک تووشی شه‌یتان بوون زۆر نارمه‌ت بوو، گوتیا ن: ئه‌وه بق واماوی؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: له‌داخی سیاسه‌تمه‌داره‌کانی ئه‌ی زه‌مانه، چونکه هه‌ر یه‌که‌یان بۆته شه‌یتانیک و بوونی من سوودی نه‌ماوه.

*****

نیمام (فخری رازی) خوی لئ رازی بی، دهلی: له سالی شهس سهت و په نجا و شه شدا (هولاکو) عوله ما و زانای به غدای کو کرده وه و گوتی: ده بی بوم پرون که نه وه داخوا موسولمانی زالم باشتره یان کافری عادل؟ دهلی: زور بهی زاناکان دامان وه لامیان بو نه درایه وه تا (ثین و طاووسی عه له وی) وه لامی دایه وه و گوتی: کافری عادل له موسولمانی زالم باشتره.

*****

قه دیمیان گوتویانه نه گهر له مه جلیسی له خوت زانتر دانیشتی پرساری لئ بکه تا سوودی لیوه رگری و نه گهر له گهل یه کی وهک خوت دانیشتی به نقره قسه بکه ن. نه گهر له گهل نه زان دانیشتی و زانیت له ناموزگاری سوود و هرده رگری ناموزگاری بکه، به لام که زانیت وهری ناگری دهنگ مه که.

*****

هارونه رهشید جارنک دهچن بو (به سرا)، قازی (نه بو یوسف) ی له گهل ده بی. قازی شاری (واسط) که ده زانی هارونه رهشید به ویدا ده روا داوا له خه لک ده کا، له لای هارونه رهشید ته عریفی بکه ن، به لام که س به قسه ی نه کرد، کاتئ هارونه رهشید نزدیک بویه قازی هاواری ده کرد و دهیگوت: قازیه که مان زور قازی چاکه. هارونه رهشید پروی کرده قازی نه بو یوسف و گوتی: وادیاره نه و قازیه خه راپترین قازیه، بو له ته وای خه لکی نه و شاره هر یه کینک ده لی: قازیه که مان قازی چاکه؟ قازی نه بو یوسف پنده کئی و ده لی: قوریان له وهش سه یرتر نه وه یه که نه وه قازی بوخویه تی هاوار ده کا. هارونه رهشید زور پنده کئی و ده لی: با هر قازی بی.

*****

کاتئ (وله لید) ی کوری عه بدوله لیک ویستی مزگه وتی جامیعی (دیمشق) دروست بکا، به خه لکی گوت: ده بی هر نه فهری خشتیک هه لگری و به یینی. ته وای خه لکی شاری چوون یه کی خشتیکیان هه لگرت و بردیان. زیاد له هه مووان کابرایه ک دوو خشتی هه لگرت بوو. وه لید که چاوی پیکه وت گوتی: تو خه لکی کویی؟ کابرا له وه لامدا گوتی: خه لکی عیراقم. وه لید گوتی: نای له خه لکی عیراق، نیوه زیاده پروی ده هه موو شتیکدا ده کن، ته نانه ت له تاعه تیشدا.

*****

ده لئین: له شاری مه دینه (کوسه یر) مرد بوو. خه لک زوری په روش بوو ژن و پیای

مهدينه بوى دهگريان، تنانته نيمام (محممه باقر) له گهل جه نازكهى بوو، ويستى ته شريفى بچى دهستىك و دهر تابووته كهى بدا، له بهر ژنان ريگاي نه بوو. نارمحته بوو فه رمويى: ده ريگام بكن نهى نهوانهى كه حه زرهتى (يوسف) تان تووشى به لا كسد. ده لئين: ئافرهتنيك و ددهنگ هات و گوتى: ئيمهى ئافرهت خهراپترين، يان ئيوهى پياو؟ ئيمه حه زرهتى يوسف مان ده عوهت كردويه بى خواردن و خواردنهوه و عهيش و رابواردن، به لام ئيوهى پياو حه زرهتى يوسف تان خسته بيرهوه و به نرخيكي نه رزان فروشتان و كردتان به غولام و بهنده و ناخرى به وهش نه وهستان و خستتانه بهنديخانهوه.

*****

ده لئين: يه كه م كهس كه نوسيني زمانى عه ره بى به شيويه نوسيني (كوفى) دانا خهلكى شارى (نه بار)ى عيراق بوو. تا محمه عه دى كورى عهلى، كورى حوسيني، كورى موقله. نه وكاته عهلى كورى هيلالى كاتب هينايه سهر نهو شيوه نوسينهى ئيستا.

*****

سه بارهت به فه صاحته و به لاغتهى قورئانى پيروژ ده لئين: نه و دنده فه صيح و به ليغه و ماناي زور به له فزى بچووك نه دا دهكا، كه جارنيك عه ره بنيك گوتى له پياويك ده بى قورئان ده خوئينى، كاتى ده گاته سهر نهو نايه ته، كه ده فه رمويى: (فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ)، عه ره به كه سه و جده دبا، ده لئين: نهوه بى سه و جدهت برد، خق نايهتى سه و جده نه بوو؟ له وه لامدا ده لى: ده زانم كه نايهتى سه و جده نيه، سه و جدهم بى فه صاحته و به لاغته كهى برد.

*****

جارنيك كابرايهك له زانايهك ده برسى ده لى: ئيوه ده لئين قورئان ماناي زور شتى تيدايه، زاناكه ده لى به لى، كابرا ده لى: ده له قورئان دا وينهى نهو قسه م بى بينه وه كه ده لئين: (الْجَارُ قَبْلَ الدَّارِ) يانى له پيش كرپن و دروست كردنى خانودا نه حوالى دراوسنيكاني بپرسه، نه گهر باش بوون نه وسا خانوهك بكره يان نه رزه كه بكه به خانو. زاناكه ده لى: وينهى نهوه نهو نايه ته يه كه ده فه رمويى: (وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةٌ فَرَعُونَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ). يانى خواى گه و ره وينهى هيناو ده وه بى نهو كه سانهى ئيمانيان هيناوه به ژنى فيرعهون كاتى گوتى نهى خواى گه و ره خانويه كم بى دروست بكه له خزمته خوت له به مه شتدا. ده لى: نهوه نيه له ويى خيزانى فيرعهون ئاسيهى كچى مه زاحيم داواى جارى

قەبلە الداری کردووہ کہ دەلنی: خانویەکم بەدیە کہ جیرانی خۆت بئی؟ کابرا زۆدی پئی خوشبوو گۆتی بەراستی وئەبە.

*****

دەلنن: کاتن حەجاج (سەعید)ی کۆری جویەیری گرت و ویستی شەهیدی بکا گۆتی: خۆت سەریشک بە تا چۆن دەلنی ناوات بکوژم. لە وەلامدا فەرمووی: تۆ سەریشک بە چۆنت پتخۆشە باوا بئی، چونکہ قیصاص و تۆلەت لە پێشدا بە.

*****

دەلنن: جارنک حەجاج بە (یەحیا)ی کۆری سەعید دەلنی: تۆ لە ناشیرینیدا وەک شەیتان دەچن. ئەویش لە وەلامدا دەلنی: باشە بۆ ئەوەندەت پتخا خۆشە کہ گەورە یئینسانان وەک گەورە ی ئەجیننان بچن.

*****

دەلنن: (بەهرامی گۆر) جارنک لە راوی لە پیاو وەکانی دوور دەکەوئەتەو، تەماشای دەکا شوانیک لەبەن دارنک دانیشتوو، دەچن بۆ لای و لە ئەسپەکە ی دادبەزی و بە شوانەکە دەلنی: کاکە ئەو ئەسپەم بۆ یگرە کاری ناوم هەبە. شوانەکە جلاوی ئەسپەکە ی دەگری تەماشای دەکا بە ئالتون داکوتراو، لەبەر خۆیەو چەقۆیەک دەردینی و دەست دەکا بە لیکردنەوێ (لیران). بەرامی گۆر لەسەر میز کردنەکە ی چاوی لێ دەبئی، بەلام بۆ ئەو ی کە کابرا نەزانی چاوی لێ ی، سەر بەردەداتەو خۆی دەخافلینئی.

لەپاشان بانگی شوانەکە دەکا و دەلنی: کاکە ئەسپەکەم بۆ بینە، ئەوەندەم تۆز چوو دەچاوانەو هێچ نابینم. کابرا ئەسپەکە ی بۆ دینئی، بەلام بارامی گۆر بۆ ئەو ی کابرا خەجالەتی نەیکرئی تەماشای جلاوی ئەسپەکە ی ناکا و سوار دەبئی. کابرا نازانی کە ئەو بارامی گۆر، دەلنی: ئە ی پیاوی چاک ئەو یەکە مجارە کا رینگام بکەوئەتە ئێرە، جارنکی دی چاوم بێرە ناکەوئەتەو، بارامی گۆر دەزانی کا کابرا مەبەستی چیە دەلنی: منیش رێبووارم و جارنکی دی بێرەدا نایەمەو. کاتن بارامی گۆر دەچیتەو، بانگی پیاو وەکانی دەکا و دەلنی: ئالتونی جلاوی ئەسپەکەم با کابرایەک بەخشی، کەس تاوانبار نەکەن بە دزینئی.

*****

ئەبو جەعفری مەنسور ئەمر دەکا پیاو وەکانی بەرگی رەش بیوشن و کلاوی قوود و قووج لەسەر نین و شیر دەشان کەن و لە پشتی کالانی شیرەکە یان بنووسر (فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ). ئەبو دولامە بەمجۆرە دەچیتە لای ئەب

جه عفر، ئبو جه عفر دهلى: حالت چونه؟ ئبو دولامه له وهلامدا دهلى: حالم زور خهراپه. روخسارم نيويهينه، شيرم به قونيوويه، به بويهى رهش بويه كراوم، (قورئان)م له دوا خوومه وه داناوه. ئبو جه عفر زور پندهكهنى و خهلاتى دهكا.

*****

بوک و زاوايهک به جووته دادهنیشن، پيرژئنيكى زور ناشيرين دئ دهچئ له بهيناندا دادهنيشى. شيخ (برايمى) حورانى چاوى پندهكهن و فهورى دهلى:

تَنْبَهُوا أَيُّهَا الشَّادُونَ وَ أَتَدْرُوا.

إِلَى الْمَعَارِفِ وَ النَّيَّاتِ وَ الْوَتْرِ

وَ خَلِّصُوا الْبَدْرَ مِنْ حَوْتِ الْخُسُوفِ أَمَا

رَأَيْتُمُ الْأَرْضَ بَيْنَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ.

دهلى: ناگدار بن ئهى دلخوشهكان و به په له دهست بدنه عود و نايه و كه مان، چونكه مانگ گيراوه، نابين كه عهرز هاتوته بهينى مانگ و بژوه.

*****

دهلین: رۆژنیک (لووقمان)ی حکیم نامۆژگاری کوپهكهى دهکرد، گوئی: کوپم ئه گهر ويستت، دۆست و برادر بگری بو ته جره به تورهى بکه، جا ئه گهر له کاتى توره بونیدا به ئینصاف بوو له ئه ندازهى تینه په راند ئوه به دۆست و برادهى بزانه دهنا وازى لى بینه.

*****

کابرایهکى (حه مبال) کۆلنكى گرانی به پشته وه بوو، له رینگادا تووشى (شه عبى) دهبن، كۆلهكهى دادهنى و دئ دهلى: قوربان پرسى اريكم ههيه. شه عبى دهلى: فرموو. كابرا دهلى: قوربان ژنى شه يتان ناوى چيه؟ شه عبى له سه رهخۆ دهلى كاكه ببوره ئه من شاهيدى، ماره كردنهكهى، نه بووم.

*****

دهلین: عه پهبیک چه ند دره مى قلب دهبا بۆلای صرپراف و دهلى: بۆم وه گۆره. صرپرافه كه ته ماشايان دهكا زينو نابن، قهلبن. دهلى: كاكه پارهكانت قهلبن. ناوهكهيان مسه، زينو نيه. كابرا دهلى: چوزانى؟ صرپراف دهلى: ئه گهر رازى بى يه كيان لهت دهكهم، به لام كهوا بوون بۆت نابژترم. كابرا دهلى: زور باشه. كه لهتى دهكا وادهبن. كابرا دهلى: باشه پارهكهم بۆمه كۆپه وه، به لام پيم بلن: داخوا كهى دهمرم، دياره تو عيلمى غهيبيت ههيه، دهنا چوزانى.

*****

زور سهیره، دهلین: نه‌گهر پیاو غه‌رق بوو، خنکا و له‌پاشان سه‌رناو که‌وته‌وه
 له‌سه‌ر پشت سه‌راو ده‌بنی، به‌لام ئافره‌ت به‌ پیچه‌وانه، له‌سه‌ر دهم و چاو سه‌راو
 ده‌بنی. هه‌روه‌ها ده‌لین: هه‌موو حه‌یوانیک که بکه‌وته‌وه ناو ئاوده‌وه، ده‌که‌وته‌وه مه‌له
 کردن، ئینسان و مه‌یمون و نه‌سپی چه‌په‌ک نه‌بنی، نه‌وان غه‌رق ده‌بن، مه‌گه‌ر
 ئینسانیک فیزی مه‌له بووبی.

*****

شیخ (عه‌بدو له‌عزیز)ی ب شیریی پیاونکی زور ئه‌دیب و قسه‌خۆش ده‌بنی و ده‌بیته
 قازی میسر. جارنک (فه‌ریق برایی) فه‌تحتی که وه‌زیری دیفاع ده‌بنی، ده‌چیته
 مه‌جلیسی. له‌به‌ینی قسه‌ی خۆش و نووکتهدا ده‌لنی: ئه‌ری جه‌نابی قازی ئه‌وه راسته
 ده‌لین: (پینغه‌مبه‌ر) دروودی خوای له‌سه‌ر بی له‌ حه‌دیسدا فه‌رموویه‌تی: (قاصِ فی
 الْجَنَّةِ وَ قاصِیانِ فی النَّارِ). یانی هه‌رله سنی قازی دووانیان ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه؟
 چونکه قازی وا هه‌یه به‌ نه‌زانین فتوا دده‌ا. ئیواشه‌ ده‌زانن، به‌لام له‌ حه‌ق لا دده‌ا،
 قازی واش هه‌یه زانا و عادله. قازی له‌سه‌رمخ‌ ده‌لنی به‌لنی: به‌لام ئه‌وه‌ش بزانه که
 خوای گه‌وره له‌ قهرئانی پیرۆزدا دده‌فه‌رمووی: (فَرِیقُ فی الْجَنَّةِ وَ فَرِیقُ فی السَّعِیرِ).
 واته هه‌رله دوو فه‌ریق، فه‌ریقیک ده‌چیته به‌مه‌شت و یه‌کیک ده‌چیته دۆزه‌خ.

*****

هه‌ر ئه‌و قازی عه‌بدو له‌عزیز به‌شیره، رۆژنیک عه‌باکه‌ی دادهنی و ده‌چنی ده‌ستنوێژ
 هه‌لگری، تا دیته‌وه یه‌کیک له‌ دۆسته ئه‌دیبه هونه‌رمه‌نده‌کانی ده‌چنی وینه‌ی سه‌ره
 که‌رنیک له‌سه‌ر عه‌باکه‌ی ده‌کینشی. کاتی قازی له‌ ده‌ستنوێژ هه‌لگرتن دیته‌وه و
 عه‌باکه‌ی له‌به‌ر ده‌کاته‌وه و چاوی به‌ وینه‌که ده‌که‌ویی، له‌سه‌ره‌خ‌ ده‌لنی: ئه‌ری کورینه
 ئه‌وه کامه‌تان دهم و چاوی خۆی به‌ عه‌باکه‌ی من سه‌ریوته‌وه؟

*****

ئافه‌رتیک ده‌چیته لای قازی شبایه‌ت له‌ کابرایه‌ک ده‌کا. تازی ده‌لنی. (جاسَعِکِ
 شُهْودِکِ). یانی شاهیدت له‌گه‌ل خۆت هیناوه؟ به‌لام ئافه‌رته‌که به‌ پیچه‌وانه حالی
 ده‌بنی، وا ده‌زانن قازی ده‌لنی: شاهیده‌که‌ت کاری وای له‌گه‌ل کردووی؟ ئافه‌رته‌که زور
 خه‌جالت ده‌بن. کاتبی قازی تیده‌گا و ده‌لنی: خوشکم جه‌نابی قازی ده‌لنی: (جاءَ
 شُهْودِکِ مَعِکِ) واته شاهیدت له‌گه‌لن؟ ئافه‌رته‌که دیته‌وه سه‌رخو و ده‌لنی: به‌لام
 ئه‌ی بۆ قازی وه‌ک تۆی نه‌گوت؟

*****

جارنیک له‌ مه‌جلیسی‌کدا باسی حه‌ق گوته‌نیاو ده‌کرد، گوته‌نیاو: ئینسان ده‌بنی حه‌ق

*****

دهلین: ژنان زوریان پیناخوشه راستی ته مہنی خویمان بلین، جاریک نافرمتیک دہبن بولای قازی، قازی دہلی کچم عومرت چہندہ؟ نافرمتہ کہ رادوہستی و دہنگ ناکا، قازی دہلی: نگہر درہنگ و ہلام بدہیتوہ تہ مہنت زیاد دہبن، نافرمتہ کہ لہترسی تہ مہن زیادی فہوری دہلی بہ قوربانت ہم جہنابی قازی تہ وندہ سالہم.

*****

جاریک دادگا حوکمی نیعدامی کابرایہک دہدا و تا وختی نیعدام کردنہ کہی دہیبہن بق زیندان، لہویدا دہبیتہ برادہری زیندانہ وانہ کہ، روظیک برادہرہ کہی شوشہ یک نارہق دہکری و دہچی لہ لای برادہرہ کہی دہست دہکا بہ نارہق خواردنہوہ، لہکاتی مہستیدا دہلی: دہکاکہ و ہرہ پەرداخیک وحق، (واللہ العظیم) پیالہیہ کی مردوو زیندوو دہکاتہوہ، کابرا زور پیندہ کہنی و دہلی دہبوم ہلگرہ بق دوا نیعدام کردنہ کہم.

*****

دهلین: جاریک دوکتوریک لہ ناو کومہ لیکدا خوی ہلدہنایہوہ و دہیگوت: تہوہتی تہ من تہ داوی خہلک دہکام کس نہ ہاتوتہوہ لام گلہیی ہہبن، کابرایہک و دہنگ ہات و گوتی ناخر دوکتور ہہموت کوشتوون، چون بینہوہ گلہیی بکہن.

*****

پیاونکیان بردہ لای دوکتور گوتیان: عہقلی تیکچووہ، دوکتور گوتی: قہت جاری وا ہہبوہ کہ لہ مالہوہ گوتیت لہ دہنگیک بیت و خاوەن دہنگہ کہ نہ بیننی یان قسہی لہ گہل بکہیت و قسہت لہ گہل بکا؟ گوتی بہ لہی بہ زوری، دوکتور کہ گوتی: دیارہ شیت بوہ، گوتی بہ تاییہتی لہ چ کا تیکدا ناوا دہبینی؟ کابرا گوتی لہ کاتیکدا کہ بہ تہ لہفون قسہ دہکام.

*****

نافرمتیک دہچیتہ خزمہت حہزرتی عومہر شکایہت لہ میردہ کہی دہکا و دہلی: قوربان میردہ کہم بہ زوری بہ روظ بہ روظو دہبن و بہ شوہ تا بہیانی نویژ دہکا، حہزرتی عومہر دہلی: دیارہ زور پیاوی چاکہ، نافرمتہ کہ دوو سنی جار تہو قسہ دوپارہ دہکاتہوہ، حہزرتی عومہر ہر تہو و ہلامی دہداتہوہ، (کہ عبی تہسہدی) لہ خزمہتی دا دہبن دہلی: قوربان تہو نافرمتہ شکایہت لہ میردہ کہی دہکا بہ کینایہوہ دہلی لہ گہلم نانوی، حہزرتی عومہر دہلی: دہی وک لہ مہبہستی گہیشتووی دادیشی پیرسہ، کہ عب بہ نافرمتہ کہ دہلی: بچو میردہ کہت بانگ بکہ.

ثاڤره ته که ددچی میړده که ی دینی، که عب به میړی ثاڤره ته که ددلی: خیزانه که ت گله یی لیت هه یه. کابرا ددلی: له سه ر نان و نه فه قه شکایه تی لیکر دووم؟ که عب ددلی: نا، ثاڤره ته که و ددنگ دی و ددلی:

(إِلَّيْ خَلِيْلِي عَلَى فِرَاشِي مَسْجِدَهُ، زُهْدُهُ فِي مَضْجَعِي وَتَعَبْدُهُ، نِبَارُهُ وَ لَيْلُهُ مَا يَرْقُدُهُ... فَلَسْتُ فِي أَمْرِ النِّسَاءِ أَحَدًا.)

واته، نه ی خوايه خو شه و یسته که م له سه ر جیگا، له سوچه دایه. له جیگا دا زوهد و عیبادت ده کا. شه و و پوژ نانوی. نه من سه بارت به کاری ژنان لینی رازی نیم. میړده که ی له و دلامدا ددلی:

(زَهَدْتُ فِي فِرَاشِهَا وَ فِي الْحَجَلِ . إِنِّي مُرَوًّا ذَهَلْنِي مَا قَد نَزَلَ، فِي سُورَةِ النَّخْلِ وَ فِي السَّبْعِ الطَّلَاحِ . وَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَخْوِيفُ جَلَلِ.)

نه من زوهد و ته قوای خوا ده که م له سه ر جیگا و له ژوری بووک دا. نه من پیاو تیکم که نزولی ثایه تی قور ژان منی تقان دوود. به تاییه تی سپردی نه حل و مهوت سپرده ته دريژنه کان، به راستی که لاه ی خوا زور تر سیننره. ثنجا که عب ددلی:

(إِنَّ لَهَا حَقًّا عَلَيْكَ يَا رَجُلُ، نَصِيبُهَا فِي أَرْبَعِ لِمَنْ عَقَلَ، فَأَعْطِهَا ذَاكَ وَ دَعُ عَنْكَ الْعِلْلَ.)

کاکه نه ی ژنه حقه ی به سه ر ته و هیه، نه ودی عه قلی هه بین ددلی هه ر له چوار شه و دا جارنیک بچیته لای ژنه که ی، ده نه توش نه ی حقه ی بددیی و نه و به هانانه ی بیړه. له پاشان که عب گوتی: خوا و دندی گه و ره تا چوار ژنی بو تو حه لال کردوه، یانی تو بیت هه یه سنی شه و نه چی بژلای، به لام شه وی چوار دم حقه ی ژنه که یه ددلی له لای بی. حه زردتی عومهر که نه و قه زاودته ی له که عب دی، فه رموی: به خورا سه رم سوپماوه، نازانم کامه کارت هه جاپب تره؟ حالی بوونت له کینایه ی ثاڤره ته که یان قه زاودته که ت. فه رموی: بړو نه واکردمی به قازی شاری به سه ره. که عب هات بوو به قازی شاری به سه ره، تا له شه ری (جه مل) دا له گال حه زردتی عایشه کوژرا.

*****

ثاڤره دتیک میړده که ی دهمری، ته نیا باغیکی هه نجیری له پاش به جی ددلی. ثاڤره ته که حه فته ی جارنیک ده چوو هه نجیره که ی ده چنن و ده ی بردن له بازار ددیفر و شتن و گوزهرانی پیده کردن. ناخری کابرایه ک پشیمان فیر بوو. شه وهکی ددچوو دهیچنن. ثاڤره ته که چوو له لای حاکم شکایه تی کرد حاکمه که زور زیردک بوو. به ثاڤره ته که ی گوت: نه مړو هیندیک (جق) به ره و هه ر هه نجیرنکی زانیت بق به یانی ددگا دنکه جویه کی تیرو که، ثاڤره ته که به قسه ی حاکمی کرد. پوژی دواپی

که چوو ته ماشایان بکا، ههنجیرهکان چنرا بوون. چوو به حاکی گوت. حاکی داروغه‌ی بانگ کرد و گوتی: بچو له لای هه موو ههنجیر فرۆشیک ههنجیر بکره و هر یکه به جیا ناوی دوکانداره‌که‌ی له‌سه‌ر زهره‌که‌ی بنوسه و بۆم بیتنه. داروغه چوو له لای هه موو ههنجیر فرۆشه‌کان ههنجیری کړی و ناوی دوکانداره‌که‌ی له‌سه‌ر نوسی و هینانی بۆ حاکی. حاکی که ته ماشای کردن له زهره‌ی یه‌کیاندا ههنجیره‌کان دهنکه جوکه‌یان تیندا بوو. دوکانداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی: ئه‌و ههنجیره‌ت له کئی کړیون؟ گوتی: له فلان که‌سی. ناردی کابرایان هینا. کابرا راستی دزیبه‌که‌ی گوت و پاره‌ی ههنجیره‌کانی بۆ نافرته‌که‌ی لئ ستانده‌وه.

*****

پیاویک کورنکی ده‌بی دهنیرینه لای مه‌لا (قورپان) بخوینی. له پاش ماوه‌یه‌ک رۆژیک باوکه‌که‌ی به کوره‌که‌ی ده‌لئ: کورم داوهره بزانه‌گه‌یشتوو یه‌چ سوهره‌تیک؟ کوره‌که‌ گوتی: گه‌یشتوو مه‌ سوهره‌ی (اقسیم بهذا البلد و والدی بلا و لید) باوکه‌که‌ی پیکه‌نی و گوتی: ئه‌شه‌ده‌م ب(الله) راست ده‌که‌ی، که‌سیک ئه‌تۆی کور بئ، بی کوره‌.

*****

کوریک ده‌چینه به‌غدا. له پاش ماوه‌یه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ بابی دهنوسی و هه‌رچه‌ند ده‌کا ناسیاویکی ده‌ست ناکه‌وی نامه‌که‌ی پیندا بنیرینه‌وه بۆ باوکی. نامه‌که‌ هه‌لده‌گری و ده‌رواتوه و ده‌لئ: بابه زۆرم پئ ناخۆشبوو خه‌به‌ری منت دره‌نگ پئ بگا، که‌سیش نه‌بوو نامه‌که‌ی پیندا بنیرمه‌وه، ئه‌وه بۆ خۆم هینامه‌وه فه‌رموو و ده‌خوینه.

*****

زانا‌یه‌کی (شه‌رع) زان له زانا‌یه‌کی (نه‌حو) زان ده‌پرسی و ده‌لئ: ده‌زانه‌ جه‌نابت زۆر نه‌حو زانیکی باشی، به‌لام با پرسیا‌ریکی شه‌رعیت لئ بکه‌م. زانا‌که‌ ده‌لئ: فه‌رموو. شه‌رع زانه‌که‌ ده‌لئ: ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ریک به‌ نوێژکه‌ییدا، سه‌هوی کرد و له‌پاشان دوو سو‌جده‌ی سه‌هوی برد و له‌ سو‌جده‌ی سه‌هوه‌که‌ییدا سه‌هوی کرده‌وه، چی له‌ سه‌ره؟ نه‌حو زانه‌که‌ تو‌ژیک پاما و له‌پاشان گوتی: هیچی له‌سه‌ر نیه. شه‌رع زانه‌که‌ گوتی: بۆ؟ نه‌حو زانه‌که‌ گوتی: چونکه‌ له‌ عیلمی نه‌حو‌دا (ته‌صغیر) ته‌صغیر ناکرینه‌وه، ئه‌و دوو سو‌جده‌ش ته‌واوکه‌ری نوێژن، که‌واته هه‌ر وه‌ک ته‌صغیر ته‌صغیری نیه، ته‌واویش ته‌واوی نیه.

*****

ئاغایه‌ک قلیان کیش ده‌بی. رۆژیک به‌ پیاوه‌که‌ی ده‌لئ: داوهره‌ پشکویه‌ک له‌سه‌ر

قلیانه که دانی. کابرا به مه قاش پشکویه که هله دهگری و دهیبا له سه ر قلیاننه که ی دادهنی. ناغا بۆ گالته پیکردن قلیاننه که ده بزینوی و پشکۆکه به رده داته وه. پیاوه که ی به مه قاشه که هله ئیده گریته وه و بۆی له سه ر دادهنیته وه، ناغا دوباره به ری دده داته وه. پیاوه که ی توره ده بی و به دهستی پری دده داتی و له سه ر قلیاننه که ی دادهنیته وه و ده لی: ئۆف ده ستم سووتا. ناغا که له سه ره مخۆ ده لی: هیچ نیه، دهستی شه ی تانی سووتا. پیاوه که ی ده لی: ناوه الله ناغا دهستی پیاوه که ی نه سووتا. دهستی ناغا که ی سووتا.

*****

رۆژنیک (وه لیدی) کۆری (یه زید) ده چی بۆلای هیشامی کۆری عه بدوله لیک. وه لید مه ندیلنکی زۆر گران به های له سه ر ده بی، هیشام ته ماشای ده کا و ده لی: ئه مه ندیله ت به چه ند کریو؟ وه لید ده لی: به هه زار دره م. هیشام پنی زۆر ده بی و ده لی: هه زار دره م؟ وه لید ده لی: تۆ هه زار دره می مه ندیله که ی من به زۆر ده زانی که بۆ گوره ترین نه ندامی به ده تم کریوه که سه ره، به لام ئه و ده هه زار دره مه می که دوینی جه نابت دات به جارییه که بۆ نزمترین نه ندامت پیت زۆر نه بوو؟

*****

(ئه سمه عی) ده لی: رۆژنیک (قورپان) م ده خویند، کابرایه کی عه ره ب له لا دانیشتیوو، گه یشتمه سه ر نایه تی (والسارِقُ وَ السارِقَةُ)، گوتم (والسارِقُ وَ السارِقَةُ فَاقطعوا ایدیهما جزاء بما کسبا نکا لا من الله وَ الله غفور رحیم). کابرای عه ره ب نه خوینده وار بوو، ته ماشای کردم و گوتی: ئه وه که لامی کئ یه؟ گوتم قورپانه و که لامی خوایه. گوتی: که لامی خوا نیه. گوتم چوزانی که لامی خوا نیه؟ گوتی: چون غه فووور و ره حیم بی ده ستیان ده بری؟ ئه سمه عی ده لی: ته ماشا ده که م به غه له تم خویندۆته وه، له باتی والله عزیز حکیم، به والله غفور رحیم خویندۆته وه. ده لی: که راستم کرده وه گوتی: ئه وه که لامی خوایه.

*****

ریبواریک زۆری برسی ده بی، ده چیته مالتیک ده لی: زۆرم برسییه، ره حمه تی خواتان لی بی نانیکم بدهنی. خاوه ن ماله که ده لی: باوه رت پیناکه م درۆ ده که ی. کابرا ده لی: ده به تاقیم بکه وه، کیلویه ک نان و کیلویه کم گوشت بۆ دانی بزانه چۆنت بۆ ده مخۆم.

*****

یه کیک به دۆستیکی ده لی: که مردم چ ده که ی؟ له وه لامدا ده لی: له پیتشدا ده تشۆم

و کفنت دهکەم و دەنتیژم. کابرا گوتی: دە کاکە ئەوەی ئەوکاتە بۆم دەکە ی بە کفن ئیستا بۆم بکړه، دهیکەم بە کراس و ئەگەر مردم به رووتی بمنیژه.

*****

دۆستیکی (ئین و سەبابە) لە نامە یە کدا بۆی دەنوسی دەلی: بە و خوا یە ی که هەموومان دەچینه بەر دیوانی هیچم نیە، بریکم پارە بۆ بنیتره. لە وه لامدا بۆی دەنوسیته وه و دەلی: ئەگەر درۆ دهکە ی، خوا وه راستی بگیزی.

*****

ئەفسەریک بە سەربازیک دەلی: دا وەرە سەگە. سەربازە که لە وه لامدا دەلی: گەرەم وا مەلی، چونکه بۆخۆت ئەفسەرمانی.

*****

(جاخیظ) دەلی: کابرایە ک هات گوتی: نامە یە کم بۆ بنوسه بۆ فلان دۆستە تا فلان ئیشم بۆ بکا. دەلی: لە نامە که دا بۆم نوسی ئەو پیاوه ناناسم، حەقیکی بە سەرمانە وه نیە. ئەگەر کارە که ی بۆ یکه ی هیچ سو یاست ناکەم و ئەگەر بۆشی نە که ی لۆمە ت ناکەم. نامە که م چەسپ کرد و دام بە کابرا، کابرا چوو بوو لە دەرە وه هەلی پچری بوو، خۆیند بوی وه. هاتە وه ژور و گوتی: ئەوه چیت نوسی وه؟ گۆتم ناخر ئەو جوړه نوسی نه م عەلامە ت و نیشانە ی ئە وه یه که زۆر موبالات بە و کاره ده که م. گوتی: رەبب ی ئەو دەستە ت بە برین چی و لە عەنە ت ی خوات لئ ی بن. گۆتم ئەوه بۆ وا دەلی: گوتی: ناخر ئە وه ش عەلامە ت و نیشانە ی منه، که ویستم سو یاسی یه کینک بکه م.

*****

دەلین: باوکیک لە کورە که ی پرس ی، ئەگەر پیم بلینی خوا لە کوئیە، دیناریک دەدە می. کورە که زۆر وریا بوو گوتی: بابە گیان ئەگەر تو پیم بلینی لە کوئی نیە، ئەمن دوو دینارت دەدە می.

*****

دەسه لاتداریک قەسریکی زۆر عەجایب دروست دهکا. رۆژیک ته واوی خە لکی شارە که بانگ دهکا و لە زور بە یان دەپرسی سە بارە ت بە قەسر مکه داخوا چ عەیب یکی هە یه. دەلین: زۆر بی عە یبه. تا نۆره دهگاتە سەر پیره میردیک و دەلی: مامە ئەو قەسرە چ عەیب یکی هە یه؟ کابرا دەلی: گەرەم تەنیا دەرگا که ی عە یب داره. دەلی: دەرگا که ی بۆ عە یب داره؟ دەلی: چونکه رۆژیک پینی دا دەچیسه دەر و ناگەر نیته وه.

*****

پیاوونکی (قهله رھشی) له کاتى پایزدا که ترئ نایاب دهبن ، باریک ترئ ده بابق
سهلیم ناغای (که ناوی)، سهلیم ناغا به پیاوه کانی دهلی: باریکی گهنم بق داگرن.
کابرا! باره گهنم دهباته وه و سالی دواى دوباره باره ترئ دینیته وه و باره گهنم
دهباته وه. تا دوو سن سال، هه سوو پایزیک باره ترئ دینی و باره گهنم دهباته وه
ئاخر جار که باره تریکه دینی سهلیم ناغا به پیاوه که ی دهلی: باریکی میوز بق
تیکه وه. باره میوزی بق داده گرن و جاریکی دی کابرا نایه ته وه.

*****

دهلین: کابرایه کیان برد بۆلای قازی بق شاهیدی. شاهد له سهردراوه که گوتی:
جه نابی قازی نه و پیاوه به شاهد ناشن، چونکه ده هزار دیناری ههیه و حه جی
نه کردوه. شاهد ده که گوتی: قوربان جه نابی قازی حه جم کردوه. شاهد
له سهردراوه که گوتی: جه نابی قازی نه گهر راست دهکا حه جی کردوه، پرسپاری لئ
بکه داخوا زهمزمه چون بوو؟ قازی پرسپاری ناوی زهمزهمی لئ دهکا. له وه لامدا
دهلی: جه نابی قازی له پیش نه وه، که بیرى زهمزمه لئ بدرئ نه من چووم بق حه ج.

*****

دهلین: له پیاوونکیان پرسى مه بهست لهو که سانه کین که خرای گه وه نه و
نایه ته دا به خه ساره تمه ند له قه له میان ددا که ده نه رمویی: (كُلْ اَنْبُتْکُمْ بِالْاَخْسَرِیْنَ
اَعْمَالًا)، یانی پیتان بلیم خه ساره تمه ند له کرده وه ی خزیدا کنی یه؟ کابرا له وه لامدا
گوتی: خوا به و که سانه دهلی که له کاتى کاله کانداه چه قووی پئ نه بن.

*****

کابرایه که له ریگادا زوری برسی دهبن، لا ده داته کلیسایه که راهیبه که ده چی
چار نانی بق دینی و تا ده چی قاپیک نیسکینه ی بق بینی چوار نانه که ده خوا.
راهیب ده چی چوار نانی دی بق دینی، تا دیته وه نیسکینه که ده خوا. تا دوو سن
جار تا نه وی بق دینی نه ویتریان ده خوا. کاتى کابرا هه لده ستی بر وا، راهیبه که
دهلی: نه وه بق کوئ ده چی؟ له وه لامدا دهلی: ده جم بق نه رده ن بۆلای دوکتور،
مه عیدم زور نه خو شه هیچم پیناخورئ بزائم بوم ناشوا. راهیبه که دهلی: کاتى
چویته لای دوکتور و مه عیده ی بق شتی بیره دا مه یه وه.

*****

جاریک له شیخ (حه سه نی الکستی) ده پرسن دهلین: نه ری قوربان گولی بن بق
هیه؟ له وه لامدا نه چوار خسته که ده خو نیته وه که دهلی:

وَعَالِمٌ لَا نَفْعَ فِي عِلْمِهِ
وَلَمْ تَكُنْ أَعْمَالُهُ صَالِحَةً
فَهُوَ بِحُكْمِ الْعَقْلِ بَيْنَ الْمَلَأِ
كَوَرْدِيَّةٍ لَيْسَ لَهَا رَائِحَةٌ

یانی عالمیک که عیلمه که می سودی نه بی بی بق خه لکی و کردهودی چاکی نه بی بی، نه و
عالمه به حوکمی عهقل له ناو خه لکدا و دک گوتلی بی بونه.

*****

پیاوینکی به خیلی رژی س قیلی رهزا گران، زور هاتوچوی لای پیاوینکی
قسه خوش دهکا. رژی ک به پیاوه قسه خوشه که دهلی: جه نابت کیت پی له هموو
که س شاعیرتره له وه لامدا دهلی: (ابن الوردی) که دهلی:
(غَبٌّ وَرَزٌّ غِبًّا تَزِدُ حُبًّا فَمَنْ أَكْثَرُ التَّرَادِ أَعْيَاهُ الْمَلَلُ) یانی که م که م و هره
تا خوشه ویست تر بی و نهودی زور هاتوچو پکا زور ماندوو ده بی و خوشه ویست
نابی.

*****

یه کیک دهلی: (سَمِعْتُ أَعْمَى مَرَّةً قَائِلًا يَا قَوْمِ مَا أَصْعَبَ فَقَدُ الْبَصَرِ) یانی
گویم له کویریک بوو دهیگوت: خه لکینه، نازانن کویری چهند ناخوشه؟ دهلی:
(أَجَابَهُ أَعْوَرٌ مِنْ خَلْفِهِ عِنْدِي مِنْ ذَلِكَ نِصْفُ الْخَبْرِ) کابرایه ک چاوینکی کویر بوو،
وهلامی دایه وه و گوتی: راست ده که می، نه من نیوهی ناخوشی کویری ده زانم.

*****

دهلین: خه به ریاند ا به زانایه ک که فلان دوستت زور نه خوشه، له نامه یه کدا

بوی نوی:
نَبَيْتُ أَنْكَ مَعْتَلٌ فَقُلْتُ لَهُمْ
نَفْسِي الْفِدَاءُ لَهُ مِنْ كُلِّ مَخْذُورٍ
يَا لَيْتَ عَلْتَهُ بِي شَمَّ كَانُ لَهُ
أَجْرُ الْعَلِيلِ وَأَنْتِي غَيْرُ مَأْجُورٍ

خه به ریان دامی که تو زور نه خوشی. پیمگوتن یا خوا نه من به فیدای نه و بم و
خوزگه نه خوشیه که می وی بومن ده هات و سه و ابه که می بق نه و ده بوو، با نه من بی
نه جگر و پاداشت بومایه.

*****

شاعیریک دہلئ:

إِنِّي بَلِيْتُ بِأَرْبَعٍ لَمْ يَخْلُقُوا
إِلَّا لِشِدَّةِ شِقْوَتِي وَعَنَا نِي
أَبْلِيسَ وَالدُّنْيَا وَنَفْسِي وَالْهَوَى
كَيْفَ الْخَلَاصِ وَكُلِّهِمْ أَعْدَانِي

نہ من مویتہ لا بیوم بہ چوار شت کہ لام وایہ نہی چوار شتہ ہر لہ بہر بہدیہختی
و نارہختی من دروست کراون. جا چوَن لہ دەست نہی چوارہ رزگارم دہبی کہ ہر
چواریان دوزمنی منن. کہ شہیتان و دنیا و نفس و ہوان.

*****

کابرایہک ناوی عیسا دہبی، شاعیریک زہمی دہکا و دہلئ:

سَمِعُوْكَ عَيْسَا وَ لَمْ تَأْتِ بِمُكْرَمَةٍ
وَ لَمْ تَشَابِهْهُ فِي فَضْلِي وَ لَا أَدَبٍ
وَ مَا أَتَيْتَ بِشَيْءٍ مِنْ فَضَائِلِهِ
إِلَّا بَأْتِكَ مِنْ أُمَّ بِغَيْرِ أَبِي

بہختی مہنازہ کہ ناویان ناوی عیسا، تن ہیچ کہ رامہتیکت نیہ و لہ فہضل و
گہوردہبی و نہدہبدا و دک نہو ناچی، تہنیا لہودا و دک نہی دہچی کسہ دایکت
مہعلومہ، بہلام باوکت نا.

*****

جاریک شاعیریک خہلکی شاری (بہسرا) لہ عہشیردتی (بہنی دارم) بہ
(فورہزدقی) شاعیر دہلئ: شیعہکانت زور و دک شیعہکانی من دہچن، دایکت
قہت چوَتہ بہسرا؟ فورہزدق دہلئ: دایکم نہچوہ، بہلام باوکم زور جار چوَتہ
بہسرا و میوانی بہنی دارہ یان بزور.

*****

نہیو عہلای مہعہرپی) دہلئ:

إِذَا مَا زَكْرُنَا أَدَمًا وَ فِعَا لَهُ
وَ تَزْوِجُهُ أَبْنِيَهُ لِبِنْتِيهِ فِي الْخَنَا
عَلِمْنَا بِأَنَّ الْخَلْقَ مِنْ نَسْلِ فَاجِرٍ
وَ أَنَّ جَمِيعَ الْخَلْقِ مِنْ عُنْصُرِ الزَّنَا

نہگہر نیہہ باسی حہزدتی (نادہم) و کارہکانی بکہین، بہتایبہتی کہ کچی خفی
لہ کورپی خفی مارہ کردوہ، دہبی ہومووی کہس و دلہدی الزنا بین، بہلام شہرعی وی

*****

دوباره شاعیریک دہلی:

وَإِنْ رَمَاكَ اللَّهُ هُرْفِي مَعَشِيرٍ قَدْ أَجْمَعَ النَّاسُ عَلَى بَغْضِهِمْ
فَدَا رِيحًا مَا زَلَّتْ فِي دَا رِيحِهِمْ وَأَرْضِيهِمْ مَا دُمْتَ فِي أَرْضِيهِمْ

نہ گھر گھرانی چہرخی زہمانہ تھی بردہ ناو کومہ لیکہ وہ کہ خہ لک زوریان
ناخوش دہویستن، مادام لہ خاکی واندا ی مو دارایان لہ گہل بک و تا لہ نرزی واندا
بی رازیان بک.

*****

(نہ سہ عی) دہلی: چاریک ریگام کہوتہ ناو خیلینکی عہرہ بان و چوومہ مالیک
کیسینکم پارہ پی بوو دام بہ ژنی مالکک و گوتم نئی پارہم بی ہلگرہ تا دہچم فلاز
کاری دکہم و دیمہ وہ. دہلی: کہ ہاتمہ وہ و داوای پارہ کم کرد حاشای کرد، چو
لہ لای شیخہ کہ بیان شکایہ تم لیکرد، بانگیان کرد و گوتی: درو دکا پارہی لای مر
دانہ ناوہ. شیخہ کہ گوتی: جا مادام شاہینت نیہ سوئندی لہ سہرہ، سوئندی بدہ
گوتم نئی قوریان نئی نایہ تہت نہ بیستو وہ کہ دہنہ رمووی: (فَلَا تَقْبَلِ لِسَارِقَةٍ يَمِينًا
وَإِنْ حَلَفْتُ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ) یانی بہ سوئندی دز باورہ مہ کہ با بہ خواش سوئند بخوا
شیخ گوتی: راست دکہی، ہہرہ شہی لہ ژنہ کہ کرد و راستی گوت و پارہ کہی ب
لی ستاندمہ وہ. لہ پاشان شیخ بووی تیکردم و گوتی: نئی نایہ تہ لہ ج سورہ تہ
دایہ؟ گوتم: لہ سورہی (الْأُجُودِي بِوَصْلِكَ وَأَصْبَحِينَا وَلَا تَبْنِي وَصَالِ الْ
قَصِينِ) یانی تکایہ بہ و ہسلی خوتم شاد بک و داوای و ہسلی بی عہقلان مہ
شیخ گوتی: (سُوْحَانَ اللَّهِ) نمن و ہمزانی لہ سورہی (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا
دایہ. ابا دہانی کہ (رَبِّكَ فَكْبَرِ) یان (كُلُّ فِي فَلَكٍ) لہ ہر دو لاولہ دہخوئندرنہ وہ

*****

چاریک سہریازیک لہ شہر پارہ کا و دیتہ وہ. گہوردہ کہی دہلی: خوا بہ خیر
نہ ہینیتہ وہ، نئوہ بق ہلاتی و خوت پانہ گرت؟ سہریازہ کہ دہلی: ناخر گہور
نستنا کہ زیندوم جنیوم پی بدہی پینخوشترہ لہ ہدی کہ بکوژرامایہ و بتگو تا
خوا عہ فووی کا.

*****

شاعیریک دہلی:

يَعِيبُ النَّاسُ كُلَّهُمُ الزَّمَانُ

مَا لَزِمَانَنَا عَيْبٌ سِوَاْنَا
نَعَيْبٌ زَمَانَنَا وَالْعَيْبُ فِينَا
وَلَوْ نَطَقَ الزَّمَانُ إِذَا هَجَانَا

واته خه لک هه مووی لؤمه ی زهمانه دهکا و زهمانی نئیمه ش هه ر نئیمه ی عه یب ارین. نئیمه زهمانه عه یب دار دهک هین به لام عه یبه که ی له خو مان دایه. نه گه ر زهمانه مانی ببوایه زؤری لؤمه ده کردین.

*****

دهلئین: کاتی (حاته می طائی) ده مری، براهی ده یه وی وهک نه و ناویانگ ده رکا و سه خاوه ت بنوئینی. دایکی ده لئ: کورم خو ت ماندوو مه که، تو قه ت وهک حاتم نابی. ده لئ: دایه بو نه من برای نه و نیم؟ بو وهک نه و نابم؟ دایکی ده لئ: چونکه به مندالی که مه مکم بو نه و ده ردینا، نه یه ده گرت تا مه مکه که ی دیم نه دایه به مندالئکی دی، به لام تو که چاوت به مندالئیک ده که وت تا دهرت نه کردایه مه مکه که ت نه ده گرت.

*****

جاریک له (نه عه ش) ده پرسن ده لئین راسته ده لئین: که سینک له شه و و رؤزی جو معه دا بمری خوا عه زابی قه بری له سه ر هه لده گری؟ له وه لامدا ده لئ: وانیه بو شه و و رؤزی دیکه ی لئ قات بوون؟ له شه ممه دا عه زابی ده دا.

*****

بیاوئیکی زؤر ناشیرین ده چی بو وه لاتی (یه مه ن) ته ماشا ده کا نه و له هه موو خه لکی یه مه ن جوانتره، ده لئ:
لَمْ أَرَّ وَجْهًا حَسَنًا مِّنْذُ دَخَلْتُ الْيَمَنَ
فِيَا شَقَاءَ بَلَدَةٍ أَحْسَنُ مِنْ فِيهَا أَنَا
یانی له ی رؤزه هاتوو مه یه مه ن جوانئکم نه دیوه، نای چهنده به دبه خته نه و شاره که جوانترین که سی نه من بم.

*****

شئخ (نه بولفه تح) ده لئ:
إِلَى حَنْفَى سَعَى قَدَمِي
أَرَى قَدَمِي أَرَأَيْتَ قَدَمِي
واته پئی خو م بردمی بو له به یین چوون. ده بینم هؤی خوین رزانم هه ر پئی خو م بوو.

*****

نيسامی (شافيعی) دهفهرمووی:

لَوَانٌ بِالْحَبْلِ الْغِنَى لَوْ جَتْنِي   بِنُجُومِ أَفْلَاكِ السَّمَاءِ تَعَلَّقِي

نه گهر دوهله مهندي به خووه لاهوسين بوايه، منت ددهی خووم وهه سستيره کانی
عاسمانی هه لدا وهسی. (لِکِنْ مَنْ رُزِقَ الْحِجَى حَرِمَ الْغِنَى ضِدَانٍ مَفْتَرِقَانِ أَبِي تَفَرُّقِ)
قی، به لام به زوری نه وهی عه قلی درایه له دوهله مهندي مه حروم ده کری. زانیاری و
عه قل و دوهله مهندي دوو شتی پیچه وانهی په کترین و زور لیک دوورن. (فَإِذَا سَمِعَتْ
يَأْنُ مَحْرُومًا أَتَى مَاءً لَيْشْرِبُهُ فَمَا ضَرَّ قَصِدِي قِي). نه گهر بیستت هه ژاریک چوته سر
ناویک، ناو وه خوا و خنکاوه باوهر بکه. (أُوَانٌ مَحْظُوظًا عَدَافِي كِفَى عُوْدُ فَاوْرَقِ فِي
يَدِيهِ فَحَقِيقِي). یان نه گهر بیستت دوهله مهنديک داریکی به دهسته وه بوو له دهستیدا
شین بڅوه، به دروی مهزانه. (وَمِنْ الدَّلِيلِ عَلَى الْقَضَاءِ وَ كَوْنِهِ بُوْنُسُ اللَّيْبِ وَ طَيْبُ
عَيْشِ الْأَحْمَقِ). که واته هه موو شینک به قهزا و قه دهره. به لگهش له سر قهزا و قه دهر،
دهست کورتی و هه ژاری نینسانی نه دیب و قسه خو شسه و خو ش گوزهرانی پیایوی
نه حقه قه.

*****

به کابرایه کی عه په بیان گوت: نه وه مانگی رده مه زان هات خو تی بق حازر که. له
وه لامدا گوتی: جا با هر بی، به خوا به هوی سه فهرانه وه چاوی پی ناکه وم.

*****

شاعیر یکی قسه خو شسی دیکه دهلی:
عَتَبْتُ عَلَى الدُّنْيَا يَتَقَدَّرُ بِي جَاهِلٌ
وَ تَأْخِيرِ ذِي لَيْبٍ فَأَبْدَتْ لِي الْعِزَّةَ

لومه له دنیا گرت و گوتم: تو زور سهیری به پیچه وانهی عه قل رفتار ده که ی. له
وه لامدا عوزری هینایه وه و گوتی: عه فووم که، بق لومه کردن نابم، چونکه:

بَنُو الْجَهْلِ أَبْنَا بِي وَأَمَّا أُولُو النَّهْيِ
فَأَنَّهُمْ أَبْنَا صُرَّتِي الْآخِرِي

نه وانهی نه زان و نه فام و جاهیلن کور ی منن، به لام خاوهن عه قل و زاناکان کور ی
هه ویکه من.

*****

سه بارهت به رزق و روزیش زانایه که دهلی:
الرِّزْقُ كَالغَيْشِ بَيْنَ النَّاسِ مُنْقَسَمٌ
هَذَا غَرِيقٌ وَ هَذَا يَسْتَهِي الْمَطَرُ

رزق و رۆزی وهك باران وایه، له بهینی خهلكدا دابهشكراوه، دهبینی یهكسینك
بههوی بارانهوه غهرق دهبین و دهخنكی، یهکی دی خوا خویهتی باران بباری.

*****

ناغرهتینك زۆر ههژار و ددهست كورت دهبین. رۆژنك دهچین بۆلای (قهیسی) كۆپری
سهعدی كۆپری عوباده و دهلی: قوربان هاتومه خزمهتت بق شكایهت له چرچ و
مشكان، نهوه چهند وهخته كه یهکیان روو ده مالهكهی من ناكا. قهیس حالی دهبین
و دهلی: بهراستی كینایینکی جوانه. به پیاوهكهی دهلی: كورم بچۆ كندروهكانی بق
په بکه له گهنم و جۆ.

*****

شاعیرینکی دی به فارسی دهلی:

ئهگهر شه م را چو شاتهش دود بودی

چیپان تاریك بودی جاویدانه

ئهگهر شه م و نارمهتی دنیا وهك ئاور دووكهلی ببوایه، ههتا ههتایه بههوی
دووكهلی شه م و خهفتههوه دنیا تاریك دهبوو. وه ئهگهر هه چوار قهیرنهی دنیا
بگه پنی زانایهکی دلخوشت ددهست ناكهوی.

*****

شاعیر دهلی:

شنیدههه م كه بههیشته ئان كهسی تهوانه د یافت

كه ئارزو بردهسانه د به ئارزومهندی

بیستومه كه كهسینك بهههستی دهست دهكهوی كه ئارزوهوی ئارزومهندی

بهجی بینی.

*****

شاعیرینك دهلی:

ئهز دوور بهدیداری تو ئهندر نگرهسته م

مهجروح شه د ئان چیههوی پر عوسن و مهلاحهت

یانی له دوورهههرا له دیداری تو م پوانی و ته ماشام کردی، بههوی پوانینهكهی
منهوه ئه پدنگ و روخوساره جوانهت بهداخهوه روشا و بریندار بوو.

ئهز شه مزهیی تو خهسته شه ئازورده دلی من.

وین حوكم خودایسته جهراحت به جهراحت.

لهولاشهوه به شه مزهیی چاوی مهستی تو دلی من بریندار و نارمهت بوو. جا با

برینداری پوخساری تو و دل برینداری من، و دک خوا فرموویه تی: تۆله به تۆله بی
و هیچمان له هیچمان گله بی نه که یین.

*****

شاعیر ده لئی:

راد مه ردی به ده هر دانی چیست
با هونه ر ته رز و خهلق دانی کیست
نانکه با دوستان بدانه ساخت
وانکه با دو شمنان بدانه زیست
ده لئی: ده زانی له دنیا دا کنی عاقل و زانایه و کنی له هه موو که س هونه ر مه ندره ؟
ئهو که سه که بزانی دوستان بگری و له گه ل دوژمنان بزانی بژی و مودارا بکا.

*****

شاعیر ده لئی:

غهر ره مه شه و به دانکه جیهانت عه زیز که رد
ئه ی به س عه زیز را که جیهان که رد زود خواری
ماره ست این جیهان و جیهان جوی مارگیر
وهز مارگیر مار به رنارد شه بی دهمار
یانی کاتی دنیا پله و پایه ی دا به تو، وریا به له خوت بایی نه بی، چونکه دنیا زور
جار بوو له ئینسان و مرده گتری و ده به ئینتیه وه سه ر هه واری خالی. ئه و دنیا به وهک
ماره و دنیا په رستیش وهک مارگر، زور جاری وایه مار شه ویک به مارگر دیوه ددا و
ده باری له روزگار ده ردینی.

شاعیر ده لئی:

ئه گه ر مه مالکی روی زه مین به ده ست ناری
وهز ئاسمان بر و بایی کلاهی چه بباری
وه گه ر خه زاینی قارون و مولک جه م داری
نه په رزه د نانکه وجودی بیازاری
ئه گه ر ته واری کورده ی زه ی بینه ژیر دسه لاتی توره و کالوی ده سه لات له سه ر
سه ری ئاسمان بفرینی و خاودنی خه زنه ی قارون و جامی جه م بی، ئه و دنده ناهینی
که تو دلی ئینسانیک بره نجینی.

*****

شاعیر ده‌لئی:

یه‌کی پرسید نه‌زان شوریده نه‌ییام
که تو چ دوستداری کوفت دشنام.
هر چیز دیگه‌ر که میده‌مه‌ندهم
به‌جوز دشنام مینتت می نه‌ه‌ندهم

*****

یه‌کینک له پیاوینکی دیوانه و شیتی پرسی که تو چیت خوش ده‌ئی؟ له وه‌لامدا
گوتی: جنیو پیدان، پینمخوشه جنیوم پیدهن، چونکه هرشتیکی تر که بمده‌نی
منه‌تم له‌س‌ردا ده‌نین جنیو نه‌بی.

*****

پرسیار وه‌لام
هر سوئالی کز ئان لیبی سیراب
دوش که‌ردهم همه‌ بداد چه‌واب
ده‌لئی: هر پرسیاریکی شه‌ئی دی له خوشه‌ویسته دهم پاراو و له‌فرزشیرینه‌که‌م
کرد، وه‌لامی دامه‌وه.

گوفته‌مه‌ش جو زشه‌بته نه‌بایه‌د دید؟
گوفت په‌یدا به‌ شهب بود مه‌هتاب
به‌ دوسته‌خوشه‌ویسته‌که‌م گوت: وا دیاره که به‌شه‌و نه‌بی تو نابیندرئی؟ له
وه‌لامدا گوتی: ناخر مانگ به‌شه‌و وده‌در ده‌که‌وی
گوفته‌م ئاته‌ش به‌ چیپره‌ئه‌ت که فروخت
گوفت ئان کو دلی تو که‌رد که‌باب
گوتم نه‌رئ نه‌وه کئ نه‌و ناگری نه‌وینه‌ی له ناو چاوانی تودا هه‌لکرد و پئی
فروشتی؟ له وه‌لامدا گوتی: نه‌و که‌سه‌ی که دلی توی وه‌ک که‌باب برژاندوه.

گوفته‌م نه‌ز حاجب تو تابه‌م رووی
گفت که‌س روی تابه‌د نه‌ز میحراب
گوتم روو له برویانت وهرگتیرم؟ له وه‌لامدا گوتی: جا که‌سی موسولمانت دیوه روو
له میحراب وهرگتیری؟

گوفته‌م نه‌نده‌ر عه‌زاب عیشقی توئه‌م

گوفت عاشق نیکو بوهد به‌ عه‌زاب

گوتم نه‌وه بۆ به‌زه‌بییت به‌مندا نایه‌ته‌وه له عه‌زابی عیشقی تودا مردم. له وه‌لامدا

گوتی: قهیدی ناکا، عاشق به عه زابه و جوانه.
 دهلین: پیریژنیک کچینکی زور جوانی به ناوی (مههستی) و سنی مانگای هه بوو
 له گوندی (ته کاو)، کچه که ی زور خویش دهویست.

*****

رؤژی چهن دجار دهیگوت: رۆله یاخوا مه رگم و دپیش مه رگیت که وی. تا رۆژیک
 کچه که چاوه زار کاری تیکرد و نه خویش که وت. کچ که وهک مانگی شهوی چوارده
 بوو، وهک مانگی یهک شهوه باریک بوو یه کتیک له مانگا کانی پیریژن چوو بو
 ژوروه و سهری خستبو ناو دیزیکه وه و بوی نه هاتبو وه دهر وه سهر به دیزه وه
 راده کاته دهر وه. پیریژن که چاوی پینده که وی زور دترسی و وه ده زانی که نه وه
 حه زره تی ئیز پرائیله هاتوه گیانی بکیشی. هاوار دهکا و دهلین: نهی به قوربان ت بم
 خو نه من مههستی نیم. نه وه تا مههستی کچم له و ژوره دایه، نه خو شه که نه وه.

*****

زور بهی میژوونوسان دهلین: یه که م که س که شیعری داناوه حه زره تی (ئاده م)
 بووه که سه باره ت به کوشتنی (هابیلی) کوری دهلین:
 تَغْيِرَتِ الْبِلَادِ وَمَنْ عَلَيْهَا فَوْجَهُ الْأَرْضِ مُغْبِرٌ قَبِيحٌ
 یانی ولات و نه وهی له سهر ولاته گۆراوه و پرووی زهوی زور تو زاوی و ناشیرین

بووه.

تَغْيِرَ كُلِّ ذِي طَعْمٍ وَ لَوْنٍ
 وَ كُلِّ بَشَا شَةِ الْوَجْهِ الصَّبِيحِ

واته هه رچی خاوه ن تام و رهنگ بوو گۆراوه و پرووخوشی پرووخوشان زور که م

بوته وه.

قَوَا أَسْفَا عَلِي هَابِيلَ ابْنِي
 قَتِيلٌ قَدْ تَضَمَّنَهُ الضَّرِيحُ

دهلین: نهی داخی به جه رگم بوو هابیلی کورم که کوژرا و گۆر ده باوه شی خوی
 گرت، به لام دهلین زمانی حه زره تی ئاده م سریانی بووه و شیعره که یان وه رگتیرا وه ته
 سهر زمانی عه ره بی.

*****

ته ماشا نهو شیعره که ن چهن جوانه که (سه نائی غه زنه وی) له مه تحی شیخ
 (بایه زیدی به ستامی) دا دایناوه و دهلین:
 روزه ها بایه ده که تا گهردون گهردان یهک شه بی

عاشقی را ودصل به خشهد یا غریبی را وطن

دهلی: دہبی چہ ندین رُوژ بین و برین و ہاترچو بگن، تا چہ رخی گہردون بہ ریکہوت شہونکی عاشقینک بہ مراد و بہ ودسلی مہشووہ بگہیننی، یان غہریبیک بگہریتہوہ بق وہ لاتہکھی.

ہفتہا ہا ہاید کہ تا یہک مشت پشم نوز پوشتی میش

زایدی را خہرقہ گہردد یا حیماری را رہسن

دهلی: کار ہروا ناسان نیہ، دہبی چہ ندین حہوتوو تیبہرن تا چنگینک خوری لہ پشتی مہرینک دہکریتہوہ، جا یان ددکری بہ خہرقہی عابیدیک، یان دہپرسن و دیودننہوہ بق ناو ساری کہرینک.

ماہہا ہاید کہ تا یہک پہنبہ دانہ زئاب و گل

شایدی راحلہ گہردد یا شہمیدی را کہفن

چہ ندین مانگی پیدہوئ تا قوزاخہی لوزکہ لہنٹو ناو و گل بیتہ درئ و بپشکوئی و ساز بکری، جا یان ددیکہن بہ بہرگی جوانی جوانیک، یان ددیکہن بہ کفنی موسولمانیک.

سالہا ہاید کہ تا یہک کودہکی نوز ذات طہبع

عالی دانا شہود یا شاعیری شیرین سوخن

سالہای پیدہوئ تا مندایک ہلڈہکہوی دہبیتہ زانایہک یان دہبیتہ شاعیرینکی قسہخوش.

عومرہا ہاید کہ تا یہک سہنکی خارا ز نافتاب

ددر بہدخشان لہل گہردد یا عقیق نندر یہمن

دهلی: دہبی چہ ندین عومر تیبہرن تا بہردینکی روق بہمئی تیشکی رُوژوہ ببیتہ لہ علی بہدخشان یان عقیقی یہمنی.

قہرنہا ہاید کہ تا نہر لوظفی حنی پدید شہود

با یہزیدی ددر خوراسان یا نوودسی دہر قہردن.

دهلی: چہ ندین قہرنی پیدہچی تا خواوندی گہورہ بہ لہتف و کہرہمی خزی

ہایدینک لہ ولاتی خوراسان و وہیسہلقہردینک لہ ناو خیلی قہرہنیاندا بہرہدمہند دہکا.

*****

شیخ (عومر یافی) لہ باسی گہورہی نال و بہیتدا دہلی: (سَفِينَةُ نُوحٍ اَلْ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ. فَمَنْ كَانَ فِيهَا رَا كِبًا صَا دَفَ النَّجْمَا.) نال و بہیتی (پتغہمبہر)

درویدی خوای له‌سەر بێ وەك كشتی حەزرەتی (نوح) وان، ئەو‌هی دەست بە
 داوینی ئەوان بگری و بە ڕینگای ئەواندا بپروا ئەو‌ه ڕزگاری دەبێ.
 وَ أَمَّا الَّذِي عَنَّا تَخَلَّفَ هَا لَكَ غَرِيبٌ يَبْحَرُ الْغَيْبِي لَمْ يَلِقْ مَخْرَجًا.
 دەلتی: بەلام ئەوان‌هی پەیره‌وی ئال و بەیت نەكەن و لە ڕێبازی ئەوان لا بدەن و
 موخاله‌فه‌یان بكەن، ئەو‌ه بەمیلەك دەچن و لە دەریای بێ پایانی گو‌مراهیدا غەرق
 دەبن و ڕینگای دەریاز بوون نابیننەو‌ه.

*****

مامۆستا مەلا (عیصام الدین) ی شەفیعێ دەلتی:
 ساقیا گو‌نگار فرخ را

كە بیەنداز پەردەیی روخ را
 بوسەما ئەز و‌ه‌ی ئارەزو دارەم
 وَ لِي قَبِيهَا مَأْرَبٌ نُخْرًا.
 ئە‌ی ساقی بە یارە نازدارە روو خۆشەكەم ب‌لتی: پەردە لەسەر رووخساری لا‌با،
 چونكە ئارەزووی چەند ماچێك‌م ه‌یه‌ ل‌ئ‌ی بكەم و چەند كارتێك‌ی د‌یک‌ەشم پ‌ت‌یه‌.
 مامۆستا مەلا (عیصام الدین) ی شەفیعێ زۆر بەجوانی مو‌ع‌ج‌یزە‌ی ن‌ای‌ەتی
 (عەصا) ی حەزرەتی (موسا) ی لەو ش‌ی‌ع‌رەدا بەكار ه‌ین‌اوه‌. یان چەند ناسك
 خەیاڵەكە بە كوردی دەلتی:

من كە شەهیدای عیشقی تۆم مەستم
 چی دەلتی د‌و‌ژمنم چ دەربەستم
 لەب‌ی لە‌علت خ‌ن‌ب‌و‌ی دا‌ب‌و‌و بە‌من
 رقی پ‌ن‌یا دە‌مە منیش گرت‌م

*****

یان (حافظ) ی شیرین كە، لام چەند جوان دەلتی:
 چایەكە بەرق ع‌ص‌یان بەر (ئادەم) ص‌فی زەد.
 ما را چ‌گ‌ون‌ه‌ ز‌ی‌ب‌ه‌ دە‌ع‌و‌ی بی‌گ‌ون‌ا‌ه‌ی.
 لە ج‌ن‌ای‌ه‌ك‌ی كە بەرق و بروسك‌ی گوناح لە حەزرەتی ئادەم بدا كە ص‌فی الل‌ه‌یە،
 ئ‌یم‌ه‌ چ‌و‌ن دە‌ت‌وان‌ین داوای بی‌گ‌ون‌ا‌ح‌ی بك‌ه‌ین یان كە دەلتی:
 چو ب‌ش‌ن‌ه‌و‌ی سوخ‌ه‌نی ئە‌ه‌لی دل من گو‌كە خەطاست
 سوخ‌ه‌ن شناس ئە‌ئ‌ی جان مەن خەطاست ئ‌ین جاست

*****

کاتی گویت له قسه‌ی نه‌لی دل و عارفان و پیاوچاکان بوو، که له‌گه‌ل عقل و زانیاری تودا نه‌ده‌ماته‌وه، مه‌لی نه‌وه وانیه، خه‌تاکه له قسه‌ی وانه‌وه نیه، به‌لکی تو نه‌گه‌یشتوویه نه‌و پله و پایه که له قسه‌که‌یان بگه‌یت، که‌وایه خه‌تاکه له تو‌ویه یان که ده‌لی:

موشکلی داره‌م ز دانشمه‌ندی مه‌جلیس بازیرس

تو به‌فه‌رمایان چرا خود تو‌یه که‌متر میکونه‌ند

ده‌لی: موشکیلیکم هه‌یه، تکایه تو له وه‌کاله‌تی منه‌وه بچو له زانا و واعیزی مه‌جلیس بپرسه و بلتی نه‌وه بق نه‌وان که به خه‌لک ده‌لین تو‌یه بکه، زور به‌که‌می بق خو‌یان تو‌یه ده‌کن، هویه‌که‌می چیه؟

*****

ده‌لین: له دروژنیکیان پرسی: نه‌ری قه‌ت راستت گوتووه؟ له وه‌لامدا گیتی: له‌وه ده‌ترسم، نه‌گه‌ر بلیم (نا) راست بلیم دهنه‌ وه‌لامم دده‌دانه‌وه.

*****

ده‌لین: ناغایه‌کی مه‌نگور براهی‌کی دهم‌ری، کاتی ددیشون و کشتنی ده‌کن و ددیسه‌ن بق سه‌ر قه‌بران و ددینژن، مه‌لا ته‌لقینی داددا و له‌کاتی گه‌رانه‌وددا براهی‌کی ده‌لی: کاکه جا بلیم چی؟ نه‌گه‌ر ته‌ماشاشا گف‌ت و لغ‌ت و قسه‌کانت ده‌کم، که نه‌وه‌نده زمان لووس و قسه‌خوش بوی، ده‌لیم وه‌ی به‌قوربانی نه‌ی دم و لی‌وه‌ت بم، به‌لام که بیر له کرده‌وه‌کانت ده‌که‌مه‌وه، ده‌لیم ئی منت ده‌عه‌مه‌لان.

*****

خوینه‌ری به‌ریز ناخر سه‌رخه‌رمانم له وه‌رزی سه‌رخه‌رماناندا خه‌رمانی شیخ (نظامی گه‌نجه‌ویه)، جا نه‌وه پاکی ده‌کم و هه‌لبه‌ژارده‌که‌ی به سه‌رکق خه‌رمانلوغه‌که‌مدا ده‌کم، که لام وایه ته‌مه‌ن زور زحمه‌ته موله‌تم بدا تا سالتکی دیکه و بپه‌زه سه‌ر خه‌رمانان و سوالی‌کی دیکه‌تان بق بکه‌ه‌وه، که به فارسی ده‌فه‌رمووی:

دهرین چه‌مه‌ن که ز پیری خه‌میده شد که مه‌رم

ز شاخه‌های به‌قا به‌عه‌ه زین چ به‌هره به‌رم

ناخ، تازه هیچم بق ناکری، چونکه له ناو چه‌مه‌ن و باغ و باغاتی ژبانی دنیا‌دا پشتم چه‌میو‌ده‌تووه و داری قه‌دم دو‌ولا هاتو‌تو‌وه، تازه له له‌خی داری به‌تسا و ژبان ده‌توانم چ به‌هره‌دیک به‌رم؟

نه سایه‌بیست ز نه‌خلم نه میوه‌یی که‌س را

که توند بادی حوادیس بریخت بهرگ و بهرهم
به داخوه دار خورمای قهد و بالام نه سینه‌ری هه‌یه کهس له‌بنی دانیشی و تاوینک
وهه‌سسی، نه میوه‌ی بق کهس پیوه‌یه توژتکی لئ بکاته‌وه و بیخوا. چونکه بای
کاره‌ساتی دنیا هه‌لی کردو گه‌لا و بهرکه‌ی هه‌لوه‌راندوه و هیچی پیوه
نه‌هیشتوه.

دورشته پر ز گوهر بود دهر دهان ما را
جه‌فای چهرخ گوسست و بریخت نان گوهرهم
دوو ریز گه‌وه‌ری نایابی پر به‌ناو زارم له ناو دهم دا بوون، به‌لام چهرخی
جه‌فاکار ژور به‌بنی به‌زه‌یی هات هه‌مووی هه‌لوه‌راندن
گوهر بریخت ز دور جه‌م ستاره‌سان چو دهمید
ز سه‌و بی مه‌شرق حرمان ستاره‌ی سه‌هرهم
چون نه‌ستیره راده‌کشین و هه‌لده‌وه‌رن، کاتی نه‌ستیره‌ی بیبه‌شی و مه‌حروم
بونی من هه‌لات ناوا گه‌وه‌ره‌کانی هه‌لوه‌راندن.
نه‌ال چون سه‌مه‌ر نه‌فشاند راست گه‌ر ده‌لیک
خه‌مید نه‌خلی قهدم چون فشاند شد سه‌مه‌رهم
له‌خه‌داری خاوه‌ن به‌رو میوه‌که به‌رکه‌ی لیبقوه راست ده‌بینه‌وه، به‌لام دار
خورمای قهدی من به‌پیچه‌وانه‌وه، کاتی به‌رکه‌یان لیکرده‌وه دولا هاته‌وه
نشست برف گران به‌ر سه‌رهم ز موی سفید
ز په‌ست گه‌شته‌نی بامی قهدم دهرخه‌ته‌رهم
به‌هوی سپی بونی مووی سه‌رمه‌وه به‌فریکی گران له‌سه‌ر سه‌رم باریوه، نه‌وه
قه‌یدئ ناکا، به‌لام له‌وه ده‌ترسم بانی وجودم بته‌پی، له‌به‌رگرانی نه‌وه به‌فره.
ز قه‌له‌ی که به‌رو به‌رف باشد ئاب ئایه.
نه‌زین سه‌به‌ب که بشکست بال و په‌رهم.
ئاخر لومه‌م مه‌که‌ن که‌وا نارچه‌تم، چونکه توقه‌ سه‌ری کیونک که به‌فری پیوه
بوو. به‌فره‌که‌ی ده‌توینه‌وه و ناوی لئ دینه‌خواری، جا هوی نه‌وه‌یه که من له ئیستارا
په‌ر و بالم شکاوه.

دوتا شوده‌م که نه یالایه‌دم به خون دامان
که خونفشان شوده چه‌شم نه‌ز ته‌راوشی جگه‌رهم
به‌خو‌رایی نیه که دوولا هاتومه‌وه؛ له‌به‌ر نه‌وه‌یه که مه‌بادا داوینم خویناوی بگم،
چونکه به‌هوی له‌ت له‌ت بوونی جه‌رگه‌وه چاوم. خوینی لئ ده‌تکی و خوین فشاره‌ی

کردووه.

بهسوی ئهوجی فهراغهت چونان کونهم پهروان
ئهزین چهضیض که بشکسته ئهست بال و پهره
ناچارم بفریم و پهروان بکهه بۆ ئهوجی فهراغهت و بهرزایی له و جیگا نزمه، چونکه
بهراستی، تازه په پ و باله شکاوه.

زمن کهسی نهکونه یاد زانکه نهتوانم
ز زحفی حال که بهرخاتری کهسی گوزهره
کاکه گیان: تهناهت کهسیش یادی من ناکاتهوه، چونکه ئهوهنده حاله زهعیف و
پهریشانه، توانای ئهوهندهشی نیه که بهخهیالی کهسیش دابجی.

به یاضرا نهکونه د فقهه دیده ئهه ز سواد
ئهگه چی به روز فروزند شومعی ماه خورهم
چاوم وایان بهسهه هاتووه فهرقی رهش و سپی ناکهن و شهو و پوژیان بهلاوه
رهک یهکه، با به پوژ پوژیش بهدهرهوه بی بیان به شهو مانگه شهو بی.

چونان له رزه به دهستهه فتاداد ئهه رهعهشه
به بهزمی ده ههچ سان ساغری نیشات خورهم

دهستم ئهوهنده له روزوک پوون و له کهلک کهوتوون، تازه له بهزم و پهزمی دنیادا
چون دهتوانم پیالهی شهراپی ژیان و خوشی به دهستهوه بگرم. جا خوینهری بهرین،
بۆ ئاسان خویندنهوهی هیندیک کوردی فارسی نهزان به رینوسی کوردیم شیعره
فارسیههکان نویسهوه بۆ ناگاداریت.

جا له کوتایی ئهه سوال و کوکردنهوهی ئهه خهه مانلوغهه دهه رزتان دهکهه، ئهگه
خوا کردی و له چاپ درا و کهوته بهردهستی ئیوهی بهرینزی کورد زمان و
خویندنهوه و به دلتان بوو، به دوعایهکی بهخیر، یادم بکه نهوه. منیش ههه له
ئیهستارا دوعاتان بۆ دهکهه و دهلیم:

أَزَالِ اللَّهُ عَنْكُمْ كُلَّ آفَةٍ + كُنُونِ الْجَمْعِ فِي حَالِ الْأُضَا فَهْ

برای دووره ولاتتان : محهمهدی شامشی

۱۹۹۹ / ۸ / ۱۵

بەرھەمەکانی خاوەنی خەرمان لۆغە

- ۱- تەفسیری سوورەتی فاتیحا
- ۲- باوەشینى دل ، کۆمەلە شیعەریکە
- ۳- ئاوتینە ، شینست و دوو چیرۆکی مەسنەوی مەولانای رۆمی
- ۴- تیشکی مینبەر ، وتاری رۆژانی هەینی عەرەبی و کوردی
- ۵- کۆری ئامۆژگاری
- ۶- وتاری رەمەزان
- ۷- ژيانى پینغەمبەران
- ۸- مەجلیسی ئامۆژگاری
- ۹- دەنگی مینبەر ، وتاری رۆژانی هەینی عەرەبی و کوردی
- ۱۰- مەجلیسی ئەولیا بەرگی ۱ و ۲
- ۱۱- مەولود نامە

ئەو بەرھەمانەى خاوەنى خەرمان لۆغە کردووویەتە کوردی

- ۱- بینه‌وایان ، فیکتور ھۆگۆ ، لە عەرەبییەو کراوە بە کوردی
- ۲- بى سەرپەرشتان ، لە فارسییەو کراوە بە کوردی .
- ۳- دیەنى مەرگ ، لە فارسییەو کراوە بە کوردی
- ۴- چیرۆکە کێرئەکانی تۆلستۆی ، لە فارسییەو کراوە بە کوردی
- ۵- سەد غونچە لە گولزاري شیری خیدا ، لە عەرەبی و فارسییەو کراون بە کوردی
- ۶- چەند داستانیکى عاشقانه ، لە فارسییەو کراوە بە کوردی ، بەلام ئیستا چاڕ نەکراوە

له كۆتاييدا پر به دل سوپاسى دوستى خوشه ويست كاك حاميدى گه وهه رى
ده كه م كه به راستى له و خه رمان لوغه دا زورى زه محمات كيشا تا به ته واوى له كه وو ،
قه لبيرو ، بيژينگى دا و ناوا به پوختى و ريك و پىكى هاته به رده ستى ئيوه ي به ريز .